

ขอเป็นจุดเหลืองเล็กๆ
ในสายพระเนตรของในหลวง

สารคดี

สันต์ป ๓๖๘ พ.ศ. - ๖๓. ๒๕๕๖

ISSN 0857-7585

โทษฌัฏคาริยลัษยอายุ ครั้งที่ ๒ วิษาลัษยบรรดาขันตบฏนิยมน

(อ.บขบ.) ครั้งที่ ๒

๒๘ ธ.ค. ๒๕๕๕ - ๓ ม.ค. ๒๕๕๖ ราชธานีอโศก

คำอวยพร และคำปฏิญาณ สัญญา ที่ทุกท่านได้กล่าวนั้น เป็นที่ประทับใจมาก ขอขอบใจท่านทั้งหลาย ตลอดจนประชาชนชาวไทยทุกคนที่พร้อมใจกันมาด้วยความปรารถนาดี และไม่ตรีจิต

ความปรารถนาดี และความพร้อมเพรียงกัน ของทุกท่าน อย่างที่ได้เห็นในวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มใจ มีกำลังใจมากขึ้น ด้วยความเชื่อเสมอว่าความเมตตา ปรารถนาดีของท่านต่อกันนี้ เป็นปัจจัยอย่างสำคัญที่จะทำให้ความพร้อมเพรียงจะเกิดขึ้น มีขึ้นทั้งในหมู่คณะและในชาติบ้านเมือง

แต่ถ้าคนไทยเรายังมี**คุณธรรมอันนี้อยู่ในจิตใจ** ก็จะมี**ความหวัง**ได้ว่าบ้านเมืองไทยไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็**จะอยู่รอดปลอดภัย** และ**ธำรงมั่นคงต่อไปได้ตลอดรอดฝั่ง**อย่างแน่นอน

ขออำนาจแห่ง**คุณพระรัตนตรัย**และ**สิ่งศักดิ์สิทธิ์** จงคุ้มครองรักษาท่านและชาติไทย ให้มีแต่**ความผาสุกร่มเย็น** ยั่งยืนไป

★ พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในการเสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม พระราชวังดุสิต
ในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา วันพุธที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

ปีที่ ๓๓(๓๖) ฉบับที่ ๒ เดือนพ.ย.-ก.พ.'๕๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พระราชดำรัส	๑
แถลง (ขอเป็นจุดเหลืองเล็กๆ ในสายพระเนตรของในหลวง).	๓
ความเสมอภาค	๔
เก็บตกเรื่องเล่า พระราชพิธีเสด็จออกมหาสมาคม	๙
โรงพยาบาลศิริราชเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช	๑๔
โพชนังคารยสังจาย และวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๒. ..	๔๐
ลิบห้านาทีกับพ่อท่าน	๖๓
ธรรมะประทับใจ (งานโพชนังคารยสังจาย ครั้งที่ ๒).	๗๒
จดหมายจากญาติธรรม	๗๕
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (บทเรียนของวิชา "รัฐพุทธศาสนศาสตร์").	๘๐
ปกอกเปลือกประชาธิปไตยจอมปลอมของรัฐบาลไทย	๘๙
เรียงวลีกวีธรรม	๑๐๒
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายพูนไท ชูน้ำเที่ยง).	๑๐๓
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระสาธุกรรมิตตยเถระ).	๑๐๕
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๕).	๑๐๘
สรุปรายงานการประชุมองค์การต่างๆของชาวอโศก	๑๒๖
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๒๗
ไต้หวันอโศก (ประจำเดือน พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๕).	๑๒๘
น้ำจืดจริงหรือ ?	๑๓๓
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย	๑๓๖
หลักการดูหนังดูละคร (เกมรอกโกหกตาย).	๑๓๗
กรรมตามสนอง (คำสารภาพของคนบาป).	๑๓๙
หอมดอกพุทธรักษา	๑๔๑

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ "อโศก" อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๔-๙๕๗๐
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

แฉ

ขอเป็นจุดเหลืองเล็ก ๆ ในสายพระเนตรของในหลวง

“ฉันตั้งใจที่จะมาอยู่เป็นหนึ่งในสายพระเนตรของในหลวง ถึงจะเป็นแค่เพียงจุดสีเหลืองเล็กๆ ในสายพระเนตรของพระองค์” คำตอบของ **นางศิริรัตน์ บุญเรือง** อายุ ๖๕ ปี น่าจะเป็นคำตอบแทนใจ คนไทยอีกหลายแสนคน ที่พากันออกมาแสดงความจงรักภักดี เพื่อเป็นกำลังใจให้กับในหลวง โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าสู้นอนดูทีวีอยู่ที่บ้านทั้งสบายกว่า และได้เห็นภาพของพระองค์ชัดเจนกว่า

สังคมไทยยังอยู่ยั้งยืนยงมาจนถึงทุกวันนี้ ก็เพราะมีบรรพภักษัตริย์และบรรพชน ยอมทุ่มเทแรงกายแรงใจ สละได้แม้กระทั่งเลือดเนื้อและชีวิต เพื่อปกป้องบ้านเมืองไว้ให้ลูกหลานได้อยู่กันพอสุขสบายมาจนตราบเท่าปัจจุบัน โดยที่ท่านทั้งหลายเหล่านั้นต่างพากันเสียสละ โดยไม่ได้หวังจะได้ผลประโยชน์ใดๆ ย้อนกลับมาหาตน

ทุกๆ ครั้งที่เราต้องเสียกรุงศรีอยุธยา ก็จะมี **“กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี”** ปราบกฏตัวออกมา กอบกู้บ้านเมืองทุกครั้งไป จนทำให้หลายๆ คนกำหนดเป็นบรรทัดฐานไปว่า ต้องรอให้บ้านเมืองมันล่มสลายไปก่อน เพื่อให้คนไทยส่วนใหญ่ได้เกิดสำนึกขึ้นมาพร้อมๆ กัน แล้วตอนนั้นค่อยออกไปช่วยบ้านเมือง

ซึ่งก็ยิ่งดีกว่าพวกพลึงเงียบ(งั้น) ยิ่งไม่คิดจะช่วยอะไรเลย ทั้งไปเข้าใจว่าศาสนาพุทธเน้น **“ปล่อยวาง”**(เอาแต่อุเบกขาโดดๆ โดยไม่มีเมตตา-กรุณามาก่อน) จึงเอาแต่อยู่เฉยๆ เต็มวันก็ดีเอง และคนที่อยู่เฉยๆ เหล่านี้ ก็มักจะได้ดีได้ดี เพราะคอยเป็นตาอยู่ที่ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไร

ยิ่ง **เสธ.อ้าย** พายแพ้กียิ่งทำให้เหล่านักสู้พากันอพยพไปอยู่ในทุ่งท้อแท้มากขึ้น เหล่านักคิดนักวิจารณ์ ยิ่งมั่นใจในตรรกอันสุดยอดของตนยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นธรรมดาของคนที่ชอบมวย ย่อมมีข้อบกพร่องผิดพลาดมากกว่าคนที่ดูมวย แต่ถึงอย่างไรก็ดี ถ้าไม่มีคนอย่างชาวบ้านบางระจัน ที่ลุกขึ้นมาสู้แม่จะรู้ว่ากูแพ้กี้ คงไม่เหลือเลือดรักชาติได้เข้มขึ้นมาจนถึงทุกวันนี้

การทำบุญให้กับพระยอมไม่ต่างอะไรกับการเสียสละให้บ้านเมือง เพราะไม่ควรถูกหวังผลสิ่งตอบแทนด้วยกันทั้งคู่ ไม่ควรแม้จะคิดว่าจะคุ้มหรือไม่คุ้ม(เพราะนี่คือการทำบุญไม่ใช่ทำการค้า!) ไม่ควรคิดที่จะมุ่งแพ้มุ่งชนะมุ่งจะต้องเป็นแกนนำ ไม่ควรมีจิตพยาบาท โกรธเกลียดใครๆ เอาไว้ จนไม่คิดช่วยชาติไม่ยอมทำบุญถ้าเห็นหน้าคนนั้นอยู่ด้วย ซึ่งคนที่เสียสละจริงๆ นั้นแม้ตัวเองจะต้องเสียหายก็ยอมได้ หากทำให้ประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งชาวโคตยกยอมซาบซึ้งในสภาวะธรรมเหล่านี้ และน่าจะซาบซึ้งยิ่งขึ้นกับสิ่งที่พ่อท่านทำได้ถ้าขับกำซาเอาไว้เมื่อเร็วๆ นี้ว่า

“วันเวลาผ่านไปเรายิ่งต้องเจริญขึ้นๆ เราต้องยิ่งพิต เพราะสังคมมีความจำเป็นที่เราต้องช่วยเขา จะช่วยเขาเราต้องช่วยตัวเองให้มีพลัง คือพลัง ๔ ใครได้พลังนี้แล้วจะเป็นคุณธรรมที่ประเสริฐเลิศยอด”

 คณะผู้จัดทำ

เรื่อง ความเสมอภาค

โดย...สมณะโพธิรักษ์

ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา
พระราชดำรัสในหลวง ประเด็นสำคัญที่พระองค์ให้แก่ปวงประชาชนชาวไทยคือ “คุณธรรม” กับ
“ความสามัคคี”

เรื่องคุณธรรม เป็นประเด็นหลักของมนุษย์
เมื่อคนมี “คุณธรรม” สังคมจึงจะมี “ความสามัคคี” ที่แท้จริงได้
ดังนั้น เราจึงจะต้องมาศึกษากันให้จริงจังว่า ทำอย่างไรคนในสังคม ในประเทศจะมี
“คุณธรรม” กันได้จริง อยาเอาแต่พูด และฟังกันไปอย่างหลวมๆ แล้วก็ปล่อยปละละเลย
พระราชดำรัสสำคัญมากที่สุดตรงคำว่า “คุณธรรม” นี้เอง

พระราชดำรัสของในหลวงในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕.....

“ท่านทั้งหลายที่ได้อยู่ ณ ที่นี้ ผู้อยู่ในหน้าที่ทั้งฝ่ายพลเรือนและทหาร ย่อมทราบแก่ใจอยู่ทั่ว
กันว่า ความมั่นคงของประเทศชาติจะเกิดขึ้นได้ ก็ด้วยประชาชนในชาติอยู่ดี มีสุขไม่มีทุกข์ยากเข็ญ
ดังนั้น การสิ่งใดที่เป็นความทุกข์เดือดร้อนของประชาชน ทุกคนทุกฝ่ายจึงต้องถือเป็นหน้าที่จะต้อง
ร่วมมือกันปฏิบัติแก้ไขให้เต็มกำลัง โดยเฉพาะขณะนี้ประชาชนกำลังเดือดร้อนลำบากจากน้ำท่วม
จึงขอที่จะร่วมมือกันปิดป่าแก้ไข ให้ผ่านพ้นไปโดยเร็ว และจัดทำโครงการบริหารจัดการน้ำอย่าง
ยั่งยืน อย่างเช่น โครงการต่างๆที่เคยพูดไปนั้น ก็เป็นการแนะนำไม่ใช่สั่งการ แต่ถ้าเป็นการปรึกษา
กันแล้วเห็นว่า เป็นประโยชน์คุ้มค่าและทำได้ ก็ทำ

**ข้อสำคัญจะต้องไม่ขัดแย้งแตกแยกกัน อาจจะต้องให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานที่ทำ
บรรลุผลที่มีประโยชน์ เพื่อความผาสุกของประชาชน และความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศชาติ**

ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงคุ้มครองรักษาท่านให้ปราศจากทุกข์
ปราศจากภัย และอำนวยความสุขความเจริญแก่ท่านทุกท่าน”

เมื่อใครอ่านจบก็จะได้ว่าสิ่งที่ในหลวงท่านเน้นคือ **“คุณธรรม”** หากคนในสังคมไหนก็แล้วแต่ ไม่มีคุณธรรม สังคมก็ต้องออกกฎมาบังคับกันให้อยู่ในสภาพ **“สามัคคี”** กันไปได้ ภูเขาใดๆตามข้อบังคับนั้น ซึ่งมันก็คือ การบังคับ มันก็ได้บ้าง ดังที่แต่ละประเทศทำกันอยู่ ซึ่งจะดีหรือไม่ดีก็ตาม **“คุณธรรม”** ของคนในสังคมนั้นๆอีกแหละ **ถ้าคนในสังคมไม่มีคุณธรรม หรือมีคุณธรรมน้อย มีธรรมมาก มันก็ไม่มีสามัคคีอยู่ดี แม้กฎหมายจะเคร่งครัดปานใด** หากคนไม่ดี ไม่มีคุณธรรม สามัคคีก็มีจริงไม่ได้ หรือแม้กฎหมายจะศักดิ์สิทธิ์ทำราบคนในสังคมได้ ก็ได้อย่างกระต่างๆ ไปตามแกน และอยู่ได้เท่าที่จะกดซึ่งบังคับกันไป ไม่นานหรอก จึงไม่ยั่งยืนถาวรไปได้เป็นสัจจะ

ปัญหาโลกแตกข้อหนึ่งของนักคิด หรือคนช่างคิด ก็คือ **ความเสมอภาค** ซึ่งเป็นเรื่องที่เข้าใจละเอียดสูงสุดสัณฐานได้ยากมาก จึงเป็นปัญหาโลกแตกมาจนทุกวันนี้

ใครๆก็อย่า **“หลง”** ความคิดให้เลยเถิดไปเด็ดขาด ในเรื่องของ **“ความเสมอภาค”**

อย่าคิดว่า **“เกิดมาเป็นคนจะต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน”** ในทุกสิ่งทุกส่วนได้

อย่างน้อย กฎหมายก็กำหนด “สิทธิ” ของประชาชนแล้วว่า “มีคนบางคนมีสิทธิมากกว่าอีกบางคน เป็นต้น เช่น **“สิทธิในหน้าที่”** เป็นต้น หรือ **“สิทธิที่เป็นเอกสิทธิ์ในบางคน”** หรือความมีสิทธิของแต่ละคน **“ตามธรรมเนียม จารีต ประเพณี”** ในครอบครัว ในสังคมของคนแต่ละชนชาติ ที่ไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน ซึ่งมีมากแ่ง มากมุ่ม มากเชิงยิ่ง ตามที่มีกันอยู่จริงในโลกนี้ทั้งโลก

แม้แต่ในความเท่าเทียมกันในความรู้ ในความคิด ตั้งแต่เล็กสุด ๒ คนขึ้นไป ก็มีความไม่เท่าเทียมกันแล้ว ทั้ง **“ความรู้และความสามารถ”** หรือ จริตบุคลิกและความยึดถือต่างๆ

ในคนทุกคนของโลกทั้งใบนี้ ไม่มีใครเท่าเทียมกันอย่างไม่มีจุดต่างกันเลยเด็ดขาดในมหาจักรวาลนี้ ไม่ว่า **“รูปร่าง”** แม้จะเป็นฝาแฝดที่เหมือนกันที่สุด ก็หาความแตกต่างกันได้ โดยเฉพาะ **“นามธรรม”** ยิ่งลึกลึกว่ากันมากแตกต่างกัน **กันได้ละเอียดซับซ้อนนักกว่านัก**

เราไม่สามารถจะหา **“ความเท่าเทียมกันอะไร** ทั้งรูปร่างและนามธรรมในสิ่ง ๒ สิ่ง ภาวะ ๒ ภาวะได้เลยในมหาจักรวาล แม้จะเหมือนกันเกือบเท่ากันของปรมาณู” นอกจาก **“กำหนด”** ที่ไม่ละเอียดสุด แล้วสมมุติกัน หรือให้ยอมรับกันโดยปริยายว่า ขอให้อยอมรับความเท่าเทียมกันในเรื่องนี้ เช่น ในเรื่องของ

“สิทธิบางประการ” แต่จะไปบังคับให้ยอมรับกันว่า ทุกคนจะต้องมีทรัพย์สินเท่าเทียมกัน มีมากมีน้อยกว่ากันไม่ได้ ทุกคนจะต้องได้รับความเคารพเท่าเทียมกัน ใครสูงต่ำกว่ากันไม่ได้ ทุกคนจะต้องนั่งในที่เสมอกัน จะไปกำหนด ไปยกให้ใครต้องนั่งต่ำกว่าใครไม่ได้ ดังนั้น เป็นต้น

มันเป็นไปไม่ได้ แต่ก็มีคนที่มีความคิดสับสน หรือเข้าใจในความจริงเหล่านี้ไม่ได้ ส่วนมาก

จะเป็นคนช่างคิด หรือคนที่ไม่มีปัญหาแท้จริง แต่เป็นคนที่มี **“ความยึดมั่น จะเอาชนะในประเด็น ความเท่าเทียม”** อย่างไม่รู้แจ้งในประเด็นว่า “หากลงลึกถึงรายละเอียดของรูปธรรมและนามธรรมแล้ว ไม่มีอะไรใหม่หาจักรวาลนี้เท่าเทียมหรือเท่ากันจริงๆเลย”

เพราะในสังคมทุกสังคม ไม่ว่าจะสังคมเล็กหรือใหญ่ ต่างกันเท่าใด ตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป แต่ละบริบทของสังคมก็มี **“ความไม่เท่ากัน”** ไม่ว่าจะรูปธรรมหรือนามธรรมถ้าลงลึกเข้าไปในรายละเอียดจริงๆของสรรพสิ่งแล้ว

นอกจากจะ “กำหนด” โดยอนุโลมให้ยอมรับกันว่า ควรให้มีความเท่าเทียมกันบ้าง อย่าให้มัน แตกต่างกันมากนักเลย โดยขอให้ยอมรับหรือเฉลี่ยสิ่งหรือภาวะของผู้มีมาก ควรเอื้อกัลเอื้อเพื่อผู้ด้อยกว่าบ้าง

หรือมีความได้เปรียบมากแล้ว ก็อย่าใช้ความได้เปรียบนั้นข่มขู่ ทำร้ายคนด้อยกว่านักเลย ควรมีการเอื้อกัลด้วยสิ่งที่ดีตนมีมากกว่า เหนือกว่านั้นด้วยจิตเมตตาจริงใจเถิด

เรื่องนี้ แต่ละสังคมต่างก็มีกฎที่กำหนด จนเป็นขนบธรรมเนียมก็มี ที่บังคับให้ผู้มีมาก เอื้อกัลเอื้อเพื่อผู้มีน้อย หรือแบ่งจากผู้มีมากไปให้ผู้มีน้อย จึงเป็นการทำให้เกิดการเฉลี่ยจากผู้มีมาก ไปให้แก่ผู้มีน้อย ไกลเข้าไปหาความเสมอภาคบ้าง

ส่วนในความจริงจังจริงๆ ผู้ที่คุณธรรมจริง มี “จิตใจ” ที่มีเมตตา เสียสละจริง ช่วยเหลือ เพื่อผู้อื่นอยู่อย่างจริงจัง นั้นแหละจะมีอำนาจจริงที่ได้โดยชอบธรรม

ผู้คนจึงมอบ **“ความยินยอม”** ให้เป็นผู้มีอำนาจ แม้คนผู้ด้อยกว่า จะมีน้อยกว่าจะ เล็กกว่า จะมีไม่เท่าก็ตาม ก็ขอมอบให้แก่ผู้มากกว่าผู้เหนือกว่าที่มีคุณธรรมนี้ โดยมอบ **“ความยินยอม”** ให้อย่างยกย่องบูชาในคุณธรรม แม้จะขอมอบสิ่งที่ดีตนมีน้อยกว่านั้นให้แก่ผู้มี คุณธรรม ก็มีได้จริงๆ เป็นการยอมเสียสละให้แก่ผู้มากกว่าผู้เหนือกว่าด้วย **“ความยินยอม”** อย่างยกย่องบูชาในคุณธรรมก็มี

หรืออย่างนับถือในความสามารถบ้าง

อย่างจำยอมในเชิงต่างๆเพราะสู้ไม่ได้จริงๆบ้าง

อย่างจำยอมเพราะกฎหมาย หลักเกณฑ์สังคมบ้าง นี่ก็ฉ้อฉลไปตามความเลวร้ายของ ผู้ออกกฎนั้น

อย่างไรจะยอมเพราะ ถูกกดขี่ข่มเหงจนต้องจำนนบ้าง นี่แหละที่เลวร้ายที่สุด

ที่ สำ คัญ ก็ คือ **“ยินยอม”** เพราะ **“พลัง พฤติกรรมทางรูปธรรมและ นามธรรมในสังคม”** ที่มีพลัง เหนือกว่าให้เป็นที่ ไป อย่าง สำคัญมาก

“ผู้นำ” หรือ “พฤติกรรม แฟชั่น” จึงสำคัญมากในสังคม ที่จะจูงนำให้สังคมเป็นไป
สู่สุขหรือสู่ทุกข์สู่ความเจริญ หรือสู่ความเสื่อม

ค่อยอธิบายเรื่อง “พลังเหนี่ยวนำของผู้นำและพฤติกรรมแฟชั่น”

ซึ่งจะต้องใช้... “สัปบุริสธรรม ๗” และ “สาราณียธรรม ๖ พุทธพจน์ ๗” และ “พลัง ๔
พันภัย ๕” เป็นเครื่องประกอบคำอธิบาย เป็นต้น

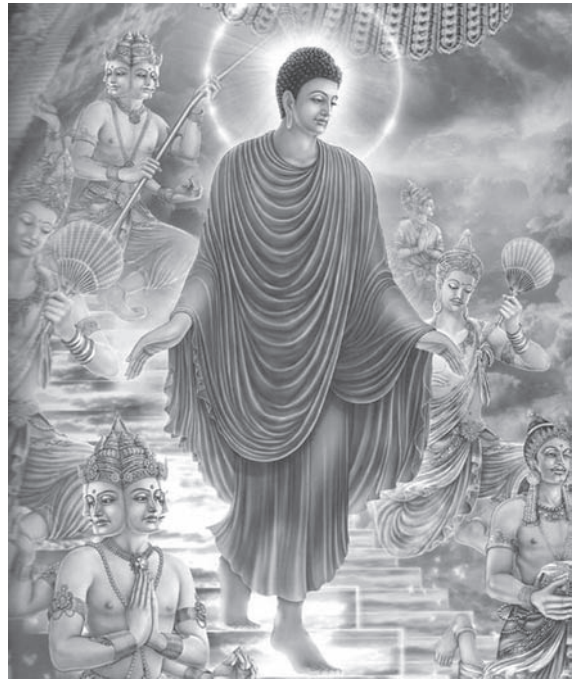
ก็ต้องเรียนรู้และปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าอย่าง “สัมมาทิฐิ” ขอย้ำนะว่า แม้จะ
เป็นชาวพุทธแท้ๆ ก็ต้อง “สัมมาทิฐิ” จริงๆ จึงจะได้ “คุณธรรม” ดังกล่าวนี่

แล้วจะมี “พลังเหนี่ยวนำ” ที่เป็น “อำนาจหรือพลังเหนี่ยวนำที่เป็น Authority อันคือ
อำนาจหรือพลังเหนี่ยวนำในสังคมตามที่แต่ละคนมีจริง

อำนาจ หรือพลังเหนี่ยวนำที่ว่านี้ มี ๒ อย่างใหญ่ๆ คือ

(๑) Authority = (อาจใช้คำว่า บารมี) อำนาจ ที่ได้โดยธรรม ของผู้ที่ประพฤติตนดี

มีธรรม ซึ่งเป็นความมาก-ความน้อยของคุณค่า
ความดีความมีธรรม จึงเกิดอำนาจของสิ่งที่น่า
เคารพบูชาในตัวผู้ทำดีทำเป็นธรรม ที่ผู้นั้นสร้าง
เอง เป็นเจ้าของคุณงามความดีนั้น แล้วผู้คนที่
รู้ที่เห็นคุณค่านั้นยอมรับด้วยความเคารพ
นับถือจึงยกย่องบูชา และยอมให้แก่ผู้ที่มีคุณงาม
ความดีนั้น อย่างอิสระเสรี ไม่มีใครขัดเยียด
หรือบังคับ กดขี่เลย นี่คือ ความชอบธรรม เป็น
อำนาจ ผู้ที่รู้จักการกระทำความเคารพต่อผู้ที่น่า
เคารพ สมควรเคารพ ซึ่งเป็นครุภณะ คือ คน

“ยอมยกอำนาจ” นั้น ให้แก่ “ผู้นำเคารพ” นี้คือ
อำนาจโดยธรรม Authority = right power
หรือจะเรียกว่า “เผด็จการโดยธรรม” ก็ได้ ถ้าไม่
ติดยึดอยู่แค่ภาษา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมี
อำนาจนั้น ที่ผู้คนยกย่องเทิดทูนบูชาเต็มใจสูงสุด มาแล้วเป็นต้น ดังนั้น “ผู้นำเคารพ” จึงเป็น
เสมือนผู้มี “อำนาจ” ที่จะพูดจะทำอะไรกับผู้ที่เขาเคารพนับถือ เชื่อมัน เขาก็จะเชื่อฟัง น้อมรับด้วย
ความเคารพบูชา นี่คือ ผู้มี “พฤติ” ที่สร้าง “ความชอบธรรม” เป็น “อำนาจ” เป็นผู้ถูกต้อง ผู้เจริญ หรือ
มีวิชาแล้ว ปราชญ์แท้ๆจะ “ไม่สร้าง” อำนาจให้คนเกรงและกลัว จนไม่กล้าค้านแย้งหรือตำหนิติเตียน
ติติง จึงเป็นผู้มีอำนาจโดยธรรม จึงจะไม่เป็น “อำนาจเหนี่ยวนำ” ที่มีลักษณะ Force

(๒) Force = คือ อำนาจ (อาจใช้คำว่า อิทธิพล) ที่มีลักษณะของเผด็จการ กดขี่ บังคับ

ยึดเยียด ครอบงำให้จำนน ตามความมาก-ความน้อยของการใช้อำนาจนั้น ถ้ามากก็คือ เผด็จการ
ถ้าเพียงกดขี่ บังคับ ครอบงำ มากหรือน้อยลงมาเท่าใดก็คือ การใช้ “อำนาจ” นั้น ตามที่มาก-ที่น้อย

นั้นอยู่เท่านั้นๆ นี่คือ อำนาจ เป็น ความชอบธรรม ซึ่งเป็น“อำนาจ” ที่สร้างให้ตนด้วยโลกธรรม และเล่ห์กล อันประกอบไปด้วยกิเลส จนคนอื่นเขา“ตกอยู่ใต้อำนาจ” เพราะลาภ-ยศ และเล่ห์ต่างๆ ผู้ที่ยังมี“พหุติ”ที่สร้าง“อำนาจ”เป็น“ความชอบธรรม” นั่นคือ ผู้ผิดอยู่ ยังไม่เจริญ หรืออริชชาอยู่ แล้วถือว่าตนคือผู้มี“อำนาจ” นี่คือ อำนาจยังไม่เป็นธรรม Force ซึ่งเรียกว่า “ยังเป็นเผด็จการอยู่” มากหรือน้อยตามที่เป็นจริง **คนฉลาดในโลกจะ“สร้าง”อำนาจให้คนเกรงและกลัว จนไม่กล้าต้านแย้งหรือตำหนิติเตียน ตัดทิ้งได้เป็นผู้มีอำนาจโดยไม่ชอบธรรม**

ในสังคมปกติทั่วไปทั้งโลก มีพลังหรืออิทธิพลของ “อำนาจ” อยู่จริง ซึ่งเป็นพลังหรืออิทธิพลของ “อำนาจ” ที่มีฤทธิ์มีแรงทั้งทางรูปธรรม โดยเฉพาะทาง “นามธรรม” สามารถเหนี่ยวนำ สามารถผลักดัน

สามารถครอบงำ จนถึงขั้นสามารถบังคับ กดขี่ ให้มวลอันคือมนุษย์ในสังคมเป็นไปตาม“อำนาจ”นั้นได้แท้จริง

ไม่ว่าจะทำให้เกิด “กรรมกิริยาทางกายกรรม-วจีกรรม” หรือไม่ว่าจะทำให้เกิดกรรมกิริยาทาง “มโนกรรม” หรือ “ความรู้สึก” ซึ่งเป็น การเกิดอารมณ์ชอบหรือชังเฉยๆ

คำว่า “อำนาจ” ที่ภาษาอังกฤษว่า power, energy, authority, force, sovereignty=sovereign power =supreme =independence =อำนาจใหญ่, อธิปไตย
kinetic energy, potential energy,

author = ผู้แต่ง, เจ้าของ, ผู้สร้างสรรค์,

พระพุทธเจ้าเป็น authority = ต้นตำหรับอำนาจโดยธรรมแบบของพระองค์

force = กดดัน, บังคับ, บีบ, เร่ง, บุก, ยัดเยียด, ทิ้งตั้ง, แข็งขืน

forced = ซึ่งถูกบังคับ, ซึ่งถูกบีบ, ใช้แรงฝืนใจ forcible = ใช้กำลัง, โดยพลการ

authorize = อนุมัติ, ยินยอม, อนุญาต, มอบอำนาจ, แต่งตั้ง, มอบหมาย

authorizable = พอลจะมอบอำนาจให้ได้, พอลจะยอมรับได้

authoritative = มีอำนาจวาสนาบารมี, เชื่อถือได้, มีหลักฐานพิสูจน์ได้, เผด็จการ

authoritarian = ผู้ใช้อำนาจเบ็ดเสร็จ, ผู้ใช้อำนาจเผด็จการ

[Authority by force is less enduring than authority by kindness.

อำนาจโดยพระเดชนั้น ไม่ยืนนานเหมือนอำนาจโดยพระคุณ]

ใครจะ made a forcible = โดยพลการ ก็อย่าทำเลย

เก็บตกเรื่องเล่า...พระราชพิธีเสด็จออกมหาภิเนษกรมณ์

โดย ASTV ผู้จัดการรายวัน
๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๙:๒๓ น.
ณ บ้านพระวาทิตย์
โดย : ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์

เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พลสกนิกรชาวไทยมาเฝ้ารับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้งแต่โรงพยาบาลศิริราชออกมาจนถนน ๒ ข้างยาวไปถึงลานพระบรมรูปทรงม้า ที่พร้อมใจกันแต่งกายด้วยเสื้อสีเหลือง

ครั้งนี้ดูเหมือนว่าจะมีประชาชนมาใช้เวลาในการจับจองพื้นที่ เพื่อรอรับเสด็จก่อนเวลานานมากกว่าปี พ.ศ.๒๕๔๙ โดยเฉพาะบริเวณลานพระบรมรูปทรงม้านั้น มีประชาชนมาเริ่มรอจับจองพื้นที่ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น.

หมายความว่า มีประชาชนบางกลุ่มได้ใช้ความเพียรอย่างมาก และรอคอยยาวนานถึง ๒๒-๒๓ ชั่วโมง เพื่อให้ได้มีโอกาสใกล้ชิดชื่นชมพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ภาพถ่ายกลุ่ม
พันธมิตรที่มาเฝ้ารอรับเสด็จ
ตั้งแต่ป้ายโมงของ
วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

ผมสังเกตเห็นได้ชัดเจน
ต่อมาว่า กลุ่มใหญ่ที่มาใช้เวลารอ
คอยช่วงด้านหน้าส่วนใหญ่ก็เป็นประชาชนที่เคยเข้าร่วมชุมนุมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยมาแล้ว
ย้อนกลับไปเมื่อ ๖ ปีที่แล้ว ในเช้าวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๙ ก่อนถึงกำหนดการ
พระราชพิธีเสด็จออกมหาสมาคมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในเวลานั้นช่วงเวลาตี ๓ พื้นที่
ด้านหน้าบางส่วนยังว่างอยู่ แต่ปีนี้เพียงแค่ ๓ ท่าก็ปรากฏว่ามีประชาชนมารอเฝ้ารับเสด็จที่ลาน
พระบรมรูปทรงม้าจำนวนมากแล้ว แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวของพลกนิกรไทยอย่างมากในปีนี้

ภาพถ่ายที่ลานพระบรมรูปทรงม้า
เวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น.
ของคืนวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

จำนวนรถบัสในช่วงตี ๕ ถึง ๖ โมงเช้าหนาแน่นมาก มีผู้คนจำนวนมากมาเดินลงจากรถ
และเดินหน้าไปยังลานพระบรมรูปทรงม้าให้ได้ใกล้ที่สุด อันเป็นเป้าหมายของพลกนิกรในเช้าวันนั้น
ประมาณ ๗.๐๐ น. แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยรุ่นหนึ่ง ๓ ท่าน ได้แก่
พล.ต.จำลอง ศรีเมือง, คุณสนธิ ลิ้มทองกุล, อ.สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์, (ส่วนคุณพิภพ ธงไชย ติด
ภารกิจที่ต่างจังหวัด) และแกนนำรุ่นที่ ๒ ได้แก่ **คุณตั้ว ศรันยุ วงศ์กระจ่าง, คุณศิริชัย ไม้งาม,** และ
ผม พร้อมกับนักจัดรายการใน ASTV หลายคนได้เดินทางมาทางถนนศรีอยุธยา เพื่อเดินทางเข้าไปใน
ลานพระบรมรูปทรงม้า เพื่อร่วมถวายพระพรชัยมงคล

พล.ต.จำลอง กับคุณสนธิ
ขณะเดินเข้าลานพระบรมรูปทรงม้า
ได้รับการต้อนรับจากประชาชน
◀ ตลอดทาง

ระหว่างเดินทางมีแต่คนส่งเสียงต้อนรับ และปรบมือต้อนรับเป็นจำนวนมาก และถ้ายุโรปตลอดทาง พอถึงทางเข้าลานพระบรมรูปทรงม้า เราก็ได้เห็นมีผู้คนจำนวนมากแน่นขนัด จนเจ้าหน้าที่ตำรวจพยายามจะปิดรั้วไม่ให้คนเข้าในเวลานั้นแล้ว แต่ประชาชนที่รอเข้าต่างก็บอกว่า “ของของฉันอยู่ข้างใน” ตำรวจจึงไม่สามารถจะปิดกันไว้ได้ และเมื่อเข้าไปได้แล้วดูเหมือนว่า เราจะไหลไปตามทาง และได้รับเสียงปรบมือส่งเสียงต้อนรับแก่นำพันมิตรเป็นจำนวนมากจริงๆ

จำนวนประชาชนได้มารวมกันมาก จนแถวยาวไปตลอดถนนราชดำเนิน และบางส่วนก็อยู่ ๒ ข้างถนน เพื่อรอเฝ้ารับชบวนเสด็จ ทำให้ประชาชนล้นไปถนนที่เชื่อมกับถนนราชดำเนินหลายสาย นับเป็นภาพที่น่าปลื้มปีติจริงๆ

ประชาชนจำนวนมาก ระหว่างรอยยิ้ม ต่างจับกลุ่มกันร้องเพลงเทิดพระเกียรติกันหลายเพลง จนมาถึงเวลาสำคัญที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จมา จนถึงหน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม มีแต่เสียงทรงพระเจริญก็ก้องไปทั่วลานพระบรมรูปทรงม้า ระหว่างที่มีเสียงตะโกนร้อง “ทรงพระเจริญ” ผมได้ยินเสียงสะอื้นร้องไห้ และเห็นคนน้ำตาไหลในขณะที่เปล่งเสียง “ทรงพระเจริญ”

ร้องให้ด้วยความดีใจ
ที่ได้เห็นพระพักตร์
พระเจ้าอยู่หัว

เด็กน้อยข้างหลังผมชื่อ “ข้าวตู” มากับ “ไบพลู” น้องสาวและคุณยาย คุณยายเห็นเป็นเด็กจึงให้ขอผู้ใหญ่เดินไปข้างหน้า จะได้เห็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในขณะที่ชบวนเสด็จผ่าน ข้าวตูพาไบพลูไปถึงด้านหน้าสุด

เมื่อขบวนเสด็จผ่านแล้วข้าวตูพาน้องสาวกลับมาหาคุณยาย ข้าวตูร้องไห้โฮสะอึกสะอื้น กอดคุณยาย คุณยายถามว่าหนูร้องไห้ทำไมคะ ข้าวตูตอบคุณยายว่า **“หนูดีใจ”** คุณยายถามว่า**หนูดีใจ ที่ได้เห็นในหลวงไซ้ไหม** ข้าวตูพยักหน้าและร้องไห้สะอึกสะอื้นเช่นนั้นอยู่นอญอีกพักใหญ่

มาถึงช่วงเวลาสำคัญที่**สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร** ทรงเปิดกรวย กระทรงดอกไม้ธูปเทียนแพ แล้วกราบบังคมทูล พระกรุณาถวายพระพรชัยมงคล แทนพระบรมวงศานุวงศ์ เสียงประชาชนสงบนิ่งฟังการถวายพระพรชัยมงคล หลังจากนั้นประชาชนก็เปล่งเสียงทรงพระเจริญก็ก้องอีกครั้ง

ต่อมา**คุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี** ได้กราบบังคมทูลพระกรุณาถวายพระพรชัยมงคล แทนคณะรัฐมนตรี ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ พลเรือน และราษฎรทุกหมู่เหล่า ปรากฏว่าช่วงนั้นผมได้ยินเสียงไห้ต้อนรับอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับ**คุณสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์** ประธานรัฐสภา ก็ได้ยินเสียงไห้จากประชาชนต้อนรับชัดเจนเช่นกัน

สารภาพเลยว่า**หลังจากนั้นผมไม่ได้ยินอะไรเลยว่าคุณยิ่งลักษณ์อ่านคำถวายพระพรว่าอะไร?** เพราะ**ประการแรก** คุณยิ่งลักษณ์เบี่ยงตัวไปด้านขวา คงเพราะกลัวว่าไมโครโฟนจะกีดขวางสายตาเวลาอ่านสคริปต์ ทำให้ปากห่างจากไมโครโฟนมาก ทำให้ในพื้นที่ลานพระบรมรูปทรงม้าแทบไม่ได้ยินเสียงคุณยิ่งลักษณ์เลย

แต่**ประการที่สอง**ก็คือ ประชาชนบริเวณลานพระบรมรูปทรงม้าตลอดจนถึงถนนราชดำเนินต่างพร้อมใจโดยมีได้นัดหมายส่งเสียงดังกึกก้องว่า **“ทรงพระเจริญ”** ตลอดระยะเวลาที่คุณยิ่งลักษณ์อ่านคำถวายพระพรชัยมงคล

ปรากฏการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับคุณยิ่งลักษณ์เท่านั้น แต่ยังเกิดกับ**คุณสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์** ประธานรัฐสภาอีกด้วย

ต่อมาเมื่อ**ประธานศาลฎีกา** และ**ผู้บัญชาการทหารสูงสุด**มาอ่านคำถวายพระพรชัยมงคลก็กลับปรากฏว่า ประชาชนที่ลานพระบรมรูปทรงม้าต่างให้ความสนใจนั่งฟังโดยสงบอีกครั้ง

และที่ถือเป็นพระราชพิธีพิเศษ ก็เพราะมีการจัดการถวายสัตย์ของเหล่าทัพในวันเสด็จออกมหาสมาคมให้เป็นวันเดียวกัน ทำให้การถวายสัตย์ต่อหน้าพระพักตร์ของเหล่าทัพในวันนั้นเป็นการถวายสัตย์โดยมีมวลมหาประชาชนเป็นสักขีพยานอยู่ด้านหลัง

พล.อ.ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้กล่าวนำถวายสัตย์ว่า **“ข้าพระพุทธเจ้า จักยอมตายเพื่อรักษาไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์เจ้า ข้าพระพุทธเจ้า จักจงรักภักดีและถวายความปลอดภัยต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท จนชีวิตหาไม่ ข้าพระพุทธเจ้า จักเชิดชูและรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ เกียรติศักดิ์ ของ**ทหารรักษาพระองค์** ทั้งจักปฏิบัติตนให้เป็นที่ไว้วางพระราชหฤทัยของใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทุกประการ ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ”**

ปรากฏว่าประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จต่างมีความจงรักภักดี จึงตะโกนถวายสัตย์ดังกึกก้องไปทั่วลานพระบรมรูปทรงม้าและถนนราชดำเนิน และหลายคนเปลี่ยนคำถวายสัตย์ว่า **“ทหารรักษาพระองค์”** เป็น **“ประชาชนรักษาพระองค์”**

และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงตรัสตอบว่า :

“คำอวยพร และคำปฏิญาณ สัญญา ที่ทุกท่านได้กล่าวนั้น เป็นที่ประทับใจมาก ขอขอบใจท่านทั้งหลาย ตลอดจนประชาชนชาวไทยทุกคนที่พร้อมใจกันมา ด้วยความปรารถนาดี และไม่ตรีจิต **ความปรารถนาดี และความพร้อมเพรียงกัน**ของทุกท่าน **อย่างที่ได้เห็นในวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มใจ มีกำลังใจมากขึ้น** ด้วยความเชื่อเสมอว่า ความเมตตา ปรารถนาดีของท่านต่อกันนี้ เป็นปัจจัยอย่างสำคัญที่จะทำให้ความพร้อมเพรียงจะเกิดขึ้น มีขึ้นทั้งในหมู่คณะและในชาติบ้านเมือง

แต่ถ้าคนไทยเรายังมีคุณธรรมอันนี้อยู่ในจิตใจ ก็จะมีหวังได้ว่า บ้านเมืองไทยไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ ก็จะไม่อยู่รอดปลอดภัย และดำรงมั่นคงต่อไปได้ตลอดรอดฝั่งอย่างแน่นอน

ขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงดคุ้มครองรักษาท่านและชาติไทย ให้มีแต่ความผาสุกร่มเย็น ยั่งยืนไป”

พ้ล้นที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตรัสว่า **“ความพร้อมเพรียงของทุกท่าน อย่างที่ได้เห็นในวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มใจ มีกำลังใจมากขึ้น”** ผมได้ยินเสียงแห่งความปลื้มปีติดีใจ และชื่นใจสำหรับเหล่าพสกนิกรไทยที่มารอเฝ้ารับเสด็จหลายชั่วโมงไปจนถึงหลายสิบชั่วโมง

แม้ปีนี้รัฐบาลได้จัดงานให้ความสำคัญกับงานวันที่ ๕ ธันวาคมน้อยกว่าปีก่อนๆ แต่ก็ไม่สามารถทดแทนความจงรักภักดีของปวงชนชาวไทยได้ และงานวันดังกล่าวก็คงจะทำให้คนไทยและคนทั่วโลกได้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่า

“คนประเทศนี้รักและเทิดทูนพระเจ้าอยู่หัวอย่างหาที่สุดมิได้”

ท้องฟ้าในยามเช้าของ**วันพุธที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕**นี้ช่างสดใส แสงแดดฉายส่องสว่างแต่ไม่ร้อนแรงจนอ่อนเพลียเมื่อยืนหรือนั่งในที่แจ้งเป็นเวลานานๆเลย หากทว่าความสงบร่มเย็น ความยินดี ความมีใจจงรักภักดี ความเอิบอิ่ม ความหวัง ความรู้สึกที่ตั้งใจดีทั้งหมดทั้งมวล ของเหล่าพลกนิกร ปวงชนชาวไทยที่พร้อมใจแสดงออกในเวลาเดียวกัน ใส่เสื้อสีเหลืองซึ่งเป็นสีประจำวันจันทร์อันเป็นวันพระราชสมภพของในหลวง ณ สถานที่เดียวกันนี้ ได้ปรากฏขึ้นแล้วบนถนนทุกสายที่มุ่งสู่ลานพระบรมรูปทรงม้าฯ ตลอดจนสองฝั่งฟากถนนที่รถยนต์พระที่นั่งของ**พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์**จะเล่นออกจากโรงพยาบาลศิริราชมาสู่พระที่นั่งอนันตสมาคม ช่างดูเป็น**พลังอันยิ่งใหญ่ พลังแห่งความภักดีที่ปรารถนามาถวายพระพร พลังแห่งความหวังมาชื่นชมพระบารมี และเป็นความปลื้มปิติใจที่ต่างขอเป็นจุดเหลืองเล็กๆในสายพระเนตรของในหลวง เราจะพากเพียรกระทำความดีถวายพระองค์ท่านต่อไปอีกแสนนาน ขอพระองค์ทรงพระเจริญ**

ประเพณีดีงามของชาวอโศกเรื่องโรดบุญมั่งสวัสดิ์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เราเพียรจัดติดต่อกันมาหลายสิบปี จากปีแรกๆ ไม่กี่โรดบุญ จากไม่กี่คนที่ลงมือให้ ทุกวันนี้ขยายกว้างขึ้นมีคนเข้าใจมากขึ้น มีผู้อยากร่วมอนุโมทนามากขึ้น ออกทำเลียนแบบศิลปะการดำรงชีวิตทั้งดงามเยี่ยงนี้เพิ่มขึ้นๆ อย่างน่าชื่นใจ

บางท่านจัดแล้วก็ร่วมมือเขียนแจ้งเล่ารายงานเข้ามาส่วนกลางเพื่อเก็บเป็นประวัติศาสตร์ เป็นสถิติ เป็นตัวอย่างให้ผู้อื่นได้ซบซบร่วมอนุโมทนาด้วยก็สมบุญพร้อมดีแต่ก็มีบางท่านยังยืนยัน ขอทำเสียบๆ ไม่ต้องมีชื่อเสียงก็ได้ ก็ไม่ว่ากัน (แต่โอกาสหน้าจะใช้ชื่อกลุ่มไม่ใช่ชื่อตนเองแจ้งมาก็ได้นะคะ)

สำหรับปีนี้ก็มีสถิติและบรรยากาศอบอุ่นที่แผ่มาฝากผู้อ่านได้บ้างดังนี้...

กรุปเทพมหานคร

ป้าศรี จาก **ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) สาขาจตุจักร** รายงานมาละเอียดหลายแง่มุม “คนมารับแจกเยอะทั้งวัน มีผู้นำกล้วย,เห็ดมาร่วมแจกด้วย สิ่งที่ยากให้ปรับปรุงในโอกาสต่อไปคือ ควรมีเสียงประชาสัมพันธ์ สลับกับเปิดเพลงพระราชนิพนธ์ให้ผู้มารับอาหารเข้าใจโดยไม่ต้องถามซ้ำๆ ว่างานอะไร? “ผู้แจกคงเหนื่อยตอบ แต่หากมองอีกมุมก็เป็นโอกาสดีให้มีการปฏิสัมพันธ์กันบ้าง พ่อท่านเน้นปฏิสัมพันธ์ถึงขนาด **“ให้ผู้ใช้ให้ผู้ใช้รับ”** ด้วย เพื่อการสร้างบุญ **“อันประณีตยิ่งขึ้นอีก”** หรือใช้กระดาษธรรมดาเขียนแจ้งที่หน้าร้านเราเองก็ได้นะคะ สาธุค่ะ

มีรายงานเพิ่มเติมมาจากชมร.จตุจักรอีก.....ที่ชมรมมังสวิรัติสถานที่กว้างขวาง มีแม่ค้ามากมายหลายร้านอยู่ติดกันเหมือนพี่ๆ น้องๆ **“ยิ่งเรามาแจกอาหารฟรี ถวายในหลวง ลูกค้าก็ยิ่งประทับใจเป็นกันเอง ส่วนใหญ่ใส่เสื้อสีเหลืองดูสวยสดใสไปทั้งร้าน คนล้างชามไม่ค่อยทัน เพราะเราขาดประชาสัมพันธ์ ให้ผู้รับช่วยล้าง(หรือใช้ถ้วยเดิมมารับอาหารก็ได้)รวมถึงเปิดเพลงพระราชนิพนธ์ด้วยยิ่งดี จะได้ครึกครื้น ทุกคนมีความสุขเป็นพิเศษได้แจกอาหารบุญถวายในหลวงด้วยความรู้สึก **ร่วมว่า เราลูกพ่อเดียวกัน**”** อนุโมทนากับทุกๆร้านและทุกคนที่ช่วยรายงานค่ะ

ที่ท้อง**สนามหลวง** ด้านติดวัดมหาธาตุ แม่เทียนดินและญาติธรรมสำรวจ เดชดี เล่ารายงานมาอย่างมีความสุขว่า **“เรียบริ่อยไม่ติดขัด ไม่มีช่วงหยุด พี่หมายแจกรวดหน้าหลายหม้อใหญ่ ดิฉันมีน้ำหวานที่ต้มด้วยฟีนไปแจกด้วย คนรับดีมาก แม่น้ำแข็งเปล่าก็รับกันไปหมดค่ะ”** อนุโมทนาค่ะ

เขตบางแค ชมร. ลันตือโคกร่วมกับคุณจงกล-รัชนี รังสิมันต์วงศ์ จัดแจกข้าวกล่อง ประมาณ ๓๐๐ กล่อง ที่แควนนครลุง สายสอง **“คนแถวนี้เขาเคยถูกน้ำท่วม เราเคยช่วยเหลือกัน เขาสนิทใจมีความสุขกว่าเดิมแล้ว ต่อไปคราวหน้าๆ จะลดการใช้โฟมลง”** การเห็นขอความร่วมมือให้บ้านใกล้ๆ เรือนเคียงนำภาชนะมาใส่อาหารกลับบ้านได้ก็เป็นกันเองดีนะคะ

จาก**เขตบางเขน** คุณสมใจและทีมร่วมบุญแจกอาหารมาหลายปีที่โรงอาหารสนง.เขตบางเขน **“ตอนเที่ยงและบ่ายมีคนมารับบุญเพียบค่ะ ใช้งบประมาณ ๒๕๐๐ บาท”** อนุโมทนาค่ะ

สนามหลวง

เขตวัฒนา พ.ท.สมบุรณ์ สุขพันธ์และคุณพิมพ์ภา มะตอง หัวขนมจีนสองถุงใหญ่ขึ้นรถลงเรือเพื่อทำบุญถวายในหลวง ให้ประชาชนของท่านอิมเอมกับอาหาร ไร้เนื้อสัตว์ ๑ มื้อ “แจกแม่บ้านและรปภ.ที่ตึกลิเบอร์ตีพลาซ่าคะ อยู่แถวเขตวัฒนา กว่าเจ็ดถึงเหนื่อยมากๆ แต่เห็นหน้าตาดีใจของคนรับแล้วหายเหนื่อย คนอิสลามก็กินได้” คุณพิมพ์ภา เล่าเสียงใสเป็นสุขอีกครั้งบ้านช่วยคุณรุ่งนภา หัวขนมไทยๆ ท่อด้วยใบตอง เช่น ขนมีไส้ไส้ ข้าวต้มมัด ขนเมี่ยงกวน รวม ๑ ตระกร้าเล็กๆ สัญจรแจกแถวๆ ซอยที่บ้านนวมินทร์ “สนุกคะ เจอคนบนสะพานลอยก็แจก เขาก็ดีใจกันนะคะ”

เขตบึงกุ่ม มีโรงบุญชุกชุมกว่าเขตใดๆในกรุงเทพฯ คุณใหญ่ “แจกเด็ก และผลไม้ สนุกสนานมากๆ แป๊บเดียวหมดเลย” สาธุๆๆ (วันที่ ๖ ต่อมาแจกถ้วยเต๋ยวไต้โบสถ์สันตือโคก)

จากสวนสาธารณะ “สวนพฤกษ” นวมินทร์ คุรุสส.สอ.และนักเรียนเหม่ม,เต๋ย,ปาน หัวมัดไทยท่อด้วยใบตองแถมด้วยถั่วดำไร้สารพิษ มะขามป้อมแช่เย็นและน้ำดื่ม ไปแจกแค่ ๒ ตระกร้า “คนเยอะมากคะ ต่างยืมแยมเข้ามาถามไถ่เป็นกันเอง ต้นไม้ก็เยอะ บางคนอยากมาบริจาคเงินช่วยแจกอีก เรอบอกขอให้เขาเก็บไว้แจกคนอื่นต่อไปอีก ประทับใจคนรับ คนให้แข่งกันไหว้ขอบคุณซึ่งกันและกัน” นักเรียนสุทธิดา และวราภรณ์ รายงาน สาธุๆๆ

ที่สวนพฤกษ คลองจั่น คุณยังประโยชน์และนิลิตร์กัให้ ภู่อำราญ ร่วมแรงร่วมใจกันหัวตระกร้าบรรจุถั่ว พริก มะนาว น้ำบริสุทธิ์ ขนเมี่ยง และหมี่กะทิ ไปทำเมี่ยงคำใส่กระถางแจกพร้อมหมี่และน้ำ “บางคนเขาเคยได้รับอาหารจากพวกเราบ้าง ดูเข้าใจง่าย และยืมแยมแจ่มใส สนุกสนานทั้งผู้ให้-รับ มีความสุข อากาศก็ดี” สาธุ โรงบุญได้รับขนเมี่ยงจากร้าน นศ.ปธ. ด้วย

เขตบางกะปิ กลุ่มศิเลส และแผนกธรรมโัสตร่วมกันแจกอาหารที่**สถาบันนิด้า** หัวหมาก บางกะปิ “แจกผักย่า ผัดหมี่ ขนเมี่ยงร่วมกับอาอ้อยมาช่วยแจก สาธุใส่หมูแจ และน้ำใบเตย งานนี้ คนกินแพ้อาหาร (อาหารเหลือ) ที่น่าสังเกตุคือ ผักย่าน้ำเซบของแม่หน่อยนี่มี คนกินอิมแล้วขอติดมือไปกินที่บ้านอีก เพราะเขาสบายใจมากกว่าเราใช้ผักไร้สารพิษจริงๆ เป็น

โอกาสที่เราได้นำเสนออาหารบุญอีกวิธีหนึ่ง” ญาติธรรมและคุณประทับธรรม บุตรประเสริฐ รายงานมา อนุโมทนาค่ะ

ที่หน้าศาลาสุขาภพ **สันตโตศอก** ท่ามกลางอากาศสงบสดใสของสายวันที่ ๕ ธันวาคม มีโต๊ะเล็กๆ ตั้งข้าวหม้อแกงหม้อเป็นโรงบุญเล็กๆ เรียบง่ายของครอบครัวคุณลัดดา อุดมศิลป์ เดินทางมาจากรามอินทรามาแจกข้าวแกงมังสวิรัต โดยเฉพา เห็นใบหน้ายิ้มแย้ม ของคนแจกแล้ว หลายคนขอชิมน้ำแกงกันหม้ออย่างอบอูน *“เป็นกันเองอย่างนี้ รู้สึกสบายใจทุกครั้งที่จะแวะมา”* คุณลัดดาและทีมงานหอบความสุขใจกลับไปแล้ว ตั้งใจจะทำอีกแน่นอน...

เขตบึงกุ่มที่แจ่งมาอีกแห่งคือ โรงบุญของ**ร้านแต้ชีวิต** *“ทุกคนรับผิดชอบดี อาหารที่แจกมีขนมจีนน้ำยากะทิ น้ำยาป่า ผัดเส้นหมี่ซีเม่า ยำมาม่า มีผู้มารับบริการประมาณ ๑๕๐ คน”*

งานนี้เด็กๆ สันติบาลก็ตื่นแต่เช้าร่วมด้วย ช่วยทำช่วยกินอย่างสนุกสนานด้วยอย่างน่าชม.

อีกโรงบุญใหญ่ของเขตบึงกุ่ม ตั้งอยู่ที่หน้าบ้านอาซ้อ ซอยไล่บาตร สันติโคก “มีญาติธรรมมาร่วมช่วยแรงช่วยปัจจัยคับคั่ง ทั้งศิษย์เก่าก็มาลงแรงแข็งขันน่าชื่นชม อาหารหลากหลายมาก ทั้งก๋วยเตี๋ยว น้ำยา ลูกชิ้นปิ้ง น้ำผลไม้ ขนมหวาน แกง น้ำตกข้าวเหนียว ลาบ.. อยากให้คนทั่วไปรู้ว่าอาหารมังสวิรัตินำหน้าหมาได้เหมือนกัน..” อาซ้อ วาลิกา รายงาน มาอย่างมีปีติสุข ขออนุโมทนาค่ะ..

บริษัทขอบคุณจำกัด และพนักงานคนขยันหลายคนช่วยกันทำบุญ แจกที่หน้าบ้านญาติธรรม แถวสวนสยาม “ผู้รับผู้ให้ให้ด้วยกันอย่างมีความสุข บางคนมาช่วยรับของเราไปช่วยแจกต่อก็มีค่ะ ประทับใจ เพื่อนๆทุกคนที่ไปช่วยเตรียมงานจนเสร็จจบ” คุณพลอยน้ำดิน พันธุ์สง่า รายงานมา อนุโมทนาค่ะ

ภาคกลาง

จังหวัดสระบุรี โดยกลุ่มสังฆกรรมชีวิต เคารพธุรกิจพอเพียง “แจกที่บริเวณโรงพยาบาล วังม่วง อ.วังม่วง มีผู้ช่วยประมาณ ๑๐ คน ทำอาหารหลายอย่าง เช่น ข้าว ขนมจีน แกงเขียวหวาน ยำ ส้มตำ ก๋วยเตี๋ยว น้ำมะพร้าว แจกก๋วยผู้มารับบุญประมาณ ๒๐๐ คน”

จังหวัดนนทบุรี อ.บางใหญ่ ที่หน้าโรงพิมพ์ หจก.พีกราฟฟิค คุณจินตนา ภมรชัยศิริกิจ รายงานว่า “อึ้งใจสบายใจปีละครั้ง เพื่อถวายพ่อหลวง ได้เห็นรอยยิ้มจาก

หลายคนเห็นความเต็มใจในการมาช่วยงานของทุกคน จะพยายามทำให้ต่อเนื่อง แม้จะมีอุปสรรคบ้าง”

นนทบุรี อ.บางรักพัฒนา คุณหนูทิพย์ จัดกับแม่น้อย ไชยยา “ดีใจที่ได้พาแม่แจกอาหารถวายในหลวงก่อนที่แม่จะจากไปจากพวกเราค่ะ” อนุโมทนา

ค่ะ เป็นใครก็ต้องปลื้มใจกับโอกาสที่ได้สะสมเสียบัญญะค่ะ

จังหวัดอยุธยา เจ้าเก่าเจ้าเดิมป้ารัชนีและป้าวิณา ร่วมมือกันสร้างสวรรค์บนดินอีกครา ที่หน้าร้านแม็กคัล หน้าซอยชัยมงคล ๘ อ.เมือง “แจกขนมจีน แกงเขียวหวาน ส้มตำ กระเพาะปลาเจ ข้าวหมกไก่ น้ำกระเจี๊ยบ แจกอยู่ใกล้กับเจ้าที่แจกเนื้อสัตว์ด้วย แต่ก็แก้โดยให้ใส่ถุงกลับบ้านได้” อนุโมทนาด้วยความเพียรค่ะ

จังหวัดสมุทรปราการ อ.เมือง คุณพยัพ เชิดชูชัยไพบุลย์หัวตระกร้ามีอาหารมังสวิรัต เต็มปรีดิ์สนุกรแจกทั้งผักยำ ข้าวกล้องมีกับข้าวมังสวิรัตี่ห่อด้วยใบตอง “แจกสนุกครับ เขาดีใจกันทุกคน ผมว่าจะเก็บไว้กินซักห่อยังลืมนเลย” เหลือแต่ความสุขใจช่วยให้อึ้งอีกวาระหนึ่ง

จังหวัดสิงห์บุรี อ.บางระจัน จัดโรงบุญ ที่ร.ร.บ้านดินลึกขรา “ผู้มาร่วมงานคือนักเรียนและผู้ปกครอง มีการถ่ายทอดสดทางสถานีวิทยุบ้านบางระจันเรดิโอด้วยครับ” อาจารย์ คินดิน จัดแล้วฝากผู้ร่วมบุญ คือ อาจารย์แรงเกือมารายงาน สาธุค่ะ

อีกแห่งของเมืองสิงห์ แจกที่ศาลากลางหมู่บ้านสิงห์กลาง อ.ค่ายบางระจัน คุณแสงเพ็ญ อินตา เล่าว่า “จัดมา ๕ ปีแล้วแม่ผู้ร่วมงานส่วนหนึ่งจะแยกไปจัดแจกที่อ. บางมูลนากด้วย เรายังรวมพลังกันได้นั่นเหนียว และบรรยากาศโรงบุญก็ยังว่าเรื่อบออุ่นยิ่งกว่าปีที่แล้ว”

จังหวัดชัยนาท แจกที่สนง.เทศบาลเมืองชัยนาทโดยมี สนง.เทศบาล และมูลนิธิบูรณะชนบทชัยนาท และญาติธรรม และประชาชนมาร่วมเพิ่มอีก “ทำอาหารแค่ ๔ อย่าง ขนมจีนน้ำยา หมูเจทอด กระเทียมพริกไทย ส้มตำ แกงซี่เหล็ก ใช้จ่ายไปหมื่นกว่าบาท เงินที่เหลือจะนำไปร่วมบุญในงานพุทธาครั้งที่ ๓๗ นี้ ที่ไพศาลี”

จังหวัดสุพรรณบุรี จัดที่บริเวณศาลเจ้าพ่อพระยาจักร อ.อุทุมพร โดยกลุ่มเพื่อนบุญอโศก ชมรมรักษัธรรมชาติ ชาวตลาดอุทุมพร และญาติธรรม “ป่าเกี้ยว และผู้สูงอายุจากปฐมอโศกช่วยทำอาหารให้นักเรียนสสจ. ช่วยจัดสถานที่ ผู้มารับบริการบางท่านก็เอาภาชนะมาใส่อาหารเอง คนไม่คึกคักเท่าไร เพราะเขารอชมพระบารมีในหลวงทางหน้าจอ แต่ออาหารกับผู้รับก็สมดุลงันดีอยู่ ประทับใจไม่ลืม” อนุโมทนาค่ะ

ชัยนาท

อ.บางระจัน

สุพรรณบุรี

ภาคตะวันออก

จังหวัดจันทบุรี อ.ขลุ่ย “ปีนี้คึกคักเป็นพิเศษเพราะทางโรงพยาบาลบ้านแพ้ว มาทำการตรวจตาผู้ป่วยจำนวนเกือบพันคน ทางโรงพยาบาลประสานชวนโรบุญเราไปร่วมบริการด้วย อิ่มบุญกันถ้วนหน้า” สาธุๆ คุณแจษฎา เพิ่งจะตารายงานมาอย่างรวดเร็ว

จังหวัดตราด เมืองคนใจดีอีกแห่ง คุณพิมพ์พรรณ วิสุทธิแพทย์ ร่วมกับพ่อค้าแม่ค้าในตลาด ทั้งเจ้เอ็ง อาจารย์นาตยา และญาติธรรม ร่วมแรงลงขันกันจนเป็นโรบุญใหญ่ “ปีนี้สิ่งตัวดีมาก ไม่เหน้อยเหมือนปีก่อนๆ รายการอาหารเช่น ขนมจีน ๑๒๐ กก. นี้กว่าจะไม่หมดก็หมดคะ ยังมีน้ำยาหัดแกงลูกชิ้นแจ ขนมครก ไอศกรีม กล้วยทอด เส้นก๋วยเตี๋ยว ๘๐ กก. ก็หมดเช่นกัน” แจกหมดลดภาระชนะความตระหนี่ พี่น้องอิมเอมคนแจกเปี่ยมสุขทุกปี

จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มชลบุรีโอท็อป แจกที่ตลาดสดอำเภอบ่อทอง “บรรยากาศครึกครื้น คนมาร่วมรับอาหารก็มาร่วมจัดของ ยกของ ล้างภาชนะ อย่างเป็นกันเอง มีตัดผมฟรีและแจกหนังสือด้วยคะ” งานนี้บริษัทฟ้าอภัย และสำนักพิมพ์กัลนัณแก่นก็ไปร่วมสร้างปรากฏการณ์มหัศจรรย์สู่สังคมอย่างสร้างสรรค์ด้วย สาธุ..

ภาคเหนือ

จังหวัดพิษณุโลก ที่อ.บางระกำ คุณทองปาน หรือเป็นดินจัดแจกอาหารบุญ “แจกตั้งแต่เช้าถึง บ่าย มีก๋วยเตี๋ยว ลาบปลีกล้วย น้ำเต้าหู้ ปาท่องโก๋” สาธุ

พิษณุโลก อ.ชาติตระการ คุณการุณ วรภู จัดที่เป็นครั้งแรก “ต้องเริ่มซื้อวัสดุอุปกรณ์อะไร มากหน่อย ส่วนบรรยากาศโรงบุญอยู่ใต้ร่มสะเดาหน้าบ้านร่มรื่นดีมาก อาหารมีก๋วยเตี๋ยวทรงเครื่อง ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ลาบปลีกล้วย น้ำเต้าหู้ น้ำใบเตย ปาท่องโก๋ผู้มารับเป็นกันเองดี รุ่งขึ้นมีเด็กมาถาม ร้านก๋วยเตี๋ยวเราไปไหน”

อีกแห่งของพิษณุโลก จัดที่อ.บางระกำ “บริเวณโรงบุญป่ามะค่าโมง สวนไผ่เป็นธรรมชาติดีมาก รับประทานอิ่มแล้วจะห่อกลับไปฝากคนที่บ้านก็ได้ ประทับใจคนมาร่วมบุญเพราะโรงบุญเราอยู่ห่าง ชุมชน” คุณการุณ จรภู เล่ามาจากศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนตำบลหนองกุกา อนุโมทนาค่ะ

อ. ชาติตระการ

อ. บางระกำ

จังหวัดกำแพงเพชร ที่บ้านฟ้าเกื้อ อ.เมือง มีญาติธรรม นักเรียน สัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ ลานนาอโศก ห้อง ๓ มาร่วมบุญกันแจกอาหารเช่นก๋วยเตี๋ยว กล้วยทอด ขนมครก ข้าวแกง ไอศกรีม ส้มตำ ผลไม้ ขนมปัง ซาลาเปา นม ข้าวเหนียว น้ำ ขนม คิษย์เก่าปฐมอโศกก็แจกปួយ.. ขอ อนุโมทนาในความสามัคคีที่ยิ่งใหญ่และยืนยงมายาวนานค่ะ

นางสาวดาวประดับฟ้า นาวาบุญนิยม ทำความดีประดับไว้ในโลก ด้วยการแจกข้าวโพดคั่ว ๖๐ ถุง ที่วัดสลกบาตร อ.ชาณุวรลักษบุรี จ.กำแพงเพชร “เป็นครั้งแรกที่จัดโรงบุญค่ะ หมดในเวลา อันรวดเร็ว” เชื่อว่าจะมีครั้งต่อไปอีกนะคะ

จังหวัดเชียงราย อ.เชียงของ “ชาวโศก จัดร่วมกับญาติธรรมสถานธรรมไต้เชิงถ่าน จัดเป็นปีที่ ๒๐ จัดที่หน้าท่าว่าการ อำเภอเชียงของ รายการอาหารมี ขนมจีนน้ำเงี้ยว ขนมจีนน้ำยา กระเพาะปลาเจ แกงเขียวหวาน ส้มตำ ตำกั้น เป็นครกๆสดๆ เครื่องดื่มมี กาแฟโบราณ ชานมเย็น ชามะนาว น้ำกระเจี๊ยบ น้ำบัว ьяน้ำมะขาม ผู้มารับแจกมีข้าราชการทุกหมู่เหล่า อบต.หมู่บ้านต่างๆ อาสาสมัครต่างๆ ประชาชนทั่วไป ที่มาถวายพระพรแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำนวนหลายร้อยคน เป็นที่ประทับใจมาก” คุณจิตติพร ธาดาเดช รายงาน

จังหวัดเชียงราย ชาวดอยรายปลายฟ้า แห่งที่ ๑ แจกที่หน้า รพ.แม่ฟ้าหลวง อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย โดยครอบครัวแม่ฝุ่นบุญ หรือแม่คำแดง สุขเกษม ร่วมกับเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอ้อยเทอดไท อ.แม่ฟ้าหลวง “อาหารแจกได้ดีมาก ต้องทำอาหารเพิ่ม...อ้อมอ้อยได้บุญกันถ้วนหน้า.. ผู้มารับประทานอาหารคือชาวบ้าน-ชนเผ่า เจ้าหน้าที่การไฟฟ้า, เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล”

แห่งที่ ๒ ที่โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ โดยญาติธรรมและชาวมุขชนดอยรายปลายฟ้า “มีเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลขอร่วมสมทบซื้อผลไม้ มาแจกด้วย มีญาติธรรมและพันธมิตร ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนร้องเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงชาวโศกและเพลงเพื่อชีวิต สร้างบรรยากาศอันดีให้แก่ผู้คนที่มาเข้าแถวรอรับประทานอาหารตั้งแต่เช้า ส่วนใหญ่เป็นคนไข้และญาติ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ผู้มารับอาหารมีจำนวนมาก ทำให้อาหารทุกอย่างหมดก่อน ๑๑.๐๐ น. หลังปิดโรงบุญ มีการประชุมสรุปงาน เพื่อนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงในปีต่อไป”

แห่งที่ ๓ แจกที่ รพ.เชียงรายประชานุเคราะห์ “บรรดาผู้ค้าผักปลอดสารพิษภายในโรงพยาบาลพากันเปิดโรงทาน แจกน้ำดื่ม, อาหารคาวหวานทั่วไป ตลอดจนอาหารมังสวิรัตซึ่งมีญาติธรรมดอยรายปลายฟ้าคือ ครอบครัวแม่ฝุ่นบุญ สุขเกษม และลูกหลาน ญาติมิตรได้นำอาหาร ข้าวหน้าเบ็ดเจ-หน้าไก่เจ ข้าวคลุกถั่ว และของหวาน มาร่วมแจกฟรีให้แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการด้านสุขภาพ.. มีผู้มาเข้าแถวยาว เพื่อร่วมรับประทานอาหารบุญในโอกาสพิเศษนี้”

แห่งที่ ๔ ชาวมุขชนบุญนิยมดอยรายปลายฟ้า ร่วมกันแจกอาหารมังสวิรัต ในงานเกิดพระเกียรติในหลวง ที่ทำการ อบต.ท่าสาย ต.ท่าสาย อ.เมือง จ.เชียงราย “ในงานมีการวางพานพุ่มเกิดพระเกียรติ ประกวดอาหารพื้นบ้าน และการแสดงของเด็กนักเรียน เป็นโอกาสดีที่ชาวดอยรายปลายฟ้าได้เชื่อมสัมพันธ์แก่ชุมชนที่อยู่ในตำบลเดียวกัน ให้ได้รู้จัก คบคุ้นเคย มีน้ำใจไมตรีดีต่อกัน พึ่งพาอาศัยกันและกันได้ จึงนับว่าได้บำเพ็ญบุญและมีประโยชน์ในคราวเดียวกัน”

แห่งที่ ๕ ญาติธรรมดอยรายปลายฟ้า คุณศิริพร สุขเกษม คุณกัญพิจาและครอบครัว ชักชวนกันมาแจกน้ำแก๊กฮวย และน้ำสมุนไพรอื่นๆ แจกทุกคนที่มาตั้งขบวนรอร่วมเดินเทิดพระเกียรติถวายในหลวง มีการทำพิธีจุดเทียนชัยถวายพระพรในช่วงค่ำ พร้อมกับสถานที่อื่นๆ ทั่วประเทศไทย

กิจกรรมโรงบุญ ของชาวดอยรายปลายฟ้า

ภาคใต้

พัังงา

ตรัง

นครศรีธรรมราช

จังหวัดพังงา อ.ท้ายเหมือง กลุ่มชล-
ขวัญแจ้เงา “ปีนี้เรียบร้อยและรวดเร็วมาก เรา
แจ็กก่อนพระมาบิณฑบาต พักเดียวอาหาร
เรียบร้อย ทางเทศบาลอำนวยความสะดวก
เรื่องสถานที่โต๊ะเต็นท์อย่างดีมาก เมาแรงเรา
ได้เยอะประทับใจชาวพันธมิตรที่เดินทางมาทั้ง
ใกล้ไกลมาร่วมบุญกัน” มีเรื่องดีที่น่ายินดีเช่นนี้
เกิดขึ้นหลายๆ ในสังคม สงครามจะเกิดขึ้นได้
อย่างไรนะคะ คุณเย็นยิ่ง นาวาบุญนิยม รายงาน

จังหวัดตรัง ชุมชนทะเลธรรม อ.เมือง
“เตรียมอาหาร ที่โรงครัวกลาง ญาติธรรมมา
เตรียมอาหารแต่เช้ามีดีแม่จะอ่อนประสาสมัครพันธ์
แต่ก็มีผู้คุ้นเคยและญาติธรรมใหม่ๆ มารับ
แน่นโรงครัวแต่เช้า อาหารบางอย่าง ยังไม่เสร็จ
เราก็ทยอยแจ็กไปเรื่อยๆ ดูรายการถ่ายทอด
สดพระราชพิธีไปพลางๆ ยังมีอาหารจากบ้าน
ญาติธรรมมาร่วมอีกมาก จนคนกินซาแล้ว
อาหารยังเหลือมาก จึงใส่ถุงฝากกลับไป
รับประทานที่บ้านอีก บรรยากาศแจ่มใสเป็นสุข”
คุณสมบุญณ์ ศุกลรัตน์ รายงาน อนุโมทนาค่ะ

จังหวัดนครศรีธรรมราช เมืองธรรมะที่
อำเภอจุฬาภรณ์ คุณสุดสุญ และนางหนูมีม
ยอดระบำ เป็นเจ้าภาพ “อาหารมาจากหลาย
ฝ่ายทั้งญาติพี่น้องและญาติธรรม มีทั้งข้าวแกง
ขนมจีน ทอดมัน ขนมครก ขนมหวาน
ไอศกรีม ผลไม้ ทุกคนอบอุนเป็นกันเองและ
บอกอยากให้อัดอีก อาหารไม่เหลือทิ้งมากนัก”
ปลื้มใจกันถ้วนทั่ว คุณฟางฝน กุลมาตย์ รายงาน

ภาคอีสาน

จังหวัดบุรีรัมย์ ที่บ้านทุ่งวัง อ.สตึก “คึกคักมากเลยยังไม่ทันเสร็จ ทั้งเด็ก-ผู้ใหญ่ก็มารับอาหารก็มีขนมจีน น้ำยาเจ๊กกับน้ำโอเลี้ยง จัดมา ๓ ปีแล้วครับ มีความสุขทั้งผู้รับผู้ให้ และรู้สึกขอบคุณนสพ. กลั่นแก่นมากครับ” สมศักดิ์รายงานมาเจ้าแรก สาธุ

จังหวัดอุดรธานี แจ้งมาก่อนว่า มี ๔ โรงบุญคือ ที่ อ.กุมภวาปี อ.เมือง และอีก ๓ โรงบุญเป็นของร้านปางมั่งสวิงิตี บ้านนายเพชรดินฟ้า ดิศโยธิน “เมนูอาหารที่น่าสนใจคือ ต้มข้าวเปียก ผลไม้ ผัดไท ล้มตำ แกงเขียวหวานเป็นต้น”

ส่วนอำเภอวังสามหมอ มีโรงบุญจากโรงเรียนदानใหญ่พิทยาคารและศูนย์เด็กเล็กบ้านदानใหญ่รายงานมาว่า “ทั้งสองโรงบุญที่วังสามหมอนี้มีส่วนคล้ายกันคือ เด็กๆมีความสุขกับข้าวผัดข้าวกล้องงอก น้ำเต้าหู้ บะหมี่ สิ่งที่ยากปรับปรุงในโอกาสหน้าคือ นำปลุกผักไร้สารพิษไว้ให้พอแจกในโรงบุญด้วย”

อีกทั้งกลุ่มภุพานอศอกแจ้งว่าจัดโรงบุญสนุกๆที่ อ.เมืองของอุดรธานี ที่โรงเรียนคำผักแพรวพิทยาคาร “แจกข้าวผัด ขนมครกญี่ปุ่น นมเย็น ไอศกรีม” คงน่าสนใจสำหรับเด็กๆทุกคนนะคะ อนุมัติหนาอะ

ไปกันต่อที่อ.ส่องดาวก็มีโรงบุญของกลุ่มภุพานอศอกด้วยเช่นกัน เป็นโรงบุญอีกแห่งที่รายงานมาว่า “มีญาติธรรมและชาวบ้านมาช่วยจัดโรงบุญเป็นอย่างดี มาพร้อมผักไร้สารพิษอีกด้วย” สาธุคะ

กิจกรรมโรงบุญฯ จังหวัดอุดรธานี

จังหวัดชัยภูมิ ชุมชนหินผาฟ้าหน้า จัดตั้ง ๖-๗
 โรงเรียนสุรปราชญ์มาว่า “บรรยากาศเป็นกันเองดีมาก
 ต่างก็ไหว้กันอย่างอ่อนน้อม มีอุปสรรคบ้างตรงที่เป็น
 ฤดูเกี่ยวข้าว และขาดเพลงประชาสัมพันธ์ คนมารับ
 จึงน้อยไป” ในอนาคตอาจสามารถสัญจรไปแจกถึง
 เกียงนากันได้เลย น่าจะสนุกสนานยิ่งขึ้นนะคะ

จังหวัดสุรินทร์ อ.สังขะ อาจารย์เลิศณรงค์ และ
 อาจารย์อมราและครอบครัว แจกอาหารบุญที่ ต.พระแก้ว

จังหวัดสกลนคร อ.วาริชภูมิ “ทางรพ.วาริชภูมิ
 ได้ขอให้ทางกลุ่มเราไปร่วมงานเกิดพระเกียรติพระเจ้า
 อยู่หัว เราจึงตกลงทำขนมจีน ลาบ ข้าว น้ำคโลโร-
 ฟิลต์ไปร่วมบุญแจกด้วย มีผู้มารับอาหารประมาณ ๒๐๐
 คน ใช้งบประมาณ ๖๕๐๐ บาท” คุณงามดอกหญ้า
 นาวาบุญนิยม รายงานจากร้านเอื้อไอรุ่น สาธุดะ

จังหวัดยโสธร ที่ศาลาประชา-
 คม ม.๕ บ้านโคกกลาง อ.คำเขื่อน
 แก้ว คุณดาบใจ ชื่นใจจน รายงานว่า
 “บรรยากาศเริ่มต้นน้อย แต่ต่อมาก็
 ลงตัวดีมาก จัดมาหลายปีผู้มารับ
 บริการล้างภาชนะตนเองถึง ๙๕%” เป็น

ตัวเลขสวยและสูงน่าชมเชยยิ่ง

จังหวัดนครพนม คุณเบญจมาศ
 แก้วกรตเล่าถึงโรงบุญว่า “มีความภูมิใจมาก
 ที่เป็นเจ้าแรกในนครพนม” จนถึงทุกวันนี้
 มีคนแจกตามเราหรือเหมือนเราหลายจุด...
 เสียงเพลง ลักวันหนึ่งดอกไม้บานสะพรั่ง
 ลักวันหนึ่งคนจริงจังกจกหลากหลาย.. เริ่ม
 ดั่งประสานในสังคัมมุขดี ๆ ร่วมกันนำ
 อนุโมทนา

จังหวัดศรีสะเกษ อําเภอขุขันธ์ อาจารย์
 มาลัยทิพย์รายงานมา “ที่โรงเรียนบ้านสงฆ์พัฒนา
 ศึกษา และที่โรงเรียนบ้านกันทรภักประชาสรรค์
 เด็กๆเตรียมภาชนะมารับอาหารอย่างเป็นระเบียบ

เรียบง่าย ที่นำชมเป็นพิเศษคือไม่เหลืออาหารทิ้งขว้าง” เรื่องสำคัญทำนี้คือเหตุผลต่างๆ ที่ญาติธรรมหลายท่านพยายามชวนขวายเป็นไปแจกอาหารที่ต่างจังหวัด แม้เหนื่อยบ้างแต่เห็นกินอาหารบุญกันอย่างรู้ค่า แล้วหายเหนื่อยง่ายๆ

ชาวชุมชนศิระชะโศก จัดโรงบุญมังสวิรัตหลายแห่งหลายที่หลายวัน เช่น ที่จัดโรงบุญที่บ้านบึงมะลู นำทีมโดยคุณก๊วย, บ้านโนนแสนคำโดยคุณลุงโล, บ้านตาแทนโดยคุณอาคมธรรม, ร้านน้ำฟ้าพันธุ์ไม้ โดยคุณต้นแก้ว สิงห์คำ, ที่อ.ราชสีไศล โดยคุณอาแก้ว มีนักเรียนชั้นม.๓ ไปช่วยงาน คุณครูอร่ามศิลป์ และทีมงานเป็นแม่ครัว, ที่โรงพยาบาลกันทรลักษ์ นำโดยครูขวัญตา อุดมรักษ์, ที่บ้านกระแซงนำโดยคุณอาสุนทร, ร้านน้ำฟ้าซูเปอร์สโตร์ โดยคุณอาสุชาติา เรืองฤทธิ์, ที่บ้านหนองอุดม นำโดยครูขวัญตา อุดมรักษ์, ที่บ้านเตี้ยตะวันออก นำโดยคุณพี่บาน, ที่บ้านโยมพี่สาวของหลวงพ่อบ้านเมืองที่จ.บุรีรัมย์ ๒ แห่ง, ร้านแม็กกี้ซูเปอร์สโตร์ตลาดกันทรลักษ์ โดยเจ้าของร้านแม็กกี้, ที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ ชาวชุมชนทุกคนร่วมไม้ร่วมมือกันเพื่องานในวันนี้ มีการขายสินค้าราคาเท่าทุนและมีกิจกรรมตลอดทั้งวัน, ที่บ้านโนนเยาะนำโดย ผู้นำชุมชนบ้านโนนเยาะ

จังหวัดอำนาจเจริญ สวนสร้างฝัน กลุ่มพันธมิตร และผู้ที่เคยมาเข้าค่ายฟื้นฟูสุขภาพล้างพิษตับ ช่วยกันจัดงานโรงบุญ มีผู้มาร่วมงานบุญกันอุ่นหนาฝาคั่ง แม้อาหารจะมากขึ้นแต่ทำอาหารเสร็จเร็วกว่าทุกปี และมีผู้มาร่วมตักอาหารแจกกันล้นหลาม มาร่วมกันร้องเพลงสดุดีมหาราชา ร่วมเปล่งคำ “ทรงพระเจริญ” กันคับคั่งกว่าทุกปี

สวนสร้างฝัน

จังหวัดอุบลราชธานี ชุมชนราชธานีอโศก จัดแจกหลายสิบโรงบุญ โดยมีงบจากส่วนกลางแบ่งให้ตามขนาดของโรงบุญ และแต่ละโรงบุญจะมีญาติมาสมทบเพิ่มอีกก็ได้ และมีสรุปบรรยากาศเข้ามาบ้างเช่น...

โรงพยาบาลคุณพรตะวันตก นครโกศ แจกที่รพ.สรรพสิทธิ์ประสงค์และรพ.วารินฯ “ปีนี้ผู้มารับบริการมากกว่าที่ผ่านมา ทำข้าวมันไก่เจ กวยจั๊บ น้ำอัญชัน” มีเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมาเปิดงานแบบธรรมชาติด้วย สาธุ

โรงพยาบาลตราการพืชผล “ทำอาหารหลายเมนู เช่นข้าวผัดอเมริกัน น้ำพริกทอง ซาลาเปา ใช้แป้ง ๒ กระสอบกว่า ขนมจีน ๓๐ กก. ผัดไท ๑๖ กก. ซาลาเปาทำไปแจกไป มีโอกาสนำอาหารไปฝากผู้ป่วยอีก ๒๐๐ คนด้วย มีคุณหมอและพยาบาลมาช่วยปั้นซาลาเปาด้วย” เห็นภาพเปี่ยมสุขไหมคะ

โรงพยาบาลเทศบาลอำเภอหนองเยี่ย “คือดีกว่าทุกปี เราประสานงานกับเจ้าหน้าที่ไว้ล่วงหน้าจึงได้รับความสะดวกดีมาก”

ในชุมชนราชธานีอโศก อ.วารินฯ จ.อุบลราชธานี คุณยิ่งรัก เตโช แจกกวยเตี๋ยวมื้อใหญ่ “ประทับใจเห็นเด็กๆ และผู้ใหญ่มาอุดหนุนอย่างคึกคัก” อนุโมทนาค่ะ

ชาวหมู่บ้านราชธานีอโศก ได้ทำโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ซึ่งได้ไปตามหมู่บ้านที่อยู่ใกล้เคียงชุมชนราชธานีอโศก และไปตามเครือข่ายในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดอุบลราชธานีทั้งหมดจำนวน ๓๐ โรงบุญ คุณมีงหมาย มุ่งมาจน รายงานว่า กิจกรรมโรงบุญมังสวิรัตินี้หมู่บ้านของเราจะสมทบงบประมาณช่วยโรงบุญ โดยแบ่งเป็นขนาดใหญ่โรงละ ๕,๐๐๐ บาท โรงบุญเล็ก ๓,๐๐๐ บาท เต้าหู้ ๑๕ กิโลกรัม ข้าวสาร ๑๐ กิโลกรัม

และแต่ละโรงบุญก็จะมีญาติธรรมมีงบประมาณสมทบ ซึ่งทำให้การทำโรงบุญเป็นการทำบุญร่วมกันเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งการที่ได้ร่วมกิจกรรมโรงบุญตามหมู่บ้านใกล้เคียง เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างหมู่บ้านจัดที่โบสถ์ข้าง โรงเรียนบ้าง กลางหมู่บ้านบ้าง ซึ่งปีนี้เราจัดทำโรงบุญในหมู่บ้านใกล้เคียง ๑๐ หมู่บ้านบรรยากาศอบอุ่นดีมาก จะมีผู้นำของชุมชนและชาวบ้านมาต้อนรับเป็นอย่างดี มีชาวบ้านมารับบริการประมาณ ๑,๗๕๐ คน

ส่วนคุณดาวพร ชาวหินฟ้า รายงานว่า “โรงบุญที่ไปจัดตามหมู่บ้านเครือแหราชธานีอโศก จะต้องไปค้างคืน มีท่านสมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป และฆราวาส ๒๙ คน และนักเรียน สส.๕. ๘ คน ทุกโรงบุญจะเป็นการทำงานประสานกันของหมู่บ้านและโรงเรียนที่น่าประทับใจมาก จะมีตั้งแต่ตอนกลางคืนได้มาช่วยกันทำงาน สนทนาระดมกับสมณะ พิธีเปิดผู้ใหญ่บ้านและอบต. ชาวบ้านและชาวเราที่ร่วมกันร้องเพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมีและเพลงสดุดีมหาราชา และชาวบ้านก็จัดเตรียมข้าวของต้อนรับดีมาก เป็นบรรยากาศของความปรองดองที่ดีมาก”

กิจกรรมโรงบุญ เครือแหราชธานีอโศก

ที่วัดไทย ลอสแอนเจลิส ทำนกงสุลใหญ่ร่วมถ่ายภาพด้วย

สหรัฐอเมริกา

กลุ่มชาวไทยในต่างแดน ชาวไทยในอเมริกาได้จัดโรงบุญที่วัดไทย ลอสแอนเจลิส ซึ่งมีการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงไปร่วมแจกอาหารมังสวิรัต ๕ อย่าง กระจายแจก ขนมจีนน้ำยา ลาบ แกงเขียวหวาน ต้มจับฉ่าย โดยอาศัยปรุงอาหารที่วัด ซึ่งสะดวกสบาย ท่านกงสุลใหญ่ คุณแจษฎา กตเวทิน ได้ร่วมถ่ายภาพด้วย บรรยากาศมีฝนตกบ้าง คนไทยส่วนใหญ่ชอบและชมว่าอาหารอร่อย ตอนเย็นได้ร่วมจุดเทียนชัยถวายพระพรกับคนไทยและผู้ที่มาร่วมงาน

กัมพูชา

จากคุณเปร์รี่ซอร์ คุณราตรี พิพัฒนาไพบูรณ์ รายงานว่า ได้จ้างเขาทำข้าวต้มมัด ๘๐๐ มัด แจกนักโทษที่นั่น เป็นการเปิดโรงบุญวันพ่อ และได้ชวนคนไทยที่นั่นงดกินเนื้อสัตว์ในวันที่ ๕ ธ.ค. เพื่อถวายเป็นพุทธบูชาแด่ในหลวง โดยคุณราตรีได้ลงมือทำอาหารมังสวิรัตี่เลี้ยงเอง

ขออนุโมทนากับทุกโรงบุญ ทุกๆหัวใจเสียสละของทุกท่าน หลากๆท่านที่ประจักษ์แจ้งใจด้วยตนเองแล้วว่า การให้เป็นสุขใจยิ่งกว่าการรับ จึงยังชวนขยายเพิ่มบุญเพิ่มทุนชีวิตแก่ตนและสังคมตามสมควรตามกำลัง อย่างเต็มใจตลอดมาและจะยังคงเป็นหัตถ์พิสูจน์ความดีนี้ต่อไปอีกอย่างมั่นคง ยั่งยืนนาน เป็นทั้งประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านพร้อมสรรพสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเป็นศิลปะเป็นมงคลตัวอย่างให้ผู้มีอุลิตในดวงตาน้อยเกิดกำลังใจที่จะประพฤติปฏิบัติตามต่อไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีก ตามหลักสำคัญของโรงบุญ ๔ ประการที่พ่อครูวางไว้เพื่อความบริสุทธิ์บริบูรณ์ ดังนี้

๑. ต้องเป็นอาหารมังสวิรัต
๒. ไม่มีการเรียไรในวันแจก ยกเว้นนำอาหาร ผลไม้มาร่วมแจก
๓. ไม่มีการซื้อขายใดๆ ในบริเวณโรงบุญ
๔. ผู้ให้พึงไหว้ผู้รับ

โรงบุญบ้านบุญธรรม ฟ้ารินเวฬุ จ. บุรีรัมย์

๘๘ ที่มงานสารอโคก

สถิติโรงพยาบาลทั่วประเทศ

กทม.	๖๘	แห่ง
ภาคกลาง	๑๕๖	แห่ง
ภาคตะวันออก	๗	แห่ง
ภาคเหนือ	๓๕	แห่ง
ภาคใต้	๖	แห่ง
ภาคอีสาน	๑๓๓	แห่ง
รวม	๔๐๕	แห่ง

กรุงเทพฯ

๑. รุ่งนภา+ครอบครัวรังสิมันต์วงศ์ ๑๐๘/๘ ม.๑ บางไผ่ บางแค
๒. รุ่งนภา และกลุ่มอุโบสถศีล สถาบันนิคั้ว หัวหมาก บางกะปิ
๓. คุณสมใจ ฐานบำรุง เขตบางเขน (ตรงข้ามอำเภอ) กทม.
๔. คุณวิมลมาศ แซ่ฉั้น ช.หน้าสันติฯ คลองกุ่ม บึงกุ่ม
๕. คุณเต็มศิริ นาคชนสุกาญจน์ หน้าสันติ คลองกุ่ม บึงกุ่ม
๖. กลุ่มอุโบสถศีล (สุนิศา) พุทธสถานสันติอโศก บึงกุ่ม
๗. แม่เทียนดิน ทัดโน่ ลานพระบรมรูปทรงม้า
๘. สส.สอ.และนักเรียนสันติบาลร่วมกับศิษย์เก่า สส.สอ.สวนพฤกษ บึงกุ่ม
๙. คุณนกแก้ว สายจำปา ชุมชนชนวิวัฒน์ ต.หลักสอง อ.หนองแขม
๑๐. คุณประสมบุญ โนนะสถาบันนิคั้ว บางกะปิ

๑๑. คุณนริศฯ พุทธสถานสันติอโศก คลองกุ่ม บึงกุ่ม
๑๒. บริษัทแต่ชีวิต ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม
๑๓. คุณกาญจนาและกลุ่มศีล๘ พุทธสถานสันติอโศก
๑๔. คุณฐา และกลุ่มศีล ๘ พุทธสถานสันติอโศก
๑๕. ร้านสมหวังในบุญ ซอยไล่บาตร สันติอโศก
๑๖. บจ.ชอบคุณ หน้าบ้านพลอยน้ำดิน เขตคันนายาว
๑๗. ชมรมมังสวิรัต ถ.นวมินทร์
๑๘. พ.ท.สมบุญ และคุณพิมพ์ภา เขตวัฒนา
๑๙. คุณจินตนาและกลุ่มอุโบสถศีล สถาบันนิคั้ว
๒๐. บริษัทพลังบุญ บึงกุ่ม
๒๑. ชาวตะวันฉาย ๓ นวมินทร์ ๔๘ คลองกุ่ม
๒๒. คุณสมพาน หน้าร้านหัวใจ มังสวิรัต ถ.นวมินทร์ บึงกุ่ม
๒๓. คุณพยัพ เขตชูชัยไพบุลย์ และญาติธรรม สวนพฤกษ บึงกุ่ม
๒๔. บริษัทฟ้าอภัย นวมินทร์ ๔๔
๒๕. คุณสุนี สันติอโศก
๒๖. ร้านปางแก้วสมุนไพรรช.นวมินทร์ ๔๖ บึงกุ่ม
๒๗. ร้านข้าวแดงแกงร้อน ช.นวมินทร์ ๕๐ บึงกุ่ม
๒๘. คุณหทัยา คุณเนี่ยว ช.นวมินทร์ ๔๖ บึงกุ่ม
๒๙. คุณวนิดา และญาติธรรม ช.นวมินทร์ ๔๘ บึงกุ่ม

๒๓. คุณวนิดา แผง ๖ ม.รามคำแหง อาคารนพมาศ
๒๔. บริษัทชอบคุณ จำกัด ซ.อยู่เจริญ ถ.อโศก-ดินแดง
๒๕. ครอบครัวนันทิรี ช.อยู่เจริญ ถ.อโศก-ดินแดง
๒๖. คุณใหญ่ ร้านพิมพ์บุญ นวมินทร์ ๔๔ บึงกุ่ม
๒๗. คุณใหญ่ ช.หน้าพุทธสถานสันติอโศก
๒๘. เจ้าสุพรรณฯ แซ่เตียว ใต้โบสถ์สันติอโศก
๒๙. คุณธนพร คุณทัน หน้าบริษัทแต่ชีวิต
๓๐. กลุ่มมหาชัย-มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ช.นวมินทร์ ๔๘
๓๑. คุณฐาและป๊าย นวมินทร์ ๕๐
๓๒. ร้านทิพย์อาหารเจ ซอยนวมินทร์ ๔๖
๓๓. ร้านไม่เอาแพง ช.นวมินทร์ ๔๘
๓๔. กลุ่มรักในหลวง หน้าบจ.ชอบคุณ เก้า
๓๕. กลุ่มรักที่สุด หน้าบจ.ชอบคุณ เก้า
๓๖. คุณพนัด ใจอารีย์ ชมร.สันติอโศก
๓๗. คุณสุดใจ จิตประเสริฐ ใต้โบสถ์สันติอโศก
๓๘. ร้านธรรมทัศน์และญาติธรรม สถาบันนิคั้ว บางกะปิ
๓๙. ร้านผักต้อย ชมร. จตุจักร
๔๐. น้ำเต้าหู้อ้อม ชมร. จตุจักร
๔๑. อ้อย ศิษย์เก่าสันติ

ชมร. จตุจักร

๔๔. รัตหน้าป่าศรี ชมร.จตุจักร

๔๕. น้ำสมุนไพรรุณเจียบ ชมร.

จตุจักร

๔๖. สลัดผักคุณเมาะ ชมร.

จตุจักร

๔๗. ปอเปี๊ยะทอด ลาบเต้าหู้

ชมร. จตุจักร

๔๘. ข้าวแกงแจ๊ต ชมร.จตุจักร

๔๙. ผัดไท ส้มตำ พริ้มเพรา

ชมร. จตุจักร

๕๐. ขนมจีนวรรณนา ชมร.จตุจักร

๕๑. ก๋วยเตี๋ยวราฟิ่ง ชมร.จตุจักร

๕๒. ข้าวผัดราฟิ่ง ชมร. จตุจักร

๕๓. ร้านป่าต่อ ชมร. จตุจักร

๕๔. ข้าวมันยายจ่อย ชมร.จตุจักร

๕๕. ข้าวขาหมูมังง่าป่านี ชมร.

จตุจักร

๕๖. ขนมหวานราตรี ชมร.จตุจักร

๕๗. ข้าวต้มราตรี ชมร.จตุจักร

๕๘. ก๋วยเตี๋ยวหลอดคุณแมว

ชมร. จตุจักร

๕๙. กุยช่ายแฮมม ชมร.จตุจักร

๖๐. สมาคมนศ.ปธ.หน้าสันตือโคก

๖๑. คุณศรีเรือน สนามหลวง

เขตพระราชวัง

๖๓. ครูและนักเรียนสัมมาสิกขา
สันตือโคก สวณพฤกษ์ เขตบึงกุ่ม

๖๒. ร้านอาซ้อ กลุ่มรวมญาติ

๖๔. ลุงโยธินและเอ๋ สวณพฤกษ์

๖๕. ร้านธรรมทัศน์และธรรมโสธ

แจกที่สถาบันนิต้า บางกะปิ

๖๖. ร้านทิพย์มั่งสิริวิติ ซอย
หน้าสันตือโคก

๖๗. ลุงโยธินและป้านัน ลัญจร
แจกเขตบึงกุ่ม

๖๘. พท.สมบุญณ์และคุณพิมภา
เขตวัฒนา

ภาคกลาง

๑. คุณบุญรวม หล้าเจริญสุข
ร้านอาหารเจ หน้า ร.พ.สระบุรี

๒. คุณสัมพันธ์ แสนหลวง
๑๘/๘ ม.๗ ต.คลองมะเดื่อ
อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร

๓. คุณพยัพ และครู สส.สอ.
สวนบุญผักพืช คลอง ๑๓ ปทุมธานี

๔. เครือแห่ชุมชนปลูมอโคก
โรงพยาบาลวังม่วง จ.สระบุรี

๕. ชุมชนศาลือโคก หน้าร้าน
ใจฟ้า อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

๖. คุณชำนาญ เนตรทอง
ถ.เทศบาล๓ หนองขนาถ อ.ไพศาลี
จ.นครสวรรค์

๗. คุณดั่งหมาย สัมฤทธิ์
ร.ร.บ้านโคกสามัคคี อ.ไพศาลี
จ.นครสวรรค์

๘. คุณวีรธรรม คำเขียว
ร.ร.บ้านหัวฟูประชาสรร ต.วังข่อย
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

๙. คุณวีรธรรม คำเขียว
ร.ร.บ้านโคกคลองตักน้ำ ต.โคกเดื่อ
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

๑๐. ลุงโยธินและครูสัมมาสิกขา
สวนบุญผักพืช หนองเลื้อปทุมธานี

๑๑. คุณภาคมน สมทอง ๕๖/๓
ม.๙ ต.ลำโรงเหนือ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ

๑๒. คุณรัชนี คุณวิภา ร้าน
ขายลือแม็กซ์ ปากซอยชัยมงคล ๘
ต.ไผ่ลิง อ.เมือง จ.อยุธยา

๑๓. คุณฐา และคุณจินตนา
โรงพิมพ์พิภกรพพิค อ.บางใหญ่
จ.นนทบุรี

๑๔. ป้าจินดา โพธินิมิตร

รพ.หนองเลื้อ อ.หนองเลื้อ ปทุมธานี

๑๕. คุณรุ่งนภาและครูสส.สอ.
สวนบุญผักพืช หนองเลื้อ ปทุมธานี

๑๖. คุณรุ่งนภา และอารักให้
สวนบุญผักพืช หนองเลื้อ ปทุมธานี

๑๗. อ.คีนดิน และดร.วาสนา
ปัญญาบุญนิยม ร.ร.บ้านดินลึกขรา
อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี

๑๘. คุณสุนันท์และครูสส.สอ.
สวนบุญผักพืช หนองเลื้อ ปทุมธานี

๑๙. คุณสัมพันธ์ แสนหลวง
๑๘/๘ ม.๗ ต.คลองมะเดื่อ
อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร

๒๐. คุณภาคมน สมทอง
ร.ร.เซนต์โยเซฟ สมุทรปราการ

๒๑. อ.ปัญญา และดร.วาสนา
ปัญญาบุญนิยม ร.ร.บ้านดินลึกขรา
อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี

๒๒. คุณรุ่งนภา คุณพยัพ
คุณธานี สวนบุญผักพืช ปทุมธานี

๒๓. ก. ลุ่ม สัจธรรม ชี วิ ต
เศรษฐกิจพอเพียง วังม่วง สระบุรี

๒๔. คุณรุ่งนภา และครูสส.สอ.
แจกที่หน้าโรงพิมพ์ หจก.พิภกรพพิค
อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

๒๕. มูลนิธิสงเคราะห์สัตว์
จ.กาญจนบุรี

๒๖. ศาลาค้า ๒ แจกที่ร้าน
อาหารหน้าชุมชนปลูมอโคก

๒๗. คุณพ่อบุญมี ลินกิม แจก
ที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปลูมอโคก

๒๘. นางสาวโสมนา วิทยานันท์
แจกที่หน้าศาลาค้า ๑ อ.เมือง
จ.นครปฐม

๒๙. โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน แจก
หน้าโรงปุ๋ย ชุมชนปลูมอโคก

๓๐. ช่างหมู ตำบลพระประโทน
แจกที่หน้าโรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน

๓๑. คุณแม่ปราณี จันท์ดาราน้ำศาลาค้า ๒

๓๒. คุณใบตอง นาวาบุญนิยม น้ำศาลาค้า ๒

๓๓. คุณสะอาด คุณแสงทอง และครอบครัว กาญจนบุรี แจกที่แดนอโศก

๓๔. คุณเสาวกุล เนตรสน และครอบครัว หมู่ ๒ ต.ลำพญา อ.เมือง จ.นครปฐม

๓๕. ร้านเอื้อไทย หมู่ ๓ ต.พระประโทน หน้าโรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน

๓๖. นางสาวพลอยยอดหญ้า ชาวหินฟ้า หน้าโรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน

๓๗. คุณย์เจาะวิจัย แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๓๘. คุณบุญเย็น ร้านขายข้าวกล้องบ้านโป่งราชบุรี แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๓๙. คุณพ่อบุญมี สีนกิม แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๔๐. คุณแม่ขวัญเมือง นวาระ แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๔๑. คุณอิงคนันท์ นวาระ แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๔๒. คุณใหญ่ คุณเล็ก สมุทรสาคร แจกที่หน้าชุมชนปฐมอโศก

๔๓. คุณปาพื้น ชาวหินฟ้า แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๔๔. คุณปรุงธรรมชาติ คุณณัฐพร แจกที่ศาลาค้า ๒

๔๕. ร้านหิ้งห้อย หมู่ ๓ ต.พระประโทน จ.นครปฐม

๔๖. ร้านรังผึ้ง หมู่ ๓ ต.พระประโทน จ.นครปฐม

๔๗. ร้านผึ้งปฐมพร หมู่ ๕ ต.พระประโทน จ.นครปฐม

๔๘. ร้านเรื่องศิลป์เฟอร์นิเจอร์

อ.เมือง จ.นครปฐม

๔๙. ร้านรอยธรรม อ.เมือง จ.นครปฐม

๕๐. ป้าเกี้ยวและนักเรียนลัทธิมาลีศึกษาปฐมอโศก แจกที่โรงเจอุโมง

๕๑. คุณเปรมจิต หน้าร้านมร.ฐ.

๕๒. คุณตำนานฟ้า คุณอนันต์ แจกที่หน้าร้านมร.ฐ.

๕๓. คุณเล็ก อ.เมือง จ.นครปฐม แจกที่หน้าร้านมร.ฐ.

๕๔. อุบาสกใจบุญ ชาวหินฟ้า ชุมชนปฐมอโศก แจกที่แดนอโศก

๕๕. คุณขอบฟ้า คุณปาง เพียรพลี ชุมชนปฐมอโศก แจกที่แดนอโศก

๕๖. คุณใจใส ชาวหินฟ้า ชุมชนปฐมอโศก แจกที่แดนอโศก

๕๗. คุณสมจิต โตสุวรรณ ชุมชนปฐมอโศก แจกที่แดนอโศก

๕๘. กลุ่มท่าม่วงรักพระราชา ตลาดท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

๕๙. เจ็มี พันธมิตร ตลาดท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

๖๐. เจ็เกียง พันธมิตร ตลาดท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

๖๑. เจ็ปุก พันธมิตร ตลาดท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

๖๒. คุณพุทธแก่นเพชร เนินพอกิน จ.กาญจนบุรี

๖๓. เพื่อนช่วยเพื่อน เนินพอกิน จ.กาญจนบุรี

๖๔. กลุ่มบ้านดินและน้ำใจเพื่อน จ.นครราชสีมา

๖๕. คุณย์เจาะวิจัย แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๖๖. คุณแม่หยก จันท์เจริญ โชค แจกที่หน้าชุมชนปฐมอโศก

๖๗. คุณสุนันทา แจกที่ร้าน

อาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๖๘. คุณแม่ภิญญา แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๖๙. คุณหยกแก้ว หน้าร้านดินอุ้มดาว ๒ อ.เมือง จ.นครปฐม

๗๐. คุณจีบ อ.นครชัยศรี แจกที่หน้าร้านดินอุ้มดาว ๒

๗๑. ดินอุ้มดาว ๒

๗๒. ร้านถั่วต้ม เจ็รี แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๗๓. คุณกิติ นาวาระ หมู่ ๓ ต.พระประโทน จ.นครปฐม แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗

๗๔. ร้านแดงโม ป้านี้ แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๗๕. ร้านลับประรด วันเพ็ญ แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๗๖. ร้านลับประรด เจ็เปาะ แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๗๗. ร้านแดงโม เจ็ตี แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๗๘. ร้านแดงโม เจ็แคท แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๗๙. ร้านข้าวโพด เจ็ศรี แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๘๐. ร้านผลไม้ ป้ากัญญา แจกที่ตลาดปฐมมงคล อาคารที่ ๗ จ.นครปฐม

๘๑. คุณย์เจาะวิจัย แจกที่ร้านอาหารหน้าชุมชนปฐมอโศก

๘๒. คุณสุนันทา แจกที่ร้าน

อาหารหน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๘๓. คุณภักนันทน์ จันสุ
 ประเสริฐ หน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๘๔. คุณย์เจาะวิชัย แจกที่
 ร้านอาหารหน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๘๕. คุณละหัดทราย อโศก
 ทรายกุล แจกที่ร้านอาหารหน้าซุ้ม
 ชนปฐมอโศก
 ๘๖. คุณเยาวนิจ ดวงแจ่มใส
 แจกที่ร้านอาหารหน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๘๗. คุณตั่งหลัง มานะ แจก
 ที่ร้านอาหารหน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๘๘. คุณบัวเพ็ญ ชาวหินฟ้า
 แจกที่ร้านอาหารหน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๘๙. ครอบครวัสุภาพ แจกที่
 ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน
 ๙๐. กลุ่มอาสาพยาบาลพันธมิตร
 แจกที่ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน
 ๙๑. กลุ่มอาสาพยาบาลพันธมิตร
 แจกที่เนินพอกิน
 ๙๒. คุณอรุณี แซ่แต้ แจกที่
 หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๙๓. คุณวรรณภา นະวาระ
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๙๔. คุณแม่พรและครอบครวั
 ธิพันธ์ หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๙๕. คุณกุลธรรุฐา เอกสิริพันธ์
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๙๖. คุณย์เจาะวิชัย แจกที่หน้า
 องค์พระปฐมเจดีย์
 ๙๗. คุณใหม่ฟ้า สุราเบา
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๙๘. คุณไพศาล จำเนียน
 ดำรงค์การ แจกที่หน้าองค์พระ
 ปฐมเจดีย์
 ๙๙. ครอบครวัน้องสายน้ำ
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๐. คุณสุรี แจกที่หน้าองค์

พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๑. คุณแม่ยิ้มเย็น แจกที่
 หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๒. คุณนันทภัทร แจกที่
 หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๓. ร้านเรื่องศิลป์เฟอร์นิเจอร์
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๔. คุณธนพร สามเพชร
 เจริญ ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๕. คุณวราภรณ์ สามสีทอง
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๖. คุณสัญญาชัย สามเพชร
 เจริญ ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๗. คุณชมณัฐ์ เมธสุทธิ
 ธรรม ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๘. คุณท้าวพร ธิระโสภา
 พันธุ์ ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๐๙. คุณชุตานา วังบุญธรรม
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๐. ร้านต้มถั่ว เจีร์ แจกที่
 หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๑. ร้านลับประรด วันเพ็ญ
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๒. ร้านลับประรด เจีเปาะ
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๓. คุณสุภารัตน์และคุณ
 สมศักดิ์ ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๔. คุณไตรวุฒิ แจกที่หน้า
 องค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๕. คุณเสาวภา แจกที่หน้า
 องค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๖. คุณวิวัฒนา ส่งางม
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๗. คุณสุदारัตน์ แจกที่
 หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๘. คุณแป๊ะ แจกที่หน้า
 องค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๑๙. คุณสุภา คุณบุญชัย

ไชยนำโชค ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๒๐. คุณบัวเพ็ญ ชาวหินฟ้า
 แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์
 ๑๒๑. คุณแม่ไฟเย็น ชาวหิน
 ฟ้า แจกที่หน้าร้านดินอุ้มดาว ๒
 ๑๒๒. คุณแม่ทองใบ และ
 คุณพ่อประสิทธิ์ สุภาพ แจกที่
 ร้านอาหารหน้าซุ้มชนปฐมอโศก
 ๑๒๓. คุณต้นบุญ จำชู ต.มะค่า
 อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา
 ๑๒๔. คุณแรงใจ ชาวหินฟ้า
 หน้าศาลาค้า ๒
 ๑๒๕. คุณน้อมสาธุ หน้าศาลาค้า
 ๒
 ๑๒๖. คุณกิติ นาวาระ และ
 ครอบครวั หน้าศาลาค้า ๒
 ๑๒๗. คุณน้ำผึ้ง ธิฐันที่
 แจกที่โรงพยาบาลโพธาราม
 ๑๒๘. คุณสุกัญญา แจกที่
 โรงพยาบาลโพธาราม
 ๑๒๙. คุณอุตม แก้วกลม
 แจกที่โรงพยาบาลโพธาราม
 ๑๓๐. ดร.สมชาย แจกที่โรง
 พยาบาลโพธาราม
 ๑๓๑. ดร.พิมรุภา แจกที่โรง
 พยาบาลโพธาราม
 ๑๓๒. คุณประโยชน์ แจกที่
 โรงพยาบาลโพธาราม
 ๑๓๓. คุณยิ้มเย็น แจกที่โรง
 พยาบาลโพธาราม
 ๑๓๔. ครอบครวัสุภาพ แจก
 ที่โรงพยาบาลโพธาราม
 ๑๓๕. คุณต้นบุญ จำชู แจก
 ที่โรงพยาบาลโพธาราม
 ๑๓๖. คุณสวนบุญ แจกที่โรง
 พยาบาลโพธาราม
 ๑๓๗. คุณปางดิน มหาอุป
 แจกที่โรงพยาบาลโพธาราม

๑๓๘. คุณปางเพียรพลี แจก
ที่โรงพยาบาลโพธาราม

๑๓๙. คุณใจงาม แจกที่โรง
พยาบาลโพธาราม

๑๔๐. นักเรียนสส.ฐ. ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๔.๕ แจกที่
โรงพยาบาลโพธาราม

๑๔๑. คุณใบพุดช อโศกตระกูล
แจกที่โรงพยาบาลโพธาราม

๑๔๒. คุณใส ที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๔๓. คุณพลังเย็น นิยมเพิ่ม
บุญ แจกที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๔๔. คุณใหม่ฟ้า สุราเบา
แจกที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๔๕. คุณปีชญา ขวัญใจ
แจกที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๔๖. คุณพจนาร อยู่ยั้งยืน
แจกที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๔๗. คุณน้ำล้น แจกที่หน้า
ศาลาค้า ๒

๑๔๘. คุณแรงใจ ชาวหินฟ้า
แจกที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๔๙. คุณใส และ คุณนาท
แจกที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๕๐. คุณย์เจาะวิจัย แจกที่
หน้าศาลาค้า ๒

๑๕๑. คุณยม รักยิ่ง แจกที่
หน้าศาลาค้า ๒

๑๕๒. คุณต้นบุญ จำชู แจก
ที่หน้าศาลาค้า ๒

๑๕๓. คุณอุดม แก้วกลม
ต.มะค่า อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

๑๕๔. ครอบครัวสุภาพ ต.มะค่า
อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

๑๕๕. คุณใจใส ชาวหินฟ้า
ต.มะค่า อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

๑๕๖. คุณยิ้มเย็น ต.มะค่า
อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

ภาคตะวันออก

๑. คุณไผ่ฝน ศรีรัมย์ ต.คูยายหมี

อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา

๒. ร้านแฮร์รี่คัทแอนด์สปา ต.คู
ยายหมี อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา

๓. กลุ่มวังจันทร์พฤษภา ร้านดาว
มังสวิวัติ ถ.ชวนอุทิศ เมืองจันทร์

๔. ร้านดาวมังสวิวัติ ถ.ชวนอุทิศ
เมืองจันทร์

๕. คุณเกร็ดหิน บุญศิริ
รร.วัดพระประทานพร ต.สุรศักดิ์

อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

๖. สนพ.กลั่นแก่นร่วมกับกลุ่ม
ชลบุรี จัดที่ตลาดสด อ.บ่อทอง

จ.ชลบุรี

๗. คุณพิมพ์พรธน วิสุทธิแพทย์
หน้าตลาดเทศบาล ต.ด. ถ.สุขุมวิท

อ.เมือง จ.ตราด

ภาคเหนือ

๑. คุณโสน ใจหาญ บ้านตระ
คร้อ ม.๕ ต.ตะคร้อ อ.ไพศาลี

จ.นครสวรรค์

๒. กลุ่มคนรักดี

๓. คุณยุพิน พัฒนพงศ์ ศาลา
อ่านหนังสือพิมพ์ ต.หนองกลางดง

อ.ทัพทัน จ.อุทัยธานี

๔. คุณจันทร์จิรา สมบูรณ์พงษ์
กิจ ตลาดวัดโบสถ์ อ.วัดโบสถ์

จ.พิษณุโลก

๕. สนง.เทศบาลเมืองชัยนาท
กลุ่มชัยนาทอโศก มูลนิธิบูรณะ

ชนบทแห่งประเทศไทย แจกที่หน้า

สนง.เทศบาลเมือง จ.ชัยนาท

๖. ร้านเจชัยนาท หน้าวัดศรีวิชัย
(บ้านกล้วย) อ.เมือง จ.ชัยนาท

๗. ชมร.สาขาเชียงใหม่ ถ.มหิดล
ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

๘. ชุมชนดอยรายปลายฟ้า
รพ.เชียงใหม่ประชานุเคราะห์

๙. ชุมชนดอยรายปลายฟ้า
อบต.ท่าสาย อ.เมือง จ.เชียงราย

๑๐. ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ หอ
ประชุมปางหั่วเลา ต.ป่าแม่ อ.แม่

แตง จ.เชียงใหม่

๑๑. ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ บ้านแม่
เลา ต.ป่าแม่ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

๑๒. บ้านพีชผัก บ้านเหล่ายาว
ต.ซีเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

๑๓. บ้านพีชผัก บ้านป่าปง
ต.แม่ทะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

๑๔. คุณใบหญ้า ต้นวิระ โรง
อิฐวังตาล อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

๑๕. ชุมชนลานนาอโศก ชมร.
สาขาเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

๑๖. คุณใบจริง นาวาบุญนิยม
ชมร. สาขาเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

๑๗. คุณจนแน่น มุ่งมาตาย
บ้านแม่อ่อน ต.แม่ทะ อ.เชียงดาว

จ.เชียงใหม่

๑๘. ครอบครัวเพชรนาชม
บ้านหนองเสือ ต.โคกเดื่อ อ.ไพศาลี

จ.นครสวรรค์

๑๙. คุณสัมพันธ์ แสนหลวง
๔๖๓ ม.๑ ต.ป่าดง อ.ชาติตระการ

จ.พิษณุโลก

๒๐. บ้านฝางป่าดง อ.ฝาง
จ.เชียงใหม่

๒๑. ชุมชนเพชรผาภูมิ ต.วังทอง
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

๒๒. พ่อสมแม่พลับพลึงหทัยลี

เพชรแก่น ร.ร.บ้านสามเรือน
อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร

๒๓.คุณเหนือปลื้มพีหนึ่งนาธาน
สมหวัง ร.ร.บ้านสามเรือน
อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร

๒๔.ศิษย์เก่าปฐุมอโศก
ร.ร.ทุ่งน้อยพัฒนา อ.คลองขลุง
จ.กำแพงเพชร

๒๕.นักเรียนสัสมมาสิกขามหา
พ้าน้ำ ลานนา ห้อง ๓ ต.นครชุม
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

๒๖.ศิษย์เก่าศาลือโคก ต.นคร
ชุม อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

๒๗.นักเรียนภูผาพ้าน้ำ ห้อง ๓
ร.ร.วัดพระบรมธาตุ อ.เมือง
กำแพงเพชร

๒๘.นักเรียนภูผาพ้าน้ำ ร.ร.วชิระ
ปราการ อ.เมือง กำแพงเพชร

๒๙.นักเรียนภูผาพ้าน้ำ ห้อง ๓
ร.ร.ตลาดคลองน้ำไหล อ.คลองลาน
กำแพงเพชร

๓๐.ชาวมุขมชนดอยรายปลายฟ้า
ร.พ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย

๓๑.ชาวดอยรายปลายฟ้า
ร.พ.เชียงรายประชานุเคราะห์
จ.เชียงราย

๓๒.ชาวมุขมชนดอยรายปลายฟ้า
ที่ทำการ อบต.ท่าสาย อ.เมือง
จ.เชียงราย

๓๓.ชาวมุขมชนดอยรายปลายฟ้า
คุณศิริพร คุณกัญพิชา สนามหญ้า
ร.ร.สามัคคีวิทยาคม จ.เชียงราย

๓๔.ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอ
เพียง อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก

๓๕.ครอบครัววรภฏ ๔๖๓ ม.๑
ต.บ้านดง อ.ชาติตระการ จ.พิษณุ
โลก

ภาคใต้

๑.ชุมชนทะเลธรรม ๔๑ ม.๓
ต.บ้านควน อ.เมือง จ.ตรัง

๒.คุณจรรยา-วิชัย ชั้นดี
ตลาดสดเทศบาลตรัง

๓.คณะอนุตรธรรม และ
ญาติธรรม ศาลาประตู ๖ อ.เมือง
นครศรีธรรมราช

๔.คุณสุดสุญ และหนูป้อม
ยอดระบำ บ้านลอยน้ำ อ.จุฬาภรณ์

๕.สวนป่านาบุญ ๒ ตลาด
ชะอวด อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

๖.กลุ่มชลขวัญ บ้านพองแดง
อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

ภาคอีสาน

๑.แม่จุนเจือ เดชพร ซอยบูรพา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

๒.คุณฟ้าใหม่ สุธรรมเกษม
๓๖๙ ซ.สรรพสิทธิ์ หน้าเรือนจำ
กลาง อ.เมือง จ.นครราชสีมา

๓.แม่มะลิ(เมฆาอโศก) อ.บ้าน
กรวด ต.ปราสาท อ.บ้านกรวด
จ.บุรีรัมย์

๔.ป้าน้อย ลุงศิริ โรงพยาบาล
จักรราช อ.จักรราช จ.นครราชสีมา

๕.แม่เต็มบุญ อักษรณรงค์
บ.อ่างน้ำ ต.พิงเขว่า อ.เมือง
จ.นครราชสีมา

๖.ร้านมังสวิรัตีสี่มาอโศก ๙๓๕
ถ.สุนทรายนธ์ อ.เมืองนครราชสีมา

๗.สี่มาอโศก ถ.ช้างเผือก อ.เมือง
จ.นครราชสีมา

๘.คุณน่านอมและพี่น้อง บ้าน

นรา ม.๑๔ ต.สองชั้น อ.กระสัง
จ.บุรีรัมย์

๙.แม่เรือน แซพิมาย ศาลากลาง
บ้านวังหิน อ.พิมาย นครราชสีมา

๑๐.ประดับ ไคยรัมย์ ๖๐
บ้านหนองลิง อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์

๑๑.คุณอ้อมพร เรียวชัยภูมิ
หมู่บ้านอ่างหนองแหน อ.เมือง
จ.นครราชสีมา

๑๒.คุณน้ำบัว พานนางรอง
โรงเรียนบ้านเพชร ต.บ้านพิง
อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

๑๓.คุณพ่ออินทร์ แม่เต็ม ๒๗
ม.๒ บ้านสะแกแสง อ.ขามสะแก
แสง จ.นครราชสีมา

๑๔.คุณสุกัญญา ห้องเจริญ
ทวีกุล โรงพยาบาลขามสะแกแสง
อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา

๑๕.คุณสมใจ ฐานบำรุง ๕๙
ม.โพธิ์ศรี อ.โพธิ์ชัย จ.ร้อยเอ็ด

๑๖.ครอบครัว งามพงศ์ และ
วิเศษศักดิ์ ริมสระสาธารณะตลาด
เย็น ๒๘๘/๒ ต.บ้านเขว่า อ.บ้าน
เขว่า จ.ชัยภูมิ

๑๗.อ.เลิศณรงค์ อ.อมรา วิชัชย
๕๙ ม.๔ ต.พระแสง อ.สังขะ
จ.สุรินทร์

๑๘.ชุมชนดินหนองแดนเหนือ
สถานีอนามัย ต.บ้านตาต อ.เมือง
จ.อุดรธานี

๑๙.ครอบครัวสมศักดิ์ ที่หน้า
บ้าน อ.สตึก จ.บุรีรัมย์

๒๐.กลุ่มสวนลำฝืน หน้าร้าน
ประเสริฐการไฟฟ้า ตลาดวิชัยดิน
อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ

๒๑.ชุมชนเลยโลอโศก บ้าน
ท่าเฮียง อ.วังสะพุง จ.เลย

๒๒.คุณสุวิทย์ อุ่่นขาว บ้านแฮ่

ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.เลย
 ๒๓.คุณสุรศักดิ์ อุ่่นขาว บ้าน
 สามแยก อ.เมือง จ.เลย
 ๒๔.กลุ่มสุรินทร์อโศก โรงเรียน
 บ้านกันแสง ต.สลัดได จ.สุรินทร์
 ๒๕.กลุ่มสุรินทร์อโศก ร้าน
 เครือข่ายสุรินทร์อโศก จ.สุรินทร์
 ๒๖.บ้านบุญธรรม ร.ร.กัณฑ์
 ประชาสรรค์ อ.ชูชนันท์ จ.ศรีสะเกษ
 ๒๗.บ้านฟ้ารินทร์ หน้า ร.ร.
 บ้านสงฆ์วิทยา อ.ชูชนันท์ จ.ศรีสะเกษ
 ๒๘.กลุ่มหลานยายแหวนแจกที่
 ต.ทุ่งวัง อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
 ๒๙.กลุ่มกสิกรรมไร้สารพิษ
 วังน้ำเขียว ร.ร.บ้านน้ำซับ
 อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา
 ๓๐.กลุ่มกสิกรรมไร้สารพิษ
 วังน้ำเขียว ร.พ.วังน้ำเขียว
 อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา
 ๓๑.กลุ่มกสิกรรมไร้สารพิษ
 วังน้ำเขียว วัดบุไผ่ อ.วังน้ำเขียว
 จ.นครราชสีมา
 ๓๒.บริษัทขอบคุณ ร.ร.บ้าน
 ผือใหญ่ ต.รัตนบุรี อ.รัตนบุรี
 จ.สุรินทร์
 ๓๓.ชมร.สันติอโศก ร.ร.บ้าน
 สร้างบก อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์
 ๓๔.คุณหนึ่งพุทธ ศูนย์
 เอนกประสงค์ ม.๕ อ.รัตนบุรี
 จ.สุรินทร์
 ๓๕.คุณแหวฟ้า บ้านผือน้อย
 อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์
 ๓๖.คุณชลลดา ศูนย์พัฒนา
 เด็กเล็ก ม.๑๔ อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์
 ๓๗.ญาติธรรม ศูนย์พัฒนา
 เด็กเล็ก บ้านโคกก่อ อ.รัตนบุรี
 จ.สุรินทร์
 ๓๘.บริษัทขอบคุณและชมร.

สันติฯ บ้านโคกก่อ อ.รัตนบุรี
 จ.สุรินทร์
 ๓๙. คุณวิฑูรย์ ศูนย์พัฒนา
 เด็กเล็ก อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์
 ๔๐.ร้านพอเพียง อ.โนนสัง
 จ.หนองบัวลำภู
 ๔๑.คุณพิสิทธิ์ สมทรัพย์
 บ้านสิงห์สะอาด ต.สหัสขันธ์
 จ.กาฬสินธุ์
 ๔๒.กลุ่มภูพานอโศก ม.๒๐
 บ้านหนองเจริญ ปทุมวาปี อ.สอง
 ดาว จ.สกลนคร
 ๔๓.กลุ่มสกลอโศก รพ.วาริช-
 ภูมิ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร
 ๔๔.กลุ่มภูพานอโศก บ้าน
 ด่านใหญ่ ต.ผาสุก อ.วังสามหมอ
 จ.สกลนคร
 ๔๕.กลุ่มภูพานอโศก ร.ร.บ้าน
 ด่านใหญ่ อ.วังสามหมอ จ.สกลนคร
 ๔๖.นายบุญญ หวังภูกลาง
 ร.ร.บ้านคูเมือง ต.เมืองเกษตร
 อ.ขาม สะแกแสง จ.นครราชสีมา
 ๔๗.นายบุญญ หวังภูกลาง ๑๕๐
 ม.๒ บ.สะแกแสง อ.ขามสะแกแสง
 จ.นครราชสีมา
 ๔๘.นายบุญญ หวังภูกลาง
 ร.ร.บ้านนุกตะโก ต.วังน้ำเขียว
 อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา
 ๔๙.ร้านปางมั่งสิริวิดี ถ.โพน
 พิสัย อ.เมือง จ.อุดรธานี
 ๕๐.ปะสัร้อยฟ้า อโศกตระกูล
 หนองสองห้อง จ.ขอนแก่น
 ๕๑.คุณธรรมธารทิพย์ วงษ์รักษ์
 ๗ ม.๑ ต.นาถ่อน อ.ธาตุพนม
 จ.นครพนม
 ๕๒.คุณแรงบุญ-แรงเพชร
 โรงเรียนบ้านราชฯ อุบลฯ
 ๕๓.คุณคงรัก สารศิลป์ บ้าน

โนนบุรี อ.สหัสขันธ์ กาฬสินธุ์
 ๕๔.คุณสมุห์ กลิ่นหอม
 ร.ร.บ้านลิงไธ อ.วังหิน ศรีสะเกษ
 ๕๕.ชุมชนดินหนองแดนเหนือ
 ร.ร.บ้านตาด อ.บ้านตาด จ.อุดรธานี
 ๕๖.คุณก้อใจและญาติธรรม
 บ้านพันดอน อ.พันดอน จ.อุดรธานี
 ๕๗.คุณเพชรดินฟ้า ดิศโยธิน
 ม.บ้านประภาวิมล อ.เมือง อุดรธานี
 ๕๘.ครอบครัวทองดีรัมย์ ๒๖
 ม.๕ ต.หินลาด อ.บ้านกรวด บุรีรัมย์
 ๕๙.ครอบครัวคุณฝากพร
 ครูสุวรรณ ๖๒ ม.๕ อ.รัตนบุรี
 จ.สุรินทร์
 ๖๐. ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ
 ต.นาหนองทุ่ม จ.ชัยภูมิ
 ๖๑.ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ต.บ้าน
 นาแก จ.ชัยภูมิ
 ๖๒.ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ อบต.
 นาหนองทุ่ม จ.ชัยภูมิ
 ๖๓.ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ตลาด
 อ่าเภอภูเขียว จ.ชัยภูมิ
 ๖๔.ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ร้าน
 กำไรมากไม่เอา แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ
 ๖๕.ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ บ.หนอง
 ไร่ล้อม ต.นาหนองทุ่ม จ.ชัยภูมิ
 ๖๖.ร้านเอื้อไธอุ่น บ้านดงน้อย
 อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร
 ๖๗.หมู่บ้านราชธานีอโศก
 เครือแห บ้านดอนโพธิ์ ต.วาริน
 อ.ศรีเมืองใหม่ จ.อุบลฯ
 ๖๘.หมู่บ้านราชธานีอโศก
 เครือแห บ้านพอกน้อย ต.เป้า
 อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ
 ๖๙.หมู่บ้านราชธานีอโศก
 เครือแห บ.ม่วง ๓ อ.เดชอุดม
 จ.อุบลฯ
 ๗๐.หมู่บ้านราชธานีอโศก

เครือแห่ บ.เม็กน้อย ต.กลาง
 อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ
 ๗๑. หมู่บ้านราชธานีอโศก
 เครือแห่ บ.ดอนหมู ต.ขามเปี้ย
 อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ
 ๗๒. หมู่บ้านราชธานีอโศก
 บ.กุศระงุม ม.๓ ต.บุ่งใหม่
 อ.วารินฯ จ.อุบลฯ
 ๗๓. หมู่บ้านราชธานีอโศก
 บ.สวนสวรรค์ ม.๕ ต.บุ่งใหม่
 อ.วารินฯ จ.อุบลฯ
 ๗๔. คุณหมอขวัญ บ.ท่ากกเสี้ยว
 ม.๘ ต.บุ่งใหม่ อ.วาริน จ.อุบลฯ
 ๗๕. คุณหมอขวัญ บ.ทุ่งนาคำ
 ม.๔ ต.บุ่งใหม่ อ.วาริน จ.อุบลฯ
 ๗๖. คุณหมอขวัญ บ.ยาง ม.๒
 ต.บุ่งใหม่ อ.วาริน จ.อุบลฯ
 ๗๗. คุณปานรุ่ง-ทนายรินไท
 บ.วังยางสูง ต.บุ่งใหม่ อ.วารินฯ
 จ.อุบลฯ
 ๗๘. หมู่บ้านราชธานีอโศก โรง
 พยาบาลวารินชำราบ จ.อุบลฯ
 ๗๙. หมู่บ้านราชธานีอโศก โรง
 พยาบาลสรรพสิทธิ์ประสงค์ จ.อุบลฯ
 ๘๐. หมู่บ้านราชธานีอโศก บ้าน
 โนนใหญ่ อ.เขื่องใน จ.อุบลฯ
 ๘๑. หมู่บ้านราชธานีอโศก
 หน้าโรงพยาบาลตระการพืชผล
 อ.ตระการพืชผล จ.อุบลฯ
 ๘๒. คุณหมอขวัญ บุญเฉลียว
 บ.กุศปลาขาว ม.๙ ต.บุ่งใหม่
 อ.วารินฯ จ.อุบลฯ
 ๘๓. คุณแม่เอื้อธรรม ๒๐๗
 ม.๖ บ.คำกลาง ต.บุ่งใหม่ จ.อุบลฯ
 ๘๔. อ.ชวลิต พันแสน โรงเรียน
 เสาวนิต อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลฯ
 ๘๕. คุณแม่เพ็ง สายเบาะ ๔
 ม.๙ บ้านหนองหว้า ต.ขามใหญ่

อ.เมือง จ.อุบลฯ
 ๘๖. อ.ดาบใจ ใจชื่น บ.โคก
 กลาง ม.๕ ต.ลูกพูก อ.คำเขื่อนแก้ว
 จ.ยโสธร (ศาลาประชาคมหมู่ที่ ๕)
 ๘๗. ร.ต.สาคร สายพันธ์ ๒
 ต.หนองแก้ว อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด
 ๘๘. ร้านสุบุญมั่งสวัสดิ์ ตลาด
 หนองบัว อ.เมือง จ.อุบลฯ
 ๘๙. อ.เรไร วิสเพ็ญ อุทยาน
 บุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลฯ
 ๙๐. คุณแม่รจนา ทองวิเศษ
 อุทยานบุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลฯ
 ๙๑. คุณเยาว์ (พนธมิตร) โรง
 พยาบาลสรรพสิทธิ์ประสงค์ จ.อุบลฯ
 ๙๒. คุณซึ่งดิน หลักเขต ๔๓-
 ๔๕ ถ.สรรพสิทธิ์ ต.ในเมือง จ.อุบลฯ
 ๙๓. ชาวชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ
 พอเพียง ร้านอาหารมั่งสวัสดิ์
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จ.อุบลฯ
 ๙๔. ชาวชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ
 พอเพียง บ้านโพธิ์ตาก ต.เมืองศรีโค
 อ.วารินฯ จ.อุบลฯ
 ๙๕. ยิ่งรัก เตโช ราชธานีอโศก
 อ.วารินฯ จ.อุบลฯ
 ๙๖. กลุ่มพยาบาลโคราชรุ่น ๒๘
 โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
 จ.นครราชสีมา
 ๙๗. กลุ่มบ้านดิน โรงพยาบาล
 มหาราชนครราชสีมา จ.นครราชสีมา
 ๙๘. กลุ่มน้ำใจเพื่อนโรงพยาบาล
 มหาราชนครราชสีมา จ.นครราชสีมา
 ๙๙. คุณแม่อ้วน โรงพยาบาล
 มหาราชนครราชสีมา จ.นครราชสีมา
 ๑๐๐. คุณกิติ นาวาระ แจกที่
 ต.ตาตุ่ม อ.สังขะ จ.สุรินทร์
 ๑๐๑. คุณนยม รักยิ่ง แจกที่
 ต.ตาตุ่ม อ.สังขะ จ.สุรินทร์
 ๑๐๒. คุณพจนาร อยู่ยั้งยืน

แจกที่ต.ตาตุ่ม อ.สังขะ จ.สุรินทร์
 ๑๐๓. คุณพจนาร อยู่ยั้งยืน
 แจกที่ร.ร.บ้านนาตามอญ อ.สังขะ
 จ.สุรินทร์
 หมู่บ้านราชธานีอโศกและเครือ
 แห่ แจก ๓๐ แห่ง ในจ.อุบลฯ ที่
 ๑. โรงเรียนบ้านยางวังยางสูง
 ๒. บ้านท่ากกเสี้ยว อ.วารินฯ
 ๓. บ้านกุศปลาขาว อ.วารินฯ
 ๔. บ.เม็กน้อย อ.เดชอุดม
 ๕. คำเขื่อนแก้ว อ.คำเขื่อนแก้ว
 ๖. ตลาดเทศบาลอำเภอนาเขีย
 ๗. ญาติธรรมจัดในบ้านราชา
 ๘. ม่วงสามสิบ อ.ม่วงสามสิบ
 ๙. บ.ม่วง อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ
 ๑๐. บ้านคำกลาง อ.วารินฯ
 ๑๑. บ้านโนนใหญ่ อ.เขื่องใน
 ๑๒. โรงพยาบาลวารินชำราบ
 ๑๓. บ้านสวนสวรรค์ อ.วารินฯ
 ๑๔. บ้านดอนหมู อ.ตระการ
 ๑๕. บ้านยาง อ.วารินชำราบ
 ๑๖. รพ.สรรพสิทธิ์ประสงค์
 ๑๗. บ้านพอกน้อย อ.ตระการฯ
 ๑๘. โรงพยาบาลตระการพืชผล
 ๑๙. บ้านกุศระงุม อ.วารินชำราบ
 ๒๐. บ้านดอนโพธิ์ อ.ศรีเมืองใหม่
 ๒๑. อุทยานบุญนิยม อ.เมือง
 ๒๒. สหกรณ์บุญนิยม อ.วารินฯ
 ๒๓. วังยางสูง อ.วารินชำราบ
 ๒๔. บ้านหนองหว้า อ.เมือง
 ๒๕. โรงเรียนเสาวนิต อ.เขมรราช
 ๒๖. ตลาดหนองบัว อ.เมือง
 ๒๗. บ้านคำกลาง อ.วารินชำราบ
 ๒๘. บ้านทุ่งนาคำ อ.วารินชำราบ
 ๒๙. อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด
 ๓๐. บ้านโนนค้อทุ่ง จ.อำนาจ
 เจริญ

งานโชนมังคาริยสังจาญ และ วิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๒

๒๘ ธ.ค. ๒๕๕๕ - ๓ ม.ค. ๒๕๕๖

ในช่วงเวลานับถอยหลัง ๗ วันอันตราย ส่งท้ายปีเก่า-ต้อนรับปีใหม่นี้ ทิวถิ่นแดนไทยต่างต้องมาเคารพดาวนั้บถอยหลังวันระมัดระวังการเกิดอุบัติเหตุจากการดื่มสุราและการเดินทาง แต่ณ แผ่นดินพุทธ เหล่าพุทธบุตรต่างพร้อมเพรียงกันมุ่งหน้าเดินทางมานับถอยหลัง ๗ วัน แห่งการดับโลกสมุทัยอันเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์อาริยสัง ด้วยการทำมาฆกรรมโชนมังคาริยสังจาญ และวิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม(ว.บบบ.) ครั้งที่ ๒ ณ หมู่บ้านราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ดินแดนแห่ง “แผ่นดินพุทธ” ที่มีคำขวัญว่า “บ้านราชเมืองเรือ บ้านไม้เมืองหิน บ้านดินเมืองน้ำ บ้านงามเมืองพุทธ”

นับเป็นปรากฏการณ์ต่อเนื่องจากงานโชนมังคาริยสังจาญและ ว.บบบ. รุ่นที่ ๑ ที่เป็นสนามสอบอันท้าทายการปฏิบัติธรรมของพระโยคาวจรทั้งหลาย ที่มาร่วมปฏิบัติธรรมในหลักสูตรแบบ “ลัด-คัด-สั้น” ซึ่งในรุ่นที่ ๑ นั้นเต็มไปด้วยความกระตือรือร้น คึกคัก ชิงชัง เป็งพริบ พร้อมเพรียง ทุกรายการทุกวัน อันไม่เคยได้พบเห็นในการปฏิบัติธรรมงานไหนๆมาก่อนเลย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์จึงดำริให้จัดงานวันโชนมังคาริยสังจาญขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๘ ธันวาคม ถึงวันที่ ๓ มกราคม ของทุกปี

โชนมังคาริยสังจาญ มาจากการสนธิ คำว่า โชนมังคะ + อริยสังจะ + อายุ เข้าด้วยกัน คำแรก โชนมังคะ คือ โชนมังค์ ๗ (องค์แห่งการตรัสรู้) อริยสังจะคือ อริยสัง ๔ (ความจริงอันประเสริฐสุดของชีวิต) โชนมังคาริยสังจาญ คำนี้ พ่อครูสรรสร้างเป็นชื่องานฉลองวันครบรอบอายุที่ประกอบด้วยเลข ๗ จำนวน ๔ ตัว คือ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ซึ่งพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เห็นว่าผู้ที่จะมีอายุถึงช่วงเวลานี้นั้นมีไม่มากนัก และมีได้เพียงครั้งเดียวในชีวิตของแต่ละคน และในวัน

๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ก็เป็นวันโพชฌังคารีย-
สังคายนาของท่านเอง จึงถือเป็นเวลายามงคลที่จะให้ลูก
หลานศิษยานุศิษย์และผู้สนใจธรรมทั้งหลาย ได้มารวม
กันเพื่อพัฒนาคุณภาพคุณธรรมและศักยภาพของแต่ละคน
ด้วยการสอบเลื่อนขั้นเป็น**บัณฑิตบุญนิยม**ของ “**วิซชาลัย
บรรดาบัณฑิตบุญนิยม**” ที่พ่อครูตั้งเป็นวิซชาลัยโลกุตรระ
ที่เป็ดกว้างรับสมัครบุคคลทุกเพศทุกวัย ที่สนใจจะมา
สมัครสอบ

โดยมีคุณสมบัติเพียงว่า **เป็นนักมั่งสรีรติมา
ไม่ต่ำกว่า ๕ ปี ถือศีล ๕ และไม่มีอบายมุข** ผู้
ที่เข้าสอบแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มแรก
เรียกว่า **กลุ่มวิชญ์** เป็นกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา
ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปอีกกลุ่มหนึ่งเรียกว่า
กลุ่มชาญ เป็นกลุ่มของผู้สำเร็จการศึกษาต่ำกว่า
ระดับปริญญาตรีลงมา จนถึงผู้อ่านไม่ออก
เขียนไม่ได้ กลุ่มนี้จึงมีหลากหลายวัยมาก รุ่น
แรกมีตั้งแต่เด็กน้อยอายุ ๗ ขวบ ถึงผู้ชราอายุ
๘๑ ปี

การสอบนั้นจะแบ่งเป็นสองช่วง คือ ช่วง ๔ วันแรกเรียกว่า **การบำเพ็ญคุณ** ซึ่งเน้นการ
ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีม ตั้งแต่วันที่ ๒๘-๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นการส่งท้ายปีเก่า แล้วต้อนรับ
ปีใหม่ด้วยการ**บำเพ็ญธรรม** ๓ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑-๓ มกราคม ๒๕๕๖ นับว่าเป็นการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับ
ปีใหม่อ่างทวนกระแสโลกจริงๆ ด้วยการทำทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่านอย่างถึงพร้อม และพ่อครู
ก็ประกาศว่า ปีต่อไป งานโพชฌังคารียสังคายนาจะใช้กำหนดเวลานี้เป็นเกณฑ์ ซึ่งอาจจะตรงกับวัน
โพชฌังคารียสังคายนาของท่านได้ผู้ใดก็ได้ และจะมีการสอบประเมินผล ซึ่งในปีนี้กำหนดให้ผู้เข้าสอบ
อ่านหนังสือประกอบการเรียนการสอนเรื่อง “**ธรรมที่เป็นพุทธ**” และธรรมเทศนาของพ่อครู การสอบ
ครั้งนี้ทำให้มีการตื่นตัวในการอ่านหนังสือธรรมที่เป็นพุทธมาก มีผู้สมัครสอบบางคนอ่านได้ถึง ๑๐
รอบเลยทีเดียว มีผู้อ่านอัดเสียงทำเป็น MP3 ทำให้ผู้ที่ไม่มีเวลาอ่านสามารถเอาไปฟังได้ บางคนก็จับ
กลุ่มกันติว บางกลุ่มแบ่งหน้ากันอ่านแล้วมาสรุปให้เพื่อนฟัง ฯลฯ

ผู้ที่สอบได้ในลำดับที่ ๑-๗๗ ของแต่ละกลุ่ม จะได้รับเข็มพระธรรมทองคำแท้ หนัก
ประมาณ ๑ บาท พร้อมด้วยปัญญาบัตรบัณฑิตบุญนิยม บัตรประจำตัว และเสื่อตราพระธรรม
สิกรมทำ ส่วนผู้ที่สอบผ่าน ๕๐% ขึ้นไป แต่ได้ลำดับที่ ๗๘ ขึ้นไป จะได้เฉพาะบัตรประจำตัว และ
เสื่อตราพระธรรมสีน้ำตาลอ่อนเท่านั้น ส่วน**กลุ่มพิเศษของรุ่นที่สอง**นี้คือ มีกลุ่มผู้เคยได้รับเข็ม
พระธรรม ในรุ่นแรกมาสมัครสอบอีก ซึ่ง**สภาคณาจารย์วิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม**กำหนดว่า
ผู้ที่ได้รับเข็มที่สองนี้ จะต้องได้คะแนน ๗๐% ขึ้นไป และมีได้ไม่เกินกลุ่มละ ๗๗ คนเช่นกัน

นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่เพิ่งสนใจติดตามรายการธรรมของพ่อครู ทางโทรทัศน์ FMTV หรือทีวีเพื่อนมนุษยชาติ ที่เป็นทีวีดาวเทียมของชาวโศก ซึ่งเผยแพร่รายการธรรมะและสาระประโยชน์โดยไม่มีรายการโฆษณาเพื่อหารายได้แต่อย่างใดทั้งสิ้น กลุ่มนี้ได้ต่อรองขอเข้ามาสอบด้วย ทั้งๆที่เพิ่งกินอาหารมังสวิรัติน่าไม่ครบ ๕ ปี เพื่อจะทดสอบว่าตนเองมีความรู้ความเข้าใจธรรมที่พ่อครูสอนได้แค่ไหน เพียงไร โดยไม่ขอรับเพิ่มพระธรรมและปัญญาบัตรหรือสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น ซึ่งก็ได้รับอนุมัติตามนั้น

ด้วยความเมตตากรุณาของพ่อครูและสภาคณาจารย์ที่ยอมเห็นดเห็นเอ่ยรับภาระเพิ่มขึ้น และยังให้โอกาสกลุ่มนี้มาสัมผัสสมทบได้จนถึงเช้าวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ อีกด้วย ทำให้ปีนี้จำนวนรวมของผู้สมัครทั้งหมดถึง ๘๐๖ คน

เหตุที่มีการอนุโลมให้ผู้เป็นนักรังสวิรัติน่าไม่ถึง ๕ ปีมาร่วมสอบได้นั้น พ่อครูอธิบายว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เป็นเสมือนลิงลมอมข้าวพอง หรือผู้ที่เพิ่งตื่นรู้สภาวะธรรมที่แท้จริงของตน ได้เข้ามาทดสอบภูมิธรรมของตนเอง ว่าอยู่ในระดับใด และจะพัฒนาต่อไปถึงขั้นสูงสุดของแต่ละคนต่อไปได้อย่างไร นอกจากนี้ พ่อครูยังเมตตาตั้งกติกาค่าเพิ่มสำหรับกลุ่มนี้ด้วยว่า ผู้เข้าสอบที่ **ทำคะแนนได้ ๗๐% ขึ้นไปถึง ๓ ครั้ง** ก็มีสิทธิ์ได้เพิ่มพระธรรม ปัญญาบัตร บัตรประจำตัว และเลือกรุ่นด้วยเช่นกัน

ปรัชญา “**ศีลเต็ม เข้มงาน สืบสานวิชา**” ของว.บพ. จะดูเข้มข้นกว่าปรัชญาระดับการศึกษาอื่นๆของโศก ทั้งนี้เพื่อเตือนใจให้ผู้สมัครเป็นบัณฑิตบุญนิยมทั้งหลาย ได้สำนึกสำเหนียกว่า เมื่อมีโอกาสดีๆในชีวิตเช่นนี้แล้ว เราเพียงขยันพากเพียรศึกษา ทั้งปริยัติและฝึกฝนปฏิบัติ ซึ่งทำได้ด้วยการอ่าน การฟัง หรือชมรายการธรรมทางโทรทัศน์ แล้วบากบั่นปฏิบัติจริงตามที่ได้รู้ ได้เข้าใจ โดยเริ่มจากการปฏิบัติศีล ๕ ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์จนถึงขั้นศีลเต็มให้ได้จริงๆ ก็จะเกิดปัญญา สามารถทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพถึงขั้น

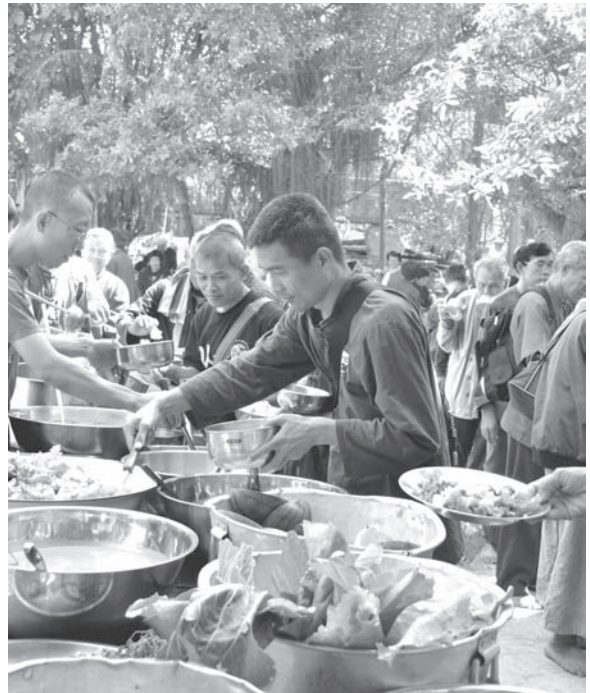
กัมมัฏฐานหรือเข้มงานได้แล้ว ดังนั้นไม่ว่าจะพูดจะเขียนเก่งหรือไม่เก่ง กายสักขีของเราก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้พบเห็นแล้ว จึงนับได้ว่าเป็นการสืบสานวิชาตามปรัชญาอย่างสมบูรณ์

เพราะฉะนั้น สภาคณาจารย์จึงได้กำหนดว่า การสอบเป็นบัณฑิตนั้น ผู้ที่สอบได้แล้ว หรือ สอบตกก็สอบซ้ำได้ทุกปี ผู้ที่ได้เข็มแล้ว จะสอบอีกปีไหนก็ได้ ถ้าสอบได้ตามกติกา ก็ได้รับเข็ม พระธรรมอีก แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๔ เข็ม ผู้สอบได้ครบ ๔ เข็ม จะได้ตำแหน่ง“บวรบัณฑิต” และจะได้ปริญญาบัตร ๒ ใบ คือได้พร้อมเข็มที่ ๑ และเข็มที่ ๔ ผู้จะได้เข็มที่สอง ต้องได้คะแนนรวม ๗๐% ขึ้นไป เข็มที่ ๓ ต้องได้ ๘๐% ขึ้นไป และเข็มที่ ๔ ต้องได้ ๙๐% ขึ้นไป

การสอบแต่ละครั้ง ผู้ได้คะแนนตั้งแต่ ๙๐% ขึ้นไป ได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่งเรียกว่า “บุญนิยม” ส่วนผู้ได้คะแนน ๘๐% แต่ไม่ถึง ๙๐% เป็นเกียรตินิยมอันดับ ๒ เรียกว่า “คุณนิยม”

เป็นที่คาดหวังว่าบัณฑิตเหล่านี้ จะได้มาเป็นพี่เลี้ยงหรือผู้มาช่วยรับผิดชอบงานของวิทยาลัย บรรดาบัณฑิตบุญนิยมต่อไป

สมณะ ลิกขมาตุ และสภาคณาจารย์ของว.บ.บ.ได้เข้าพื้นที่ก่อนวันงานเพื่อประชุมเตรียม การเรียนการสอน เนื่องจากได้มีประสบการณ์จากการสอบรุ่นที่ ๑ ทำให้ปีนี้มีการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานหลายอย่าง เช่น เลื่อนวันสอบให้เร็วขึ้น ๑ วัน คือจะสอบวิชาการในเช้าวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๖ และจะมีพิธีรับเข็มพระธรรมในเย็นวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ฝ่ายประมวลผลได้มี เวลาตรวจข้อสอบและรวมคะแนนได้ทัน มีการปรับปรุงการให้คะแนน เพื่อให้เหมาะสม กับสถานการณ์ในแต่ละปี ซึ่งแต่ละรุ่นจะมีการ ปรับปรุงสูตรในการวัดผลให้ดียิ่งขึ้น เป็นการ

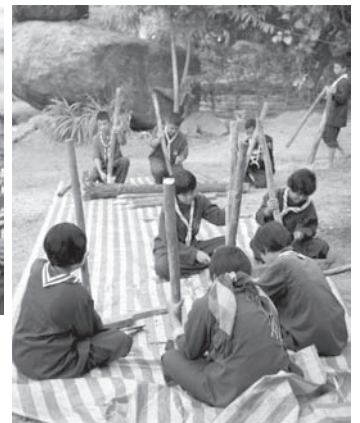

พัฒนาตามพุทธรพจน์ที่ไม่ให้หยุดอยู่ในกุศลธรรมนั่นเอง

ช่วงระหว่างวันที่ ๑๙-๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ก่อนวันงาน มีการจัดค่ายนักเรียน ม.๖ ของทุกโรงเรียนสัมมาสิกขาของชาวโศก มีนักเรียน ม.๖ มาเข้าค่ายทั้งหมด ๓๔ คน จากนั้น ๒๑-๒๖ ธ.ค.'๕๕ ก็มีการจัดค่าย **ยุวชนอโศกสัมพันธ์ (ยอส.)** ปีนี้มีนักเรียนของ โรงเรียนสัมมาสิกขา ทุกแห่งมาเข้าค่ายทั้งหมด ๒๔๐ คน ซึ่งในวันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ธ.ค.'๕๕ พ่อครูก็ได้**แจกขวัญธรรม**ให้แก่นักเรียนนิสิต การศึกษาบุญนิยมทุกฐานะ

ก่อนวันงาน โฟenix ๑ วัน คือวันที่ ๒๗ ธ.ค.'๕๕ ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์บุญ เวลาบ่ายสองโมง เริ่มลงทะเบียนผู้เข้ามาร่วมงานและผู้ประสงค์จะสอบที่มาถึงแล้ว ผู้จะสอบนั้นต้องกรอกแบบฟอร์มรายงานตัว ซึ่งประกอบด้วยกรอกประวัติการปฏิบัติธรรม เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนสอบเรียกว่า**คะแนนบุญเก่า(บุพเพ จ กตบุญญาตา)**

การลงทะเบียน บรรยากาศค่อนข้างสับสน เพราะครั้งนี้ต้องแบ่งเป็นหลายกลุ่ม คือ ๑. **ผู้สมัครสอบเข้ารับเข็มแรก** ๒. **ผู้สมัครสอบรับเข็มที่สอง** ๓. **ผู้สมัครสมทบ** แล้วแต่ละกลุ่มก็แยกเป็นกลุ่มวิชายุทธ์ และกลุ่มชาญ ทั้งหมดนี้อย่างน้อยๆก็ ๖ **กลุ่มหลัก**แล้ว นอกจากนั้น ผู้สมัครหลายคนต้องทำงานด้านสื่อ บางคนก็ต้องดูแลควบคุมฐานงานที่ยังต้องดำเนินอยู่ ซึ่งทำให้ไม่สามารถมาเข้ากลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มที่ถูกจัดแบ่งได้ จึงต้องแยกบุคคลเหล่านั้นออกจาก ๖ กลุ่มหลักนั้น เป็นอีก ๒ กลุ่ม คือ **กลุ่มสื่อ** และ **กลุ่มฐานงาน** จึงทำให้กลุ่มต้องขอย่อยเพิ่มขึ้นไปอีก แม้แต่ ๖ กลุ่มหลัก ก็ยังมีการแบ่งเป็นกลุ่มอีก เพื่อไม่ให้แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกมากเกินไป จึงมีการตกลง สับสน ปนเป ทำให้ฝ่ายทะเบียนต้องทำงานหนักกันมากๆ แม้แต่การให้คะแนน การคิดคะแนนก็ต้องมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น

วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

เป็นวันแรกของงานโพธิ์มังคาริยัสจายุและว.บ.บ. ครั้งที่ ๒

เช้าตรู่ที่ ๕ อากาศกำลังเย็นแบบสบายๆ ไม่หนาวจัด ก็ยังคงมีการลงทะเบียนต่อ วันนี้กลุ่มผู้สมัครสมทบมีจำนวนมากขึ้น ปัญหาความสับสนเรื่องรายชื่อยิ่งมากขึ้นอีก เพราะปนเปกันหมดทั้ง ๓ กลุ่ม จนหลายคนยังไม่มีรายชื่อในกลุ่มใดเลยแม้จะถึงเวลาปฐมนิเทศแล้วก็ตาม น่าเห็นใจ

ผู้รับผิดชอบงานน้อยอย่างมาก เพราะการให้สมัครได้จนถึงก่อนหน้างานแค่ ๒ วันนั้นยังยากที่จะบริหารจัดการให้ราบรื่นอยู่แล้ว ยิ่งให้มาสมัครในวันงานได้เลยอย่างนี้ ก็ยังเป็นเรื่องที่ยากและชวนเครียดยิ่งขึ้นอีก แต่ยังมีบุญที่ทุกคนผ่านการฝึกฝนอบรมตนมาดีพอควร จึงผ่านเรื่องหนักๆอย่างนี้ได้

เวลา ๐๙.๐๐ น. พื่อครูเปิดงานด้วยการปฐมนิเทศ และพาปฏิญาณศีล ๘ ส่วนใครจะสมาทานศีล ๕ ก็ได้ เป็นการให้อิสระในการฝึกฝน พื่อครูได้ให้สัมมาทิฐิในเรื่องของการมาอยู่รวมปฏิบัติธรรมจะได้มีผัสสะเป็นปัจจัย ให้เราได้มาเรียนรู้จักอาการ จับจิตวิมุตตญาณ ที่เป็นสัตว์นรกเปรต เดรัจฉาน และอสุรกายในตัวเรา ให้เกิดผลสั่งสมเป็นบุญ เป็นอาริยทรัพย์ เป็นผลแห่งกรรม เป็นอินทรีย์พละเป็นญาณปัญญาที่แท้จริงติดตัวเราไป

๑๓.๐๐ น. สิกขมาตุกล้าข้ามฝืน ได้มาแนะนำนักศึกษา ว.บ.บ. ในการใช้ชีวิตแบบอนาคาริก และแนะนำให้ใช้ภาชนะส่วนตัว เป็นการฝึกเอภาละและเบภาละในการช่วยตนและชุมชน จากนั้น**สมณะฟ้าไท** ได้มาแจ้งสมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม ซึ่งมีการแบ่งกลุ่ม**ทั้งหมด ๒๓ กลุ่ม** การมีสมณะสิกขมาตุประจำกลุ่มก็เพื่อให้มี

ผู้ดูแลที่เป็นผู้ทรงศีล ให้เกิดความอบอุ่นในการปฏิบัติธรรมยิ่งขึ้น โดยสมณะสิกขมาตุจะคอยติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดทั้งบำเพ็ญคุณ-บำเพ็ญธรรมและเป็นที่ปรึกษาประจำกลุ่มเพื่อสรุปรงานหรือสนทนาธรรมอีกด้วย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การบำเพ็ญของนักศึกษาประสบผลสำเร็จได้

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็นรายการบำเพ็ญคุณ ซึ่งการบำเพ็ญคุณในงานนี้จะมิตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธ.ค.'๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธ.ค.'๕๕ การบำเพ็ญคุณนั้นแต่ละกลุ่มจะไปทำงานตามฐานงานต่างๆในบ้านราชฯ มีทั้งฐานโรงปุ๋ยพลังชีวิต ผลิตปุ๋ยอวกาม, ฐานซ่อมแซมเรือที่ลานเบ่งฟ้า, ฐานกสิกรรมริมมูล, ฐานแพผัก, ฐานทำสวนผลไม้เก่า, ฐานสวนแม่เปลี่ยน, ฐาน ๕ ส. ตามจุดต่างๆ, ฐานโรงแซมพู, ฐานทำฟืน,

ฐานทำสวนพูนไถ, ฐานแกะถั่ว, ฐานพับถุงปุ๋ย, ฐานตัดไมยราพ(พ่อครูตั้งชื่อว่า ต้นทักษิณ), ฐานชนผัก ตบชวา, ฐานสวนหน้าพระพุทธรูปโต เป็นต้น

๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. เป็นเวลาส่วนตัว ใครรับประทานมื้อ ๒ ก็ไปที่เขื่อนหยงกิน ซึ่งแม่ครัวเตรียมอาหารไว้ให้เต็มที แต่ปรากฏว่าคนกินมื้อเย็นกันน้อย จนอาหารเหลือเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นที่น่ายินดีในความเจริญของการฝึกฝนบำเพ็ญของนักศึกษาทั้งหลาย และเป็นประโยชน์ที่จะได้มีเวลาเขียนบันทึกการบำเพ็ญส่ง มีเวลาอ่านหนังสือทบทวน และชมนิทรรศการเส้นทางพระโพธิสัตว์ ๓ อาชีพกู้ชาติ

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. เป็นรายการบำเพ็ญธรรมภาคค่ำ โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ที่ลาน

หน้าพระพุทธรูปโต ซึ่งมีดอกทานตะวันที่กำลังบานได้ขนาดพอดีรับกับการจัดงานเป็นฉากอยู่ด้านหลังและข้างๆองค์พระพุทธรูปโต พ่อครูทบทวนว่าการปฏิบัติธรรมที่จะเป็นมรรคเป็นผลจริงนั้น เราต้องเข้าใจเรื่องปฏิจจสมุปบาทแล้ว

ประยุกต์ใช้ควบคู่ไปกับโพชฌงค์ ๗ มรรคองค์ ๘ โดยพยายามอ่านรู้มีสติสัมโพชฌงค์และมีสัมมาทิฏฐิตลอดสายตามรรคองค์ ๘ ให้ถูกต้อง ให้รู้จักวิญญานจริงๆ ที่เกิดขณะมีผัสสะทางทวารทั้ง ๖ โดยต้องมีวิปัสสนาญาณเป็นธาตุรู้ที่ผู้ปฏิบัติจะเข้าถึงไตรลักษณ์ (เห็นความไม่เที่ยง ความเป็นทุกข์ และ ความไม่มีตัวตนของวิญญานสัตว์ที่อุบัติเกิดและดับในใจเรา)

ปฏิบัติแล้วมีผลเปลี่ยนแปลงสภาวะของจิตวิญญานในตนอย่างไร เห็นชัดขึ้นใหม่ว่าเมื่ออวิชชาลด ทำให้จิตจางคลายจากความอยาก และความยึดถืออย่างเห็นแจ้ง ด้วยปัญญา จนสามารถเห็นตัวเหตุที่ทำให้เกิดกิเลสแล้วดับกิเลสได้จริง ถ้าดับไม่ถูกก็ไม่ มีผล

วันเสาร์ที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

บำเพ็ญคุณในวันที่สองของงาน และยังเป็นวันแรกของงานคืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำสัมมาสิกขา ซึ่งจัดในวันที่ ๒๙-๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นงานรวมศิษย์เก่าของโรงเรียนสัมมาสิกขาทุกแห่ง

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. ท้าวตราชเข้า พ่อครูมีอาการหวัดซึ่งสมณะแสนดิน(ปัจฉิมพ่อท่าน)

บอกว่าเป็นหวัดธรรมดาไม่มีไข้ แต่อาการไอก็ค่อนข้างหนัก พ่อครูท่านก็ยังพยายามมาเทศน์ โดยมีเนื้อหาต่อจากการเทศน์ท้าวตราชเข้าเมื่อวันที่แล้ว ในบางตอนท่านย้ำว่า ขณะมีผัสสะในปัจจุบัน เราต้องอ่านอาการสัตว์โอปปาติกะในจิตวิญญาณเราให้ได้จริงๆ จะได้รู้เห็นสัณทียะของตนเองอย่างคนมีตาทิพย์ที่อ่านเสียงสองได้ อ่านตัวเกิดของวิญญาณสัตว์ออก รู้เห็นชัดว่าจิตเราชอบหรือจิตเราชังเพราะกิเลสตัวไหน ราคะ โลภะ โทสะ หรือโมหะ แล้วจัดการฆาสัตว์โอปปาติกะตัวนั้นให้ได้เสมอ ทำทุกครั้งที่รู้เห็น ทำในขณะที่เรายังมีชีวิตนี้แหละ ถ้าไม่ทำ พอตายแล้วตกนรกแน่ เพราะจิตที่ดิ้นรนด้วยตัณหาอย่างหยาบและรุนแรงไม่มีทางบรรเทา ไม่มีทางออก ไม่เหมือนตอนมีชีวิต มันจึงดิ้นแรงสุดๆเพราะมีทุกข์สุดบรรยาย น่าสังเกตว่าระยะนี้ หลังจากนี้พ่อท่านเผยสังขารกรรมเกี่ยวกับสภาวะของนรกหลังการตายก็มีคนสนใจถามอยู่บ่อยๆ ซึ่งพ่อครูก็เมตตาตอบให้ทุกครั้ง ซึ่งเป็นสิ่งช่วยเตือนพวกเราสำนึกสำเหนียกเกิดโอดตัดปยะ ไม่กล้าทำบาปและจะพยายามล้างตัณหาอุปาทานในเรื่องอกุศลทั้งหลายมากขึ้น

๐๖.๓๐-๐๙.๐๐ น. เป็นการบำเพ็ญคุณภาคเช้าตามฐานงานต่างๆ บางฐานงานต้องมีรถรับส่ง เพราะฐานงานอยู่ไกล การทำงานเป็นไปอย่างคึกคัก เหล่านักศึกษาต่างตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างรู้ตื่นเบิกบาน เป็นผู้ที่มีประโยชน์ตนคือลดกิเลสได้จริง และมีประโยชน์ท่านที่ได้ทำงานเสียสละเพื่อส่วนรวมอย่างเต็มที่ ส่งผลให้การทำงานต่างๆเสร็จอย่างรวดเร็ว เพราะผู้ปฏิบัติธรรมของพุทธนั้น จะเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน มีพลัง ๔ ที่มีทั้งพลังปัญญาหยั่งรู้กิเลสตนและปัญญารู้รอบสังขม มีพลังแห่งความเพียรในการทำการงานอันไม่มีโทษตามฐานะ และมีพลังในการช่วยเหลือเกื้อกูลหมู่กลุ่มและสังคมต่อไป

๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. รวมตัวกันที่ศาลา

ให้แต่ละกลุ่มทยอยกันไปตักอาหารรับประทานอาหารกายคือกวฬิงการอาหาร ซึ่งพ่อครูได้นำคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ให้พิจารณาไว้ให้เป็นประดุจการกินเนื้อบุตรเลยทีเดียว

เสร็จจากการรับประทานอาหารก็เป็นการสนทนาธรรมเส้นทางพระโพธิสัตว์และสามอาชีพภูษาติ

๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็นการบำเพ็ญคุณภาคบ่าย มีการแบ่งกันไปทำงานเป็นกลุ่มตามฐานงานต่างๆ ฐานงานที่เร่งด่วนอีกอย่างหนึ่งในงานนี้ก็คือ งานซ่อมแซมเรือ โดยเฉพาะเรือเอี่ยมจันทน์ทั้งสามลำที่ต้องซ่อมแซมหลายอย่าง เพื่อให้เสร็จทันกำหนดการธรรมยาตราหนาวบุญนิยมในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งก่อนหน้างาน ทั้งสมณะและฆราวาสฝ่ายช่างต่างเร่งมือเต็มที่ หุ่่มเททำทั้งวันทั้งคืน เพื่อให้เสร็จทันตามกำหนดการ ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทายนักปฏิบัติธรรมที่จะก่อประโยชน์จากการเร่งพัฒนาจิตใจ

และมีมือในการทำงานไปด้วย การมีภาระงานที่เร่งรัดนั้นทำให้เราพัฒนาจิตใจให้แข็งแกร่งและทำใจในใจ
ได้ดีขึ้น รวมทั้งพัฒนาสมรรถภาพประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย เรียกว่าแปรปัญหาเป็นปัญญา
ทำวิกฤติให้เป็นโอกาสนั่นเอง และพ่อครูก็ได้กรุณาไปเยี่ยมและให้กำลังใจแก่ลูกๆในการทำงานแทบ
ทุกวัน ตั้งแต่ก่อนวันงานจนงานเสร็จเลยทีเดียว

๑๓.๐๐ น. สมณะฟ้าไท สมชาติโก ได้นำ**ประชุมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** ซึ่งได้ตกลงกันว่า
จะให้ศิษย์เก่าแต่ละแห่งหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพในการจัดงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้า สัมมาสิกขา ใน
แต่ละปี โดยปีต่อไปให้ศิษย์เก่าศิระะอโศกเป็นเจ้าภาพก่อน ซึ่งในปีนี้ศิษย์เก่าสมัครเข้าร่วมงานว.บพบ.
มากขึ้น นับเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งของศิษย์เก่า

**๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. สมณะ ๔ รูป พระ ๑ รูป นำโดย สมณะถ่องแท้ วินยโร ประชุม
ผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับวิทยุชุมชน เครือข่ายวิทยุชุมชนชาวอโศก** โดยที่ประชุมมีมติให้ปรับเป็นวิทยุสาธารณะ
ทั้งหมด และให้สังกัดมูลนิธิทุกวิทยุชุมชน

ในช่วงบ่าย พ่อครูก็ได้มีอาการไอเพิ่มขึ้นมาก มีน้ำมูกไหล และเริ่มเจ็บคอ ซึ่งเป็นอาการ
ของการป่วยเป็นโรคหวัด ในบ่ายวันนั้นเองหลังจากที่ได้รับการกัวซาถอนพิษร้อนจาก**ทีมหมอเขียว-
ใจเพชร** ลูกๆก็ได้นิมนต์ให้พ่อครูได้พักผ่อนและรักษาอาการป่วยก่อน

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรมภาคค่ำ โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร, สมณะ
ล้อม ธัมมกิตติโก, สมณะชยันยอม วิริยโร, สม.จินดา ตั้งเฝ้า, สม.กล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล,**
ได้มาบรรยายธรรมแทนพ่อครู ลิกขมาตุกล้าข้ามฝันเกริ่นว่า เป็นการย่อยคำสอนของพ่อครู เพื่อให้
พวกเราเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น และจะปฏิบัติได้ มรรคได้ผลจริง โดยเอาคติปฏิบัติจาก**พระมหาอนุศักดิ์**

ท่านโพสท์ไว้ในยูทูปอย่างน่าสนใจมาให้ดูกัน
จากนั้นทั้งสมณะและลิกขมาตุก็ช่วยกัน
ทำให้ภาพมั่วๆของคำว่า **“อวิชชา”** ในใจเรา
ค่อยๆชัดเจนไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างของอาหาร
เพลง หรืออาการสัตว์โอปปาติกะที่เกิดอยู่
ในจิตวิญญาณของเราและข้อธรรมะย่อยๆ
ที่ท่านนำมาบูรณาการกันอย่างสอดคล้องก็
มีท่วงทำนองน่ารื่นรมย์ ทำให้เชื่อว่าหลายๆ
ท่านคงจะได้ชวนขวยมาฟังซ้ำๆได้อีก
หลายรอบ

หลังรายการภาคค่ำในแต่ละวันสมณะลิกขมาตุประจำกลุ่มจะช่วยแนะนำติวเข้มให้สมาชิกในกลุ่ม
แล้วแต่ แต่ละกลุ่มจะนัดกัน บางกลุ่มก็หลายเวลา สมาชิกในกลุ่มจะช่วยกัน เพื่อช่วยผู้ที่ไม่มีเวลา
อ่านหนังสือหรืออ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ ทำให้มีบรรยากาศวิชาการที่คึกคักเข้มแข็ง นอกจากเสริมความ
รู้ด้านธรรมแล้วยังเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ฉันพี่น้องเป็นภราดรภาพที่น่าซาบซึ้งใจ และ
น่าฉงนไม่น้อยว่าจะมีมนุษย์กลุ่มไหนอีกหนอที่จะมารวมกลุ่มกันสนทนาปราศรัยทำความเข้าใจเกี่ยวกับ
ปรมัตถธรรมระดับโลกุตระได้อย่างเบิกบานเช่นคนเหล่านี้

วันอาทิตย์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

วันที่สามของการบำเพ็ญคุณและเป็นวันคืนสู่เหย้าเข้าคืนถ้ำสัมมาสิกขาวันที่สอง

๐๓.๓๐-๐๖.๓๐ น. **รายการทำวัตรเช้าและบำเพ็ญธรรมภาคเช้า...**เช้านี้มีข่าวมรณานุสสติของ

สิกขมาตุเสริมขวัณ(สุพร) วรรณบุตร สิริอายุ ๘๖ ปี เสียชีวิตด้วยโรคชรา ที่พุทธสถานราชธานีโอศก ว.บบบ.ครั้งที่ ๑ พ่อครูจะเทศน์แทบทุกวัน ทั้งเช้าทั้งเย็น แม่ลูกศิษย์ที่เป็นนักบวชชายหญิง หลายรูป อวยการบาระเทศน์แทบทั้งด้วยความกตัญญู แต่พ่อครูมีความตั้งใจมากมีความยินดีถ่ายทอด ธรรมะ ยืนยันว่ายังไม่หาย แต่ครั้งนี้อาการไอของพ่อครูค่อนข้างหนักขึ้น เพราะปัจฉิมสมณะแล้วว่า พ่อครูเอดตลอดคืน ซึ่งอาจเป็นเพราะท่านมีอาการหวัดแทรกซ้อนด้วย ว.บบบ.ครั้งนี้จึงมีการเทศน์ของ ลูกศิษย์แทรกบ้าง โดยขึ้นเทศน์เป็นทีม ซึ่งเป็นลีลาใหม่ และดูเหมาะสมกับสถานการณ์ดี เพราะ ครั้งนี้มีคนใหม่เข้าร่วมชั้นเรียนมาก การช่วยย่อยคำสอนของพ่อครู ทำให้หลายคนเข้าใจชัดขึ้น เสริม ให้ร่นรมย์ในธรรมรสยิ่งขึ้น

ในการบรรยายธรรมภาคเช้านี้ บรรยายโดย **สมณะบินบน ธิรจิตโต สมณะแกนหลัก**

วัฑฒโน สมณะแสนดิน ภูมิพุทธโธ โดย สมณะ แสนดินได้มาบอกเล่าอาการป่วยเป็นโรคหวัดของ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ว่าเกิดจากสภาพอากาศที่ แปรปรวน ประกอบกับพ่อครูจะมีโรคหวัดที่เป็น ประจำปีในช่วงเวลานี้อยู่ และพ่อครูยังทำงาน หนักอยู่ตลอด เพื่อเตรียมการสอนธรรมะอัน ลึกซึ้ง อีกทั้งยังต้องไปตรวจเยี่ยมให้กำลังใจลูกๆ ที่ทำงานในฐานงานต่างๆ ที่กำลังแรงงานให้ทัน งานว.บบบ. จึงทำให้ป่วยเป็นโรคหวัดได้ และ

สมณะแกนหลักก็ได้ให้แง่คิดในการปฏิบัติธรรมให้ลูกๆ เร่งรีบชวนชวนพากเพียรปฏิบัติ อย่าให้ติด เป็นเพราะติดแข็ง เพราะแข็งนั้นเอาไปทำอาหารต่างๆทำให้เราติดได้ จึงต้องเอาชนะแบ่งให้ได้ เรา วิมุติให้ได้ จะได้มีพลัง เพราะวิมุติคือพลัง ถ้าวิมุติจากอบายมุขก็จะมีพลังสร้างธรรมมากขึ้น ส่วน สมณะบินบนให้แง่คิดในการปฏิบัติ ให้ละจากความยึดติดตัวตนที่เป็นแห่งก้อนอึดตาเปรียบเหมือน แห่งไอศกรีมที่เราหวนแหนไว้ และเสพอยู่ประดุจใช้ลิ้นเลียเสพกินรสชาติ อย่างที่ยึดไว้ไม่ให้มันละลาย อยู่ตลอดเวลา เราต้องเปลี่ยนแห่งไอศกรีมแห่งอึดตามาเป็นแห่งแห่งธรรมะ ที่พร้อมจะฟาดฟันเอากิเลส ตัณหา อุปาทานยึดติดของเราออกไปจากใจ ให้นิยมในคำดำหนิที่จะช่วยให้เราละตัวตนได้

๐๖.๓๐-๐๗.๐๐ น. **พ่อครูได้มอบจีวรโพธิ์สำหรับศิษย์เก่าและได้ให้โอวาท** ทั้งที่พ่อครู เสียงแทบและโออย่างหนักเป็นระยะๆ จากอาการเป็นหวัด เมื่อพ่อครูให้โอวาทไปได้ช่วงหนึ่งอาการไอ หนักมากจนต้องจบการให้โอวาท นับเป็นความเมตตาของพ่อครูที่มีต่อลูกๆ อย่างยิ่ง ศิษย์เก่าได้รวบรวมเงินมาบริจาคในกิจการงานของโอศกอีกด้วย

๐๖.๓๐-๐๗.๐๐ น. เป็นช่วงแห่งการบำเพ็ญคุณ ซึ่งเท สำนักศึกษาได้กระจายกันไปลงงาน ตามฐานงานต่างๆ

๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็นช่วงเวลา**บำเพ็ญคุณ** ซึ่งในการทำงานจะมีการประเมินคะแนน บำเพ็ญคุณไปด้วย มีทั้งที่แม่ฐานให้คะแนนสมาชิกที่มาทำงานในทุกวัน และมีการประเมินจากเพื่อนๆ ในกลุ่ม สุดท้ายก็มีการประเมินจากสมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม ซึ่งการประเมินหลายด้านทำให้ลด อดดีในการให้คะแนนได้

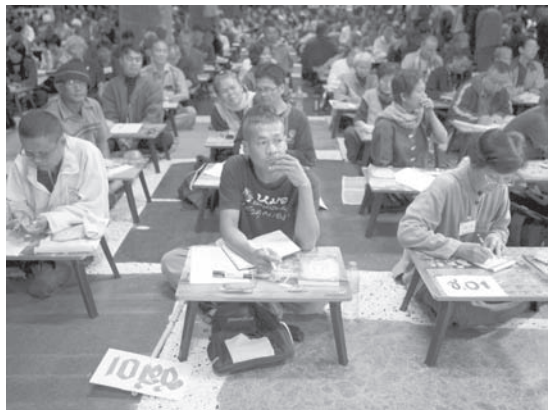
แม้จะเป็นงานที่หนักสำหรับ**บัณฑิตวิษณุ**ที่บางท่านอาจไม่เคยทำงานหนักอย่างนี้ แต่ด้วยพลังแห่งความสามัคคีในกลุ่มทำให้เหล่านักศึกษา ว.บ.บ. ต่างสนุกสนานไปกับการงาน นี่คือการปฏิบัติธรรมแบบลี้มตา แล้วอ่านรู้ผู้สละในปัจจุบัน ขณะอ่านรัฐธรรมนูญสัตว์โอปปาติกะที่เกิด ในขณะผัสสะ ซึ่งจะทำให้เกิดทั้งอารมณ์ชอบใจ ไม่ชอบใจ แต่เหล่านักศึกษาต้องเพ่งเพียรดับ ความเป็นชาติของสัตว์โอปปาติกะให้ได้ จึงเกิดความเบิกบานในการทำงาน

๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น. สมณะ สามเณร สิกขมาตุ ญาติธรรม ชาว.บ.บ.บ. ได้**ไปร่วมงาน ฌาปนกิจศพ สิกขมาตุเสริมขวัญ(สุพร) วรรณานบุตร** ที่เขื่อนสุดชีวิต งานนี้มีการถ่ายทอดพิธีจัดงานศพแบบ ชาวอโศกทาง FMTV ให้ชมกันสดๆอีกด้วย ตั้งแต่ พิธีฌาปนกิจสภาพอากาศเริ่มเย็นขึ้นเรื่อยๆ เริ่มหนาว เย็นกว่าทุกวัน

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรมภาคค่ำ โดย สมณะถ่องแท้ วินยธโร, สมณะ ดินทอง นครวโร, ลิกขมาตุกกล้าข้ามฝืน โอศกตระกกุล ดำเนินรายการโดย สมณะฟ้าไท สมชาติโก ในเรื่องของ...ปฏิจจสมบุบาท และเรื่องเกี่ยวกับอาหาร ๔ ที่จะให้ความกระจ่างยิ่งขึ้นในภาคปฏิบัติ เช่น ลิกขมาตุกกล่าวว่า อาหาร ๔ เป็นเรื่องสำคัญ เราฟังพ่อท่านสอนเรื่องนี้มานาน หลายคนพยายามฝึกฝนปฏิบัติตาม แต่ยังไม่หลุดจากหลายสิ่งหลายอย่างที่เราดิิด มันเหมือนทางช้างติดพวยก ไม่ใช่ เพราะอึดตามันใหญ่จนออกไม่ได้ แต่เรามักปฏิบัติลัดขั้นตอน เรามัวไปตามดูต้นหาอุปาทาน แต่ไม่อยู่กับปัจจุบันที่เรากำลังมีผัสสะ ทั้งๆที่สุขจริงไม่มี มันมีแต่สุขลลิกะสุขหลอก เราไม่สำเหนียกว่า สุขนั้นมันแปบเดียว แต่ที่เรารู้สึกว่ามันอยู่กับเรา เพราะเราไปเอาสัญญาเก่ามาปรุงเป็นสุขอีกเหมือน หมาทะเลกระดุกแห้ง เพราะเราปล่อยให้ต้นหาอุปาทานมันล้งเราได้ ทั้งที่ตัวเราอยู่กับพระโพธิสัตว์ แต่จิตเรากลับเกลือกกัลัวกับสัตว์โอปปาติกะ ฟังแล้วรู้สึกเหมือนหิริโอตตบปะถูกปลุกขึ้นมาทันที

บำเพ็ญธรรม

วันจันทร์ที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

วันที่สี่ของการบำเพ็ญคุณ

๐๓.๓๐-๐๖.๓๐ น. รายการทำวัตรเช้าโดย สมณะเดินดิน ดิกขวิโร นำสวดมนต์ และพาตั้งจิตอธิษฐาน ในการพัฒนากายกรรม-วจีกรรม-มโนกรรมให้ดียิ่งขึ้นไป จากนั้นเป็นการแสดงธรรม โดย สมณะเดินดิน ดิกขวิโร และสมณะบินบน ถิรจิตโต ได้มาให้สัมมาทิฐิ ในเรื่องของบัณฑิตว.บ.บ. ที่ได้มาสอบแล้วมีเครื่องวัดผลอยู่ ๔ แบบคือ

๑. ถ้าเป็นปุถุชนเมื่อสอบไม่ได้จะรู้สึกท้อใจตก รับประทานไม่ได้ ไม่พอใจไม่พอใจคร่ำครวญลง เพราะตั้งเป้าไว้ว่าจะสอบเอาเข็มให้ได้ สุดท้ายก็จะได้ “ตะปู” เอากลับไปตริ่งใจแทน จะมองเฟ่งโทษคนอื่น จนไม่มีกำลังที่จะเฟ่งมองตนเอง

บำเพ็ญคุณ

๒. **ถ้าเป็นพระโศดบัน** ที่มีโลกธรรมหนักอยู่ ถ้าสอบไม่ได้ก็รู้สึกเสียหน้า อาจไม่ไว้วางใจ ไม่ปรึกษาที่นี่ แต่อาจกลับไปบ่นที่บ้านได้ เพราะยังทุกข์อยู่บ้าง แต่ก็ยังเป็นอารียะอยู่ แต่ยังรู้สึกว่าจะอย่างเราก็น่าจะได้นะ

๓. **ฐานสภิกาคามี** ก็จะอ่านรู้ใจตนเองได้ เพราะมีตัวตนเบาบางแล้ว จึงไม่แปรปรวนจนสุขทุกข์ออกมาให้เสียฟอร์ม

๔. **อนาคามี** ก็ยิ่งอ่อนโยนหนักกับทุกคน อาจมีพลีใจแผ่วในใจ แต่จะไม่แสดงออกภายนอก ไม่มีใครจับรู้อาการได้ ถ้าเราทำใจให้สบายได้แม้ก่อนและหลังการสอบก็จะยิ่งดี ก็เป็นอนาคามีในเรื่องโลกธรรม

แต่อย่างไรก็ดี เครื่องมือชีวิต ตรวจสอบที่ดีที่สุดที่นั่น คาร์อยู่ที่ตัวเราเอง ข้อสอบไล่ ที่สภาคณาจารย์ช่วยกันออกแบบขึ้นมา คงใช้วัดได้เพียงความรู้ความเข้าใจ และรูปธรรมภายนอกเท่านั้น แต่ตัวจริง สภาวจิตสภาวจรธรรมจริงๆ ผู้ที่เป็นบัณฑิตตัวจริงย่อมหมั่นฝึกฝน อบรมเรียนรู้ตรวจสอบจิตใจของตนอยู่เสมอ และก็จะยิ่งมาขยันสอบกับโจทย์ที่ทำทายกิลเลสของเราให้รู้กันออกมา อย่างงานว.บ.บ.ที่พ่อท่านออกแบบมาให้พวกเราได้ฝึกฝนกันโดยเฉพาะ

๐๖.๓๐-๐๗.๓๐ น. เป็นการ**ทำบุญตักบาตรสงฆ์ปีเก่า** ด้วยบรรยากาศที่หนาวเย็น อุณหภูมิประมาณ ๑๗ องศาเซลเซียส มีนักบวชประมาณ ๖๐ รูป ออกบิณฑบาตตามพุทธประเพณี

๐๗.๓๐-๐๘.๓๐ น. หลังใส่บาตร นักศึกษา.บ.บ.เกือบทุกกลุ่มก็มาลงฐานงานเดียวกันที่ใต้เรือนคูนัย คือฐานงานพับถุงปุ๋ย ที่เน้นให้ทำงานกันอย่างพร้อมเพรียงและให้ผลงานออกมาเรียบร้อย ซึ่งงานก็สำเร็จลงอย่างดี เพราะนักศึกษาต่างมีความพร้อมไม่ทำตามภพตนเอง แต่พร้อมให้ความร่วมมือหมู่กลุ่มในการทำงานตามแต่หมู่จะเห็นสมควร ได้เห็นความพร้อมเพรียงเป็นระเบียบเรียบร้อย สมกับเป็นนักศึกษาชั้นโลกุตระธรรม

๐๘.๐๐ น. **รับประทานอาหาร** เสร็จแล้วทำกิจส่วนตัวได้ตามอัธยาศัย

๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. **การบำเพ็ญคุณภาคบาย** บรรยากาศยังคงคึกคักกระตือรือร้น ในบ่ายวันนี้ฐานงานที่เร่งรัดที่สุดคือ ฐานซ่อมเรือ

เพราะต้องนำเรือทั้งหมดลงน้ำ เพื่อทดสอบให้ได้ในวันนี้ เพื่อให้ทันธรรมเนียมตราในวันพຸ່ງนี้ ซึ่งก็มีอุปสรรคหลายอย่าง เช่น กว๊านลากเรือเสีย สุดท้ายต้องใช้แรงคนในการลากจูงเรือ และใช้รถแบ็คโฮช่วยย้ายเรือ มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นขณะนำเรือย่านซัวลงน้ำ เรือเกิดเอียง

เกือบล่ม แต่ทีมงานก็แก้สถานการณ์ได้ และสามารถนำเรือลงน้ำได้สำเร็จ

การธรรมเนียมท้าวบุญนิยมครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ครั้งนี้เรือที่เพิ่มเติมขึ้นมาในการธรรมเนียมมีเรือเอี่ยมจุ่นอีก ๓ ลำ ชื่อ เรือพุกขวมโอชะ เรือชนะมาร และเรือย่านซัว ซึ่งทีมงานที่จะบูรณะซ่อมแซมเรือก็มีสมณะและทีมช่างที่เป็นฆราวาสเป็นหลัก มีญาติธรรมและคนงานมาช่วยเสริม ความยากของการทำงานอยู่ที่สภาพของเรือที่ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพดีประมาณ ๕๐-๖๐% ทางทีมงานจะต้องซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพใกล้เคียงของเดิมเพื่อให้ใช้งานได้นานหลายสิบปี หรืออาจถึงร้อยปีเลยทีเดียว และยังมีมีการปรับปรุงเรือให้มีพื้นและหลังคาเป็นโครงเหล็ก ที่ต้องอาศัยทีมงานจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม

สำหรับเรือนำขบวน คือ เรือฉลาดใช้ และโลโลสันติ ก็ได้ปรับปรุงเรื่องหางเสือ ทาสีใหม่ ติดสติ๊กเกอร์ลายไทยและชื่อเรือใหม่ และยังมีหลังคาที่คลุมผ้าใบกันแดดให้อีกด้วย

ส่วนสำคัญในการขนเรือลงและขึ้นจากน้ำคือ “สาลี” สำหรับบรรทุกเรือ ซึ่งต้องทำการซ่อมและสร้างขึ้นมาใหม่ ด้วยน้ำพักน้ำแรงของผู้เสียสละทุ่มเททั้งสมณะและศิษย์เก่าสัมมาสิกขา สาลี ก็เสร็จทันบรรทุกเรือลงแม่น้ำมูลได้ทันเวลา

เรือที่จะใช้ลากจูงเรือเอี่ยมจุ่นทั้งสามลำคือเรือ “ขราซล” นั้นก็ได้รับการดูแลเครื่องยนต์โดยญาติธรรมและศิษย์เก่าสัมมาสิกขาทีมช่างผู้ชำนาญการ สำหรับเรือท้องแบนและเรือเล็กที่จะเป็นองค์ประกอบ ก็ได้อาศัยครูและนักเรียนสัมมาสิกขาจากสันตโตศกช่วยจัดเตรียมกันก่อนงาน เป็นการศึกษาแบบบูรณาการอย่างหนึ่ง ในส่วนการเตรียมพื้นที่สำหรับเดินไปขึ้น-ลงเรือ ก็ใช้เครื่องกลหนักทั้งรถไถและรถแบ็คโฮช่วยจัดการพื้นที่ อีกทั้งยังมีผักตบชวาที่มาจากทางออกของเรือก็ได้ระดมกำลังของนักเรียนที่เข้าค่าย ยอส. ช่วยนำผักตบชวาไปทำปุ๋ยต่อไป

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรมภาคค่ำ ที่ลานเบิ่งฟ้า ซึ่งถูกเนรมิตเป็นสถานที่แสดงธรรม มีเรือลากแหก เป็นเวทีแสดงธรรมของพ่อครู และมีนักบวชและนักศึกษาว.บ.บ.บ.ฟังธรรมอยู่ใต้เต็นท์ใหญ่สีขาวที่กางได้สำเร็จ บริเวณลานเบิ่งฟ้าซึ่งสกปรกรกเลอะ ก็สะอาดเรียบร้อยด้วยริ้วแรงของนักศึกษาว.บ.บ.บ.ที่เข้ามาทำงาน และนักเรียนนม.ต้นของสัมมาสิกขาสันตโตศก

รายการนี้พ่อครูซึ่งทุเลาลงจากอาการเป็นหวัดสามารถมาแสดงธรรมได้ ซึ่งน้ำเสียงพ่อครูก็ยังแหบแห้งยังไม่หายจากอาการเป็นหวัดอย่างเต็มที่ ขณะเทศน์จึงโอเป็นระยะๆ พ่อครูได้เทศนาเนื้อหาธรรมะอย่างลึกซึ้งละเอียดลอม ขยายสัมมาทิวัจฉิ ๑๐ และคำสำคัญต่างๆที่ใช้มากในการเทศนาในงานนี้ อาจเป็นเพราะพ่อครูเมตตาผู้มาเข้าสอบจึงอธิบายขยายความให้เข้าใจมากขึ้น เช่น อาการ

ลึงคะ นิมิต อุเทศ
ไตรลักษณ์ สามัญลักษณ์
ปัจจุตลักษณ์ กวพิงการา-
หาร สุขัลลิกะ เป็นต้น
รวมทั้งอธิบายสภาวะธรรม
ของพระอนาคามีที่พ่อครู
เห็นว่า แม้จะยังไม่หมด
เหตุแห่งทุกข์อย่างพระ
อรหันต์ แต่ก็ไม่ใช่โทษ
ภัยแก่โลกหรือแก่ใครแล้ว
ยกเว้นตัวท่านเองที่ยังทุกข์
เพราะอุปกิเลสบางตัวใน

ระดับอุปราคาที่ท่านยังละไม่ได้เท่านั้น

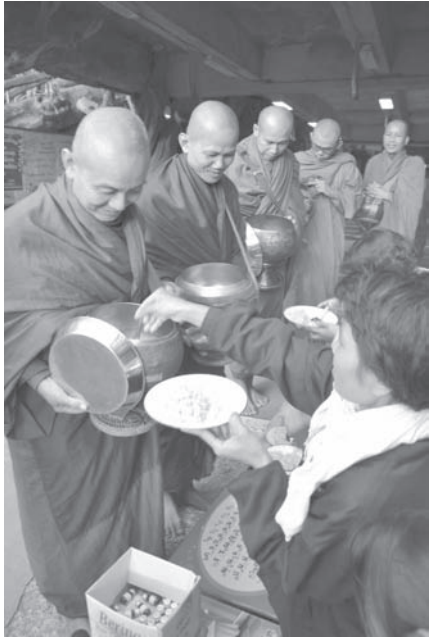
วันอังคารที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖

วันแรกของการบำเพ็ญธรรม

๐๓.๐๐-๐๖.๓๐ น. **รายการธรรมะต้อนรับปีใหม่** ที่ศาลาฟังธรรม เขื่อนศูนย์บุญ แสดง
ธรรมโดย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์**...รายการนี้พ่อครูเทศน์ด้วยเสียงแหบแห้งสลบกับการไอนั้นระยะๆ
ดูแล้วอาการไอนั้นบรรเทาไปเท่าไร หลายคนไม่สบายใจ อากาศก็เย็นจัด พ่อครูมีแค่อังสะใหม่พรมที่
ใส่กันหนาว รู้สึกอยากให้พ่อครูพักให้อาการดีขึ้นก่อน แต่พ่อครูยังคงเบิกบานตามปกติ ไม่แสดง
อาการหวาดกลัวต่อความหนาว หรืออาการป่วยจากการเป็นหวัด ไอนั้นเสียงแหบแห้ง เบา แถมยังมี
อุปสรรค ระบบเสียงมีปัญหาลำโพงเสียงเบามาก ทีมงานก็แก้ไขไม่ได้ พ่อครูพูดคล้ายกับพ่อว่าเป็น
วิบากของท่านเอง ที่ต้องประสบปัญหา ทั้งๆที่ทุกฝ่ายร่วมด้วยช่วยกันอย่างเต็มที่แล้ว

พ่อครูเจาะลึกเรื่องอาหาร ๔ เช่น กวพิงการาหาร โดยอธิบายให้ง่ายในการปฏิบัติ คือ
อาหารในขณะที่เรายิบเข้าปากก็ผ่านรูปไปแล้ว ถ้าจะลดการติดรูป ก็ลองตักใส่ปากสัมผัสรสแล้วเคี้ยว
แล้วก็คายออกมา มันจะนำกินอยู่ใหม่ รูปมันยังงั้น กลิ่นมันยังงั้น อาหารเราอยู่ในปากเราแต่ๆคาย
ออกมา เรายังรู้สึกไม่ชอบ คายใส่ช้อนเมื่อเคี้ยวแหลกแล้ว มันก็คืออาหารที่เราเคี้ยวอยู่ อาหารมันไม่
รู้สึกอะไร คุณไปสมมุติมันทั้งนั้น คุณทำมันเอง แล้วก็รู้สึกเอง เคี้ยวรออยู่อย่างแ่ๆ คายออกมา ถ้า
คุณไม่ผลึกไม่ดูต คุณก็ไม่รู้สึกอะไร จะเห็นรูปมันไม่เที่ยงแต่อารมณ์เราชอบไม่ชอบ เปลี่ยนไม่เปลี่ยน
ศึกษาเวทนาในเวทนา คึกษาจิตในจิตคือ เจโตปริยญาณ ๑๖ เมื่อเรากายออกมาก็รู้ ไม่ชอบก็คือโทษ
เคี้ยวอยู่รู้สึกชอบก็ราคา คายออกมาแล้วเอาใส่ไปใหม่ จะเป็นราคาหรือโทษ จนกว่าคุณจะถูกยกขา
สำหรับกวพิงการาหาร ให้กำหนดรู้ในกามคุณ ๕

๐๖.๓๐ น. **การทำบุญตักบาตรต้อนรับปีใหม่ ๒๕๕๖** ที่หนาวเย็น

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรมก่อนฉัน
แสดงธรรมให้พรปีใหม่โดย**สภาคณาจารย์** ซึ่งประกอบด้วย
สมณะ ๑๑ รูป และสิกขมาตุ ๖ รูป ให้พัฒนาจิตวิญญาณให้
เข้าถึงโลกุตรระให้ได้อย่างเป็นปัจจุบันจริงๆ ให้สมกับที่พ่อครู
ท่านยอมอุทิศทุกอย่างอย่างทุ่มเท ให้หมดด้วยจิตวิญญาณ
ที่มุ่งมั่นสร้างพระอาริยะมาช่วยสังคม ช่วยโลก และสืบสาน
พระพุทธศาสนาอย่างไม่ท้อต่ออุปสรรคและแรงต้านใดๆ

๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. เป็นรายการพบปะสนทนา
ธรรมกับสมณะสิกขมาตุประจำกลุ่ม ซึ่งทำให้บรรยากาศ
เฮือนศูนย์ฯ ชั้นล่าง และบริเวณรอบๆ คึกคักด้วยการสนทนา
ธรรมอันเป็นการเติมเต็มให้สัมมาทิฐิด้วยการปรโตโมสะ
และโยนิโสมนสิการ

๑๕.๐๐-๑๘.๐๐ น. ธรรมยัตรานาวาบุญนิยม
ครั้งที่ ๒ ณ ลำน้ำแม่มูล

ในเวลา ๑๕.๐๐ น. เหล่านักศึกษา.บพบ.ตั้งแถว
ที่หน้าเฮือนศูนย์บุญ เพื่อเดินธรรมยัตรา ไปลงเรือที่ท่าหน้า
ที่ลานเบิ่งฟ้า มีสมณะ สิกขมาตุเดินธรรมยัตราด้วยความ
สงบเย็น นำหน้าขบวนแถวของนักศึกษา.บพบ.ที่ต่าง
อย่างก้าวด้วยความสงบระงับ มีอาการอันน่าเลื่อมใสของ
นักปฏิบัติธรรมที่ได้รับการฝึกฝนอบรมเป็นอย่างดี ได้
ทยอยกันเดินขึ้นเรือด้วยความเรียบร้อย

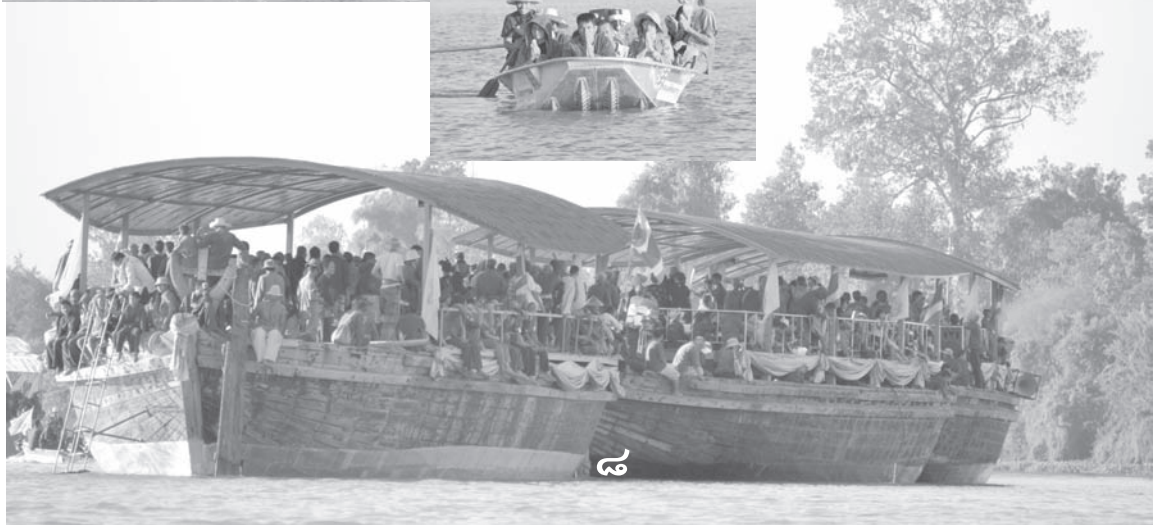
ในเวลาประมาณ ๑๕.๕๐ น. **ขบวนเรือธรรม**
ยัตรานาวาบุญนิยมก็ได้เคลื่อนขบวน นำด้วยเรือฉลาดใช้
ที่มีสิกขมาตุจำนวน ๔ รูป กรัก ปะ และญาติธรรม
โดยสารอยู่ ตามด้วยเรือโล่โล่สันติ ที่มีพ่อครูพร้อมทั้งหมู่
สมณะ ๖๑ รูปโดยสารอยู่ ต่อจากเรือโล่โล่สันติก็ติดตามด้วย

เรือชราชล ซึ่งเป็นเรือลากจูงเรือเอี่ยมจันทันสามลำตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วย เรือชนะมาร เรือ
ย่านซัว(กลัวความซัว) และเรือพุกซ่อมโอชะ(พุกซ่อมไปถึงนิพพาน) ที่มีเหล่านักศึกษา.บพบ.ไม่ต่ำกว่า
๗๐๐ คน โดยสารอยู่ ขบวนทั้งหมดจะมีเรือท้องแบนจำนวน ๒๓ ลำ จัดขบวนเป็นสองแถวขบวน
ซ้ายขวาของขบวนเรือหลัก ในตอนเริ่มออกเรือ นั้น มีอุปสรรคเล็กน้อย คือท้องเรือโล่โล่สันติไปติด
สันดอน ต้องใช้เวลาสักครู่ใหญ่ จึงสามารถเดินเรือได้

ขบวนเรือธรรมยัตราได้เดินทางทวนกระแสลำน้ำแม่มูล ไปทางทิศตะวันตก ขณะที่แสง
แดดในยามบ่ายนั้นเริ่มลดความร้อนแรงลง โดยทีม FMTV ได้ถ่ายทอดสดตลอดรายการตั้งแต่เริ่ม
ต้นจนจบงาน มีการถ่ายทำทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ โดยเครื่องบินบังคับ แต่ขณะถ่ายทำ

ถ่านหมด เครื่องบินจึงตกหล่นลอยอยู่บนน้ำ จนเมื่อถึงเวลาประมาณ ๑๖.๓๙ น. พ่อครูได้นำ สวดมนต์สั้นๆ และให้โอวาทถึงการธรรมยัตราตามวามบุญนิยมว่า เป็นการทดสอบสมรรถภาพของอโศก เรือทุกลำต้องบูรณะซ่อมแซม แต่พอถึงเวลาทุกลำก็สามารถใช้งานได้ แต่ก็ด้วยเวลาอันฉิวเฉียด ไม่มี เวลาได้ผ่อนคลายแต่อย่างใด และขอว่าปีใหม่นี้ ให้พยายามทำงานอันใดก็ตามก็ขอให้เสร็จก่อนเวลา จะได้มีเวลาตรวจสอบก่อนการใช้งานจริง ให้มีเวลาได้พักบ้าง

ขบวนธรรมยัตราได้เดินทางทวนลำน้ำแม่มูลไปจนถึงสะพานรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ในเวลาประมาณ ๑๗.๐๕ น. ก็ได้วกกลับตามกระแสน้ำไปยังทิศตะวันออกเพื่อวกกลับ ในขากลับนั้น พระอาทิตย์ก็ได้ถึงเวลาอัสดง มีแสงสีทองส่องประกายทาบทาขอบฟ้า และสะท้อนลงบนผิวน้ำขยับเน้น ให้ขบวนธรรมยัตราดูงดงามล้ำคุณค่ายิ่งขึ้น ทำให้เหล่านักศึกษาผ่อนคลายกับบรรยากาศการล่องเรือ เพื่อเตรียมรับการสอบวิชาการของ ว.บ.บ. ซึ่งจะมีในเช้าวันรุ่งขึ้น

ในเวลา ๑๘.๑๕ น. ขบวน
ธรรมยาตราหนาวบุญนิยมก็ได้กลับถึงท่า
น้ำที่ลานเม็งฟ้า ในขณะที่บรรยากาศกำลัง
เริ่มมืด และเย็นจัด รายการต่อไปเป็น
รายการบำเพ็ญกรรมภาคค่ำ ที่ลานเม็งฟ้า
แสดงธรรมโดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
.....กลับมาจากธรรมยาตราหนาวบุญนิยมเรา
ออกไปจากท่าเรือ ๑๕.๕๐ น. เลี้ยวกลับ
๑๗.๐๕ น. กลับมาเสร็จจอน ๑๘.๑๕ น.

พ่อครูรู้สึกทันทีว่าพวกเราจะสอบตกหรือสอบได้หนอ

อันหนึ่งที่ชัดเจนมากคือ เราต้องไปอย่างช้าๆ ถ้าใครใจร้อน สอบตก หงุดหงิด ไม่ทันใจ
ไม่เข้าท่าเลย เกิดรำคาญใจ ไม่เห็นมีอะไร โดยเฉพาะนั่งเรือไปก็ไม่มีบันเทิงเริงรมย์ ไม่มีฉิ่งฉับ แถม
สวดมนต์จบเดียว นั่งจากแดดแรงจนแดดหมด มันจิตซีดเสียนี้กระไร ใครสอบตกบ้างยกมือขึ้น.....
ได้ทดสอบว่า จิตเราจะวิ่ง จะดิ้นรน ไม่สงบ นี่มันก็จะได้ทดสอบดูว่า คือเราไม่มีอะไรปรุงแต่งหิวหว่าเลย
มันเย็นสบาย สิ่งเหล่านี้เราเองจะยินดีไหม หรือว่าเราเองจะวิ่งหาสิ่งที่ปลั่งปล่าน ไม่นิ่ง ไม่หยุด ไม่เข้า
กับที่เรามีโมหสัญญาเจตนาเลย โมหะสัญญาเจตนามีความมุ่งมาดอยู่ ๓ อย่างคือ ๑.กามตัณหา ๒.ภวตัณหา
๓.วิภวตัณหา ตลอดมานี้พ่อท่านพาไปหาวิภวตัณหา แต่ใจเรายังเล่นหากามภพหรือภวภพอยู่

“ความมี” และ “ความไม่มี” ผู้ใดปฏิบัติธรรมตามหลักมัชฌิมาปฏิปทาอย่างมีสัมมาทิฐิ
ถูกตรงตามที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ และปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เหมาะสมกับระดับภูมิธรรมของ
ตนจริง ผู้นั้นย่อมมีมรรคผลในการปฏิบัติ คือสามารถลดทุกข์ไปตามลำดับ จนสุดท้ายบรรลู่ถึง
ความดับทุกข์และความไม่เป็นโทษภัยทั้งแก่ตนและผู้อื่น หรือเป็นผู้ได้ “ความมี” ใน “ความไม่มี”
เพราะหมดอวิชชาแท้ และนี่คือผู้บรรลุนิพพานในปัจจุบัน

วันพุธที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๖

วันสอบวิชาการ ว.บบบ. รุ่นที่ ๒

๐๕.๐๐-๐๘.๐๐ น. การสอบวิชาการ ว.บบบ. รุ่นที่ ๒ ปี ๒๕๕๖ ณ เขื่อนศูนย์สุญญ โดยแบ่ง
เป็นผู้ที่ยังไม่ได้รับเข็มพระธรรม จะได้สอบข้อสอบปรนัย(กากบาท) ๙๕ ข้อ และสอบแบบอัตนัย(เขียนคำ
อธิบาย) ๔ ข้อ แต่ให้เลือกตอบเพียง ๑ ข้อ ส่วนผู้ที่ได้รับเข็มพระธรรมแล้วต้องการสอบเอาเข็มที่สอง จะ
มีข้อสอบเหมือนกับผู้ยังไม่ได้รับเข็มทุกประการแต่จะเพิ่มเติมข้อสอบแบบเติมคำลงในช่องว่างอีก ๑๕ ข้อ

ข้อสอบในปีนี้มีสมณะสิกขมาตุให้ความร่วมมือในการออกข้อสอบหลายรูป โดยใช้เนื้อหาใน
หนังสือ “ธรรมที่เป็นพุทธ” และเนื้อหาธรรมะที่เทศนาโดยพ่อครูตลอดปี ๒๕๕๕ ในการคัดเลือก
ข้อสอบนั้น จะมีคณะกรรมการคัดเลือกข้อสอบถึง ๓ ชุด เพื่อให้เหมาะสมที่สุด

นักศึกษ ว.บบบ. นั้น มีความหลากหลายในหลายด้านมาก มาจากหลากหลายอาชีพการงาน

หลากหลายความรู้ มีทั้งที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ไปจนถึงเรียนจบปริญญาเอก มีหลากหลายวัยตั้งแต่เด็กไม่ถึง ๑๐ ขวบ ไปจนถึงอายุมากกว่า ๘๐ ปี แต่ทั้งหมดก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนและการสอบแต่อย่างใด เพราะเป็นรายการเรียนอิสระแบบตามลำพัง ไม่มีการบังคับ แม้แต่ผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ก็จะมีอาสาสมัครในตำแหน่ง “ผู้ช่วยสอบ” มาอาสาอ่านและเขียนให้ผู้เข้าสอบฟัง โดยไม่ให้มีอคติลำเอียงหรือทำข้อสอบแทนผู้สอบ ในเด็กเล็กก็ไม่เอาผู้ปกครองมาเป็นตัวช่วย ให้ใช้ลุงป้าหน้าอคนอื่นมาเป็นตัวช่วยแทน เพื่อลดอคติ

การสอบวิชาการก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งในการวัดผลสัมฤทธิ์ของระบบ. ซึ่งเราจะเน้นที่พฤติกรรมจริงมากกว่าจะมุ่งเน้นแต่ด้านวิชาการ

บรรยากาศการสอบที่เอื้อกันคุณฯ ชั้น ๑ เป็นสถานที่สอบของสายวิทย์และสายช่าง อากาศหนาวเย็น ส่วนชั้น ๒ และ ๓ อากาศอุ่นกว่า ที่ชั้น ๒ จะเป็นห้องสอบของกลุ่มสื่อ กลุ่มฐานงาน และผู้สมัครภาคสมทบ ชั้น ๑ และ ๒ มีบรรยากาศของความสงบ ต่างคนต่างตั้งใจทำข้อสอบให้ดีที่สุด ส่วนบรรยากาศที่

ชั้น ๓ ซึ่งเป็นห้องสอบของผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เช่น เด็กเล็กหรือผู้สูงอายุ ก็เป็นบรรยากาศที่มีเสียงจอบจอบ ดูอบอุ่นไปอีกแบบ ผู้ช่วยสอบก็ทำหน้าที่ได้อย่างดี

การสอบวิชาการว.บบบ.รุ่น ๒ นี้มีผู้มาเข้าห้องสอบ ๗๑๐ คน จากผู้สมัครสอบทั้งหมด ๘๐๖ คน

๐๙.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เป็นการเฉลยข้อสอบ โดย **สมณะเดินดิน ดิถีวีโร** และ**สมณะบินบน ธิริจิตโต** ข้อสอบปีนี้มีสารพัดอะัดแน่น และมีตัวเลือกประเภทลับขาหลอก ทำเอาบางท่านออกจะมึนๆ จนทำข้อสอบไม่ทันไปหลายหน้า แต่หลายๆท่านก็ชื่นชมว่าเป็นข้อสอบที่ดีมาก เพราะช่วยให้เข้าใจปรมาตธรรมได้ชัดเจนขึ้น ยิ่งเมื่อท่านเฉลยข้อสอบแล้ว ทำให้เกิดองค์ความรู้เพิ่มสัมมาทิฐิความเข้าใจในปริยัติแก่เหล่านักศึกษา.บบบ. มากยิ่งขึ้น

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการบำเพ็ญธรรมภาคคำ ที่ลานหน้าพระพุทโธ แสดงธรรมโดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์.....**พ่อท่านหายป่วยจากการเป็นหวัด สามารถเทศนาได้ตามปกติ หลังการสอบวิชาการของนักศึกษา.บบบ. รุ่นที่ ๒ ข้อสอบที่เป็นข้อเขียนมีหลายคนที่ชัดแล้วว่า สอบตก มีคนยกมือหลายคน หลายคนบ่นว่าข้อสอบยากมาก ซึ่งเป็นการตัดคนประมาทไม่อ่านหนังสือ ไม่เข้าฟังธรรม ก็จะตกได้ ส่วนบางคนก็แน่ใจว่าตนเองได้ มีเหมือนกัน แต่คนที่ตกจะเยอะกว่า ภูมิธรรมของเราถ้าเราปฏิบัติได้ แต่เราอาจตอบนิรุติปฏิภาณไม่ได้ แต่ถ้าเรามีเนื้อแท้แล้ว แต่เราอาจตอบออกมาไม่ตรงได้ ในตัวเลือกของข้อสอบ เราอาจแยกไม่ออก เพราะมันละเอียดมาก แต่เนื้อแท้เรามีแล้วในความใกล้เคียงหมดแล้ว กับมันหมด เราก็บอกยากว่ามันหมดหรือไม่? ก็ไม่ต้องไปติดใจยึดถือมันมากนัก

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๖

วันประกาศผลสอบและรับเข็มพระธรรม

๐๓.๓๐-๐๖.๓๐ น. รายการทำวัตรเช้าและธรรมะรับอรุณ โดย สมณะดินดี สันตจิตโต

นำทำวัตรสวดมนต์ จากนั้นพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้แสดงธรรม.....สิ่งที่ควรได้ควรมีคือ ความดับทุกข์ ดับภัย คือการได้มรรคผลนั่นเอง คือมีความว่างจากทุกข์ คือมีใน “ความไม่มี” คือมีใน“ความว่าง จากทุกข์ภัย” ใครก็ตามที่ทุกอริยบทนั้นไม่ได้มีมรรคผล ยังมีโลกสมุทัยอยู่ตลอด นั่นคือผู้ไม่มีมรรคผล นั่นคือผู้ไม่มี ใน“ความไม่มี”

จากนั้น พ่อครูเปิดเผยเจตนาที่ตั้งวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยมว่า **ต้องการให้มีสถาบัน อุดมศึกษาที่สอนธรรมชั้นโลกุตระแก่เวไนยสัตว์ผู้สามารถเข้าใจได้** และที่ใช้คำว่า **“บรรดา”** เพราะ ต้องการกวาดเอาคนมีศีลมีบุญนิยมเข้ามามากๆ และที่ใช้เข็มทองคำแท้เป็นเครื่องหมายแทนความสำเร็จในแต่ละปีของเหล่าบัณฑิตารามนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะให้ความสำคัญทางจิตวิทยาที่เหมาะสมกับ ยุคนี้กาละนี้ ส่วนใครจะว่าพ่อครูเอาทองมาหล่อหรือไม่ อย่างไร ก็ให้คิดเอาเอง

๐๙.๐๐ น. รายการสรุปภาพรวม ว.บ.บ.บ. รุ่น ๒ สมณะบินบน ธิรจิตโต และสม.กล้าข้ามฝัน **อโศกตระกูล.....**เวทนาที่เกิดจากการประกาศผลการสอบว่าผู้ใดได้เข็มหรือไม่ได้เข็ม เน้นการปลอบโยน ผู้ไม่ได้ และชี้ทางปฏิบัติให้คลายทุกข์ ให้รู้จักเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาส เพราะผู้ไม่ได้เข็มต้องทำใจมากกว่าผู้ที่ได้ มีโอกาสเห็นทุกข์และจัดการกับมันตามทฤษฎีที่ได้เรียนรู้อามา ผูกฝืนต่อ และถ้าสามารถ เปลี่ยนตะปุดจริงใจเป็นเข็มพระธรรมโลกุตระให้ตนเองได้ ย่อมประเสริฐกว่าการได้เข็มเพชรเข็มทองใดๆ ทำนยังได้แนะแนวการปฏิบัติธรรมที่บ้านด้วย ให้เสียดสีฟังธรรมทาง FMTV อย่างตั้งใจ ตรวจสอบสภาวะธรรม โดยเทียบเคียงกับสภาวะที่ตนมีตนเป็นอย่างชื่อตรง แล้วปฏิบัติตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้าอย่างจริงจัง

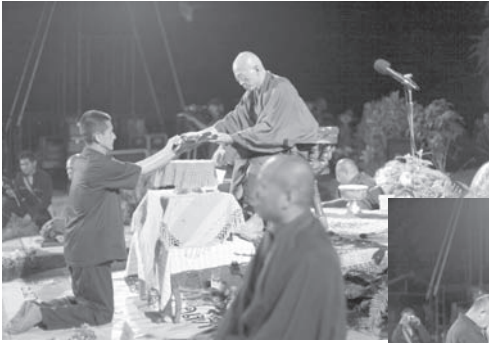
๑๒.๐๐ น. รายการพบสมณะ-สิกขมาตุประจำกลุ่ม

การประกาศผลสอบ

ในช่วงเช้าไปจนถึงก่อนฉัน และในช่วงหลังฉันไปจนถึงบ่ายนั้น สภาคณาจารย์ซึ่งประกอบไป

ด้วยสมณะและสิกขมาตุก็ได้ทำการรวม คະແນນ เพื่อจัดลำดับผู้ที่จะได้รับ เข็มฯและปัญญาบัตร ตลอดจนผู้ที่ สอบผ่านด้วย ซึ่งกว่าจะประกาศผล สอบได้นั้นก็ประมาณ ๑๗.๐๐ น. แต่ กระนั้นก็ยังมิชอบกพร่องผิดพลาด รายชื่อตกหล่นหรือคะแนนไม่ตรงกับ ชื่อสอบ จนคณะผู้ประเมินวัดผลต้อง ทำงานหนัก จนใกล้จะถึงเวลา รับ ปัญญาบัตรและเข็มพระธรรม รายชื่อจึง ครบสมบูรณ์เท่าที่จะเป็นไปได้ในขณะนั้น

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. พิธีรับปัญญาบัตร เข้มพระธรรม และปฏิญาณตนของบัณฑิตว.บบ.บ.
ที่หน้าลานพระพุทธรูปโต

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ได้นำสวดมนต์สั้น และให้ธรรมะเพิ่มสัมมาทิฐิแก่เหล่าบัณฑิตว.บบ. จากนั้นจึงเป็นพิธีมอบปัญญาบัตร เข้มพระธรรม บัตรประจำตัวว.บบ. และเลือกรุ่นสักริมทำสำหรับบัณฑิตบุญนิยมสายวิชฌ์และสายชาฎตามลำดับ สายละ ๗๗ คน รวมเป็น ๑๕๔ คนที่ได้รับ **เข้มพระธรรมเข้มแรก**

ส่วนผู้ที่สอบได้เข้มที่สองนั้น จะได้รับเข้มพระธรรมเข้มที่สองในงานพุทธาภิเษกปี ๒๕๕๖ ซึ่งปีนี้ มีผู้ที่สอบได้เข้มที่สองสายวิชฌ์ ๔๒ คน และสายชาฎ ๒๒ คน รวมบัณฑิตที่ได้รับเข้มที่สองจำนวน ๖๔ คน

สำหรับผู้ที่สอบผ่านได้คะแนนอย่างน้อย ๕๐% สำหรับผู้สอบผ่านที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์การเข้าสอบนั้นจะได้รับบัตรประจำตัว ว.บบ. รุ่นที่ ๒ และได้รับเสื้อว.บบ. รุ่น ๒ ในปีนี้มีทั้งหมด ๒๔๑ คน(สายวิชฌ์ ๕๐ คน สายชาฎ ๑๙๑ คน) จะได้รับเสื้อสักริม ซึ่งได้รับก่อนพิธีรับเข้มฯ

สำหรับ**ผู้ที่มีสมัครภาคสมทบ**คือผู้ที่มีคุณสมบัติยังไม่ครบเกณฑ์ และสามารถสอบผ่านได้คะแนนอย่างน้อย ๕๐% จะได้รับบัตรประจำตัวว.บบ. รุ่นที่ ๒ ซึ่งในปีนี้มีผู้สมัครสมทบที่สอบผ่านทั้งหมด ๙๒ คน แบ่งเป็นสายวิชฌ์จำนวน ๓๔ คน สายชาฎจำนวน ๕๘ คน

รวมผู้ที่สอบผ่านทั้งหมด ๕๕๑ คน

หลังจากพิธีมอบปัญญาบัตรและเข้มพระธรรม พ่อครูก็ได้นำเหล่าบัณฑิตว.บบ.กล่าวปฏิญาณตน เพื่อให้เกิดการเน้นย้ำถึงเป้าหมายของการมาเป็นบัณฑิตของพุทธที่แท้จริง ภายหลังจากกล่าวปฏิญาณตน พ่อครูก็ได้ให้อวาทเปิดท้ายและมีการโหวตเลือกชื่อสำหรับเรียกบัณฑิตที่ได้รับเข้มพระธรรมเข้มที่ ๑, ๒ และ ๓ โดยที่ที่สุดของผลการโหวตออกมาได้ว่า ให้ใช้ชื่อนี้

บัณฑิตเข้มที่ ๑ ให้เรียกชื่อว่า **“บุกเบิกบัณฑิต”**

บัณฑิตเข้มที่ ๒ ให้เรียกชื่อว่า **“บุกบ้านบัณฑิต”**

บัณฑิตเข้มที่ ๓ ให้เรียกชื่อว่า **“เบิกบานบัณฑิต”**

บัณฑิตเข้มที่ ๔ ซึ่งมีชื่อเรียกอยู่แล้วว่า **“บูรณบุญบัณฑิต”**

บทสรุปจากงานวันโพชฌังคารียสังจาญ และ ว.บบบ. ครั้งที่ ๒

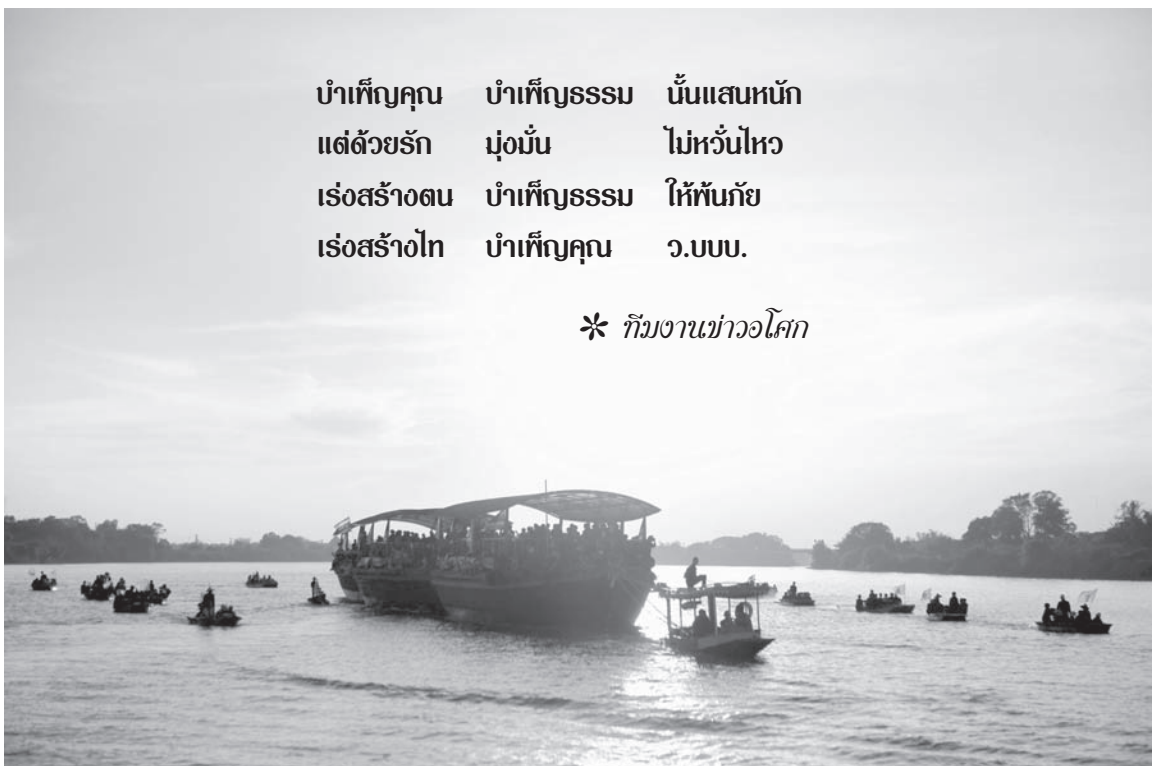
โดยอุปมาอุปไมย คนที่ได้เข็มพระธรรม เข็ม ๑ เป็นโสดาบัน เข็ม ๒ เป็นสกิทาคามี เข็ม ๓ เป็นอนาคามี เข็ม ๔ เป็นอรหันต์ นี่เป็นเพียงรูปธรรมหรือสมมุติ แต่เครื่องวัดภูมิธรรมที่แท้จริงถูกต้องที่สุด คือแต่ละคนๆต้องไปตรวจวัดตนเอง ดังที่พ่อครูได้สอนหลักเกณฑ์การวัดไว้กับเรา

เราจะเอาเหรียญทองคำ หรือจะเอากายกรรม วชิรกรรม มโนกรรม ที่เป็นทองคำมากกว่าทองคำเป็นเพียงสื่อให้เห็นความตั้งใจความทุ่มเทให้แก่ศาสนาของพวกเรา ผู้ที่ยังไม่ได้เข็มมาก็ตั้งใจพากเพียรให้ยิ่งขึ้น นี่คือน้ำที่ได้มากกว่าได้เข็มมาเสียอีก แต่บางคนได้เข็มมาแต่กลับไปนอนตีพุงสบายไม่พากเพียรต่อ **ความจริงคนที่ได้เข็มที่แท้จริงคือคนที่เพ่งเพียรต่อฝึกฝนต่อ ไม่หยุดอยู่ต่างหาก** เช่นเดียวกับพวกที่บวชได้แล้ว ก็รู้สึกว่างสบาย ไม่พากเพียรต่อ ไม่ทำความเจริญต่อ นี่คือน้ำที่ลืกลงไปแล้ว เป็นแต่เพียงเอาจีวรมาห่ม รอวันเวลาให้บุญเก่าหมดไปเท่านั้นเอง **แม้ว่าเราจะไม่ได้เข็ม แต่เรามีการเพ่งเพียรฝึกฝนตนเองอยู่ตลอดเวลา นั่นคือเราเป็นบัณฑิตที่แท้จริง** เพราะพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า **“บัณฑิตย่อมมีการฝึกตน”**

ผัสสะนี้จะทำให้เราบรรลุธรรม ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่าผัสสะเป็นปัจจัย เราจึงควรทำใจให้ยินดีกับการที่มีผัสสะมากระทบ การมาสอบไล่ในว.บบบ.ก็เป็นผัสสะที่สำคัญ จะทำให้เราบรรลุหรือไม่บรรลุ ถ้าเราเอาใจไปผูกไว้กับเข็มๆเราก็จะได้ใจที่ทะเลว แต่ถ้าเราเอาใจเราไปไว้ที่การฝึกฝนบำเพ็ญพยายามที่จะพัฒนากายกรรม วชิรกรรม มโนกรรม ใจเราจะได้เข็มทองอยู่ตลอดเวลา วัตถุประสงค์ภายนอกจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ แต่เราทำจิตใจให้เป็นทองคำอยู่ตลอดเวลา นั่นก็คือเราได้สอบผ่านเป็นบัณฑิตที่แท้จริง **ได้รับเข็มทองคำทางวิญญาณที่แท้จริง**

บำเพ็ญคุณ	บำเพ็ญธรรม	นั้นแสนหนัก
แต่ด้วยรัก	มุ่งมั่น	ไม่หวั่นไหว
เร่งสร้างตน	บำเพ็ญธรรม	ให้ทันภัย
เร่งสร้างไท	บำเพ็ญคุณ	ว.บบบ.

* ทิวงานเข่าวอโศก

☆ ทิม สมอ.

โพชฌังคาริยสังคายนา ๒๕๕๖

ครั้งที่ ๒

บทนำ

ภายใต้ร่มเงาพระโพธิสัตว์ แผ่ปกคลุมให้ลูกๆเติบโตอย่างสมบูรณ์ทั้งปัญญาและจิตใจ อันเป็นงานหลักซึ่งท่านทุ่มเททั้งชีวิตเทศน์สอนเกือบทุกวันและหลายสิบปีที่ผ่านมา แม้จะเหนื่อยล้าบ้างตามวัยที่สูงขึ้นเกือบ ๘๐ ปีแล้ว และแม้ท่านจะบอกลูกๆเสมอว่า ท่านยังหนุ่ม ยังมีพลังกำลัง ยังแข็งแรง ยังสู้ได้สบายมากก็ตามที่

ในงานโพชฌังคาริยสังคายนาครั้งที่สองที่ผ่านมา จึงคือประจักษ์พยานที่ลูกๆได้รู้ชัดถึงน้ำใจพระโพธิสัตว์ที่มีต่อมวลมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับสมัครผู้เข้าสอบทุกรูปแบบ เช่น การยอมลดหย่อนกฎเกณฑ์ลงเพื่อเอื้อต่อผู้ใหม่ที่มีใจใฝ่ธรรมก็ตาม อีกทั้งงานเทศน์ทำวัตรเช้าและภาคเย็น งานตรวจและเร่งการซ่อมเรือเอี่ยมจุ่นใหญ่สามลำ เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ทันธรรมชาติทางเรือของพวกเราในวันขึ้นปีใหม่ และงานจุกจิกอื่นๆ

ในช่วงกลางของงาน จากการตรวจตราอย่างหนัก พ่อท่านจึงอาพาธ ต้องหยุดพักเพื่อรักษาตัวโดยมีนายแพทย์ที่มาจากบวชเป็นสมณะดูแลอย่างใกล้ชิด และคอยแจ้งข่าวให้รับรู้เป็นระยะๆ เพื่อคลายความกังวลห่วงใยของเรา

เมื่ออาการดีขึ้น ท่านก็กลับมาทำงานต่อทันที แถมบ่นเสียเวลาที่สุดๆไป เพราะเวลาสำหรับท่านมีคุณค่าสูง ซึ่งท่านเปรียบเสมอว่า **อยากมีเวลามากกว่านี้ เพื่อแจกจ่ายสมบัติล้ำค่า ซึ่งเปรียบเหมือนเพชรที่ท่านมีอยู่มากมายให้แก่มนุษยชาติ**

ภาพที่เห็นชัดเจนสว่างโพล่งในหัวใจของลูกทุกคน จึงมีของขวัญเพียงสิ่งเดียวที่สมควรมอบถวายพ่อท่าน เนื่องในโอกาสปีใหม่และปีต่อไปจนกว่าลูกจะบรรลุนิพพาน สมดังเจตนารมณ์ของพ่อท่าน นั่นคือ การปฏิบัติบูชา **“ปฏิบัติธรรมอย่างพากเพียร เดินตามรอยเท้าพระโพธิสัตว์เจ้า”**

เชิญพบกับบทสัมภาษณ์ของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ได้ ณ บัดนี้

การจัดงานไขว้หมิงคาริยส์จายู หลายคนสงสัยว่า ทำไมต้องทำให้ค่ากับงานการศึกษา
ว.บ.บ. มาก ถึงขนาดใช้ทองคำทำเข็มติดเสื้อสำหรับผู้สอบผ่านในหมู่ปี ซึ่งเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างสูง
จุดประสงค์จริงๆคืออะไรคะ

พ่อท่าน : ถ้าเป็นแต่ก่อน เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว อาตมาคงทำไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้มีผู้อุปถัมภ์คำฐ
ที่พอจะทำได้ อาตมาทำงานศาสนาจะไม่เรียไร และไม่หาเงินด้วย แต่เป็นเรื่องที่อาตมาต้องทุ่ม ต้องทำ
พยายามพากเพียรที่จะให้เกิดคน หรือให้คนเกิด เกิดพัฒนาตนเอง ให้แต่ละคนรู้จักรธรรมที่แท้ ที่อาตมา
มั่นใจว่านี่ใช่อย่างจริงใจ เท่าที่อาตมามีภูมิ เพื่อให้คนได้ยินได้ฟังได้รู้ เมื่อรู้แล้วเขาจะสำนึก ก็สำนึกเอง
ด้วยความรู้ความเข้าใจของตน แล้วเตือนตน มุ่งมั่น พากเพียร ไปได้เอง ส่วนใครจะปล่อยปละละเลย
ก็ตัวใครตัวมัน อาตมาไม่นิยมการครอบงำทางความคิด ยิ่งบังคับกันอาตมาจะไม่ทำเลย ใครจะชวนเขา
ก็เป็นบุญของแต่ละคน รู้เอง สำนึกเอง ทำเอง ได้เองเป็นเอง ผิดถูก ได้เสีย ตนเองรับผิดชอบ

อาตมาดำรงงานนี้
ขึ้นมาเพื่อ “สร้างคน” ให้
พัฒนาเป็นชีวิตที่ดีประเสริฐ
เรียกว่า “อาริยะ” เป็นความ
เจริญในระดับโลกุตระ ซึ่ง
เป็นชีวิตที่พ้นทุกข์ ลดทุกข์
ได้จริง ลดกิเลสตามทฤษฎี
ของพระพุทธเจ้า ลดกิเลส
แล้วเป็นประโยชน์ต่อสังคม
เป็นคนดีของสังคม ซึ่ง
อาตมาเห็นว่าเป็นเรื่อง
ยิ่งใหญ่ในความเป็นมนุษย์
จึงตั้งใจทำตั้งแต่ออกมาจาก

ชีวิตโลกๆ ที่เคยวิ่งล่าลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข เมื่ออายุ ๓๖ ปี จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ก็ได้ผล
เกิดกลุ่มหมู่โศก ที่ดำเนินชีวิตด้วยทฤษฎีบุญนิยม

อาตมาพยายามทำให้เป็นหลักเป็นฐานเป็นระบบการศึกษาเปิด ที่ไม่เชื่อว่าอยู่ภายใต้กรอบ
ความคิดเต็มรูปของกระทรวง แต่อาตมาจะกำหนดความรู้เป็นลักษณะอาริยะอย่างที่เราตั้งใจ โดยไม่ให้
กฎระเบียบข้างนอกเข้ามาทำให้แก่ความคิดที่เราชัดและมั่นใจของเราเพี้ยนไป แต่เราก็ต้องอยู่ภายใต้
นิติบัญญัติของสังคมนั้นแน่นอนอยู่แล้ว เราไม่ใช่คนเถื่อนไม่ใช่คนไร้เหตุผล เรารู้และทำตามสังคมนั้นของโลก
อยู่แน่นอน

โครงสร้างการศึกษาที่ตั้งชื่อว่า “วิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม” ชื่อย่อว่า ว.บ.บ. เป็น
โครงร่างการเรียนอย่างอิสระ ตามมาด้วยรายการ “เรียนอิสระ(ตามสำนึก)” ถ่ายทอดสื่อสารออกอากาศ
อยู่ตลอดเวลา ใครสำนึกเห็นควรศึกษา ก็ติดตามศึกษาเอง ออกอากาศเป็นการบรรยายอยู่ทุกวัน

ถ่ายทอดให้ศึกษา ถึงเวลาปีหนึ่งก็มาสอบ ซึ่งเปิดกว้างไม่เฉพาะชาวอโศก ไม่กำหนดอายุ เป็นการศึกษาที่พัฒนากาย วาจา จิตใจ แม้แต่อาชีพและวิถีการดำเนินชีวิต โดยเน้นที่จิตเป็นประธาน ให้จิตใจเปลี่ยนแปลงข้ามเขตเข้ากระแสอาริยะ ที่เรียกว่าโลกุตระ ต้องพัฒนาขึ้นให้ได้ อาตมาจึงเห็นว่าเป็นสิ่งประเสริฐที่ควรลงทุนลงแรง ให้เกิด ว.บ.บ.นี้ขึ้นมาให้ได้

ถ้าชีวิตนี้อาตมาได้ช่วยคนให้มีคุณธรรม ประเทศจะมีอาริยะ ไม่เป็นภาระสังคม ไม่ทำให้สังคมวุ่นวาย ปีหนึ่งขอให้ได้ ๑๐-๒๐-๓๐ คน ๑๐๐ คน

หรือมากกว่านั้นเท่าไรได้มันก็ยิ่งดี อาตมาไม่มักมากหยอก หลากสิบปีมานี้ ก็ได้เป็นไฉน เป็นพายอยู่ มีหมูกุ่มชุมชนทั่วประเทศ มายืนยันปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญา เพื่อมุ่งวิมุติ นิพพานกันจริงๆจังๆ ไม่ใช่ซิงมงาย ขึ้นต่ำคือศีล ๕ งดเนื้อสัตว์ ไม่มีอบายมุข ซึ่งเราทำได้ อย่างมีผลเป็นพฤติกรรมชัดเจนแล้วในทุกวันนี้ เอหิภัสสโกตามธรรมพระพุทธเจ้า เชิญมาดู มาชมมาตรวจสอบความจริงได้ นี่คือ ธรรมอันประเสริฐของพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้นำมาประกาศแก่โลก

เมื่ออาตมาเห็นว่าเป็นสิ่งประเสริฐจึงทุ่มเทลงทุนลงแรง รุ่นแรกในต้นปี ๒๕๕๕ รุ่นที่สองที่กำลังจะจัดเป็นรุ่นปี ๒๕๕๖ และจะมีรุ่นสามรุ่นสี่ ตามมาในปีต่อไป ซึ่งในปีแรกใช้วันโพชฌังคารยัสัจจาญ คือเกิดจากวันที่อาตมาอายุ ครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน เป็นวันที่มีเลข ๗ ลีตัว และกำหนดจะจัดประจำในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ถึงวันที่ ๓ มกราคม ของทุกปี

ดูเหมือนว่าชาวอโศกจะว่างเว้นจากการถูกโจมตีมายาวนาน การขู่ขังพระและภราดรากลุ่มเล็กๆ ที่เคยโจมตีเราเมื่อ ๒๐ กว่าปีที่แล้ว หันกลับมาโจมตีเราใหม่ พ่อท่านมองเรื่องนี้อย่างไร และเราจะเก็บเอาประโยชน์จากเรื่องนี้อย่างไรคะ

พ่อท่าน : เขามาโจมตีเราใหม่ ทั้งที่เขาเคยโจมตีเรามาแล้วจนกระทั่งว่างเว้นไป ก็อาจเพราะเขาเห็นบทบาทพฤติกรรมของเราที่ไปทำงานกับสังคม ถ้าจะให้เอาสมาธิพิจารณาไปตามหลักเหตุผลหรือว่าตรรกะ

ธรรมดา มันก็เป็นไปได้ว่าที่เขาเห็นว่าเราทำงานอยู่ที่นี่ ตามหลักธรรมของเรา กับสังคมแล้วมีพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์หรือเป็นโทษต่อสังคมก็ได้ทั้งสองอย่าง ซึ่งเขาก็จะเห็นตามภูมิรู้ของเขา เมื่อเราปฏิบัติตนตามธรรมพระพุทธเจ้ามาตามลำดับ พอทำไปๆ ตามจริง ธรรมะของพระพุทธเจ้ามันต้องมีผลต่อสังคม ผลนั้นเกิดจริง เขาก็จะรู้จึงเห็น ซึ่งเขาก็จะตัดสินเราตามภูมิรู้ของเขานั่นเอง

ทีนี้ถ้าเขายอมรับว่าเราออกไปทำนี่ดี ก็ต้องพิจารณาว่าทำไมเขาจึงมาว่าเราอีก ก็แสดงว่าเขาริษยา ถ้าดีนะ ก็พิจารณาได้ว่า เอ้าก็เป็นผลดีเขาดีเราก็ถูกแล้ว ถ้าเขาดีก็แสดงว่าเขาริษยา เพราะเขายังมีจิตใจที่ริษยาอยู่ แต่ก็ดีนี่นา ที่เขาดีเรา มันก็เป็นอื่นไม่ได้ มันก็บอกความจริงให้เรารู้อย่างนี้

แต่ถ้าเป็นผลไม่ดีเขาก็ต้องตีเราเพราะเราไปทำให้สังคมเสียหาย เขาเจตนาดีต่อสังคมเขาก็ต้องตีเราเพราะเราไปทำผิดซ้ำผิดซาก เขาว่าเรา ปราบปรามเรามาทีหนึ่งแล้ว เราก็ควรจะเงยสงบไป แต่เนี่ยเราโผล่มาทำงานกับสังคมอีกทำไม มาทำให้สังคมเสียหายผิดพลาด เราก็ต้องตรวจดูตนเอง อย่าลำเอียง เข้าข้างตนเอง หากตรวจสอบเห็นว่าเราทำให้สังคมเสียหายจริง เราก็ต้องแก้ไขปรับปรุงเหตุที่ทำให้เสียหายนั้นๆ แล้วก็ทำให้ดีใหม่แก่สังคมต่อไปให้ได้ แต่ถ้าตรวจแล้ว มันก็ไม่ใช่ ไม่ได้ทำให้สังคมเสียหาย เราก็ทำต่อ ดังที่เราได้ทำเช่นนี้เสมอมา นี่เป็นหลักตรรกะ ถ้าให้วิจารณ์ก็เป็นเช่นนั้น

เว้นเสียแต่ว่า เขาไม่รู้อย่างถูกต้องหรืออย่างสัมมาทิฐิตามพระพุทธเจ้านั่นเอง เขาก็ต้องตีเราแน่ จะริษยาหรือไม่ก็ตาม เพราะเขายึดตามทิฐิของเขาอันตรงกันข้ามกับเราเสียแล้ว

สรุปแล้วก็คือเขาออกมาตีเรา เราก็เอาประโยชน์ จากการตีนั้นให้ได้ อาตมาก็เคยบอกแล้วว่า ใครขว้างเพชรนิลจินดา หรือขว้างก้อนหินแม้อุจจาระมาใส่เรา เราก็เอามาทำประโยชน์ให้ได้ทั้งนั้น ไม่ต้องไปโกรธแค้นเคืองใคร ใครยังโกรธแค้นเคืองคนอื่นอยู่ ก็ทุกข์เอง ก็ยังอวิชชาอยู่จริง

หมายความว่าสิ่งที่เราทำลงไปหลายปีที่ผ่านมาของไม่ออกจริงๆ เขาไม่เห็นจริงๆเลยหรือคะ

พ่อท่าน : อันนี้นำมาเป็นเหตุผลประกอบในการพิจารณาซ้ำซ้อนไปอีกก็น่าจะพอพิจารณาได้ว่าเราทำงานกับสังคมมาตลอดเขาก็เงียบอยู่นะ เขาว่างเว้นการโจมตี เราออกมาชุมนุมตั้งหลายครั้งเขาก็ไม่ออกมาทำอะไร แต่คราวนี้ทำไมเขาออกมาโจมตีเรา จะเอาเหตุผลนี้มาประกอบอีกที่ก็ได้ว่ามันจะทำให้เราเข้าใจอะไรเพิ่มขึ้นมัย ทุกทีเขาไม่มาโจมตีเรา เขาไม่มาว่าอะไรเรา แต่คราวนี้เขาโจมตี ก็อีกนั่นแหละ เราก็ต้องตรวจสอบหาความจริง เขาจะมองว่าเราทำคราวนี้ว่ามันเสียหายเยอะ และถ้าเขามีเจตนาดีเขาเห็นแก่สังคมเขาก็ต้องออกมาโจมตีเรา แต่ถ้ามันดีเขาก็ไม่น่าจะมาตีเรา เขาก็น่าจะดีด้วยเพราะมันดีต่อสังคม ก็มีเหตุผลเท่านั้นเอง ไม่ลับสนนะ เข้าใจนะ

*เราจะเก็บเอา
ประโยชน์จากเรื่องนี้อย่างไรคะ*

พ่อท่าน : อันนี้ก็เป็นที่หลักเกณฑ์สำคัญอยู่แล้วว่าใครมาตำเรา มาว่าเรา มาตีเรา ก็เอามาพิจารณาความจริง **ดูความจริงอย่าอคติ** เอ๊ะ เขาตำเรา มา เขาว่าเรามาด้วยเหตุอันผลนั้นมีเหตุมีผลมีหลักฐานอะไรขึ้นมา เราก็เอาเหตุผล หลักฐานต่างๆ นั้นมาตรวจสอบความจริงในตัวเรา

ถ้าตรวจสอบแล้วมันไม่จริง มันไม่ถูกต้อง ก็แล้วไปเพราะเขาเข้าใจไม่ได้ เขาเข้าใจไม่ถูกหรือเขามีข้อมูลไม่ครบ เขาเข้าใจผิด เขาก็ว่าเรา แต่ถ้าเขาเข้าใจเราอย่างนั้นแหละ แล้วเรามาตรวจสอบตัวเอง เอ้า! เราผิดอย่างที่เขาว่าเราก็แก้ไข เราก็ปรับปรุงสิ แต่ถ้าเราไม่ได้ผิดอย่างที่เขาว่าก็จบ เขาเข้าใจเราอย่างที่เขเข้าใจจริงๆ หรือเขามีข้อมูลเราไม่พอ แม้พอเขาก็เข้าใจเราไม่ได้ เขาก็ว่าเราเป็นธรรมดา เราก็วางไปไม่ต้องไปตอบโต้อะไรเขา เขาก็ตีเราได้ คนเรามันก็มีเป็นธรรมดาธรรมดา เขาไม่ชอบใจเราเขาก็ตีเราอยากหาเรื่องเขาก็ตีเราได้ เราก็ไปเดาเขาไม่ได้ว่าเขาจะหาเรื่อง หรือเขาจะไม่ชอบหรือเขาจะอะไรอย่างที่ว่าวิจัยไปแล้ว

ที่จริงแล้ว มันสงบมาได้ และปล่อยยี่ให้เราทำงานมาได้ปานนี้นั้น ก็เพราะว่ามีคนเข้าใจ มีท่านผู้รู้ มีคนมีปัญญาารู้สังขารธรรม ในการทำงานของเรา ในการเผยแพร่ความจริงตามทฤษฎีของเรา แม้แต่ในสังขัมหมู่ใหญ่ โดยเฉพาะผู้ใหญ่ในหมู่สงฆ์ จริงๆนั้นถ้าเราทำงานที่ไม่เป็นธรรม ธรรมไม่รักษาเราหรอก เชื่อสิว่า **ธัมโม หเว รักษติ ธัมมจาริง ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรมที่เป็นธรรมจริง ธรรมแท้จริง ไม่มีความลำเอียงหรืออก จริ่งๆ** ที่เกิดบรรยากาศสังคมไทย แม้ในเรื่องของเราอย่างที่เราเห็นที่เป็นอยู่นี้ มันขังความจริงได้ชัดถึงความเป็นธรรม

เขาดีเราเรื่องไร้เหตุผล ทำให้เขาเสียมากกว่า

พ่อท่าน : คนที่ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจไม่ได้ก็เป็นธรรมดา เขาก็ทำไปตามที่เขาเข้าใจฝังใจ ยึดติดอยู่ก็เป็นจริงอยู่อย่างนั้น แผลกอะไร จะว่าไป เขาก็มีเหตุผลนะ จะไปว่าเขาไม่มีเหตุผลก็ได้

เหตุผลต่างๆ ซึ่งข้อมูลมันเปลี่ยนไปแล้ว

พ่อท่าน : เขาก็มีเหตุผล อาตมาจะลองตอบต่อไปอีก เรามองว่าทำไปแล้วเราวัดผลของเราอย่างไร ถ้ามองส่วนของเรา ที่ออกไปคราวนี้ อาตมา ว่าเราทำได้ผล ไปอีกก้าวหนึ่ง ซึ่งคนในโลกเขาไม่มองในแนวลึก เขามองในแนวหยาบ เป็นแต่เพียงว่าเราออกไปทำงานและเมื่อเสร็จ. อ้ายยอมรับความพ่ายแพ้สู้เขาไม่ได้เราก็หยุดเสีย ด้วยเหตุผลว่าถ้าทำต่อไปอาจจะเกิดความเสียหาย ถึงขั้นเสียชีวิตของประชาชนเราไม่ต้นทุนดีกว่าก็เลิก

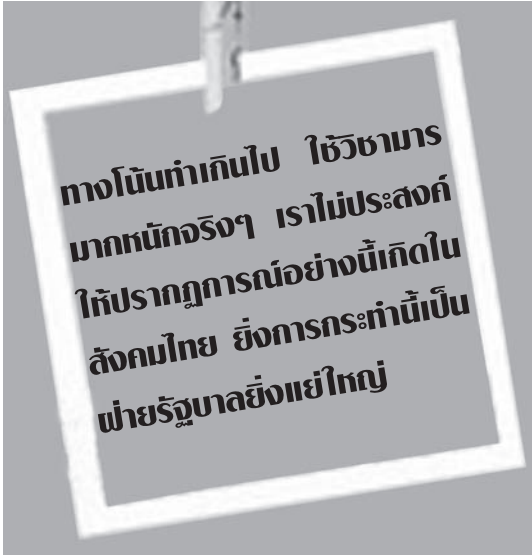
เพราะฉะนั้นเขาจะเข้าใจว่าเราแพ้ เพราะเราพูดไปแล้วว่ารัฐบาลต้องยุติความรุนแรง แต่เขาไม่หยุด เราก็ถอย เราก็แพ้ แพ้ได้ จนเสร็จ. อ้ายบอกว่าไม่เป็นไรแพ้ก็แพ้ เสร็จ. อ้ายตายแล้วก็เท่านั้นเอง ก็ไม่เป็นไร แต่อาตมากลับมองว่าการแพ้นั้นยังสามัญ แต่ที่เราทำงานแล้วเราได้ผล นี่แนวลึกนะ **เราเองไม่ได้ไปทำงาน โดยมีเจตนาว่าเราจะเอาแพ้เอาชนะอะไรกับใคร เราไปทำงาน งานของเราที่เป็นเป้าหมายหลักจริงๆคือเราไปช่วยเขา ให้เขาทำงานสำเร็จ** เพราะเราเห็นด้วยในกิจกรรมครั้งนี้ โดยที่มของเราเข้าไปสมทบ เพื่อให้สังคมเรียบร้อย สงบสุข อย่าให้เกิดความเสียหาย

จะประท้วงกันหรือว่าจะออกไปทำอะไรกัน ส่วนมากที่เขาออกไปประท้วงกันแล้วมันเสียหาย มันรุนแรง มันถึงเจ็บถึงตายกัน มันไม่เกิดความสงบเรียบร้อย

ที่นี้เราออกไปคราวนี้เราไปร่วมด้วย จะว่าจริงๆเราก็มีส่วนไปช่วยให้มันเป็นรูปเป็นร่างของการชุมนุมประท้วงเต็มที่ แล้วเขาก็พอใจเหมือนกัน แต่ว่าไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะว่าประชาชนมาไม่พอ ไม่ถึงขีดถึงเกณฑ์เขา ที่สำคัญคือ ทางโน้นทำเกินไป ใช้วิชามารมาก หนักจริงๆ เราไม่ประสงค์ให้ปรากฏการณ์อย่างนี้เกิดในสังคมไทย ยิ่งการกระทำนี้เป็นฝ่ายรัฐบาลยิ่งแย่ใหญ่ นอกจากไม่ใช่อะไรอย่างมากมาย ที่ร้ายหนักอีกอย่างก็คือ ถูกทางโน้นทำรุนแรงเกินไป ไม่น่าใจร้ายขนาดนี้ มันเสียหายอย่างนี้กล่าวแล้ว ทางเสร็จ. อ้ายก็หยุด แต่ว่าเราเองทำงาน ไม่ได้เอาแพ้เอาชนะตรงนั้น แต่เราดูในรายละเอียด

มันเกิดความสงบ มันชัดเจน ในส่วนที่เราทำให้มันเกิดเรียบร้อยสงบได้อย่างน่าพอใจ ส่วนที่มันเกิดไม่สงบ มันมีการโหม่งโชนเพราะทางโน้นเขาก่อขึ้นทั้งสิ้น หรือเป็นตัวการทำขึ้นจริงๆ ความรุนแรงทั้งหมดในคราวนี้ ที่เกิดขึ้น มันไม่ใช่เราทำ ความรุนแรงทั้งหลายที่เกิดในงานครั้งนี้ เขาทำโดยแท้ เราไม่ได้เป็นตัวการ อาตมาได้ข้อมูลมาว่า แม้แต่ตำรวจที่มีมากมายนั้นก็เป็นการปลอมแปลงตำรวจกันด้วยซ้ำ

เพราะฉะนั้นเราก็เห็นได้ว่าเราไม่ได้เป็นคนที่ไม่ก่อความวุ่นวาย ก่อความไม่สงบ เราเป็นผู้ก่อความสงบสำเร็จ อันนี้ต่างหากแหละที่เราบอกว่าได้ผล เราก่อความสงบสำเร็จเพราะเราทำได้ผลและคนออกมาก็มาพอสมควร ไม่ใช่หน่อยเลย มากกว่าคราวโน้น มันก็เป็นการก้าวหน้าระดับหนึ่ง อันนี้ก็เป็นที่เราวัดของเราเองว่า เออประชาชนก็มามากกว่าปกติอยู่ มากกว่าเก่าอยู่ไม่ใช่หน่อย แต่ที่นี้เราจะไปเอาถึงขั้นมีผลสำเร็จชนะเด็ดขาด ตามความมุ่งหมายเลย มันคงไม่ได้เราเองก็ไม่ได้เชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้นทีเดียว แต่ต้องทำเช่นที่ทำงานมันต้องทำ เราจึงทำอย่างที่เราเห็น

การชุมนุมกับ เสธ.อ้าย กองทัพรธรรมได้ลงทุนอะไรไปเยอะ ทั้งทำห้องน้ำ-ห้องส้วม โรงครัว ทางเดินทำอะไรต่างๆ แต่สุดท้ายก็โดนแก๊สน้ำตา แล้วก็พ่ายแพ้กลับมามีในวันเดียว คู่กับการลงทุนหรือไม่วะ

พ่อท่าน : การลงทุนเราถือว่าเป็นเรื่องเล็ก แม้เราต้องลงทุน ทั้งแรงงาน วัสดุเราก็พอทำได้โดยที่เราไม่ได้ไปเป็นหนี้ เราเสียสละ ชัดเจน เราเสียสละแรงงาน ไม่ได้เบียดเบียน ไม่ได้เงินทอง ตำรวจก็ยังได้เบียดเบียน นอกจากไม่เป็นหนี้แล้วเราก็ได้เสียสละอย่างแท้จริง ประชาชนมากมายเขาไม่ทำอย่างเรา แต่เราเต็มใจและตั้งใจทำ แม้จะหนักจะเหน็ดเหนื่อยก็เห็นๆ มันก็พอไปได้อยู่นี่คือการเสียสละให้สังคมโดยเจตนาเลย ซึ่งในความเป็นจริง เราควรจะต้องเสียมั้ย? มันควรจะต้องไม่เสีย ด้วยความเห็นแก่ได้ที่มีอยู่ทุกคน ด้วยความห่วงหาคนที่อยู่ทุกคนมันก็ไม่ควรเสีย แต่เราเองไปเสีย เราตั้งใจจะไปเสียสละ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเสีย เมื่อมันเสียมันก็เป็นสิ่งที่เราจะสละให้เกิดผลต่อการทำงานกับสังคม ซึ่งก็ต้องลงทุน

ทั้งแรงทั้งเวลา ต้องสละลงไปทั้งนั้นแหละ จ่ายไปแล้วก็ได้ผลอย่างที่ว่า

ส่วนใครจะว่าไม่คุ้ม เราว่าคุ้ม คุ้มอย่างมากจริงๆ เพราะเป็นคุณค่าของมนุษย์ที่ควรทำอย่างยิ่งในสังคมที่เต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวจัดจ้านยุคนี้ เพราะมันหายากขึ้นยิ่งแล้ว ดีใจเถอะที่ได้ทำ

แถมอีกหน่อยหนึ่งว่าเรามีประสบการณ์โดยที่เราได้ละกิเลสด้วย อันนี้เป็นแนวลึกเป็นปรมาจารย์เลย แต่ทุกคนพวกเราก็มองชีวิตที่ได้มัยละ อย่างน้อยเราก็ได้อุดหนุน จิตเกิดมีการสัมผัส มีการกระทบกระทั่งสัมผัสนี้ และเราไม่ได้เกิดอาการจิตมีกิเลสโกรธเคืองหรืออาฆาตอะไรต่ออะไรพวกนี้ มันก็ทั้งได้เซ็คผล ทั้งได้คนที่ไม่เซ็คผล ไปต่อสู้แล้วก็สำเร็จชนะอะไรอย่างนี้เป็นต้น ส่วนใครจะแพ้ก็แล้วไปเถอะ ก็อาจจะมึนบ้างมันเกิดโกรธนิดหน่อย เกิดโกรธพอสมควรอะไรก็แล้วแต่ ก็ได้ปฏิบัติธรรมไป เพราะมันตัวใครตัวมัน นี่คือการปฏิบัติธรรมของพุทธ คือมีการผัสสะที่แท้จริง ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยที่เราไม่ได้สร้างขึ้นมาจากเหมือนสร้างกลิน หรือสร้างอะไรเป็นตุ๊กตาทดลอง มันไม่ใช่การทดลอง นี่มันเรื่องจริง เพราะฉะนั้น มีผลมาก มีผลสูง

ประโยคที่ว่า “เมื่อสิ้นชาติจะสิ้นชั่ว” จนทำชั่วไม่ได้ คำว่า”ชาติ”มีความหมายลึกซึ้งอย่างไรคะ

พ่อท่าน : คำว่า”ชาติ”ตัวนี้คือ”ชาติ”ของปรมาจารย์ธรรม ของ**ปฏิจจนสมุปบาท** เป็นการเกิดทางจิตวิญญาณ แล้วจิตวิญญาณที่วุ่นวาย ต้องศึกษาลึกเข้าไปในจิตวิญญาณมีเจตสิกต่างๆ ทั้งจิตที่เป็นกุศลและจิตที่เป็นอกุศลหรือกิเลส เราก็ต้องเรียนรู้กิเลสหรือเรียนรู้จิตของกุศลนั้นๆให้ได้ เมื่อเรียนรู้ตัวจิตที่เป็นอกุศลหรือเป็นตัวกิเลสได้ เราก็กำจัดตัวนี้ให้มันตาย กิเลสหรือตัวจิตอกุศล**“ตาย”**นี้แหละคือ**“การเกิดของจิต”** ที่หมายถึง**“ชาติ”**ในที่นี้ เป็นการเกิดที่พระพุทธเจ้าทรงเรียกว่า**“โอปปาติกโยนิ”**

นั่นก็คือ มี **“การดับชาติ หรือดับการเกิดของมัน”** อกุศลจิตมันตายไป ดับไม่ให้มันเกิดจนมันไม่เกิดอีกเรียกว่า **“สิ้นชาติ”** สิ้นจริงๆ ไม่เกิดอีกเลย สิ้นตลอดกาล เป็น**นิจจัง ฐวัง ัสสตั้ง อวิปริณามธัมมัง อสังหิรัง อสังกุปปัง** สำเร็จจบ อย่างเด็ดขาดเรียบร้อย

เมื่อกิเลสมันไม่เกิดอีกมันก็สิ้นชั่ว สิ้นกิเลสพาชั่ว เมื่อกิเลสตัวเหตุแห่งการพาชั่ว ตายไปแล้ว ก็ไม่มีเหตุในใจเราพาชั่วอีก ตกลงเราก็จะมีชีวิตอยู่อีก มีชาติตามธรรมชาติ มีชาติตามร่างกายชีวิตของเราก็ยังเกิดอยู่ ยังดำเนินไปอยู่ แต่ตัว **“เหตุ”**(สมุทัย)ที่จะทำชั่วไม่มีแล้ว มันก็**“สิ้นชั่ว”**ไม่ทำชั่ว ถ้าเรายัง**“สิ้นชาติ”**คือสิ้นกิเลสหมดเลย **“ชาติ”**ของกิเลสหมดไปในจิตเราเลย เราก็ยังทำชั่วไม่เป็นสักอย่าง เราก็ทำชั่วอันนั้นไม่เป็นอีก ถ้าเราหมดกิเลสทุกตัวในจิตเราเลย กิเลสตายไม่เกิดอีกทุกตัว เราก็ทำชั่วไม่เป็นสักอย่าง **“นี่คือสิ้นชาติก็สิ้นชั่ว”**

ถ้าเราสิ้นกิเลสเว้นเบาบางตัวละคะ

พ่อท่าน : ถ้าเราสิ้นกิเลสตัวไหนตัวนั้นก็ไม่ว่าทำชั่วอีก ตัวไหนที่มันยังไม่สิ้นมันก็พาเราทำอยู่ กิเลสตัวใหญ่ก็ทำหน้าที่มาก เหลือน้อยก็ยังทำน้อย เพราะงั้นก็ต้องทำให้กิเลสหมดสิ้นเกลี้ยงทุกตัว เมื่อ**“สิ้นชาติ”** ไม่มีกิเลส**“เกิด”**อยู่ในใจเราหมดทุกตัวก็**“สิ้นชั่ว”**หมดทุกตัว ก็ทำชั่วไม่เป็นสักอย่าง

“ชาติ” ที่เหลือคือร่างกายที่เหลือและจิตใจที่เหลือ หรือว่าธรรมชาติสิ่งทีสังเคราะห์กันขึ้นมา เป็นร่างเป็นกายและจิตใจเป็นมนุษย์ในโลก จึงเป็นมนุษย์คือผู้มีจิตสูงแท้จริง ถือว่าเป็นมนุษย์สุดยอดแล้ว เป็นมนุษย์อรหันต์ หรือมนุษย์ที่ตัวเหตุแห่งทุกข์หรือตัวเหตุแห่งชั่วตายสิ้นหมดเกลี้ยงเลย เรียกว่าทำชั่วไม่เป็นเลย **สัพพปาปัสสะอกรรมัง ชั่วทั้งหลายไม่ทำ กุสลัสสุปปสัมปทา ทำเป็นแต่ดีให้ถึงพร้อม สจิตตปริโยทปนัง เพราะเราได้ชำระกิเลสสิ้นเกลี้ยงจิตใจใสสะอาดหมดแล้ว** ตามคำสอนพระพุทธเจ้า

ในวาระสิ้นปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ลูกๆขอพรจากพ่อท่านคะ

พ่อท่าน : สั้นๆ **“ปฏิบัติธรรม” ตั้งใจปฏิบัติธรรม** พากเพียรจริงๆ อาตมาไม่มีอะไรอื่นเป็นเรื่องสำคัญในชีวิต เรื่องอื่นก็เท่านั้นแหละ เพราะธรรมะพระพุทธรูปเจ้านั้น เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วมันเลี้ยงชีวิตไปได้ด้วย มันยังชีพไปได้อย่างดีด้วย มันทำอะไรต่ออะไรก็ดี สัมมาอาชีวะ สัมมากัมมันตะ มันจะหมดความของใจ มันจะหมดความกังขา หมุดอาชีวะตภัย ความเกรงกลัวในการจะยังชีพในการดำเนินชีวิตไปนั้นไม่มีอีกเลย สมบูรณ์ด้วยพลัง ๔ ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้

พ่อท่านให้พรพวกเราแล้วคนข้างนอกละคะ

พ่อท่าน : คนข้างนอกก็เหมือนกัน อาตมาอธิบายธรรมะตอนหลังนี่ก็ชัดเจน ก็ย้ายอยู่แล้วว่าจะคนข้างไหนก็ตาม ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม ไม่มีศีล ๕ ยังละเมิดศีล ๕ อยู่ ก็เกิดมาเสียชาติเกิดทั้งสิ้น คุณก็ยังมีผู้มอบายอยู่ทั้งนั้น ยังเป็นคนเจริญไม่ได้หรือยังเป็นมนุษย์สมบูรณ์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนข้างนอกก็ตามเป็นเบื้องต้น ต้องละอบายคือถือศีล ๕ บริสุทธีให้ได้ก่อน จึงจะได้ชื่อว่าเป็นมนุษย์สมบูรณ์

บทสรุป

“ปฏิบัติธรรม” คือพรปีใหม่จะศักดิ์สิทธิ์ เมื่อเรานำไปตั้งใจปฏิบัติ พากเพียรเอาจริง **“เพราะไม่มีอะไรอื่น-เป็นเรื่องสำคัญชีวิตอีกแล้ว”** สำหรับนักปฏิบัติธรรม และชาวพุทธทุกคน

หลายคนถามว่าจะไปสอบอีกไหม ก็แน่นอน เราไม่เคยพลาดสักงานอยู่แล้ว ยิ่งงานสำคัญๆอย่างนี้ “อะไรสอบได้เข้ามาแล้ว ยังจะไปสอบอีก ไปแย่งเข้มาทำไมล่ะ” มาเป็นชุดตอบไม่ทัน และเกือบจะตอบไม่เป็นเอาซะเลย เพราะวิธีคิดต่างกัน บังเอิญคนพูดเป็นเพื่อนกัน รู้ว่าเขาเข้ไม่จริงจิงอะไร ถามบางคนปีนี้ลองสอบไหม เขาปฏิเสธเหมือนปีที่แล้ว เหตุผลเพราะไม่เห็นด้วย ซึ่งเขาก็จารไนออกมา ซึ่งเรารู้สึกงงและสรุปว่าเขาไม่มีศรัทธา ก็มีผู้เตือนเราว่า **อย่าเป็นเจโตหลงปัญญา ที่เวลาตัวเองคิดว่าอะไรดี ก็อยากให้คนอื่นเห็นดีตาม จนไม่รู้ฐานะของเขา** แต่เขาอยู่วัดและทำกิจวัตรต่างๆได้ทุกวันเป็นเวลานานเป็นสิบปีก็ดีของเขาแล้ว ควรเข้าใจและเห็นใจเขามากกว่า

บางคนเครียดจะสมัครดีใหม่ คงคิดอะไรมากมาย ถ้าใครหาข้อสรุปชัดเจนให้ตัวเองไม่ได้ คงมีสภาพเช่นนี้ ทำให้นึกถึงข้อสอบปรนัยที่เพิ่งสอบผ่านไปหยกๆ ตอนอ่านหัวข้อเหมือนจะรู้เข้าใจ ยังสรุปว่าง่ายแะๆ หมูๆ ทำได้แน่ แต่พออ่านไล่ ก. ข. ค. ง. เลือกข้อถูกต้องที่สุด เอาละซี ทำไม่มันคล้ายๆกัน คิดว่า น่าจะเป็นข้อ ก. แต่ข้อ ง.ก็น่าจะใช้ ต้องอ่านหลายเที่ยว ที่คิดว่าหมูๆ ทำทำจะกลายเป็น

หมูเฒ่าหนึ่งเหนียวเคี้ยวไม่ไหวซะแล้ว มีบางข้อที่เราชัดเจน อ่านเที่ยวเดียวก็ทำข้อนั้นทันทีได้เลย

พอฟังเฉลยก็ผิดหลายข้อ บางข้อไม่น่าผิดเลย อยากจะติดตามพวกเขาหลายคนทีป่วนว่า โดนผู้ออกข้อสอบ(เหล่าคณาจารย์อาริยะผู้ทรงภูมิทั้งหลาย) หลอกเอา ก็มิกล้า มิกล้าโทษผู้อื่น ต้องโทษคนที่ไม่คมชัด แม่นประเด็น ซึ่งเกิดจากการประมาทเวลาฟังธรรมพ่อครู บางทีนั่งอยู่ต่อหน้าใจก็แวบ บางทีอ้างป่วย ฟังธรรมหน้าจ้อ ก็ทำโน่นนี่ ลืมฟัง ไม่จดจ่อเอาใจใส่ และหนังสือ “**ธรรมที่เป็นพุทธ**” ก็เพิ่งอ่านจบก่อนวันสอบนี้เอง แกรมมีหลายตอนก็ไม่ค่อยเข้าใจ จึงรู้ตัวว่ายังอ่อนด้อยด้านปริยัติมาก คิดไปคิดมา หนังสือคนคืออะไร ก็ยังอ่านไม่จบ และหนังสืออื่นๆที่พ่อครูเขียนก็ยังไม่จบซักเล่ม จึงเกิดสำนึกมากกว่า หลายสิบปีมานี้ เรามัวทำอะไรอยู่ ทั้งที่เป็นนักอ่าน และอ่านหนังสือมากมาย ที่คิดว่า

ประเทืองปัญญาเพื่อไว้ทำงานหนังสือ เราคิดผิดแล้วจริงๆ

เรานับเป็นลูกกอดตัณญาที่ไม่เห็นคุณค่าในสิ่งที่พ่อครูพร่ำสอน แม้เหนื่อยและบางวันที่ไอบาก
ไอบ่อยขึ้น ท่านก็สูดทนอย่างไม่มีย่อท้อต่อการทำหน้าที่เป็นครูผู้ให้อย่างแท้จริง เราจึงแอบหวังว่าสำนัก
ครั้งนี้จะมีพลังมากพอให้เราปรับเปลี่ยนตัวเองได้บ้าง โดยเราจะยึดกิจวัตรของสิกขมาตุท่านหนึ่งเป็นdol
ท่านเล่าว่า ทำเช่นนี้มานานแล้วคือ หลังจากฟังธรรมรายการคำของพ่อครู(๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) ท่านก็
เข้านอน ตื่นตี ๒ ท่านก็อ่านหนังสือธรรมะและอ่านคอลัมน์ของพ่อครูในหนังสือเราคิดอะไรทุกฉบับ(ซึ่ง
เราไม่เคยอ่านเลย นี่คือความจริงที่เราไม่อยากจะเปิดเผย แต่คือความจริงที่ต้องยอมรับและแก้ไขต่อไป)
ถึงตี ๔ ท่านก็ออกกำลังกาย พร้อมทั้งฟังทำวัตรเช้าทางวิทยุ(ฉายซ้ำของเก่า) ถึง ๖ โมงเช้าก็ทำกิจวัตร
เป็นอย่างนี้ทุกวัน จึงไม่แปลกที่เราทิ้งและชื่นชมความเหนียวแน่นรอบรู้ ยามท่านพูดเทศน์และรายการ
วิปัสสนาข่าว เราจะเลียนแบบตัวอย่างนี้ แม้อาจไม่เข้มข้นเท่า

ปีนี้การเรียนการสอนของ ว.บ.บ.บ. ทุกอย่างดูลงตัว ทั้งผู้คนและอากาศที่หนาวเย็นสดชื่น
ตลอดงาน จริงๆแล้วก็เหมือนทุกงานของพวกเขา งานปลูกเสกฯ พุทธฯ เพียงแต่มีภาคบังคับ มี
สอบได้สอบตก ได้เข็มไม่ได้เข็ม เรียกว่ามีจุดหมาย ซึ่งก็เป็นการเพิ่มผัสสะสำคัญให้พวกเราตรวจจิต
ตรวจใจกันชัดๆ เรามุ่งที่การฝึกฝนพากเพียร หรือมุ่งที่เข็มพระธรรม

ในช่วงบำเพ็ญคุณ เราชรวบรวมพลังเตรียมปะทะกับกิเลสมารอย่างไม่ว่างหน้า ถือว่าอยู่
ฝ่ายพระ ๓๐ กว่าชีวิต เป็นกลุ่มชาญซึ่งผ่าน
การได้เข็มมาแล้ว วันแรกเจอลานเบิ่งฟ้า (ทำ
๕ ส.) ท่ามกลางแสงแดดจ้า ทุกคนกระโดด
เข้าลุยทะเลฝุ่นหมอกหนาที่บ ด้วยอาวุธ ไม้
กวาด พลับ ถึง พร้อมหมวก ผ้าปิดจมูก
และแว่นกันฝุ่นสำหรับผู้มีจุดอ่อนที่ตา ไม่มี
คำว่าย่างวัย และอย่างไม่ยี่พระ เสมือนสลาย
ตัวตนไปกับฝุ่นหมอกแล้ว ไม่นานเลย ก็มี
เสียงเรียกให้หยุดพักจึงได้มีโอกาสเบิ่งตาดู
พวกเราแต่ละคน ก็น่าขำดี

วันต่อมาเจอสมมุติที่ลานพระพุทโธ เจ้าของฐานเป็นมือหนึ่งในการปลูกทานตะวันให้
บานสะพรั่งตามเวลาที่ต้องการได้ วันนี้ใช้กำลังแขนเต็มที่ ทำตามสิ่งเหมือนคนเคยงาน รุมกันทำคน
หนึ่งตักใส่ถัง คนหนึ่งก็ยกเดินไปเทใส่กอง หลายคนก็ละเล้าผสม มือก็ทำ ปากก็คุย หัวเราะกัน
เต็มที่ ไม่กลัวฝุ่นเข้าปากเหมือนเมื่อก่อน เป็นกลุ่มชาญที่เจตดี มีปัญญาวางแผนงานให้ง่ายไม่ซับซ้อน
ถูกชมจากเจ้าของฐานว่าทำงานดีกว่ากลุ่มเด็กนักเรียนของเขาแยะเลย(ฮา) เราชะอีกแม่ทำตามใช้เจโต
ลุย แต่ก็ยังมีใจกลัวไม่มีพลัง สู้พวกเขาไม่ได้ ตอนที่พวกเราคนหนึ่งเสนอทำกองปุ๋ยเกินที่เขาสั่ง ใจ
เราก็ร้องว่า พอแล้วๆ (เจ้าพี่ชี้แจงตัวดีนั่นเองไพล่มาจากไหนกันนี่) เสียงทั้งหมดเห็นด้วย ทำทันที
เราก็ทำตามพวกเขาทันที กระบวนการกลุ่มมีพลังเตะตีกระจุยไปเลย จำไว้ จำไว้ พยายามอยู่กับกลุ่ม
อย่าชอบอยู่คนเดียว แยกกลุ่มจะโดนผีหลอก เราถือโอกาสเตือนตัวเองซะเลย

วันต่อมาก็ไปสวนคุณไม้ผล นี่ก็มีโปรเจกต์ของฐานสวนผลไม้หลากหลาย มีต้นมะละกอ ลูกตก และลูกที่ใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ ช่วยกันขนปุ๋ยที่เขากองไว้ไปใส่ตามต้นไม้ พวกเราช่วยกันตัดไล่ ถึง และทำเป็นแถวส่งทำให้เขาแรง ไกลวันสอบ พวกเราจึงคุยกันเรื่องข้อสอบใครอ่านอะไรมา มีทั้ง แชรล๊อเลียนกัน ไม่น่าเชื่อว่า แชรล๊อธรรมะก็ตกได้ เราหัวเราะขำมาก ตรวใจเราชอบบรรยากาศเช่นนี้ ทำงานไม่รู้เหนื่อย เวลาผ่านไปรวดเร็ว ลืมบอกว่าขนปุ๋ยสีดำ เสร็จงานเมื่อเสียงสมณะ “หยุดพักได้” ก็ได้หัวเราะกันอีกเมื่อต่างคนได้เห็นหน้าเพื่อนฉาบทาด้วยปุ๋ยสีดำ

สมณะกลุ่มเราใจดี มีความเข้าใจ เห็นใจพวกเราทำให้รู้สึกซาบซึ้งอบอุ่น แถมเวลาเปิดใจ ท่านมักพูดให้กำลังใจ และพูดถึงพ่อครูให้พวกเราได้เกิดสำนึกถึงความดีงามและความเมตตาอย่างสูงของพ่อครู ทำเอาสายศรัทธาอย่างเราน้ำตาคลอ เพราะเรารู้ซึ่งแต่ยังเป็นลูกเกรงแอบคบผีเป็นมิตรอยู่ ตอนพวกเราแต่ละคนพูดเปิดใจ เราชื่นชมความกล้าแสดงออก บางคนพูดออกมาเหมือนใจเราคิด ใช่เลย ใช่เลย

สายชาญส่วนใหญ่มีเจโตเป็นแกนหลัก ถ้าได้ฝึกปัญญาจากการฟังธรรมสม่ำเสมอ รวมทั้ง

การสอบที่ถูกบังคับให้อ่านหนังสือเล่มโต ก็จะช่วยให้สายชาญมีความสมบูรณ์ขึ้น จึงไม่แปลกในการบำเพ็ญคุณ พวกเราถูกชมเชย จากทุกฐานว่าทำงานมีประสิทธิภาพ เป็นงาน แถมมีชายหนุ่ม(มาก)ในกลุ่ม แข็งแรง บึกบึน เป็นที่พึ่งพาอันน่ายินดี ยามเขาไม่อยู่ จะมีเสียงถามหา เขายังออกปากพูดมธุรสวาจา “ผมคิดว่า ทำงานกับพวกวัยรุ่นนะอีก” ทำเอา บรรดาคุณย่า คุณยาย คุณป้า คุณอา คุณน้า

ยิ้มกันไม่หุบ ต่างจึงพร้อมใจกันตั้งเขาเป็น “ขวัญใจคนแก่”

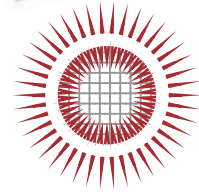
ชักส่งสายชาญวิเศษเพิ่มส่วนใหญ่มักเป็นสายปัญญา ทำงานแต่ใช้สมอง ใช้ปาก(ปากกาด้วย) ซิดๆเขียนๆในห้องจะมีแรงทำงานหนักสู้สายชาญได้ไหมหนอ อยากรู้ต้องสืบ เอาวันที่พวกเขาเข้าโรงปุ๋ยกันทั้งเข้าบายดีกว่า โอ้โฮ ฟังแล้วน้ำตื่นตื่น ทั้งตะลึงที่พวกเขาทำปุ๋ยได้เกือบร้อยตันเขียวละ ทำกันอย่างเข้มแข็ง ทรหด อุดทน และจบงานแบบทำสะอาด เป็นระเบียบ ประสิทธิภาพเต็มร้อยทั้ง ปริมาณและคุณภาพ ขนาดเจ้าของฐานอยากให้อยู่ช่วยต่อทุกวันและงานหนักในวันอื่นๆ พวกเขา ก็ผ่านกันอย่างสู้ได้สบายมาก ไม่ใช่สาวออฟฟิศธรรมดาจะบอกให้

การสอบรู้ผลก็ได้ผ่านไปแล้วไม่ว่าใครจะได้เข็มไม่ได้เข็ม สอบได้หรือไม่ได้ก็ตาม แต่เราทุกคนได้มีส่วนร่วมทำให้งานว.บ.บ.ของพ่อครูบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว ในการเข้ามารวมร่วมกัน ทั้ง บำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรม ฝึกฝนพลังเจโต เสริมความแตกฉานทางปัญญา สร้างสมดุลสู่ความเป็นอุปปโตภาควิมุตติ อันคือความมั่งคั่งสูงสุดของพุทธศาสนา ที่เราทุกคนพึงหวังได้จากงานว.บ.บ.ในปี หน้าและทุกปีตลอดไป

๕๕ เว็บบ์

จดหมาย จากญาติธรรม

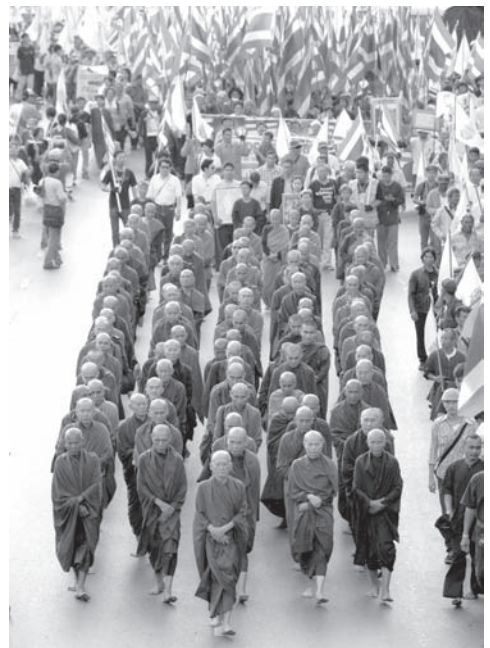
ดูก่อน...ญาติธรรมผู้เห็นต่าง

ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบอ่านสารอโศกมาก เพราะได้เห็นภาพเกี่ยวกับธรรมชาติ พอเพียง สันโดษ ถ้อยคำ สละสลวย รอยยิ้ม อ่านแล้วมีความสุขดี มีนิทานธรรมะ มีวิธีทำใจก่อนตาย ฯลฯ

“เธอเหมือนกับฟางเส้นสุดท้ายที่มันขาด”

แต่เดี๋ยวก่อน ! ตอนนี้อนุสาวรีย์หลวงพ่อชา หรือเปล่า พระก็อยู่ส่วนพระ วารสารอโศกกลายเป็น สารสงคราม ข้าพเจ้ารับไม่ได้เลย “พ่อท่านขึ้นรถถัง” โอ้พระเจ้าช่วย

ข้าพเจ้าศรัทธาวิธีปฏิบัติวิถิปุทธมาก กลับมาเป็นแบบเดิมเถิด ขอให้มัสกัวัดที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ อย่าให้เราต้องไปนับถือศาสนาอื่นเลย ขออ้อ

☸ ญาติธรรมอุบลราชธานี

วิธีปฏิบัติวิถิปุทธของชาวอโศกที่คุณญาติธรรม จ.อุบลราชธานี บอกว่าศรัทธามากนั้น ย่อมไม่ใช่ฤาษี นั่งหลับตา พาหลงหลับไหลเป็นแน่ แม้ที่คุณเองบอกว่ารับไม่ได้เลย “พ่อท่านขึ้นรถถัง” โอ้พระเจ้าช่วยนั้น เป็นภาพที่คุณสร้างขึ้นเอง ส่วนในความเป็นจริง...พ่อท่านคือผู้ไปถ่วงดุลไม่ให้เกิดความรุนแรงในท่ามกลางผู้มีอำนาจ มีอาวุธ มีความอำมหิต ลู่แก่อำนาจกับประชาชนผู้ปรารถนาดีต่อชาติ-บ้านเมืองที่ปราศจากอาวุธ ท่านเป็นสมณะ ฉันทอาหารจากก้อนข้าวชาวบ้าน ยามเขาเดือดร้อนจะเอาตัวรอดด้วยการบอกเขาว่า “พระต้องอยู่ส่วนพระ” อย่างนี้จะเป็นพหูชนหิตายะ(ประโยชน์แก่มหาชนเป็นอันมาก) พหูชนสุขายะ(ความสุขแก่มหาชนเป็นอันมาก) โลกานุกัมปายะ(เกื้อกูลสังคมประเทศชาติ ทั้งโลก) ดังที่พระพุทธองค์พำนำทำ อย่างไรได้

อิสระนั้น...จับได้

ได้ประโยชน์จากการอ่านมาก เสริมสร้างสติปัญญา เห็นคุณค่าสาระของหลักธรรมในศาสนา เพิ่มพลังในการปฏิบัติธรรม และนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตและสังคม แม้ว่าชาวโศกจะพัฒนาการเผยแพร่ธรรมะโดยมี FMTV ซึ่งก็ทันสมัยมากแล้ว แต่กระผมว่าหนังสือของชาวโศกก็ยังมีคุณค่าประโยชน์อีกมากมาย มีรายละเอียดมากกว่าจากดูTV กระผมคิดว่า FMTV ก็จะถูก หนังสือก็จะอ่านคงได้ประโยชน์จากทั้งสองส่วน ดังนั้นจึงยังรับหนังสือไปอ่านอยู่ครับ

การปฏิบัติธรรมของกระผมก็ยังถือศีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัต เป็นมาตรฐานแต่ก็พยายามเพิ่มอริศัลให้มากยิ่งขึ้น ยังไม่พร้อมที่จะไปช่วยส่วนกลางที่วัด เพราะยังมีครอบครัว ต้องเลี้ยงดูภรรยา ซึ่งเป็นวิบากกรรมของตัวเอง ที่ต้องรับใช้ส่วนนี้ก่อน ถ้าหมดเวรหมดกรรมนี้เมื่อใดคงจะได้อิสระเมื่อนั้นครับ

✿ นายกรัฐอุฎิ อาจหาญ จ.ลำปาง

พ่อครูประพันธ์เพลงอิสระเสรีภาพไว้เป็นเนื้อเพลงที่ลึกซึ้ง-ถึงธรรม เพลงหนึ่งขอน้อมนำมาแบ่งปัน ดังนี้... อิสระเป็นเช่นใดใช้ฝืนกันได้ง่าย อิสระกายแต่ใจไม่พ้น คนคือทาส เพราะเพียงกาม โกรธยังบังอาจ ขลาดกลัวแท้ แฝ้มันไม่สร้าง

อิสระเป็นเช่นไรไซ้หนีก็ทักทักได้ อิสระใจหากใครเข้าถึงซึ่งเกินอ้าง นั่นคือคนที่มิใจว่าง ผู้เพียรล้างจนกิเลสตาย

อิสระไซ้ไซ้เพียง แค่เคียงเอาได้ตั้งใจ หรือจะประสงค์สิ่งใด แล้วได้ตามใจมุ่งหมาย นั้นไซ้อิสระชน นั้นแค่คนยังวุ่นวาย เพราะว้าอึดตามากมาย ขายหน้าความเป็นทาสใจ

ผู้มีศีล ๕ คือครูที่โลกต้องการ

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่าน

๑. ปัจจุบันนี้มีศีล ๕ เป็นปกติ สวดมนต์ ไหว้พระทุกวัน เติบงกรรม นั่งสมาธิ บ้างบางวัน

๒. จิตใจสุขุมเยือกเย็นขึ้น
ดับความโกรธ หงุดหงิดได้เร็ว

๓. ทำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดให้
ผู้ได้บังคับบัญชาและนักเรียนได้ทราบ

๔. ให้คำแนะนำแก่ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีปัญหาชีวิตให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

๕. พุดชกัจจน้อมหน้าให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้ฝึกฝนในธรรมะ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

✿ ชนสรณ์ จิตกัถิ จ.สงขลา

ขอบพระคุณท่านผู้มีศีลได้กรุณาช่วยเป็นที่พึ่งให้ผู้อยู่แวดล้อม ขอบพระคุณตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่า
คำสอน...สาธุ

คิดก่อนทำเสมอ

ปรับตัวด้วยวิธีการดูแลสุขภาพด้วย ๘ อ. คือ อารมณ์ อิทธิบาท อาหาร อากาศ ออกกำลังกาย เออพิษออก เอนกาย และอาชีวะ มีความคิดที่หลากหลายในการใช้ตัว “อ” มาเป็นคำหลักในการดูแลสุขภาพ เช่น “อิทธิบาท” เป็นความคิดที่ดีมาก เป็นการใช้หลักคำสอนทางพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี สามารถแตกคำได้ไปอีกคือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา เป็นหลักในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสุขภาพของตนเอง คือต้องมีความพอใจ ความขยันหมั่นเพียร ความเอาใจใส่ และใช้ปัญญาในการพิจารณาตัดสินใจก่อนการดำเนินการในทุกเรื่อง คือ คิดก่อนทำเสมอ

✿ นิคม บุญไกรส จ.เชียงใหม่

พุทธธรรมครอบคลุมทุกศาสตร์และสามารถนำมาใช้ในวิถีชีวิต
ได้ด้วย เช่นการถือศีล ๕ ละเลิกอบายมุข ๖ และฝึกกินมังสวิรัตก็แทบจะ
เลิกป่วยได้เลย

คนเราต้องเสียสละและแบ่งปัน

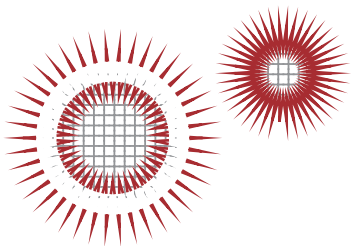

๑. ทำให้มีสติคิดรอบคอบไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือการพูดจา
๒. ทำให้ได้รับความรู้จากหมู่คณะและธรรมะต่างๆ
๓. ทำให้มีความคิดอ่านกว้างไกล
๔. การจะทำอะไรสักอย่างรู้สึกตัวว่าต้องคิดอย่างรอบคอบ มีประมาณการค่าใช้จ่าย วางแผนงาน ดูที่ทุนทรัพย์ว่าจะทำได้สำเร็จหรือไม่
ผมคิดว่าได้ประโยชน์จากการอ่านมากที่สุดในการดำรงชีวิตทุกวันนี้ คนเราต้องเสียสละและแบ่งปัน

✿ โกวิก เงามุข จ.ฉันทบุรี

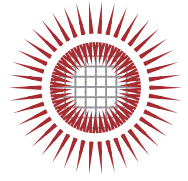
เล่าประสบการณ์ชีวิตมาสู่กันฟังบ้างหากสามารถจัดสรรเวลาได้

ตอบรับจากคนดี-คนดัง

ดีมาก อบอุ่นใจ เหมือนมีคนมาเตือนเรื่องการใช้ชีวิตตลอด ให้ขยัน ซื่อสัตย์ มัธยัสถ์ อดทน
ชอบความพอเพียงมากๆ
ขอบคุณมากค่ะ
✿ อัจฉราพรรณ ไทบุลย์สุวรรณ
อนุโมทนากับการตอบรับหนังสือ

จดหมายตอบรับหนังสือสารอโศก

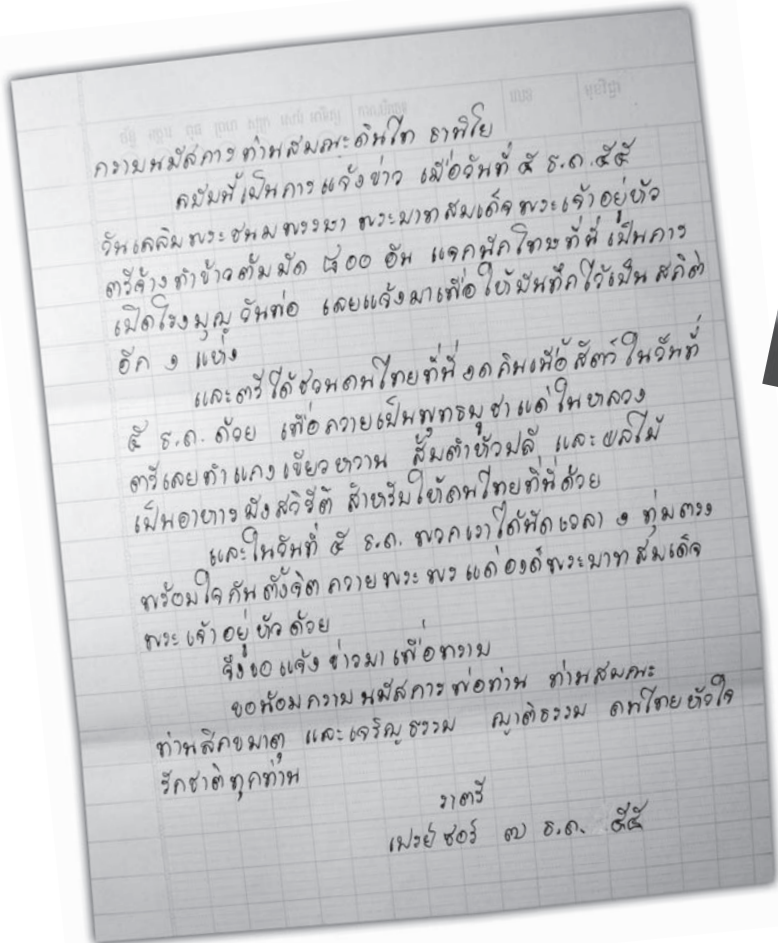
ได้รับความรู้มากมายจากงานฉลองพุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปี

- จดหมายจากญาติธรรม ได้รับความรู้จากธรรมะและข้อปฏิบัติที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- หลักการบริหารงานเศรษฐกิจพอเพียงแบบคนรวย - คนจน
- พระวรสถระของ ฅนวมพุทธ ชอบมากเป็นพิเศษ เพราะได้ความรู้นำไปปฏิบัติได้และเป็นบทความที่มาจากพระไตรปิฎก
- รายงานจากพุทธสถานทำให้รู้ความเคลื่อนไหวของสถาบันได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง
- เก็บเล็กผสมน้อย อ่านแล้วได้นำไปปฏิบัติเพื่อสุขภาพที่ดี
- กรรรมสนองให้ข้อคิดที่ดีมาก
- หอมดอกพุทธรักษา นำไปปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้

☸ ปิยาภรณ์ บุญญาบุหงศ์ จ.สมุทรปราการ

หากเล่าประสบการณ์การปฏิบัติธรรมมาด้วยก็จะดี เช่นถือศีลข้อไหนยากข้อไหนง่ายสบายมาก เป็นต้น

จดหมายจากลูกเปรย์ซอร์

อโศกใจ

หากใครเข้าถึงซึ่งเกินอ้าง

นั่นคือคนที่มิใ้ใจอ้าง

ผู้เพียรอ้างจนมิใ้ใจตาย

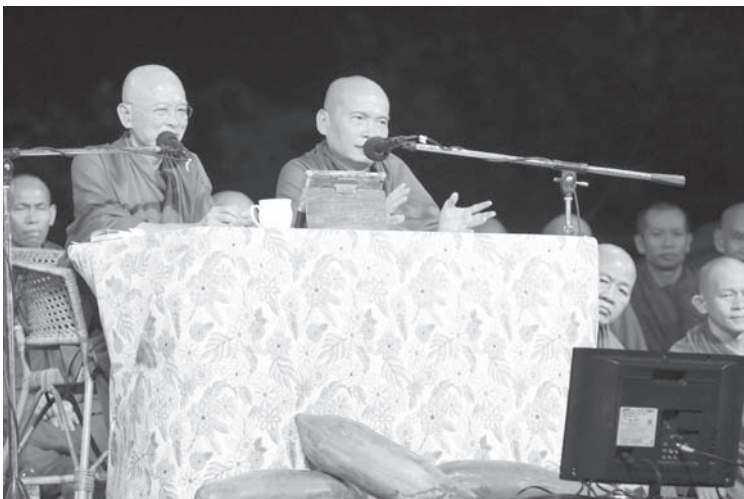
รัฐบาลไทยปัจจุบันเกิดจากผลงานของ**มือปลิวแดง**ที่เรียกตนเองว่า **กลุ่มนปช.(แนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ)** ที่ออกมาประท้วงและต่อต้านรัฐบาลผสมของ**พรรคประชาธิปัตย์** อย่างดุเดือด ต้องสังเวททั้งชีวิตและเลือดเนื้อของ**ทหารและประชาชน**จำนวนมาก โดยกลุ่ม นปช. กล่าวหาว่ารัฐบาลไม่ได้มาจากระบอบประชาธิปไตย จนมีการยุบสภา เลือกตั้งใหม่ และได้**นายภาสกร สวัยเช็กซี** ผู้ไม่เคยมีประสบการณ์ทางการเมืองและใช้เวลาหาเสียงแค่ ๔๕ วัน ก็ก้าวสู่ตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีได้ด้วยอิทธิพลเหนือชั้นของ**พี่ชายผู้เป็นอดีตนายกา**

กลุ่ม “**องค์กรพิทักษ์สยาม(อพส.)**” จึงเกิดขึ้นจาก**ประชาชนผู้รักชาติศาสน์กษัตริย์** หลายกลุ่มที่เข้ามาเป็นภาคีเครือข่ายเพื่อปกป้องชาติจากหายนะ อันเกิดจากการกระทำของเหล่านักการเมืองที่เห็นแก่ตัวทั้งหลาย โดย **พลเอกบุญเลิศ แก้วประสิทธิ์** หรือ **เสธ.อ้าย** ผู้เป็นประธานองค์กรนี้ ออกมาประกาศอย่างตรงไปตรงมาด้วยจิตวิญญาณทหารหาญผู้ได้เหรียญซิลเวอร์สตาร์ว่า **จะขอให้รัฐบาลและนักการเมืองทั้งหลายยุติบทบาทบริหารประเทศสัก ๕ ปี เพื่อเปิดโอกาสให้คนดีมีความสามารถมาช่วยกันดูแลประเทศแทน** ขนาด**เสธ.อ้าย** พูดสั้นๆชัดเจน ก็ยังไม่วายโดนสื่อบางคนบิดเบือนว่า **เสธ.อ้ายจะแข่งประเทศไทย** ส่งผลให้คนปลิวแดงและคนสำคัญในคณะรัฐบาล พากันออกมาเหยียดหยันว่า**เสธ.อ้ายเป็นไดโนเสาร์เต่าล้านปีที่น่าสมเพช**

แต่หลังจากที่**เสธ.อ้าย** **ลำแดงเดช**เรียกคนมาร่วมประท้วงรัฐบาลได้กว่าสามหมื่นคนที่ **สนามม้าในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๕** รัฐบาลเริ่มระแวงพลังขององค์กรนี้ และทุ่มเทพลังอย่างสุดฤทธิ์สุดเดชที่จะกำจัดความพยายามของ**เสธ.อ้าย** โดยไม่คำนึงถึงกติกามารยาทของรัฐบาลประชาธิปไตยตามที่อวดอ้างเลย

เมื่อเสธ.อ้ายประกาศให้ผู้รักชาติทั้งหลายมาช่วยกันเผด็จศึกไล่รัฐบาลออกไป เพื่อภารกิจ
หยุดรัฐบาลที่ฉวยเงินแผ่นดิน ดูหมิ่นสถาบันฯ และเป็นรัฐบาลหุ่นเชิดให้กับทักษิณ ชินวัตร **โดยขอ
ให้พยายามชักชวนกันมาชุมนุมให้ได้ถึงล้านคน ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า ในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
๒๕๕๕** และบอกอย่างมั่นใจว่า ถ้ามาได้ล้านคน ท่านก็จะมีหมัดเด็ดที่ล้มรัฐบาลได้ทันที ทำเอาทุกฝ่าย
ไม่ว่าฝ่ายสนับสนุน ฝ่ายต่อต้าน ฝ่ายนั่งดู ต่างพยายามค้นหาคำตอบว่าอะไรคือหมัดเด็ดกันแน่
สุดท้ายก็ได้แต่คาดคะเนต้นเดา เพราะเสธ.อ้ายปิดปากเงียบ แต่รัฐบาลนั้นดูเหมือนว่า จะริบวางค่าย
กลเพื่อตัดไฟแต่ต้นลมและดำเนินแผนรุกฆาตสกัดกั้นประชาชนที่จะมาชุมนุมทันที

ส่วน**กองทัพธรรมของชาวโศก**นั้นตอบรับคำขอให้เข้าร่วมชุมนุมขององค์การพิทักษ์สยาม
อย่างเต็มใจ แม้ว่าท่านประธานกองทัพธรรมมูลนิธิ พลตรีจำลอง ศรีเมือง ซึ่งอยู่ในกลุ่มแกนนำ
พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย(พธ.)ไม่สามารถมาร่วมได้ตามนโยบายของแกนนำที่ยังไม่เข้าร่วม
แต่ก็ยินดีสนับสนุนให้ชาวกองทัพธรรมและพันธมิตรเข้าร่วมกิจกรรมได้

เกือบหนึ่งสัปดาห์
ก่อนถึงวันชุมนุม ชาวโศกจาก
ชุมชนต่างๆทั่วประเทศก็มารวม
กันที่สันติอโศก กรุงเทพฯ
เพื่อประชุมปรึกษาหารือการ
เตรียมงานชุมนุมและแบ่งงาน
แบ่งหน้าที่กันอย่างแข็งขัน โดย
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เทศน์ย้ำให้
สำนึกสำเหนียกอยู่ตลอดเวลาว่า
**การเข้าร่วมชุมนุมครั้งนี้ เราทำ
ตามหน้าที่ของพลเมืองดีที่ต้อง**

**ปกป้องชาติศาสน์กษัตริย์ รัฐธรรมนูญ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๐ และ ๗๑ แม้เราจะไม่ใช่
เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงก็ตาม** เราก็ทำงานนี้ หน้าที่ใครๆก็หาว่าชาวโศกมาเล่นการเมืองที่
ไม่ใช่สิ่งที่นักบวชและนักปฏิบัติธรรมควรกระทำ เพราะเรามั่นใจว่า การเมืองเป็นเรื่องของทุกคน และ
งานการเมืองคือการทำงานเสียสละเพื่อคนอื่นเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง เราจึงต้องออกไปแสดงตัวอย่าง
ที่ดีว่า ประชาธิปไตยคือการมาร่วมชุมนุมประท้วงรัฐบาลอย่างสันติอหิงสาในเรื่องที่เราไม่เห็นด้วย

พ่อครูเห็นว่า**ประชาธิปไตยขั้นหนึ่งหรือขั้นสูงสุดคือการมาแสดงตัวตน การออกมาเป็นมวล
โดยตรง เพื่อบอกให้รัฐบาลรู้ว่าเราไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลในเรื่องใดบ้าง** ส่วนการเลือกตั้งที่รัฐบาลอ้าง
นักอ้างหน้าว่าเป็นประชาธิปไตยสุดยอดนั้น แท้จริงเป็นแค่ส่วนเลี้ยวหนึ่งของประชาธิปไตยเท่านั้น
เพราะเป็นเพียงการเลือกตัวแทน ที่ยังไม่รู้เลยว่าเขาจะเข้าไปในสภา เพื่อทำงานให้ประชาชนหรือพรรคพวก
กันแน่ ยิ่งกระบวนการเลือกตั้งที่มีการซื้อเสียงและหลอกล่อด้วยนโยบายประชานิยมที่สัญญาจะให้
ตะพีต ประกอบกับมีการใช้วิชาमारเห็นอเมฆในการนับคะแนนอีก ก็ยิ่งบั่นทอนคุณค่าประชาธิปไตย
ของการเลือกตั้งให้ติดลบยิ่งขึ้น

นอกจากนี้พ่อครูยังกล่าวอย่างมั่นใจว่า **เราออกมาทำงานการเมืองทุกครั้งด้วยความบริสุทธิ์ใจและไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ** แต่มันจะเป็นการเพิ่มจำนวนของผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจการเมืองในระบบประชาธิปไตยระดับโลกุตรระให้มากขึ้น เหมือนเพิ่มจำนวนผีเสื้อกระพือปีกให้มากพอที่จะเป็นพลังให้เกิดพายุทอร์นาโด เพื่อกวาดล้างความเลวร้ายที่ปกคลุมประเทศอยู่ขณะนี้ให้มลายไปได้ และการออกมาทำงานการเมืองครั้งนี้ได้ก็ตามเราก็ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องชนะหรือแพ้ในความหมายของคนทั่วไปทั้งสิ้น **เรายึดหลักประชาธิปไตยขั้นอารยะที่ถือว่า การต่อสู้ทางการเมืองนั้นฝ่ายใดใช้ความรุนแรงฝ่ายนั้นแพ้**

ประการแรก เพราะเราเชื่อว่าระบบประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้นต้องต่อสู้กันด้วยความจริงอย่างซื่อสัตย์ บริสุทธิ์ สันติ อหิงสา คมลึก แม่นประเด็น ฝ่ายใดทำผิดหลักเกณฑ์เหล่านี้ก็ต้องยอมแพ้ ยอมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือลาออกไปเสีย

ประการที่สอง เรามาเพื่อเพิ่มฐานการปฏิบัติธรรม มาฝึกรับผัสสะในระดับสูงขึ้น ด้วยการมาตั้งตนอยู่บนความลำบาก ต้องอดทน เสียสละทำงานหนักขึ้น เป็นการเดินมรรคองค์ ๘ อย่างมีสติแข็งแรง มีความแหว่ไวรู้เท่าทันกิเลสโลก โภจร หลงของตนเองให้เก่งขึ้น เป็นต้น ดังนั้นการแพ้หรือชนะในทางการเมือง จึงไม่ใช่เป้าหมายสำคัญของชาวอโศก

กองทัพธรรมที่เป็นกำลังหลัก ทั้งเด็กและผู้ใหญ่เริ่มเข้าพื้นที่ปฏิบัติงานกันอย่างเข้มแข็ง เบิกบานเปี่ยมด้วยปีติว่าได้ทำงานเพื่อชาติศาสน์กษัตริย์กันอีกครั้ง **แม้ว่าครั้งนี้จะหนักยิ่งกว่าครั้งที่เคยผ่านๆมา** เพราะต้องเตรียมทั้งการตั้งเต็นท์ขนาดยักษ์ จัดทำห้องน้ำห้องสุขาชั่วคราวเป็นร้อยๆห้อง

เตรียมโรงครัว อาหาร น้ำดื่ม น้ำใช้ ไฟฟ้า เครื่องเสียง เครื่องถ่ายทำและถ่ายทอดสดของ FMTV และการดูแลรักษาความสะอาดทั่วไป ให้มหาชนที่คำนวณแล้วว่าจะมากขึ้นเรือนแสนขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่โตหนักหนาสาหัสสาครรจ์มาก เมื่อเทียบกับจำนวนคนอโศกที่มีน้อยนิด และฝ่ายบริหารยังต้องออกโรงเจรจาต่อรองเรื่องพื้นที่การตั้งเต็นท์กับรัฐบาลด้วย **เพราะรัฐบาลที่อ้างว่าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตย** **ตัวจริง พยายามขัดขวางการประชุมครั้งนี้ทุกวิถีทาง** ได้ส่งกำลังตำรวจกว่าสองหมื่นนายมายึดครองพื้นที่ลานพระบรมรูปทรงม้า ตั้งสาม-สี่วันก่อนการประชุม และตั้งจุดสกัดห้ามคนเข้าออกพื้นที่นั้นตั้งสองจุด แบบเดียวกับที่กลุ่มคนเสื้อแดงทำครั้งยึดพื้นที่ย่านการค้าราชประสงค์ในปี ๒๕๕๓ ไม่ผิดเพี้ยน จนพันธมิตรบางคนโทรมาบอกว่า **ขอให้กองทัพธรรมะวังให้มาก** เพราะได้ข่าวมาว่าการชุมนุมครั้งนี้ ตำรวจจะผนึกกำลังกับแกนนำคนเสื้อแดง วางแผนจัดการกับมวลชนที่มาประท้วงรัฐบาลอย่างเด็ดขาด ไม่งั้นคงไม่มีข่าวว่าทูตออสเตรเลียลงทูตไปพบกับแกนนำเสื้อแดงคนหนึ่งก่อนการประชุมแน่

ไม่กี่วันก่อนถึงวันชุมนุมใหญ่ขององค์การพิทักษ์สยาม เสียงร้องของ **ไอ้ วงมราวาส** ก็กระหึ่มไปทั่วพื้นที่ที่เปิด FMTV เรียกร้องให้คนไทยรักชาติที่เป็นทั้งพลังเคลื่อนไหวและพลังเงียบรวม

ตัวกันออกมาใช้อธิปไตยของตน เพื่อพิพากษาว่าที่รัฐบาลทำมาปีกว่านั้นไม่เหมาะสมแค่ไหนเพียงไร ทำให้ประเทศชาติและเศรษฐกิจเสียหายอย่างสาหัสแค่ไหน ถึงกาลสมควรที่ทุกคนต้องออกมาช่วยชาติหรือยัง **ขอให้ทุกคนออกมาหยุดยั้งนักการเมืองทั้งหลายที่มีพฤติกรรมทำร้ายทำลายชาติ ให้วางมือจากการบริหารประเทศชั่วคราว** เพื่อเปิดโอกาสให้คนดีมีศีลธรรมมารักษาเยียวยาสภาพบ้านเมืองที่กำลังล่มจมทุกด้าน ไม่ว่าจะด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และศีลธรรม จริยธรรมของประชาชนที่เสื่อมต่ำถึงขั้นยอมรับการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ ถ้าตนเองได้ผลประโยชน์บ้าง ส่งผลให้นักการเมืองผู้กระหายเงินกระหายอำนาจโหมทุ้มเทงบประมาณของชาติสร้างนโยบายประชานิยมมอมเมาประชาชนที่ไม่รู้เท่าทัน จนนำ

พาประเทศสู่ความเป็นหนึ่งมหาศาล เท่ากับสูบเลือดเนื้อคนจน ไปสังเวทความตะกละตะกรามของคนรวยที่มุ่งกอบโกยเงินและอำนาจให้ตนและพวกพ้องอย่างหน้าด้านกร้านกาลและทำเรดหูอย่างไร้ยางอายยิ่งขึ้นทุกวัน เนื้อเพลงตอนหนึ่งของ ไอ้ วงมราวาส จึงได้นำสโลแกนของพ่อครู ที่ว่า....

“.....ประเทศไทย สุดแย่พอหรือยัง หรือจะให้พังกว่านี้

นักการเมืองแย่พหรือย้ง หรือจะให้พังกว่านี้
เศรษฐกิจแย่พหรือย้ง หรือจะให้พังกว่านี้
ระดมกันออกมา.....”

ร้องย้าซ่าๆ เพื่อเรียกร้องให้ประชาชนออกมาช่วยกันเยียวยาประเทศไทย ก่อนที่ชาติของเราจะพินาศไปมากกว่านี้

และแล้ว ในวันเสาร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๗.๐๙ น. ที่สนามม้านางเลิ้ง
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ก็นำหมูนักบวชและผู้เตรียมบวชทั้งชายและหญิง ประกอบด้วย

สมณะและพระรวม
จำนวน ๕๐ รูป
สิกขมาตุ ๑๙ รูป รวม
๑๐๙ รูป ผู้เตรียมบวช
ได้แก่ นาค กรีก และปะ
๕ คน ติดตามด้วย
อุบาสก อุบาสิกา พุทธ
บริษัททั้งชาวอโศก
และผู้มาร่วมชุมนุม
หลายพันคนเข้าแถว
ธรรมยาตราจากราช
ต ฤ ณ มัย
สมาคมสุสาน
พระบรมรูป
ทรงม้าอย่าง
สง่างาม สงบ
สำรวม และ
พร้อมเพรียง
น่าเลื่อมใส
ด้วยสมณะสาธูปแห่งนักบวช

ส่วนกลุ่มฆราวาสก็ก้าวตามมาอย่างเรียบร้อยในบรรยากาศสงบเย็นของยามเช้า แต่ก็ดู
ดงงามด้วยสีสน้อย่างน่าตื่นตาตื่นใจ ด้วยขบวนผู้ถือธงไตรรงค์สีน้ำเงินขาวแดง และธงมหา
สีเหลืองสดใสพร้อมพระปรมาภิไธย รวมแล้วประมาณ ๓,๐๐๐ ผืน ปลิวไสวดูยิ่งใหญ่อลังการ ผู้คน
ที่เดินตาม ล้วนสวมเสื้อผ้าหลากสีสนเหมือนหมุดดอกไม้ นำประทับใจอย่างยิ่ง ตลอดการเดินทาง
ยาตราจะมีการถ่ายทอดสดทาง FMTV และจะมีการถ่ายทอดสดงานนี้ตลอดงาน โดยมีอีกหลายช่อง
ที่มาขอร่วมเกี่ยวสัญญาณถ่ายทอดสดร่วมด้วย เช่น ASTV, T News, ๑๓ สยามไทย ฯลฯ

เมื่อถึงเต็นท์ใหญ่
ที่เป็นเวทีกลาง ต่างแยก
ย้ายเข้าไปนั่งในเต็นท์เพื่อรอ
ทำพิธีบวงสรวงสักการะดวง
วิญญาณบูรพกษัตริย์ในเวลา
๐๙.๐๑ น. โดย เสธ.อ้าย
ต่อไป

**เวลาประมาณ ๘
โมงเช้ามีผู้มาแจ้งว่ากลุ่ม
ประชาชนจากต่างจังหวัด
ประมาณสามพันคนไม่**

**สามารถเข้ามาที่ลานพระบรมรูปได้ เพราะถูกตำรวจปิดกั้นไม่ให้เข้าถนนราชดำเนินนอก เรือตรีแซมดิน
เลิศบุศย์ ผู้ประสานงานกองทัพธรรมได้ประกาศขออาสาสมัครไปรับพี่น้องเหล่านั้น ก็มีกลุ่มจิตอาสา
ตามไปมากพอสมควร แต่ดูเหมือนไม่มากเท่าจำนวนกำลังตำรวจที่ถูกเกณฑ์มาหลายหมื่นในชุดเตรียม
พร้อมมีหน้ากากกันแก๊สน้ำตา มือข้างหนึ่งถือโล่อีกข้างถือกระบองยืนเบียดกันเป็นปีก หน้าตาท่าทาง
เครียดที่ต้องมาล่าปากอยู่ ๒ วันแล้ว แถมอาจจะถูกกรอกหูตลอดเวลา ว่าผู้มาชุมนุมเป็นพวกเลวร้าย
และมีอาวุธ ตำรวจบางนายถึงกับเชื่อว่า ถ้ายอมให้ประชาชนผ่านจุดสกัดได้ง่ายๆ ตำรวจก็อาจจะถูก
ฆ่าตายหมด(ตามที่รองนายกฯชี้เข้าทักษิณให้สัมภาษณ์ในวันต่อมา) การเข้าไปเจรจาขอให้เปิดทางจึง
ไร้ผล ประชาชนบางคนก็เข้าไปดันตำรวจออกไป ผลักกันไปผลักกันมา หลายคนถูกตำรวจตีหัวแตก
หลายคนหลุดเข้ากลางกลุ่มตำรวจ ก็เลยถูกจับมัดแขนโยนขึ้นรถตำรวจไป **และโดยไม่มี การเตือนก่อน
ตามกติกาสากลเลยว่าจะใช้แก๊สน้ำตาแล้ว ตำรวจก็ปาแก๊สใส่กลุ่มประชาชนอย่างหนัก** เกิดควันสีขาว
คละคลุ้งไปทั่ว ผู้คนแตกกระเจิงอย่างปวดแสบปวดร้อน เพราะไม่ได้เตรียมรับมือกับแก๊สมาก่อนเลย
ไม่มีแม้แต่หน้ากากที่จะมาล้างหน้าตาเพื่อบรรเทาพิษของแก๊ส ซึ่งต่อมาผู้โดนแก๊สทุกคนให้การว่า ครั้งนี้
แก๊สบล็อกการหายใจด้วย ทำให้รู้สึกเหมือนในใจจะขาด จนบางคนต้องใช้พลังจิตปลุกปลอบตนเองว่า
“**ไม่ยอม ฉันต้องไม่ตาย ฉันยังตายไม่ได้ ถ้านักการเมืองเลยยังทำลายชาติอยู่อย่างนี้**” แต่บางคนก็
สุขภาพไม่ดีหนักก็สลบสิ้นสติไป**

ประชาชนต้องสะบักสะบอมขนาดนี้ ตำรวจยังกล้าใส่ร้ายประชาชน หว่านประชาชนเอาแก๊ส
น้ำตามาโยนใส่ตำรวจ ช่างน่าละอายจริงๆ เพราะได้มีผู้ไปถ่ายรูปรูมาแจกันไนโซเซียลมีเดียว่า **รถตำรวจ
นั้นแหละมีระเบิดแก๊สน้ำตาซ่อนอยู่เพียบ แถมเป็นแก๊สหมดอายุแล้ว** มันถึงเป็นพิษทำให้คนใจจะขาด
ได้ โอ้โฮ! ตำรวจยุคนี้เก่งทั้งโกงทั้งโหดทั้งโกหก แต่ไม่แน่ว่าจะสู้รัฐธรรมนูญที่พูดโกหกสีขาวได้หรือเปล่า
ยิ่งกว่านั้นเมื่อประชาชนบางคนแยกมิสกวัดโดนแก๊สน้ำตา ก็หนีออกไปทางกองทัพภาคหนึ่ง ซึ่ง
ทหารที่นั่นก็ดูแลประชาชนอย่างดี ส่งคนเจ็บไปโรงพยาบาล **แต่ตำรวจก็ยังตามไปตะโกนด่าทออีก** ราว
กับว่าคนมาชุมนุมนั้นเป็นศัตรูไม่ใช่คนไทยด้วยกันทั้งๆที่ปากก็ว่าจะจัดการกับผู้มาชุมนุมอย่างละมุนละม่อม

แม้เหตุการณ์ทางนี้จะวุ่นวาย แต่ทางเวทีกกลางก็ดำเนินรายการตามกำหนดการเดิม เสธ.อ้ายเองก็มาเป็นประธานในพิธีเปิด เมื่อเวลา ๐๙.๐๑ น. ตามฤกษ์ยามที่กำหนดกันไว้ ผู้ร่วมพิธี ในเต็นท์ก็พนมมือสวดมนต์กันไป ส่วนบริเวณด้านนอกรอบๆเวทีกี่มีประชาชนเดินไปมาอยู่ชวักไขว่ ส่วนในเต็นท์ของกองทัพธรรม ผู้ทำอาหารก็ทำไปแจกไป ผู้คนก็มาเข้าคิวรอกันเป็นแถวยาว หลายกลุ่มก็กำลังนั่งรับประทานอาหารอย่างเอร็ดอร่อย ผู้กำลังเย็บแผลดูแลคนเจ็บก็ช่วยกัน ค่อนข้างจะ โกลาหล เพราะหลายคนถูกตีเลือดอาบหน้ามาแล้ว บางคนก็ถูกตีตามเนื้อตัวฟกช้ำ แต่ทุกคนมีกำลังใจ ดี บอกว่ายังใงก็สู้ตาย ไม่ยอมถอย ยิ่งตำรวจจับประชาชนที่ไร้อาวุธอย่างนี้ เราต้องยิ่งร่วมกันสู้ นำขึ้นชมหัวใจแกร่งที่รักษาดีจริงๆ

ระหว่างนี้ ผู้คนจำนวนมากเริ่มทยอยเข้าที่ลานพระบรมรูปฯจนดูคละคล้าไปหมด เต็มลาน และถนนที่เชื่อมต่อ บ้างมาลงทะเบียนผู้เข้าชมมุม บ้างขอแบบฟอร์มไปกรอก บ้างมาขอบริจาคเงิน ซึ่งครั้งนี้กองทัพธรรมขอให้บริจาคเข้าองค์การพิทักษ์สยามไปเลย บ้างก็ช่วยกันเก็บขยะทำความสะอาด บ้างก็เร่งรีบขนน้ำและยาไปช่วยกลุ่มที่โดนแก๊สน้ำตา ที่เต็นท์อาหารก็บริการกันอย่างเต็มที่ ทุกคนทำหน้าที่อย่างดีที่สุด นำประทับใจ

เกือบบ่ายสองโมง ผู้คนที่นั่งเก้าอี้ในเต็นท์ใหญ่ที่เวทีมากจนที่นั่งไม่พอ ต้องล้นออกมาปูเสื่อ นั่งอยู่ด้านนอกบริเวณหน้ากองอำนวยการของกองทัพธรรม กองพยาบาล และกลุ่มแพทย์วิถีธรรม ของหมอเขียว ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยดี ลักครู่หนึ่งทุกคนก็สะดุ้ง เมื่อได้ยินเสียงบี้มๆๆ เหมือน คนจุดพลุขนาดใหญ่ แต่เดาไม่ถูกว่าเป็นเสียงอะไรแน่ ลักพักหนึ่ง กลุ่มสมณะ ลิกขมาตุ ๔-๕ รูปก็

เดินเข้าที่กองอำนวยการ แต่ละรูปโดนแก๊สน้ำตาจนหน้าแดงตาแดงหายใจขัดๆ ญาติธรรมชาวโศกหลายคนรีบถวายผ้าและน้ำสะอาดให้ท่านล้างหน้าตา และหาเก้าอี้มาให้ท่านนั่งพัก จากนั้นก็มีญาติธรรมอีกหลายคนที่ไม่โดนแก๊สน้ำตามาเล่าว่า...

ตอนบ่ายโมงเศษๆ มีคนบอกว่าให้ไปช่วยนั่งเป็นมวลให้พ่อท่านและสมณะที่สะพานม้ฆวาน พ่อท่านจะเจรจาขอให้ตำรวจเปิดทางให้ประชาชนที่ค้างอยู่ด้านนอกเข้ามาร่วมชุมนุมกันที่ลานพระบรมรูปฯ เมื่อไปถึงก็พบสมณะและลิกขมาตุออกมาหนึ่งด้วยหลายรูปดูแน่นหนาดี นอกนั้นก็เป็นที่ญาติธรรมและผู้มาชุมนุมจำนวนมาก ที่มาร่วมนั่งเป็นกำลังใจ **ขณะรอตัวแทนฝ่ายตำรวจมาเจรจา** ก็มีคนที่ทยอยมานั่งด้วยเรื่อยๆจนเต็มไปหมด แต่รอแล้วรอเล่าก็ไม่มีตำรวจผู้ใหญ่ออกมาเจรจาเลย มีแต่พันตำรวจโทคนหนึ่งเข้ามาคุยด้วยในฐานะคนคุ้นเคย จากนั้น**พลเอกกิตติศักดิ์**ก็มาอาสาเข้าไปเจรจา แต่พอเข้าไปแล้วก็หายไปเลย มวลชนที่รออยู่เริ่มสอดส่ายสายตาดูโน่นดูนี้ ลึกพักหนึ่งก็มีคนโวยวายแล้วขึ้นไปที่ยอดตึกหลายแห่ง ในบริเวณนั้น ทำให้หลายคน**ได้เห็นคนชุดดำเคลื่อนไหว อยู่บนตึกเหล่านั้นด้วย**

ทันใดนั้นเอง โดยไม่มีปีไม่มีขลุ่ยไม่มีการเตือนใดๆไม่มีการฉีดน้ำที่เป็นมาตรการแรกๆในการยุติความวุ่นวายของม็อบ และข้อสำคัญ ผู้มาชุมนุมก็ยังนั่งอยู่อย่างสงบ ไม่ได้เป็นม็อบก่อเรื่องวุ่นวายใดๆ เพียงแต่มีเสียงบอกว่าให้เตรียมตัวเท่านั้น **ตำรวจก็ระดมยิงแก๊สน้ำตาตรงลิ่วมาในกลุ่มสมณะที่พ่อครูนั่งอยู่ด้วยเป็นการใหญ่** ทุกคนถูกอิทธิฤทธิ์ของแก๊สพิษนี้เล่นงานเอาแทบเอาชีวิตไม่รอด ภาพเหล่านี้ถูกถ่ายทอดสู่สายตาผู้ชมทาง FMTV และช่องทางทีวีต่างๆที่ถ่ายทอดสด

พ่อครูเล่าให้ฟังในเวลาต่อมาว่ามันตกอยู่ข้างหน้าท่านอย่างแม่นยำขณะที่ท่านนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ ดีหน่อยที่ยังไม่ตกบนศีรษะท่านเท่านั้น ไม่งั้นคงแยเหมือนกัน พ่อครูกล่าวว่า ตอนนั้นมีคนถวายถุง

พลาสติกไว้ให้ก่อนแล้ว แต่ท่านไม่เคยมีประสบการณ์ก็เลยทำไม่ถูกขั้นตอน ยิ่งครอบถุงไว้ยิ่งหายใจไม่ได้ จนท่านรู้สึกว้าว อ้อ! อาการเหมือนนี้จะขาดมันอย่างนี้เองนะ จากนั้นท่านก็รู้สึกว่ามีคนมาพยุงท่านพาออกมาจากกลุ่มควันนั้นอย่างทุลักทุเล ท่านจะถอดถุงออกก็ไม่ได้ เพราะแขนสองข้างถูก

คนประคองท่านจับอยู่ จนมีบางสื่อถ่ายภาพนั้นมาเห็นบนเนตว่า **แม้เป็นพระอรหันต์(อย่างที่ชาวโศกเชื่อ) ท่านก็ต้องหนีตายเหมือนปุถุชนคนธรรมดาตนเอง ใช่ว่าจะเหาะเหินหรือดำดินหนีได้ชะเมื่อไหร่** เขาก็คงตั้งใจชี้ว่าพ่อครูของเราท่านไม่ใช่อาริยะในทัศนะของเขาตนเอง ซึ่งต่อมาพ่อครูก็ได้ชี้แจงให้เขาทราบว่ **โดยสังขแล้วพระอรหันต์ ไม่กลัวตาย แต่ท่านอาจหนีตายถ้าเห็นว่ายังไม่ควรตายก็ยังไม่ยอมตาย แต่ถ้าเห็นว่าควรตายท่านก็**

จะไม่หนีและยินดีตาย ซึ่งจะต่างกับปุถุชนที่จะกลัวตาย และไม่ยอมตายจึงต้องหนีตายไว้ก่อน ไม่ว่าจะกลัวหรือไม่กลัวตายก็ตาม

จะว่าไปแล้ว การที่ชาวโศกจะรู้ว่ามีคนตำหนิตติติงพ่อครูอย่างนั้นอย่างนี้ ก็เพราะพ่อครูนั่นเองเป็นผู้นำมาอ่านมาบอกเล่าให้ลูกๆ ฟังเสมอ **ทุกครั้งท่านก็จะเตือนชาวโศกไม่ให้โกรธแค้นคนที่ว่าท่าน** หรืออย่างน้อยก็ต้องสามารถหักห้ามใจ ไม่ให้ด่าว่าเขา หรือตอบโต้เขาด้วยจิตโกรธหรือพยาบาท ท่านย้ำให้เรารู้จักกับผัสสะชนิดนี้ให้ดีๆ ให้ฝึกอ่านจิตได้ และทำจิตเป็น คือ ให้รู้เห็นกิเลสตนแล้วปรับเปลี่ยนให้เป็นกุศลเสมอ เหมือนรู้จักนำก้อนอิฐก้อนหินที่เขาโยนใส่ มาทำประโยชน์ให้ได้ ซึ่งชาวโศกส่วนใหญ่ก็มุ่งมั่นปฏิบัติตามคำสอนนั้นจนหลายคนทำได้ดีพอสมควร

แต่การที่ตำรวจชุดนี้แสดงความโหดเหี้ยมทำร้ายพ่อครูและนักบวชชายหญิงด้วยการตั้งใจระดมยิงแก๊สน้ำตาใส่ท่านอย่างครั้งนี้ ชาวโศกหลายคนยอมรับว่าสะเทือนใจมาก สัญญาเก่าๆที่ไม่ชอบตำรวจก็ขึ้นมาอีกชัดเจน จนไม่อยากใช้คำสุภาพเมื่อเอ่ยถึงตำรวจ จนกระทั่งได้ฟังทั้งพ่อครู ทั้งท่านสมณะ และท่านสิกขมาตุสอนถึงวิธีการทำใจให้อภัยและมองทุกอย่างตามความเป็นจริงและทำให้เป็นอนุเบกขาให้ได้อย่างรวดเร็วที่สุดที่จะทำได้ เมื่อฝึกไปๆก็ค่อยๆคลายใจและหัวเราะขำขันได้ เมื่อพ่อครูท่านเล่าให้ฟังว่าท่านรู้สึกอย่างไรตอนโดนแก๊ส หรือตอนเห็นภาพของพ่อครูและนักบวชทั้งหญิงชายรวมทั้งประชาชนทุกๆคนที่ค่อยๆเดินออกจากที่นั่นด้วยอาการต่างๆกัน **และที่น่าชื่นชมยิ่ง ก็คือไม่เห็นมีใครออกอาการวิ่งหนีเลยหรือแสดงอาการกลัวตายเลย**

จากนั้นกลุ่มประชาชนก็ทยอยกลับมาสมทบกับมวลชนกลุ่มใหญ่ที่ลานพระบรมรูปฯตามเดิมขณะที่จำนวนคนก็หลังไหลมาเรื่อยๆจนเต็มลานพระบรมรูปฯแล้ว หลายคนบ่นถึงอุปสรรค และความยากลำบากที่ต้องฝ่าฟันมากกว่า **กว่าจะมารวมชุมนุมได้ก็โดนกลั่นแกล้งหลายอย่างหลายประการด้วยวิฆาณารที่ไม่เคยมีรัฐบาลประชาธิปไตยที่ไหนในโลกเขาทำกัน** แทนนำหลายคนก็เริ่มตำหนิรัฐบาลอย่างรุนแรงที่ไม่รักษาสัจจะ **ทั้งๆที่ได้ตกลงกันเรียบร้อยก่อนหน้านี้แล้วว่า** เราจะมาชุมนุมอย่างสงบ สันติ

ปราศจากอาวุธ และจะอยู่กับที่ ไม่ไปรบกวนผู้อื่น ทั้งยังบอกชัดเจนว่า เราขอพื้นที่ตั้งแต่ลานพระบรมรูปจนถึงผ่านฟ้า **ตำรวจก็ตกลง รับปากว่า จะดูแลผู้มาชุมนุมอย่างดี** และถ้ามีกรณีรบกวนก็จะจัดการอย่างละมุนละม่อม จากมาตรการเบาๆไปหาหนัก ตามหลักสากล และรองนายกฯที่ประกาศตนเองอย่างอหังการว่าเป็นข้าทักษิณ ก็แสดงความใจกว้างว่าจะให้ฟรีทีวีช่องหนึ่ง ถ่ายทอดการชุมนุมครั้งนี้ด้วย ในฐานะที่รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลประชาธิปไตยเต็มร้อยเพราะมาจากการเลือกตั้ง **แต่สุดท้ายสัญญาทุกอย่างก็เป็นแค่กลลวง เหมือนอัมรินทร์พลที่ลอกสุจริตชนได้แล้ว ก็ภาคภูมิใจว่าเป็นชัยชนะที่งดงาม**

ต่อไปนี่ คือประมวลพฤติกรรมของรัฐบาล ที่อ้างว่าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยเพราะได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน แต่ดูจากพฤติกรรมไหนๆก็เป็นเผด็จการอัมรินทร์พลทั้งนั้น เช่น

รองนายกฯ(ข้าทักษิณ)พยายามดิสเครดิต(discredit)เสธ.อ้าย โดยอ้างข่าวกรองที่ปราศจากหลักฐานว่าองค์การพิทักษ์สยามรับเงินจากวงการผู้ค้ายาเสพติดและบ่อนการพนัน ทกพันล้าน เพื่อจัดม็อบล้มรัฐบาล ซึ่งเห็นชัดว่าจงใจใส่ร้ายป้ายสี แต่สื่อกระแสหลักก็ช่วยกระพือข่าวราวกับเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องจริง

รองนายกฯผู้เป็นข้าทักษิณประกาศหลายครั้งว่า ไม่อยากให้ประชาชนมาชุมนุม เพราะเกรงว่าจะมีมือที่สามมาก่อกวนทำร้ายประชาชน โดยอาจมีการโยนระเบิดเข้าไปฆ่าประชาชนก็ได้ ตามที่รองนายกฯ ได้ข่าวมา ทำให้หลายคนรู้สึกว่ **รัฐบาลขู่ประชาชนเพราะกลัวว่าจะมีคนมามาก ไซ้ใหม่**

นักวิเคราะห์หลายท่านก็กล่าวว่า ไม่มีหรือมือที่สามที่จะมาทำอย่างนั้น ถ้ามีก็รัฐบาลนั้นแหละทำเอง และมีแนวโน้มว่าจะทำจริงๆเพื่อนำ “นาย” ของตน เข้าประเทศได้อย่างเท่ๆ โดยไม่มีใครกล้าหืออีก

รัฐมนตรีหลายคน ออกมาให้สัมภาษณ์ บิดเบือนคำกล่าวของพลเอกบุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ ที่กล่าวว่าจะขอให้ให้นักการเมืองวางมือจากการบริหารประเทศสัก ๕ ปี กลายเป็นว่า เสธ.อ้ายจะแช่แข็งประเทศไทย ๕ ปี ทั้งๆที่ตอนนี้ประเทศกำลังก้าวหน้าไปด้วยดี เสธ.อ้ายกลับพยายามลากประเทศถอยหลังเข้าคลอง รัฐมนตรีคนหนึ่งถึงกับกล่าวว่าไม่อยากจะเห็นไม่อยากได้ยินเรื่ององค์การพิทักษ์สยาม เพราะขยะแขยงเหลือทน ซึ่งก็น่าจะจริงที่ต้องรู้สึกเช่นนั้น เพราะนักการเมืองเลือดเย็นมีหรือจะเข้าใจความตั้งใจดีของมนุษย์

รัฐบาลรีบประกาศใช้ พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ ก่อนวันที่ประชาชนจะมาชุมนุมตั้งสองสามวัน ทั้งๆที่เรื่องที่ลือลือรัฐบาลฟ้องศาลรัฐธรรมนูญว่า เสธ.อ้ายและองค์การพิทักษ์สยามเป็นกบฏ ฐานพยายามล้มล้างรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง และขอให้ศาลสั่งระงับการมาชุมนุมอย่างผิดกฎหมายครั้ง

นี้ทันที ซึ่งศาลได้วินิจฉัยแล้วว่าให้ยกคำฟ้อง และศาลยังยืนยันว่าประชาชนมีสิทธิมาชุมนุมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ทำให้ประชาชนสงสัยว่าการที่รัฐบาลยังประกาศใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคงต่อไป เป็นเรื่องผิดกฎหมายหรือไม่ แต่มั่นใจว่า อย่างนี้ไม่ใช่ประชาธิปไตยแน่นอน

กระทรวงมหาดไทยสั่งผู้ว่าฯทุกจังหวัด ควบคุมไม่ให้ประชาชนเข้ามาร่วมการชุมนุม หรือพยายามสกัดกั้นให้เข้ามาได้น้อยที่สุด ตำรวจเองก็ส่งเจ้าหน้าที่ไปล้อมแกนนำกลุ่มย่อยๆของแต่ละจังหวัด ให้เลิกนำคนเข้าร่วมชุมนุม จังหวัดไหนปล่อยให้คนไปร่วมชุมนุมมาก ผู้ว่าฯจะถูกพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งรูปแบบอย่างนี้มันเหมือนอันวาล ใช้หรือไม่

สำนักงานตำรวจแห่งชาติระดมกำลังตำรวจทั่วประเทศ ซึ่งตามข่าวมีถึงห้าหมื่นนาย มายันกับ **ผู้มาชุมนุม** โอโฮ! ยังจะไปต่อสู้กับอริราชศัตรูหรือผู้ก่อการร้ายระดับโลก หรือมีเจตนาร้ายแสบแฝงหรือเปล่า แล้วยังสั่งให้มายึดพื้นที่ลานพระบรมรูปทรงม้า รัฐสภา และทำเนียบรัฐบาล มีการปิดถนนหลายสาย ก่อนวันชุมนุมตั้งสองสามวัน ทำเอากรุงเทพฯรถติดวินาศสันตะโร ประชาชนเดือดร้อนกันทั่วหน้า

นอกจากนี้ **ตำรวจยังตั้งจุดสกัด** **มิให้ประชาชนเข้าออกพื้นที่ลานพระบรมรูปฯ** **ทุกจุด** โดยยอมให้ผ่านได้แค่สองจุดเพื่อ **ให้ตำรวจตรวจค้นอาวุธเพื่อความปลอดภัย**

หรืออันที่จริงเป็นการควบคุมไม่ให้มีการเข้าออกอย่างสะดวกนั่นเอง และ**ผู้เชี่ยวชาญการรบ** พิจารณาว่าการตั้งจุดสกัดอย่างนี้ รัฐบาลมีแผนเปิดประตูตีแมวผู้มาชุมนุมใช่หรือไม่ ถ้าใช่ เป็นเพราะรัฐบาลมีแผนล้อมฆ่าประชาชนแล้วโยนความผิดให้มือที่สาม พร้อมอ้างเหตุผลชอบธรรมที่จะประกาศกฏอัยการศึกหรือรัฐประหารตัวเอง แล้วให้นักโทษชายที่เป็นนายของเขาไปเทกโอเวอร์ประเทศไทย ใช่หรือไม่ และนี่คือประชาธิปไตยในอุดมการณ์ของรัฐบาลนี้ใช่ไหม

เหตุการณ์ที่สนับสนุนว่าแนวคิดนี้เป็นไปได้คือมีผู้ให้ข้อสังเกตว่าระหว่างการชุมนุมนั้นดูเหมือนว่าตำรวจกลับเป็นฝ่ายยั่วยุให้ประชาชนเกิดโทสะก่อการวุ่นวายก่อนด้วยซ้ำ เช่น

ตั้งด่านสกัดทางเข้าออกกรุงเทพฯ ด้วยการแก้มอเตอร์ประชาชนของผู้โดยสารทุกคน บ้าง **ขอตรวจจีของทุกคนบ้าง** ใช้วิธีขี้นรถปาดหน้าแล้วโยนเรือใบเจาะยางรถทัวร์บ้าง ใช้อิทธิพล **บังคับบริษัทหรือเจ้าของรถทัวร์** และยานพาหนะให้ยกเลิกข้อตกลงเช่ารถนำคนเข้ากรุงเทพฯ ในช่วงการชุมนุมบ้าง เรียกว่าใช้สารพัดวิธามารที่เดียว

มีการเอามือพิชไปปล่อยในเขตที่ประชาชนตั้งเต็นท์นอน เพื่อให้คนกลัวไม่กล้ามาร่วมชุมนุมแต่กลับส่งผลให้หลายคนที่ทราบข่าวโกรธแค้น เพราะมีเจตนาฆ่าคนอย่างอำมหิตด้วยจึงพากันมาเพิ่มขึ้น

มีการจับผู้เข้าชุมนุมทั้งในข้อหาไม่มีอาวุธ ทั้งๆที่เขามีแต่คัตเตอร์เล็กๆที่ใช้ตัดเชือกผูกเต็นท์ บางคนทีหลุดเข้ากลางวงตำรวจขณะผลัดกันก็เจอข้อหาบุกรุกเขตห้ามเข้า แล้วประกาศว่าจับกุมได้แล้วนับร้อยขณะนี่นำไปกักตัวอยู่ที่ทำเนียบฯ เหมือนจะยั่วยุให้มวลชนบุกทำเนียบกระนั้น

ตำรวจโยนแก๊สน้ำตาใส่ประชาชนโดยไม่เตือนก่อน และเมื่อมีคนโยนกลับก็โฆษณาประชาสัมพันธ์ว่าเห็นม๊ายๆ...มีอบมันมีแก๊สน้ำตามาทำร้ายตำรวจ

ตำรวจตั้งใจระดมปาแก๊สน้ำตาใส่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ และนักบวชชายหญิงของสันตโตโคกอย่างโหดเหี้ยม เมามัน จนวันคลั่งไปหมด ทั่วๆที่ที่นั่นกันอยู่อย่างสงบ

ทำการตัดน้ำตัดไฟ ทางโรงครัวทำอาหารไม่ได้ แม้เราจะมีรถปั่นไฟก็สว่างไม่พอที่จะดูแลความปลอดภัยของคนจำนวนมากในยามค่ำคืน

ตอนเย็น องค์การพิทักษ์สยามและภาคีเครือข่ายรวมทั้งกองทัพธรรมประชุมร่วมกัน วิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้และพิจารณาข่าวต่างๆที่ฝ่ายข่าวกรองแจ้งมา **แล้วก็มีความตั้งใจพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ มาพูดกระตุ้นนำความเข้าใจกับผู้มาชุมนุมที่เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ** ก่อนที่จะให้เสธ.อ้ายมาแถลงยุติ

การชุมนุม ตั้งแต่เวลา ๕ โมงเศษๆ ซึ่งทำให้การชุมนุมครั้งนี้เป็นการชุมนุมระยะสั้นที่สุดเกินคาดคิด ทำเอาทั้งผู้ชุมนุมทุกคนตกตะลึง ออกอาการเจียบกันไปหมดชั่วครู่ ก่อนจะมีเสียงปรบมือแสดงความเห็นด้วย แม้จะมีส่วนหนึ่งไม่พอใจแต่ไม่ได้แสดงอะไรรุนแรงออกมา

ฝ่ายรัฐบาลและตำรวจเองก็เริ่มระแวง และไม่แน่ใจว่าเสธ.อ้ายมีแผนการอะไรอีก แม้จะเห็นชัดๆว่าประชาชนทยอยกลับแล้ว เหลือแต่กองทัพธรรมและองค์การพิทักษ์สยามและประชาชนบางกลุ่มที่กำลังเก็บข้าวของ ตำรวจก็ยังคงตรึงกำลังแน่นปัก ยอมตากฝนระแวงระวังต่อไป แล้วจึงสลายกำลังในวันรุ่งขึ้นด้วยความรู้สึกฮึกเหิมในชัยชนะ

การออกมาต่อต้านรัฐบาลขององค์การพิทักษ์สยามและภาคีเครือข่ายครั้งนี้ แม้จะถูกมองด้วยสายตาหยามหยัน และเสียงเยาะเย้ยจากฝ่ายตำรวจและรัฐบาลว่าขี้แพ้ อ่อนประสพการณ์ ขาดวิสัยทัศน์หรือบ่อนทำลายใจก็ตาม แต่ผู้รู้กลับกล่าวว่า **เป็นการชุมนุมที่น่าชื่นชม เป็นแบบอย่างของความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงที่แกนนำเห็นความสำคัญของความปลอดภัยในชีวิตของผู้มาร่วมชุมนุมมากกว่าชัยชนะที่ได้มาด้วยชีวิตและเลือดเนื้อของประชาชน** เสธ.อ้ายกล่าวอย่างชัดเจนในการแถลง

ยุติการชุมนุมว่า เหตุผลสำคัญที่ต้องยุติคือ

๑. แม้จำนวนคนที่มาชุมนุมจะมากกว่าทุกครั้งแต่ยังน้อยกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่หนึ่งล้านคน
๒. รัฐบาลไม่รักษาสัจจะที่ตกลงกันไว้ว่า จะดูแลผู้ประท้วงที่มาชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธอย่างดีตามหลักสากล แต่กลับระดมยิงแก๊สน้ำตาใส่ แม้กระทั่งกลุ่มสมณะ นักบวช และประชาชนที่หนึ่งอย่างสงบ
๓. เมื่อวิเคราะห์ การกระทำของรัฐบาลทั้งหมด ตั้งแต่การระดมกำลังตำรวจเข้ากรุงเทพฯ มากเป็นประวัติการณ์ถึงทำหมิ่นคน และสำรองเตรียมพร้อมอีกสองหมื่นห้า อีกทั้งการวางจุดสกัดที่มีทั้งลาดหนามหลายชั้นและแท่งปูน(ที่เรียกว่าแบร์ริเออร์)ในจุดยุทธศาสตร์ที่ปิดหนทางเข้าออกทั้งของทหารและประชาชน การออกข่าวใส่ร้ายว่าประชาชนมีทั้งอาวุธ มีทั้งเงินทุนจากพวกมิจฉาชีพสนับสนุน

ตั้งหกพันล้านบาท และการกระทำที่เหมือนจงใจยั่วยู่ให้มวลชนโกรธแค้นก่อความวุ่นวายดังกล่าวแล้วข้างต้น ทำให้เกรงว่าเมื่อมีดีค้ำแล้วอาจเกิดเหตุร้ายกับมวลชนถึงขั้นเสียหายแก่ประเทศชาติได้

เสธ.อ้ายย้ำว่า แม้ท่านจะต้องการชัยชนะตามประสาทหาร เมื่อรบแล้วต้องชนะ ท่านก็ยอมไม่ได้ที่จะให้พี่น้องประชาชนต้องเสียเลือดเนื้อและชีวิตตามแผนของบางคน แม้แต่เพียงคนเดียว ท่านจึงขอยอมตายจากการต่อสู้กับรัฐบาลเอง ขอให้ทุกคนถือว่า เสธ.อ้ายตายแล้ว ไม่มีเสธ.อ้ายในแวดวงนี้อีกต่อไป

ส่วนกองทัพธรรมก็ชื่นชม เสธ.อ้าย ที่เป็นคนดีมีคุณธรรมสูง จงรักภักดีต่อชาติศาสน์กษัตริย์ เป็นคนตรงไปตรงมาใจกว้างรับฟังความ

คิดเห็นของทุกฝ่าย ไม่มีอัตตามานะว่าคนอื่นต้องทำตามที่ตนต้องการ **ยอมเสียสละรับ** ความพ่ายแพ้อย่างชายชาติทหาร เพื่อความปลอดภัยของประชาชน **แม้สังคมโลกปดูชนมองว่าท่าน** แพ้ แต่โดยสังขรณ์ท่านชนะอย่างชาวสะอาด ชาวกองทัพธรรมขอเป็นกำลังใจให้เสธ.อ้าย ยืนหยัด ยืนหยัดมั่นคงในคุณงามความดีนี้ต่อไป

** ขอดหญ้า บนหญ้า*

ขบวนเรี่ยขนของวิชา “รัฐพุทธศาสนิกศาสตร์” (การเมืองการปกครองแบบพุทธ)

ช่วงเตรียมงาน

วันที่ ๒๒ พ.ย.'๕๕ พวกเราประชุมเตรียมการชุมนุม พูดถึงงานต่างๆที่รับผิดชอบกันมากมาย ตั้งแต่อาหารพยาบาล เต็นท์ ห้องน้ำ ห้องส้วม ฯลฯ แต่จะใช้เพียงวัน ๒ วัน มันจะคุ้มไหม? ที่จะต้องไปก่อไปสร้างกับงานแบบเดียวเล็ก! มักเป็นคำถามที่พวกเราสายประหยัดจะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาอยู่เสมอๆ

คุณไทยแท้(มันแมน)อธิบายเปรียบเทียบให้ฟังว่า ขนาดเขากางเต็นท์ เตรียมเวทีจัดงานคอนเสิร์ตแค่คืนเดียว เขายังทำเลย นี่พวกเราทำเพื่อชาติซึ่งสำคัญยิ่งใหญ่กว่าหลายเท่า ทำไม่ จะทำไม่ได้....

ส่วนพ่อท่านก็ให้สัมภาษณ์ว่า ครั้งนี้เป็น การเรียนรู้อุปนิสัยปฏิบัติที่ ๑ หน้า ๒ (หน้า ๑ คือการชุมนุมเมื่อ ๒๔ ต.ค.'๕๕ ที่สนามม้าบางเลี้ยว) ซึ่งหัวใจของพระโพธิสัตว์นั้น ท่านจะคิดเพื่อเหลือให้มากกว่าเพื่อขาดอยู่แล้ว

ดังนั้นงานนี้จึงได้เห็นเด่นชัดขนาดใหญ่ ค่อยๆ กางขึ้นไปตามจำนวนคนอยู่ตลอดเวลา จากเดิมที่เรา มีเพียง ๓ เต็นท์ (ขนาด ๑๗ x ๒๐ เมตร) แต่เมื่อทีมศิษย์เก่าและเด็กอาชีวะมีไฟที่จะทำกัน พ่อท่านก็อนุมัติให้ทำให้เต็มที่ไปเลย สุดท้ายผลงานที่ลุยกันทั้งวันทั้งคืน จึงได้เต็นท์ออกมาทั้งหมด ๑๕ เต็นท์

ฝ่ายจัดอาหารพ่อท่านถามว่า พ่อท่านจะฉันที่ไหน? เมื่อใด? หมุ่มสมณะส่วนใหญ่เห็นว่า ควรฉันให้เรียบร้อยไปก่อนที่จะเข้าสู่ลานพระบรมรูปทรงม้า เพราะไม่แน่ใจว่า ถ้าคนมา มากจะออกมาลำบาก หรือเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น จะไปนั่งฉันอยู่คงไม่ได้ พ่อท่านฟังแล้วก็เห็นด้วย แต่พ่อได้รับทราบกำหนดการว่า พ่อท่านเทศน์ ๙.๒๐-๙.๔๕ น. แล้วหลังจากนั้นก็ไม่มีอะไรที่ พ่อท่านจะต้องทำอีก จึงน่าจะใช้เวลาไปฉันได้ พ่อท่านก็กลับมาเห็นด้วยกับข้อเสนอหลังนี้ แถมบอกด้วยว่า ไม่ฉันซักวันก็ไม่มีเป็นไร

ดูพ่อท่านสบายๆ ไม่คิดห่วงตัวเองเลย! จึงก็ทำให้เรารู้สึกคลายความวิตกไป โดยไม่คิดว่า จะเกิดเหตุการณ์ทำให้ต้องพากันอดจริงๆ... ก่อนวันศุกร์ของงาน พ่อท่านก็เร่งเขียนต้นฉบับให้กับ “เราคิดอะไร?” ที่รอปิดเล่ม จนเที่ยงคืนกว่าจะได้จำวัด แม้จะมีงานรัดตัวอยู่หลายด้าน แต่ท่านก็เดินไปให้กำลังใจพวกเราที่เตรียมงานกัน อย่างจำละหวั่นเป็นระยะๆ เป็นสุดยอด กระบวนท่า ที่ “ทำเมื่อไหร่ก็สนุก - หยุดเมื่อไหร่ก็สบาย” จะหยุดเมื่อไหร่จะทำเมื่อไหร่ก็ไม่

ติดไม่ขัดอะไร (ภาวะมฤต, กัมมัฏญา)

เนื่องจากวันศุกร์ดิบดีเจ้าหน้าที่ FMTV ต้องเตรียมติดตั้งอุปกรณ์กันที่ลานพระรูปก่อน จึงขออนุญาตพ่อท่านให้ย้ายมาจัดรายการสด “เรียนอิสระตามสำนัก” ที่ลานพระรูป และจะได้ทดสอบ ความพร้อมไปในตัว แม้จะยังไม่ถึงวันงาน แต่ญาติธรรมและผู้มาร่วมชุมนุมก็เริ่มหนาตา มีการเปิดประเด็น “สืบสานกระพ้อปีก” ขึ้นมา ในการบรรยาย พ่อท่านก็รับลูกมาขยายความ อย่างสบายๆ จนครบ ๒ ชั่วโมง จากนั้นจึงได้ไปหาที่พักจำวัดกันบนอัฒจันทร์ สนามม้า คืนนี้ จึงเป็นคืนที่พ่อท่านมีเวลาได้พักยาวนานกว่า ทุกๆวัน เพราะงานการทั้งหมดได้วางไว้ที่ สันติอโศกเรียบร้อยแล้ว

ขบวนธรรมยาตราเริ่มเคลื่อนเวลา ๐๗.๐๙ น.

และแล้วพอถึงวันที่ ๒๔ พ.ย. หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุเกือบทั้งหมดรีบฉันแต่เช้าตี ๕ การเดินธรรมยาตราครั้งนี้มีสมณะและพระ อาคันตุกะทั้งหมด ๑๐๙ รูป มีลิกขมาตุ ๑๙ รูป และกรัก ปะอิก ๙ คน เริ่มออกเดินกัน เวลา ๐๗.๐๙ น. พ่อท่านนำขบวนธรรมยาตรามาถึง

ลานพระรูปประมาณ ๐๗.๔๕ น. เป็นการเดิน
ที่มีประชาชนถือธงเหลืองและธงชาติยาวมากกว่า
ครั้งใดๆ ๐๘.๑๓ น. แซมดินพาสาสณ์คร
ส่วนหนึ่งไปรับประชาชนที่ถูกตำรวจบล็อกไว้ที่
สะพานมัฆวาน ไม่สามารถเข้ามาร่วมชุมนุมได้
ด้วยความพาเชื่อว่า ผู้ใหญ่ประสานกันไว้
เรียบร้อยแล้ว จึงไม่ได้เตรียมพร้อมอะไร คิดว่า
พาประชาชนไปดันพอเป็นพิธี ก็จะนำพี่น้องเข้ามาได้
แต่พอดันกันหน่อยเดียว ตำรวจก็ใช้แก๊สน้ำตา
กับประชาชนทันที แล้วยังแถมจับเอาไปอีกเป็นร้อย
ซึ่งชี้ให้เห็นการส่อเจตนาที่จะช่วยประชาชนให้
ปั่นป่วนวุ่นวายขึ้นมา แถมยังมีข่าวออกมาว่าถูก
จับเอาไปไว้ในท่าเนียบ จนเวทีกลางต้องรีบประกาศ
ห้ามประชาชนไปท่าเนียบเด็ดขาด ไม่ตกเข้าไป
ตามแผนที่คาดว่าตำรวจชุดล่อเอาไว้

เหตุที่พ่อท่านเข้าไปรับแก๊สน้ำตากับเขาตีมา

๐๙.๒๑ น. พ่อท่านเริ่มแสดงธรรม
ต่อจากพิธีบวงสรวงของพราหมณ์ จวบจน
กระทั่งพ่อท่านเทศน์จบ พ่อท่านปวดถ่าย จึง
เดินไปเข้าส้วมที่พวกเราทำไว้สำหรับผู้ชุมนุม แต่
เพราะอยู่ไม่ห่างจากจุดที่ปะทะกับตำรวจมากนัก
(แยกมิสกวัน) พ่อท่านก็เลยเดินไปดูเหตุการณ์
และได้พากันเข้าไปถึงหน้าแนวกันของตำรวจเลย
ทีเดียว คนบนรถเครื่องขยายเสียงก็พูดว่าพ่อท่าน
จะมาเจรจาแล้วให้ฝ่ายตำรวจส่งคนออกมาเจรจา
ด้วย พ่อท่านก็เลยตามเลยที่จะเข้าไปเจรจาทันที
ที่เขาประกาศ แต่หัวหน้าของเขาไม่มา พ่อท่าน
ก็พูดว่า “ถ้าตำรวจไม่เปิดทางให้ อาตมาก็จะนั่ง
อยู่ตรงนี้ล่ะ” แต่รออยู่ครู่หนึ่ง **เสธ.อุ๊ต(พล.อ.
กิตติศักดิ์)** ก็เดินฝ่าตำรวจขอเข้าไปเจรจากับ
ผู้บังคับบัญชาตำรวจแทน

พ่อท่านรอฟังอยู่ที่พักหนึ่งเสธ.อุ๊ตไม่ออก
มา จึงถอยมานั่งที่ด้านหลังรถเครื่องขยายเสียง
รออยู่นานเหตุการณ์ก็ไม่ได้คลี่คลายลง ต่างฝ่าย
ก็ยังประจันกันอยู่ คุณแซมดินมาสมทบและเล่า
ว่า ช่วงเช้าก็ได้รับคำสั่งมาให้พาผู้ชุมนุมไป

ผลักตัน ตำรวจ คิดว่าไม่มีอะไรรุนแรงเพราะ
 ผู้ใหญ่เขาตกลงกันกับตำรวจก่อนแล้ว แต่เมื่อ
 เช้ากลับได้รับแก๊สน้ำตาและยังถูก
 จับกันไปด้วย ตั้ง ๑๐๐ กว่าคน
 ซึ่งมีคุณมันแมนด้วย จึงทำให้งาน
 ต่างๆต้องชะงัก และตอนนี้คุณ
 แชมดินทำหน้าที่เป็นแกนตามไม่ใช่
 แกนนำ เมื่อไม่มีคำสั่งใดก็คงได้
 แต่นั่งรอ และพยายามติดต่อคุณ
 มันแมนซึ่งส่งข่าวมาเป็นระยะๆว่า
 ถูกกักขังอยู่บนรถที่วิ่งไปเรื่อยๆ

...สร้างความกังวลใจให้มากที่สุด

คนเตรียมถวายอาหารก็โทร.มาถาม..
 พ่อท่านไม่ลังเลให้ตอบปฏิเสธทันทีว่า วันนี้จะด
 ฉันอาหาร แต่อีกไม่นานเขาก็ติดต่อจะนำน้ำชุป
 มาถวาย และสุดท้ายก็หิวมาเองเลย...พ่อท่านก็
 ไม่ได้รับ เนื่องจากเห็นสถานการณ์ขณะนั้นคงลุก
 ออกไปไหนไม่ได้แล้ว แต่ต้องอยู่เพื่อยังความสงบ
 ไว้ และช่วงนี้การติดต่อทางโทรศัพท์ยากลำบาก
 มาก ติดๆดับๆ (เพื่อนสมณะและพวกเรอบอกว่า
 คงจะถูกบล็อกสัญญาณ)

ต่อมาหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และ
 ญาติธรรมเมื่อทราบที่พ่อท่านอยู่ที่นั่น ก็ติด
 ตามมาหนึ่งด้วย มีคนส่งหน้ากากปิดปากปิดจมูก
 กันฝุ่นและถุงพลาสติกมาให้เตรียมพร้อม ลัก
 พักใหญ่ๆ ประมาณ ๑๔.๐๐ น. ตำรวจก็ทั้งโยน
 และยิงแก๊สน้ำตาเข้ามา ทำให้รถเครื่องขยาย
 เสียงของผู้ชุมนุมที่อยู่ด้านหน้าต้องถอยร่นเข้ามา
 เกือบจะถึงที่พ่อท่านแล้ว พวกเราจึงรีบพาพ่อท่าน
 ออกมาด้วยความทุลักทุเล โดยพ่อท่านเองก็ไม่
 เข้าใจเทคนิคการใส่ถุงพลาสติกครอบศีรษะ....
 ไม่ได้เปิดให้อากาศดีเข้าไปก่อน (จะเตรียมก็ไม่ทัน)
 ดังนั้นพอแก๊สน้ำตาเข้ามาท่านก็สวมถุงจึงทำให้
 แก๊สเข้าไปในถุงเต็มๆพ่อท่านเล่าภายหลังว่า มี
 อาการอึดอัดมากหายใจไม่ออก

....คิดถึงความตายเลย แต่พยายามอดทนฝืนสู้

ในที่สุดเมื่อพาพ่อท่านมาถึงด้านหลังเวทีใหญ่ คุณต้นกล้า (พยาบาลกองทัพธรรม) เลือกรถตู้ที่ใช้งานของทีมถ่ายทำวิดีโอ ซึ่งพอจะเคลียร์ของได้ มาใช้เป็นที่พักพยาบาลพ่อท่าน...

ประมาณ ๓๐ นาที พ่อท่านก็ดีขึ้นจนเกือบเป็นปกติ ขณะที่เสียงโทรศัพท์ถามถึงอาการพ่อท่านเข้ามาไม่ขาดสาย พอๆกับหยูกยาอีกหลายขนาน....ฯลฯ

ประมาณ ๑๖.๐๐ น. **มีการประเมินสถานการณ์กันอีกครั้ง จึงนำไปสู่จุดตัดสินใจที่จะยุติการชุมนุม** โดยกำหนดให้พ่อท่านขึ้นอธิบายนำร่องไปก่อน แล้วให้เสธ.ย้ายขึ้นมาประกาศอีกที การประกาศเล็กอย่างกะทันหันทำให้เสธ.อ้ายถูกวิจารณ์ว่า เป็นคนไม่มีแผนไม่มีท่า.... **แต่นี้แหละคือสุดยอดกระบวนการทำของนักรบ ทั้งที่บนเวทีประกาศว่าไม่ชนะไม่เลิก ตายเป็นตายกัน แต่ว่าภายในไม่กี่วินาที สถานการณ์ก็พลิกกลับประกาศยุติการชุมนุมทันที นี่คือนาทีสุดยอดกระบวนการทำ อันเกิดจากการที่แกนนำ ไม่พยายามยึดติด ความคิดความเห็น ตามแผนของตัวเอง แม้ลึกๆเสธ.อ้ายอยากพาประชาชนลุย แต่เมื่อได้มาประชุม ต่างคนต่างรับฟังซึ่งกันและกัน และเสธ.อ้ายให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของพ่อท่านด้วย น้ำหนักเลยมาจบกันที่ว่า **เราควรจรรักษาความปลอดภัยของชีวิตประชาชนดีกว่า ลุยต่อนับเป็นการเสียสละของแกนนำของเสธ.อ้ายที่ยอมตายแทนประชาชน****

ในเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. แม้พื้นที่จะเต็มจนล้น..... มวลชนก็ยังหลังไหลมาอย่างไม่ขาดสาย..... พ่อท่านได้ขึ้นแสดงธรรมบนเวทีและได้เล่าประสบการณ์ในการเจอกับแก๊สน้ำตา พ่อท่านได้แสดงให้เห็นถึงจิตใจที่ไม่ได้หวั่นไหว แม้แก๊สน้ำตาจะทำเอาพ่อท่านหายใจไม่ออก เหมือนจะขาดใจก็ตาม

พ่อท่านกล่าวถึงการมาชุมนุมครั้งนี้คือการแสดงพลังวิถีประชาธิปไตยที่สวยงามที่สุด เพราะมวลชนครั้งนี้มากกว่าการชุมนุมครั้งก่อนที่สนามม้านางเลิ้ง

พ่อท่านชี้ว่า การเมืองเป็นเรื่องของทุกคนซึ่งมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ม.๗๐ **“บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้”** แม้การชุมนุมครั้งนี้ไม่อาจทำให้คนพาลยอมรับได้ ต้องอาศัยสถาบันตุลาการ ประชาชนมีสิทธิเป็นเจ้าของบ้านเมือง การชุมนุมนี้จึงถือเป็นการแสดงประชาธิปไตยอย่าง “อันดับ ๑” เลย เพราะกระทำตามกฎหมาย รธน. (อำนาจลำดับหนึ่ง) ดังนั้นประชาชนถือเป็นผู้

อำนาจที่ ๑ ในทางการเมือง และแม้แต่พระมหากษัตริย์ก็ยังทรงอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ... ลักษณะประชาธิปไตยแท้ๆ จึงเป็นการ “**แสดงมวลอำนาจอธิปไตยของเราเองแท้ๆ เป็นเสียงจากเรา..... ไม่ใช่ไปเลือกตั้งหาผู้แทน**”

สรุป ขอให้ผู้ชุมนุมเข้าใจว่า เราเดินทางในครรลองประชาธิปไตยอย่างถูกต้องแล้ว อย่าได้ละเมิดไปเอาชนะคะคาน แม้จะถูกละเมิดว่า ชุมนุมไม่สัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ประกาศไว้ก็ตาม **เราไม่ได้แพ้... เราชนะอย่างสวยงาม เพราะเราไม่ได้ละเมิดอะไร**

ก่อนการชุมนุมศาลรัฐธรรมนูญได้ตัดสินแล้วว่า การชุมนุมครั้งนี้สามารถกระทำได้อย่างถูกกฎหมาย ซึ่งทางองค์การพิทักษ์สยามก็ได้ประกาศว่าจะชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธ สันติ อหิงสา ไม่เคลื่อน ไม่ยึดสถานที่ใดๆ แต่รัฐบาลก็ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติความมั่นคงใน

ราชอาณาจักร อย่างไม่สมเหตุสมผล เป็นการออกพระราชบัญญัติมาปกป้องรัฐบาลแต่ไม่ใช่ปกป้องประเทศชาติแต่อย่างใด เป็นการกระทำเกินกว่าเหตุ

ก่อนหน้าการชุมนุมรัฐบาลก็นำวิฆามารมาสกัดมวลชน เช่น กักรถ ตรวจับสวาท ช่มชู้ทำร้าย ปล່อยงู วางตะปูเรือใบ และสารพัดวิฆามารซึ่งการกระทำของรัฐตำรวจเช่นนี้ ถือว่าเป็นการแพ้พาลของรัฐบาลที่ทำให้ผิดกติกา ข้อสำคัญคือ ตำรวจไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนจากเบาไปหาหนัก แม้จะมีการเตือนก่อน ก็มีเพียงป้ายบอกว่าจะใช้แก๊สน้ำตา เป็นการเล็งกฎหมายเท่านั้น ไม่ได้แสดงเจตนาจะเตือนอย่างจริงจัง การฉีดน้ำไล่ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการยิงแก๊สน้ำตา ท่านก็ทำเพียงเป็นพิธี ถือว่าตำรวจกระทำแบบหนักไปหาเบา ดังนั้นโดยความจริง ตำรวจและรัฐบาลพ่ายแพ้แล้วตามวิถีประชาธิปไตย

หลังจากที่พ่อท่านได้แสดงธรรม ใน เวลาประมาณ ๑๗.๒๒ น. พล.อ.บุญเลิศ แก้ว ประสิทธิ์ ประธานองค์การพิทักษ์สยามผู้นำการ ชุมชุม ก็ได้ออกมาประกาศยุติการชุมนุม โดย ได้กล่าวแสดงความเสียใจและขอบคุณประชาชน ผู้รักชาติที่เสียสละมาร่วมชุมนุม และเพื่อไม่ให้ เกิดการสูญเสียชีวิตและชีวิตของผู้ชุมนุมจึง ประกาศยุติการชุมนุม

การประกาศยุติการชุมนุมอย่างกะทันหัน ท่ามกลางบรรยากาศผู้ชุมนุมเนืองแน่นและยังคง หลังไหลกันมาอย่างไม่ขาดสาย ทำเอาทั้งผู้ชุมนุม หน้าเวทีและหน้าจอ ต่างเกิดอาการ “งง” ไป ตามๆกัน แต่ด้วยธรรมฤทธิ์ ผู้ร่วมชุมนุมต่าง พร้อมใจกันปรบมือให้กับความกล้าหาญ ในการ ตัดสินใจของเสธ.อ้าย ที่ยอมเสียหน้า แต่ไม่ยอม เสียชีวิตของพี่น้องผู้ร่วมชุมนุมแม้แต่คนเดียว

การได้มีผัสสะจริง ในเหตุการณ์จริง เป็นปรากฏการณ์จริง เอากายไปสัมผัสทั้ง

แก๊สน้ำตา และฝ่ามือฝ่าเท้ารวมทั้งกระบองของ ตำรวจ ทำให้หนักปฏิบัติธรรมได้เห็นอาการจิตโกรธ โมโห มีความหวั่นไหว กังวล กลัวขาดเจ็บ กลัว ตาย แม้แต่มีความทุกข์ใดๆเกิด แล้วได้รู้ได้เห็น เป็นปัจจุบันธรรม นั่นคือเราได้ “เห็นเป้าหมาย” ของการไปชุมนุม และยิ่งเราได้ทนอยู่กับอารมณ์ ทุกข์ในขณะนั้นโดยไม่หลุดแสดงความโกรธ เกลียด เคียดแค้น ชิงชัง ทางกาย วาจาออกไป แม้จะมี อาการอารมณ์อยู่ในใจแต่ก็ไม่เห็นผัสสะถือว่าได้ ปฏิบัติธรรม “เข้าเป้า” แล้ว และจะเป็นการ ปฏิบัติธรรมได้ทะลุเป้า เมื่อเรามีปัญญาพิจารณา จินตสังขจากอาการกิเลส อดทนกับทุกข์นั้นได้ อย่างไม่ยากไม่ลำบาก สามารถมีเมตตาและให้อภัยได้ นั่นก็คือได้ปฏิบัติธรรมมีผลจริงแบบ “ทะลุเป้า”

ภาพรวมของการชุมนุมครั้งนี้ประชาชน ผู้รักชาติส่วนใหญ่รวมทั้งนักปฏิบัติธรรมของ กองทัพอธรรม ล้วนปฏิบัติได้อย่าง “เข้าเป้า” เห็น ได้ชัดเจนนแม้จะถูกลักกักกัน ชมชู่ คุกคาม ตั้งแต่เริ่มเดินทางออกจากบ้าน ก็ไม่ได้ย่อท้อ หวั่นไหวกัน รถบัสมาไม่ได้ก็ใช้รถเล็ก รถไฟ แยกย้ายกันมา เมื่อมาถึงแล้วก็ยังมาเจอกอง กำลังตำรวจฝ่ายเสื้อแดง ใช้สารพัดวิชามารเล่น งานทุกรูปแบบ

ฝ่ายประชาชนแม้จะโกรธแค้น เพราะทั้งถูกกระที่บ ทั้งโดนทุบตีด้วยกระบอง เพื่อนฝูงพี่น้องถูกจับตัวไปเป็นร้อย โดนแก๊สน้ำตา แบบหมดอายุทำให้รู้สึกแบบจะขาดใจไปตามๆกัน ถึงกระนั้นก็พยายามรักษาความชอบธรรมกันไว้ ไม่ไปละเมิดจนเกิดความรุนแรงขึ้นมา จวบจน ได้ยุติการชุมนุม แม้ขณะการชุมนุมถูก “จุดติด” อารมณ์สูงของผู้คนไม่คิดถอยกันแล้ว แต่เมื่อได้ ฟังเหตุผลที่จะต้องหยุดกัน คนส่วนใหญ่ก็ พร้อมที่จะเปลี่ยนได้แบบ ๑๘๐ องศา เป็นการ

ยุติการชุมนุม
อย่างสงบเย็น
ท่ามกลางสาย
ฝนที่ตกลงมา

ในเวลาที่เราได้ประกาศยุติการชุมนุม ทำให้
บรรยากาศยิ่งผ่อนคลายทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและ
ผู้ร่วมชุมนุม ที่ได้ทยอยเดินทางกลับด้วยความ
สงบเรียบร้อย

ชาวกองทัพธรรมได้แสดงถึงสัมมา
อาชีวะ ว่าเรามาจัดการชุมนุมแสดงมวล
ประชาธิปไตยอันดับ ๑ เป็นงานการเมืองที่แท้
จริง คือการได้มาเสียสละได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สามารถระดมสรรพกำลังได้อย่างรวดเร็ว
พร้อมเพรียง ทั้งกำลังคนที่แม้มิ่ไม่มากแต่มี
เอกิกภาวะ มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน มีวินัย มี
ความศรัทธา ประกอบด้วยความอ่อนน้อม
ถ่อมตน จะเห็นภาพของโรงบุญมังสวิรัตพร้อม
แม่ครัวและวัตถุติบที่พร้อมบริการให้ฟรีด้วยน้ำใจ
มีเต็นท์ใหญ่ให้บังแดดบังฝนกางให้ในชั่วข้ามคืน
รวมถึงเวที มีแสงสีเสียง พร้อมถ่ายทอดสดทาง
FMTV ด้วยเทคโนโลยีแบบคนจนมหัศจรรย์
แต่ครบครันด้วยเนื้อหาสาระที่“ทุกบรรยากาศ
คือการรายงานความจริง” และที่ขาดไม่ได้คือ
มิให้แม่แต่ล้มหลากสี่ส้น พร้อมสร้างพร้อม
เก็บในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง

สาธารณูปโภคที่จำเป็นสำหรับการ
ชุมนุมและการอยู่อาศัยเหล่านี้ เป็นการ
ประกาศระบบสาธารณโภคี ที่ล้วนนมรมิตมา
จากกำลังสมองและสองมือเปล่าของชาวโศก
ไม่มีเงินของนายทุนหนุนหลังแม่แต่สัก ๖
พันล้านบาทแต่อย่างใด เป็นการทำตามปรัชญา
ในหลวง การเสียสละคือการได้ “Our loss is
Our gain” เราทำอย่างไม่ได้หวังว่าจะได้อะไร
นอกจากการมาลดละเสียสละ ไม่หวังความ
ช่วยเหลือจากมือที่สอง สาม สี่ หรือมือสีใดๆ
เสร็จจากการชุมนุมเราก็มาเก็บกวาดทำความสะอาด
สะอาดอย่างเบิกบาน มีพี่น้องจากหลากหลาย
กลุ่มที่ไม่ใช่ชาวโศกมาร่วมเก็บงานด้วย นี่คือ
การได้มาทำงานการเมือง เป็นประชาธิปไตย
แบบพุทธ ที่มีความยิ่งใหญ่ในโลก เป็นการศึกษา
“รัฐพุทธศาสนศาสตร์” ที่ว่าด้วยประชาธิปไตย
บทแรกของโลก ตามองค์พระศาสดาสัมมา
สัมพุทธเจ้า ที่ทรงทำเพื่อประโยชน์สุขของ
มหาชนเป็นอันมาก

พ่อท่านกลับมาสรุปงานที่สิ้นคือโศกอีกครั้งว่า...

“อาตมายืนยันชัดเจนว่า เราไม่ได้แพ้ พุทธยายืนยันอยู่หลายที่ว่า..เราไม่ได้แพ้ ใครเขาจะมองว่า แพ้ ก็เรื่องของเขามอง เพราะเราไม่ได้แพ้ **“ในเรื่องของ ประชาธิปไตย”** คนแพ้นั้นคือ **“คนผิด!”** คนแพ้ไม่ใช่เรา เราไม่ได้เป็นผู้ผิด เราไม่ได้เป็นผู้แพ้ ก็พูดชัดเจน คนมีปัญญาเขาก็จะฟังรู้

เพราะฉะนั้น เรื่องที่มันเกิดขึ้นนี้ มันเป็นการศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งอาตมามองไกลไปว่า ประเทศไทย มีการศึกษาประชาธิปไตย ที่งดงาม ไม่รู้ณะ.. อาตมาก็อาจจะไม่ได้เป็นคนกว้างขวางอะไร ก็ดูพฤติกรรมการเมือง ของต่างประเทศ แต่ละประเทศ เท่าที่อาตมาจะกว้างขวาง มีภูมิ มีปัญญา ที่จะรับรู้จากของต่างประเทศเขา

ประชาธิปไตยของเขาที่แหละ อาตมาก็ว่า ของเขาไม่ดั่งดงาม เท่ากับของไทยหรอก ใครจะเป็นคนสนใจการเมืองต่างประเทศ ก็ลองๆ แหย่อาตมาดูก็ได้ หรือยกตัวอย่าง ให้อาตมาฟังก็ได้ว่าประเทศไหน ที่เขามีพฤติกรรม การเมือง ประชาธิปไตย ที่เขาดงาม เท่าที่เรากำลังเป็นอยู่ทุกวันนี้

อาตมาว่า ไม่ได้หลงนะ ไม่ได้หลงตนเอง หรือหลงละเมอเพ้อผก มันเห็นความเห็นของอาตมาอย่างจริงใจ มันเห็น ความบริสุทธิ์ใจ ที่ได้ประชาธิปไตยอย่างนี้ แล้วก็พาพวกเราทำประชาธิปไตย โดยพาพวกเราเป็นแกนที่ไปประพัตริ่วมมือกับคนอื่นๆ ที่เขาจะเห็นด้วย หรือร่วมด้วยบ้าง อย่างที่เป็น นี้แหละ

สังเกตไหมว่า พออาตมาพูดจบ คนหลายๆคนก็จะเข้าใจไปขั้นหนึ่งแล้วว่า นี่เราไม่ได้แพ้ นะ เขาก็พากันเงยบลง ใช่ไหม? เพราะอาตมายังไม่ได้กล่าวปิด ยังไม่ได้ยกเลิก อาตมา

ยกให้เสธ.อ้ายเป็นคนกล่าว แทนที่จะมีคลื่นหรือมีอะไรขึ้นมาก็ไม่มี...สุดท้าย เสธ.อ้ายกล่าวอีกทีหนึ่ง จึงได้มีเสียงปรบมือกันขึ้นมา ถ้าเผื่อว่า มันไม่มีธรรมชาติพอ คนที่อารมณ์ค้าง..อะไรวะ ลงทุน ลงแรงกันขนาดนี้ เลิกง่ายๆ เกินไป คนอย่างนี้ยังมีอีกเยอะ อยู่ในนั้น อะไรวะ นี่จบแล้วหรือ นี่แพ้ะ..นี่แพ้ะ!

แน่นอน แต่ทุกอย่าง เหตุผล หลักฐานทุกอย่าง ซึ่งจึงทำให้เกิดการระงับด้วย ธรรมนี่คือเชิงปัญญา เมื่อเขากลับก็จะไปคุยกับคนโน้น คนนี้ เขาก็จะวินิจฉัย วิจัยกันไปอีก คนก็จะตามเห็น มันเป็นเรื่องที่ปรากฏขึ้นในสังคมแล้ว คนที่สนใจ เขาก็จะถกกัน เขาก็จะวิจัย วิจัยกัน มันก็เกิดการ กระจายความรู้ ไปทันที”

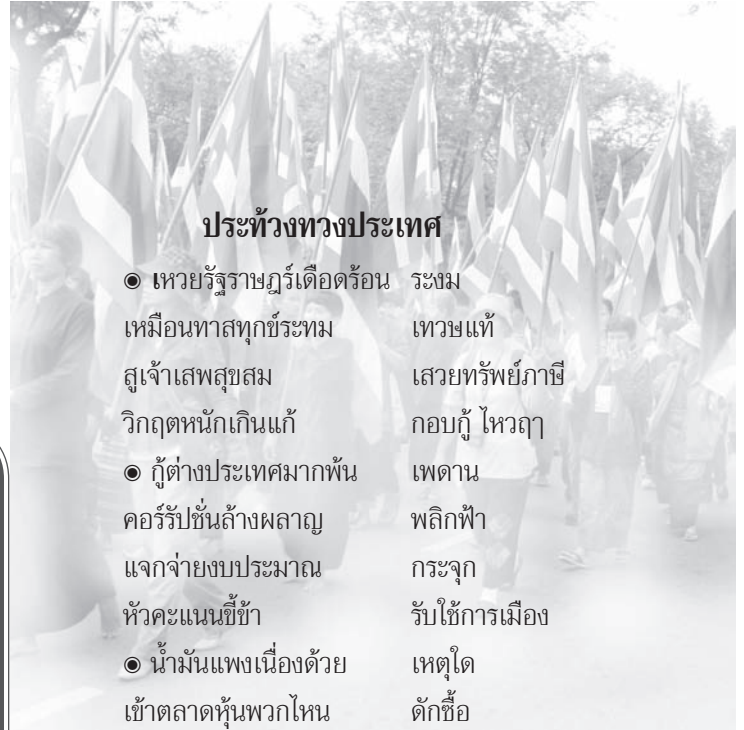
มันคือบทเรียนของวิชา “รัฐพุทธศาสนศาสตร์”(การเมืองการปกครองแบบพุทธ) ที่ทุกคนสามารถใช้วิจารณญาณของตัวเองตัดสินใจได้ มีความเสียสละ กล้าหาญ ที่จะรักษาชาติบ้านเมือง และรักษาความชอบธรรมได้ทุกๆสถานการณ์ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายหรือเจตนารมณ์ที่ชาวโลกหรือกองทัพธรรม มุ่งหมายต้องการ นั่นก็คือ....

“มีบุคคลในสังคมในประเทศนี้ ได้เกิดสติ ปัญญา มีความชอบธรรม เพิ่มจำนวนขึ้นให้แก่ประเทศ ก็เพียงพอแล้ว”

✦ กอดจอนปิงตามนะ

สำนักตีพิมพ์ใหม่ใจสงบ
 จึงประสบความสำเร็จความพอใจ
 จะเป็นได้ต้องฝึกปรับเปลี่ยนใจ
 ล้างกิเลสตนได้ใจเบิกบาน
 วันปีใหม่ควรมีสิ่งดีเกิด
 สิ่งประเสริฐควรฝึกเป็นแก่นสาร
 สิ่งชั่วเลวต้องรู้นั้นคือมาร
 ต้องล้างผลาญขำมันให้หมดไป
 สังคมโลกย์โลกหลงปล่อยไม่ตก
 จิตจึงหมกได้त्मไม่สลดใส
 เป็นบัวได้โคลนตมชื่นชมใจ
 ฝึกฝนตนไม่ได้ไร้ปัญญา
 แสนโชคดีเกิดมาเป็นมนุษย์
 ประเสริฐสุดควรต้องแสวงหา
 ชาวพุทธควรรู้ธรรมอันสัมมา
 สุดล้ำค่านำมาฝึกหัดตน
 ชาวอโศกโชคดีเป็นที่สุด
 ไม่ยอมหยุดนิ่งอยู่ในกุศล
 ทุกเวลามีคำเร่งฝึกตน
 เพื่อมรรคผลนิพพานเบิกบานเอย

ประท้วงทางประเทศ

- เหวยรัฐราษฎร์เดือดร้อน ระดม
เหมือนทาสทุกขระทม เหวยแท้
- สู่เจ้าเสพสุขสม เสวยทรัพย์ภายี
- วิกฤตหนักเกินแก้ กอบกู้ ไหวฤ
- กู้ต่างประเทศมากพัน เพดาน
- คอร์รัปชั่นล้างผลาญ พลิกฟ้า
- แจกจ่ายงบประมาณ กระจุก
- หัวคะแนนชี้ข้า รับใช้การเมือง
- น้ำมันแพงเนื่องด้วย เหตุใด
- เข้าตลาดหุ้นพวกไหน ดักซื้อ
- สิ้นปีแบ่งกำไร สู้รับ ร่ำรวย
- เอมอ้อมแต่พวกถือ ราษฎร์นั้นอดโซ
- จำนำทุกเมล็ดข้าว ใครคุย
- โกหกจนผ่านฉลุย อวดไม้
- เห็นราษฎร์เฉกไอ้ทุย สมัยทาส
- อวดเก่งกล้าคุยโก้ แก่แก้อ คนโกง
- ย้อนประวัติศาสตร์สู้ สร้างสยาม
- ละเลงเลือดลูกสาม ท่วมหล้า
- กษัตริย์จารึกพระนาม มหาราชสืบสมัย
- น้ำพระทัยแกร่งกล้า กลั่นแก้ว กลางสมร
- ท่านจอมทัพที่แท้ คือกษัตริย์
- กำตามด้วยพระหัตถ์ เสด็จหน้า
- อริราชรุกรานรัฐ ธิ ร่วม นำทัพ
- สืบกษัตริย์ฝากดินฟ้า เพียงฟ้า ขจรขยาย

๕๕ อ.เป็นต้น น.ประโคน

เมื่อดำเนินเต็ม ย่อมโน้ม ค้อมลงต่ำ
 คือข้าวสับ เหมือนหีบเบ้เล่า ฝ่ำต่ำพอง
 เกิดเป็นคน สมบูรณ์พร้อม ย่อมโน้มได้
 ถ้ำภายใน ไม่มีเนื้อ เต็มแห่งดี
 ที่สูงล้ำ คำฟ้า ท้าผยอง
 ไชว์ใจองหอง ตรองดู จະรู้ดี
 ด้วยดวงใจไม่ถือสา พาสุขขี
 ก็ยากที่ พลัดค้อม โนมได้เอย
 ๕๖ อ.ทอง ธรรมดา

ชื่อใหม่ นายพูนไท ชูน้ำเที่ยง
ชื่อเดิม นายไพฑูรย์ ชูน้ำเที่ยง
เกิด ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๓
พี่น้อง ๖ คน เป็นคนที่ ๔
ภูมิลำเนา จ.ร้อยเอ็ด
สถานภาพ สมรส มีบุตรชาย ๒ คน
การศึกษา มัธยมปลาย
อาชีพเดิม เปิดร้านซ่อมวิทยุ-โทรทัศน์ เขตบางแค กทม.

พบอโศกประมาณปี ๒๕๔๓ โดยการแนะนำของญาติธรรมครอบครัวหนึ่ง ซึ่งเปิดโรงเรียนสอนเด็กยากจนย่านบางแค พาไปที่สันตือโศก

เมื่อพบประทับใจในความเรียบง่ายดูเป็นลูกทุ่งดี และมีความจริงใจของญาติธรรม สถานที่ร่มรื่นเย็นสบาย ไม่เหมือนวัดอื่นที่เคยเห็นมา

หลังจากพบก็เริ่มถือศีล ๕ จริงๆจังๆ และลด ละอบายมุข โดยเฉพาะการดูหนัง ฟังเพลง ซึ่งเป็นสิ่งที่ชอบมาก อบายมุขหยาบๆ เช่นกินเหล้า สูบบุหรี่ ไม่มีอยู่แล้ว

ต่อมาพาลูกชายทั้งสองคนมาเรียนโรงเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ที่สันตือโศก ตนเองและแม่บ้านก็มาช่วยงานตามฐานงานต่างๆของสันตือโศก จนปี ๒๕๔๗ ย้ายกลับไปอยู่บ้านเกิดที่จ.ร้อยเอ็ด เพื่อทำกิจกรรม โดยยกกิจการงานที่ทำอยู่ให้น้องชาย

ปี ๒๕๕๑ ตัดสินใจเข้าวัด ไปอยู่ที่ราชธานีโศก พร้อมแม่บ้านและลูกชาย ซึ่งพามาเรียนที่ราชธานีโศกด้วย

แรกๆมาอยู่วัด ก็ช่วยงานตามฐานงานต่างๆทั่วไป จุดไหนขาดคนและต้องการความช่วยเหลือก็ไปทำ ปี ๒๕๕๒ ก็ได้เปิดฐานงานซ่อมอิเล็กทรอนิกส์และรับเด็กนักเรียนเข้าไปศึกษาเรียนรู้เป็นครูฐานงาน และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้ฐานงานต่างๆของบ้านราชาด้วย

ปัญหาและอุปสรรค

การร่วมงานกับคนที่จรรยาบรรณไม่ตรงกันก็จะทำงานด้วยยาก บางคนก็เจ้าอารมณ์ ใจร้อน ก็ต้องทำใจ บางคนก็นิสัยปล่อยวางได้เร็ว (ปล่อยปละละเลย) ก็ต้องทำใจ

แนวทางแก้ไข

กับคนอื่นก็พยายามเข้าใจเขา ให้โอกาสเขาและที่สำคัญทำใจ ยอมรับให้ได้กับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น, กับตัวเองก็พยายามมีสติให้มาก และพยายามรู้เท่าทันอารมณ์ที่จะเกิดขึ้น แต่ก็ทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง และมีความตั้งใจที่จะทำ

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

การมีสติให้ได้เสมอๆกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง คือเหตุการณ์ไม่คาดคิด ยากในการปรับเปลี่ยนอารมณ์ แต่ก็พยายามมีสติเพื่อทำใจยอมรับการเปลี่ยนแปลงให้ได้

คติประจำใจ

ฝันไว้ได้กำไร ตามใจขาดทุน

เป้าหมายชีวิต

ลดกิเลสให้ได้มากที่สุด

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

ถ้าทุกคนลดความเห็นแก่ตัวได้มากเท่าไร สังคมของเราก็จะอบอุ่นและน่าอยู่เพิ่มขึ้น

● ศรัทธา	ไม่เที่ยง	กลับกลอก
มารหลอก	แรงพิษ	ริษยา
เถระ	ฤาพิน	นินทา
ประชา	เดี่ยวชอบ	เดี่ยวชัง

ในอดีตชาติของ**พระสัทมัตตยเถระ** มีบุญญาธิการได้กระทำไว้แล้ว กับพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ท่านเคยสั่งสมบุญในยุคของ**พระพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ** ได้ถวายพัดใบตาลแด่พระองค์ ได้กั้นที่มุงบังที่คลุมด้วยดอกมะลิที่มีค่ามาก ซึ่งผลบุญนี้ทำให้เวียนว่ายตายเกิด อย่างไม่รู้จักทุกคติ(ทางไปชั่ว)เลย

กระทั่งได้เกิดในยุคของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคตม** เขาเป็นมาณพ(ชายหนุ่มในวรรณะพราหมณ์)ของพราหมณ์ตระกูลหนึ่งในแคว้นมคธ มีชื่อว่า **สัทมัตตยะ**

ก็ด้วยบุญบารมีต่างๆ ที่ได้สะสมไว้ ทำให้สัทมัตตยมาณพ บังเกิดความเบื่อหน่ายในโลกโลภีย มีใจฝักใฝ่ในโลกโลกุตระ(ความหลุดพ้นวิสัยโลกีย) จึงได้บวชอยู่ในพระพุทธศาสนาของ**พระผู้มีพระภาคเจ้า**

ภิกษุสาฎกมัตตติยะพากเพียรศึกษาธรรม ฝึกฝนวิปัสสนากรรมฐาน(พิจารณาให้เห็นแจ้งตามจริงในสิ่งที่กระทำอยู่) ไม่ช้านานนักก็ได้บรรลุธรรม เป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**ในโลก เป็นผู้มี**อภิญญา ๖** (ความรู้อันวิเศษยิ่ง ๖ อย่างที่ทำให้กิเลสหมดไป) ได้แก่

๑. **อิทธิวิธี** (มีฤทธิ์สู่กิเลสได้)
๒. **ทิพพโสต** (มีหูทิพย์แยกแยะกิเลสได้)
๓. **เจโตปริยญาณ** (กำหนดรู้จิตว่า มีกิเลสอันใดบ้าง)
๔. **ปฐเพนิวาसानุสสติญาณ** (ระลึกชาติกิเลสต่างๆของตนได้)
๕. **ทิพพจักขุ** (มีตาทิพย์มองเห็นลูกกิเลสได้)
๖. **อัสวักขยญาณ** (รู้แจ้งว่ากิเลสหมดสิ้นแล้ว)

พระสาฎกมัตตติยะเถระครั้งได้ทำประโยชน์ตน คือเผาผลาญกิเลสตนสิ้นเกลี้ยงแล้ว ก็ได้ทำประโยชน์ท่าน ด้วยการตักเตือนภิกษุทั้งหลาย ให้ดำรงอยู่ในศีลเป็นสรณะ(ที่พึ่ง) และอบรมสั่งสอนผู้คนทั้งหลาย กระทำผู้ที่ไม่ศรัทธาให้เกิดความศรัทธา ผู้ที่ไม่เคารพให้เกิดความเคารพ

เพราะเหตุดังนี้ ทำให้ผู้คนทั้งหลายบังเกิดความศรัทธา(เชื่อถือ)และเคารพในพระเถระอย่างยิ่ง ผู้คนจำนวนมากพากันตระเตรียมอาหารอันประณีต คอยใส่บาตรท่านเป็นนิตย์ จึงเป็นที่ริษยา(นินยที่เห็นคนอื่นได้ดีแล้วตนไม่ได้)ของ**มาร(คนที่จิตใจต่ำ)**ยิ่งนัก

เข้าวันหนึ่ง มารคิดชั่วร้ายขึ้นมาว่า

“เราจะต้องทำความเสื่อมลาภ เสื่อมยศแก่พระเถระนี้ จนกระทั่งดำรงอยู่ในพุทธศาสนาไม่ได้”

แล้วมารก็ปลอมตัว ให้มีรูปร่างหน้าตาเหมือนพระสาฎกมัตตติยะเถระ แล้วเดินบิณฑบาตไปยังเรือนตระกูลหนึ่ง ซึ่งศรัทธาในพระเถระ มี**หญิงสาวคนหนึ่ง**ซึ่งรูปร่างหน้าตางดงาม ออกมาจากเรือนนั้นใส่บาตร ขณะนั้นเองมารจึงคว้าจับมือของนางเอาไว้แน่น ทำที่ท่าว่าพึงพอใจนาง

หญิงสาวแม้จะตกใจ แต่ก็รู้สึกได้ว่า

“นี่ไม่ใช่สัมผัสของ**มนุษย์(คนมีใจประเสริฐ)**”

เพราะรู้สึกอย่างนั้น นางจึงตวาดออกไปทันที

“จงปล่อยมือ”

มารจึงยอมปล่อยมือของนาง แล้วรีบเดินจากไป

เหตุการณ์นี้เอง ทำให้คนในเรือนและคนอื่นๆในบริเวณนั้นที่ได้เห็นเหตุการณ์ ต่างก็บังเกิดความไม่ศรัทธาในพระเถระแล้ว

วันรุ่งขึ้น พระเถระไม่ทราบ

เรื่องนี้ ได้เดินไปบิณฑบาตที่เรือนหลังนั้น แต่ไม่มีใครใส่บาตรให้เลย มีแต่เสียงตำหนิด่าว่าให้ได้ยินเข้าหู ในขณะนั้น มารได้มาแอบซุ่มดูอยู่ พระเถระผู้มีเมตตา จึงเพ่งญาณ(ความรู้แจ้ง)ตรวจสอบสาเหตุ ทั้งได้เห็นกิริยาอาการของมารด้วย ก็ได้รู้ความจริง จึงตั้งจิตอธิษฐานด้วยฤทธิ์แห่งผลบุญของตน

“ขอชาคศพสนัขจิ้งจอกของมารเถิด”

ทันทีทันใด มารพลันรู้สึกมีชาคศพสนัขจิ้งจอกไว้แน่น ทุกข์ทรมานหนัก จึงเข้ามาหาพระเถระ พระเถระได้ข่มขู่มารให้หวาดกลัว แล้วให้เล่าเหตุการณ์จริงออกมาทั้งหมด พอมารเล่าจบแล้ว พระเถระจึงตั้งจิตอธิษฐานปลดชาคศพสนัขให้ แล้วมารก็หลีกหนีไป

คนทั้งหลายได้เห็นเหตุการณ์นั้น ก็รู้ความจริง จึงพากันขอขมาต่อพระเถระ

“ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ ขอได้กรุณาให้อภัยโทษแก่พวกเราด้วยเถิด”

พระเถระก็ยกโทษให้ เจ้าของเรือนนั้นจึงปวารณา(ยอมให้ใช้)ว่า

“นับตั้งแต่วันนี้ไป กระผมมีศรัทธาขออุปฐาก(ดูแลรับใช้)พระคุณเจ้าตลอดชีวิต”

ครั้นพระเถระได้ยินอย่างนั้น ก็กล่าวสอนธรรมแก่เจ้าของเรือน เตือนสติให้เกิดปัญญาในศรัทธา

“เมื่อก่อนท่านมีศรัทธา(ความเชื่อ) แต่เข้านี้ท่านไม่มีศรัทธา แล้วบัดนี้กลับมีศรัทธาอีก ศรัทธาช่างไม่เที่ยง กลับกลอก ดังนั้นหากอาตมาไม่มีความทุจริต(ประพฤติชั่ว)แล้ว สิ่งใด(ศรัทธา)ที่เป็นของท่าน สิ่งนั้น(ศรัทธา)ก็เป็นของท่านนั้นแหละ

ศรัทธานั้น อาตมาเคยเห็นมาแล้ว คนทั้งหลายประเดี้ยวรัก ประเดี้ยวหน่าย ผู้เป็นมุนี(ผู้มีปัญญารู้แจ้งถึงธรรม) จะเอาชนะ(ศรัทธา)ในคนเหล่านั้นได้อย่างไร

ถึงกระนั้นก็ตาม อาตมาก็คงเที่ยวบิณฑบาตไป ด้วยกำลังลำแข้งของตนยังมีอยู่ เพราะคนทั้งหลายยอมหุงอาหารไว้เพื่อมุนี ตระกูลละเล็กละน้อยเสมอๆ”

กล่าวจบ พระเถระก็เดินบิณฑบาตต่อไป

❁ **ณวมขุทธ**

พจนานุกรม ๒๗ ๖.๓. ๒๕๕๕

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๑๖)

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๒๗๗)

รายงาน

จาก

พุทธศาสนิกชน

สันติอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

อรรถนุ โข เม อุตตริมนุสสะธัมมา อะละมะ
ริยะฎาณะทัสสะนะวิเสโส อธิคโต โสหัง ปัจฉิเม
กาละ สะพรั้มมะจารีหิ ปุณฺณโฐ นะ มังกุ ภวิสสามีติ.

คุณธรรมอันวิเศษอันเราบรรลุแล้ว มีอยู่หรือไม่
เมื่อเพื่อนพรหมจรรย์ถามในกาลภายหลัง จะได้ไม่
เก้อเขิน.

๕ เหตุการณ์ทั่วไป

๑.๔ ตั้งศพ น.ส.สุคนธ์ จำจิตขึ้น อายุ ๘๕
ปี มีการเทศน์หน้าศพ ๓ วัน

๑.๕ พ่อครูกลับจากโรงเรียนผู้นำ จ.กาญจนบุรี

๑.๖ ประชุมคณะกรรมการเตรียมงานชุมนุม
แสดงมวล

๑.๗ ตัวแทนกำนันผู้ใหญ่บ้านขอความช่วยเหลือ

จากชาวอโศกให้ไปช่วยอำนวยความสะดวกการ
ชุมนุมประท้วงรัฐบาลของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ที่
ลานพระบรมรูปทรงม้า โดยช่วยถ่ายทอดสดทาง
FMTV สร้างร่วมให้ใช้ แจกอาหาร เก็บขยะ ทำ
ความสะอาด ฯลฯ

๑.๑๐ พ่อครูไปร่วมงานรำลึกถึงท่านอังคาร

กัลยาณพวงค์

ทีมงาน FMTV ถ่ายทอดสดการประชุมกลุ่ม
พิทักษ์สยาม

กิจกรรมนันทกลุ่มชลบุรี และกลุ่มจันทบุรี

จ.๑๒ นักเรียนสัมมาสิกขาไปโฮมแรงแยกเกี่ยวข้าว
ที่สวนบุญผักพืช

พถ.๑๕ คนวัดฝ่ายหญิงโฮมแรงแยกทำความสะอาด
ตึกขาว

ประชุมกรรมการชุมชน

ประชุมกรรมการ ๓ บริษัท

ศ.๑๖ หมุ่มสมณะและชาวชุมชนคนวัดส่วนหนึ่ง
ไปเข้าคอร์สสุขภาพ ที่สวนบุญผักพืช

ส.๑๗-อา.๑๘ ค่ายอุโบสถศีล ครั้งที่ ๑๐๗
ชีวิตนี้สุขได้ด้วยจิตเรา

จ.๑๙ อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร นำ
หมุ่มสมณะนวกะมาพักที่สันติอโศก

อ.๒๐ ประชุมที่ทีมงานจัดชุมนุมร่วมกับเสธ.อ้าย
พถ.๒๒ ญาติธรรมจากต่างจังหวัดเริ่มเดินทาง
เข้ามาพักที่สันติอโศก

ศ.๒๓ หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ไป
เตรียมสถานที่ และพักค้าง เพื่อร่วมชุมชนกับกลุ่ม
องค์กรพิทักษ์สยาม ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

ส.๒๔ ร่วมชุมนุมต่อเนื่อง และเสธ.อ้ายประกาศ
ยุติการชุมนุมเมื่อเวลา ๑๖.๓๐ น.

อา.๒๕ ช่วยกันเก็บของ และทำความสะอาด
บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า

อ.๒๗ นักข่าวจากสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
และเดอะเนชั่น มาขอสัมภาษณ์พ่อครู

อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร นำหมุ่ม
สมณะนวกะไปพุทธสถานคีรีระอโศก

พถ.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

ศ.๓๐ ไปเยี่ยมสมณะธาตุนุญ ธาตุนุญโย ที่
โรงเรียนผู้นำ

พ่อครูไปพบจักษุแพทย์

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

เดือนสุดท้ายของปีแห่งความสุข(๕๕๕) สุขมาก
สุขน้อยตามอัธยาศัยตามสมมุติ สมมุติคือลัจจะ
ผู้มีวิมุตติจะเข้าใจสมมุติและใช้สมมุติเป็น

๕๕ เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ ชาวชุมชน คนวัด และญาติธรรมเริ่ม
เทศกาลจัดงานโรงบุญมั่งศรีสวัสดิ เพื่อถวายเป็นพระ
ราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จ.๓ เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการมาตรวจ
ประเมินโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโคก

พ.๕ กลุ่มญาติธรรมไปร่วมถวายพระพร ที่
บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า

พท.๖ ร่วมงานฌาปนกิจศพคุณพ่อสม คณา
อายุ ๘๐ ปี บิดาของคุณผืนดิน อโศกตระกูล ที่
วัดบ้านไร่ อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี

จ.๑๐ นักศึกษาจาก ม.บูรพา มาทำข่าวและ
ศึกษาแนวทางการปฏิบัติธรรมของชาวอโศก

อ.๑๑ ร่วมงานฌาปนกิจศพ น.ส.ใจเพียร

(ณัฐพร) เหล่าธรรมยั่งยืน ที่เมรุพุทธสถานปฐมอโศก
อา.๑๖ ชาวชุมชน คนวัด ญาติธรรม และนัก
เรียนสัมมาสิกขาโฮมแฮงชนทราชมบริเวณรอบๆ
พระวิหารพันปีเจดีย์พระบรมสารีริกธาตุ

จ.๑๗ สมณะใต้ดาว เภฏฐานักชัตโตเดินทาง
ไปฟื้นฟูสุขภาพที่เนินพอกิน จ.กาญจนบุรี

อ.๑๘ นักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางไปบ้านราชา
เพื่อช่วยเตรียมงานโพชฌังคาริยลัจจาย

พท.๒๗ หมุ่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม
เดินทางไปร่วมงานที่บ้านราชา

๕๕ ปีเก่าผ่านไป ปีใหม่มา ทุกครครครั้ง
อนิจจัง เป็นสมมุติ สิ่งทั้งหลาย
เป็นลัจจะ เวียนวน ไปจนตาย
จบสุดท้ายคือนิพพาน สถานเดียว

◇ สมณะแต่ธรรม อัมมรักขิตโต

ปฐมอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

พท.๑-อา.๔ งานมหาปวารณาครั้งที่ ๓๑ สมณะมาประชุม ๙๖ รูป อาพาธ ๒ รูป ขาดประชุม พ่อครูมีไฟมากเทศน์ปลุกสำนึกให้หมู่สมณะเร่งความเพียรสู่การบรรลุธรรม เป็นเวลา ๔ ชั่วโมงกว่า

ศ.๒-อา.๔ ตักบาตรเทโว มีผู้มาร่วมงานพันกว่าคน มีผู้ร่วมเปิดโรงบุญ ๒๐ เจ้า

ในงานนี้ ทางโรงบุญพลังแผ่นดินแจกบุญให้ผู้มาร่วมงานคนละ ๒๕ กิโลกรัม และถ้าซื้ออีกขายต่ำกว่าทุน มีผู้มาอุดหนุน ได้กำไรอารียะ(ขาดทุน) แสนบาท ร้านดินอุ้มดาวสาขา ๒ จำหน่ายสินค้าทุกชนิดครึ่งราคา เสร็จจากงานมหาปวารณา คณะครูมีมติปิดโรงเรียน ๒ สัปดาห์

ตอนบ่ายพ่อท่านเดินทางไปรับกิจนิมนต์ที่ร.ร.ผู้นำจ.กาญจนบุรี มีญาติธรรมติดตามไปอีกจำนวนมาก

จ.๕ รศ.บำเพ็ญ เขียวหวาน ประธานคณะทำงานจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ม.สุโขทัย ธรรมมาธิราช และคณะ ตรวจเยี่ยมเนินพอกินก่อนจัดงานสัมมนาโครงการเรียนรู้ทางไกล หลักสูตรการดำรงชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ที่เนินพอกิน วันที่ ๒๒-๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งหมด ๑๕๐ คน

พ.๗ ไปช่วยงานการประชุมประจำตัวของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ประมาณแสนคนที่มาชุมนุมที่ลานพระบรมรูปทรงม้า โดยไปเป็นผู้รับใช้ บริการถ่ายทอดสดทาง FMTV บริการพยาบาล, อาหาร, น้ำดื่ม, ห้องส้วม, ความสะอาด ฯลฯ

ส.๑๐ สมณะลิกขมาตุ ชาวมุขุมชน ไปร่วมงานเสวนาสรรสาระ ทัศนจักรครั้งที่ ๘ ตอนวิสัยทัศน์ธรรมกับสันตอโศก โดยพ่อครูโพธิรักษ์ ณ ศาลาวัดทองนพคุณ

ส.๑๐-อา.๑๑ สมณะลิกขมาตุ รับกิจนิมนต์แสดงธรรมที่อนุสรณ์สถานแดนอโศก จัดงานสุขภาพพึ่งตน ครั้งที่ ๕ มีผู้มาร่วมงาน ๔๐ คน

จ.๑๙ ประชุมมุขุมชน พ่อท่านเป็นประธาน ตกเย็นพ่อท่านแสดงธรรม เรียนนิสระตามสำนักโดยมีอาจารย์กฤษณา ให้วัฒนาภูกุล เป็นผู้สัมภาษณ์ ชื่อชุด “พุทธศาสนาคือประชาธิปไตยที่ยิ่งใหญ่ในโลก”

อ.๒๐ เวลา ๑๐.๐๐ น. นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ระดับ พ.ต.อ. จำนวน ๒ นาย พ.ต.ท. จำนวน ๒ นาย และตำรวจชั้นประทวนอีก ๔ นาย มาสอบถามการไปร่วมประชุมกับองค์กรพิทักษ์สยามที่ลานพระบรมรูปฯ

พท.๒๒-ศ.๒๓ สัมมนาโครงการเรียนรู้ทางไกล หลักสูตรการดำรงชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ศูนย์เรียนรู้เนินพอกิน โดยมีหัวหน้าศูนย์เรียนรู้ทั่วประเทศทั้งหมดประมาณ ๑๕๐ คน เข้าร่วมสัมมนา

ชาวมุขุมชนไปร่วมเตรียมงานชุมนุมประจำที่ลานพระบรมรูปทรงม้าร้อยละกว่าคน

ส.๒๔ สมณะ-ลิกขมาตุ ชาวมุขุมชนไปสนามม้านางเลิ้ง เพื่อเข้าชบวนธรรมยาตรา ไปที่ลานพระบรมรูปทรงม้า มีผู้ร่วมชบวนหลายพันคน เข้าสู่สนามชุมนุมประจำรัฐบาล ร่วมกับองค์กรพิทักษ์สยาม

พันธมิตร องค์กรอื่นๆ และประชาชนทั่วไป

อ.๒๗ ชาวชุมชนเดินทางไปจ.นครราชสีมา ๑ รถตู้ เพื่อประชุมเพลิงคุณพ่อเลิศ ขอบจุกกลาง อายุ ๘๐ ปี ที่วัดมะค่า บ.มะเกลือ อ.โนนสูง โคราช

๕๕ ข้าวที่นาแรงรักสุกพร้อมเก็บเกี่ยวแล้ว

...ทำตามกำลัง

ขอขอบพระคุณชาวนาที่ปลูกข้าว

...ให้เราได้มีชีวิตอยู่ถึงวันนี้

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

๕ ธันวาคม เป็นเดือนแห่งมหามงคล และในวันนี้ชาวไทยมีปีติสุขมาก ที่ได้ไปร่วมถวายพระพรในหลวง ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า ชาวชุมชนปฐมอโศกและนักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางตั้งแต่เช้าเพื่อไปร่วมถวายพระพร

เป็นจารีตประเพณีของชาวโศกที่ปฏิบัติกันมายาวนานกว่า ๓๐ ปี ที่เมื่อถึงช่วงวันที่ ๕ ธันวาคม ต้องระดมจัดโรงบุญมั่งสิริไว้กันทั่วประเทศ ตั้งแต่ต้นเดือนชาวปฐมอโศกช่วยกันจัดมาเรื่อยๆ โดยมีคุณช่วยบุญ จันทรรักษาเป็นแม่งานหน้าพุทธสถาน แจกกันที่ศาลาค่า๑,๒ มรป. มรฐ. ชาวชุมชนบางกลุ่มพาคณะไปต่างจังหวัด เพื่อจัดโรงบุญฯ รวมแล้วชาวชุมชนปฐมอโศกจัดได้ ๑๖๑ โรงบุญ กับทีมงานและเจ้าภาพที่ช่วยกันจัดโรงบุญ

อ.๑๙ งานศพคุณหน้อย(ใจเพียร เหล่าธรรม ยิงยง) ภริยาของคุณทุ่งดิน วันรุ่งขึ้นประชุมเพลิง

ตอนบ่าย และตอนเย็น สมณะ ชาวชุมชนไปร่วมงานศพคุณจิ้น หนูนันต์ อดีตเจ้าของแดนอโศก นิมนต์สมณะแสดงธรรมด้วย ประชุมเพลิงวันที่ ๑๖ ธ.ค. บ่าย สมณะ ลิกขมาตุและชาวชุมชนไปร่วมงานประมาณ ๓๐ คน

ศ.๑๔ คุณสุดสายธรรมนิมนต์สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปทำบุญครบรอบการจากไปของคุณแม่ลำดวน หล่มกำเนิด ในตัวเมือง จ.สมุทรสงคราม เกษตรกรชาวสงขลา ๗๐ คน คึกษาดูงานที่เนินพอกิน

ส.๑๕ ช่วงเช้าลิกขมาตุพูนเพียรและลิกขมาตุ ต้นข้าว รับกิจนิมนต์ที่พุทธสถานศาลือโคก ทำบุญครบรอบการจากไปของบรรพชนศาลือโคกถึงสามคน คือ แม่แก้ว นาคตระกูล พ่อฉาย และคุณยายทา ทิวีทรวิชัน(ทิวีดาวเทียม) สัมภาษณ์สมณะ เสียงศีล ชาตวโร ที่เนินพอกิน

อ.๑๖ เกษตรกรชาวระยอง ๓๐ คนศึกษา ดูงานที่เนินพอกิน

จ.๑๗ ชาวไนจีเรีย นำโดย ดร.รัตนภรณ์ ธรรมโกศล ๑๐ คน ศึกษาดูงานที่เนินพอกิน ๑ เดือน

พ.๑๙ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนไปจ.ระนอง อ.สุขสำราญ ต.นาคา เพื่อร่วมประชุมเพลิงนายวิชัย คุณฤทธิ์ ซึ่งเป็นพ่อของนักเรียนม.๔ พล เพื่อนๆ ม.ปลายร่วมเดินทางไปด้วย

คุณต๋อยปลุกขวัญ ถวายอาหารสมณะเนื่องในวาระครบ๑๐๐ วันการจากไปของคุณแม่ทองใบ สุภาพ

ส.๒๒ จัดรายการสด FMTV รายการเพื่อฟ้าดิน เป็นครั้งแรก

อ.๒๕ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับนิมนต์ให้ไปบรรยายอบรมหมอดินทั่วประเทศ ๒๐๐ คน โครงการของกรมพัฒนาที่ดินที่โรงแรมมารวยการ์เด็น

จ.๒๔-พ.๒๖ คณะประเมินภายนอก รอบสาม จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) มาประเมินโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ๒ ท่าน เป็นการประเมินจากสภาพจริงของโรงเรียน

อ.๒๕ สมณะรับกิจนิมนต์จากคุณกระดิน

สังข์กระเสให้ไปโปรดคุณแม่เจ้าที่บ้านจ.สมุทรสงคราม
พ.๒๖ เวลาเที่ยงคุณคุณฐิตินได้นำร่างอันไร้วิญญาณ
 ของคุณสุทิน สังข์กระเส มาจัดพิธีที่ศาลาวิหาร
 ตอนเย็นมีรายการรำลึกถึงคุณสุทิน เพราะมีผู้ใหญ่มาก
 มากันมาก

เวลา ๑๙.๐๐ น. สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน
 นักเรียนไปบ้านราช เพื่อเข้าค่ายออส. และว.บ.บ.บ.
 จึงขอร้องดอกไม้จันทร์ก่อน ช่วงเช้า ๕.๐๐ น. ก็มี
 รถบัสพาชาวชุมชนไปบ้านราชฯ เพื่อไปเตรียมงาน
 ของนักเรียน ม.๖ โดยมีอาเล็ก ชูบุญ พาไป

พ.๒๗ ตอนบ่ายเป็นเวลาประชุมเพลิง มี
 เพื่อนพ้องน้องพี่มากันมาก โดยเฉพาะคนรุ่นเก่า
 เนื่องด้วยคุณสุทินได้ฝากผลงานให้กับชาวอโศกและ
 ร่วมการเมืองมาด้วยกัน ดังคำกลอนไว้อาลัยถึงคุณ
 สุทิน โดยคุณใจกลั่น ดังนี้

สุทิน สังข์กระเส คนตรง
 ปฏิบัติธรรมมั่นคงขัดเค้น
 เออาพาสุนุกทุกประเด็น
 เอาจึงเป็นขวัญใจคนใกล้เคียง
 สุทินมีน้ำใจแสนงาม
 ช่วยเหลือทุกยามไม่เคยเกี่ยง
 งานชุมชนมีเธอแน้อยู่ข้างเคียง
 เธอคือคนพอเพียงของแผ่นดิน
 รักชาติช่วยชาติเต็มใจ
 คุณสุทินมีไฟไม่รู้สิ้น
 คุณสุทินจากไปไร้มลทิน
 เอรรักษาแผ่นดินยิ่งชีวา
 ขอรระลึกบุญคุณคุณสุทิน
 พี่ชายกระดินคนกล้า
 ไปสู่สุคติทุกเพลลา
 ชาติหน้าเกิดใหม่ได้พบกัน

สมณะกรรมกร กุสโล

ศิระะอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

“ทุกวินาที คือวินาทีแห่งบุญ” แต่ละนาทีที่เวลา
 หมุนไปจึงมีกิจกรรมการงานให้แต่ละคนได้ฝึกฝน
 ทั้งประโยชน์ตนที่เป็นไปเพื่อลด ละ ล้าง อุตตา
 ตัวตนของกิเลส และชวนชวยทำประโยชน์ท่านที่
 เป็นการเกื้อกูล สร้างสรรค์ เพื่อความเจริญของ
 สังคมหมู่มวล ยิ่งปฏิบัติตนเองก็เจริญเป็นคน
 อ่อนน้อมพร้อมรับใช้ หมุกก็สมบูรณ์ พูนสุข สังคม
 ส่วนรวมก็ค่อยๆพัฒนาตามไป

๘ ความเป็นไปของวิถีธรรมในรอบเดือน

ศ.๒ ชาวชุมชนเดินทางโดยรถฮ้อลกรไปร่วมงาน
 มหาปวารณา ที่ปฐมอโศก

อ.๖ ฝ่ายวิชาการส่งคะแนน GPA ๕ ภาค
 เรียน ของนักเรียนม.๖ และปวช. ๓ ให้สำนักงาน
 บริหารการศึกษาเอกชน(สช.) กระทรวงศึกษาธิการ

อ.๑๓,พ.๒๘ สมณะพึงสวดปาฏิโมกข์
 พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มาขอบุญโฮมชาวศิระะ
 อโศก ครั้งที่ ๓ ตอนเช้ามีตักบาตร

อ.๑๓,จ.๑๙,อ.๒๗ ประชุม บ ว ร
จ.๑๒-พ.๑๕ คุณอาแก่งแก่น นิลนนท์และ
 นักเรียนนกกกระจาบที่ไม่ได้กลับบ้านช่วงปิดเทอม
 พากันไปเกี่ยวข้าวและเก็บข้าวที่นาออกใน

อ.๑๓เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
 ศรีสะเกษมาตรวจบ้านยาดี และเป็นการมาตรวจ
 ประจำปี ผลการตรวจคือ อาคารยังไม่ได้มาตรฐาน
 ตามแบบ

พ.๑๕ ประชุมสัมมนาครู เพื่อเตรียมความ
 พร้อมก่อนเปิดเทอม

ชาวชุมชน ๔ คน ที่ลงทะเบียนเรียน กศน.
 กันทรลักษ์ ระดับชั้น ม.ปลาย ไปเรียนเพิ่มเติมวิชา
 คณิตศาสตร์ที่อำเภอ

สมณะคำจริง วจีคุตโต สมณะหินกลั่น ปาสา
 นเลโข สมณะขุนศึก อโยมโน จากราชธานีอโศก มา

ช่วยงานทำเต็มที่ใหญ่ นักเรียนมาด้วย ๘ คน และภายหลังมาเพิ่มอีกรวมเป็นประมาณ ๒๐ คน ทำเต็มที่ที่จะกางในงานชุมนุม ด้วยสมรรถภาพอันยอดเยี่ยมจึงเสร็จทั้ง ๑๕ หลัง ในวันที่ ๒๒ ก่อนการชุมนุม ๒ วัน

ศ.๑๖ เตรียมรับนักเรียนเข้าพื้นที่ ในวันเปิดเทอมวันแรก ตอนเย็นมีการปฐมนิเทศนักเรียน

ส.๑๗ ผ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ และครูจิตรลดา นิลนนท์ นำนักเรียนทำกิจกรรมในโรงเรียนเป็นวันแรกมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น ๓ กลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมดังนี้ กลุ่มที่ ๑ เข้าครัว กลุ่มที่ ๒ ไปตากข้าวและหว่านถั่วเขียวที่นาออกใน กลุ่มที่ ๓ นักเรียนหญิงไปทำความสะอาดบ้านเวียกหลวงเพื่อเตรียมย้ายบ้านพักนักเรียนหญิงจากศาลาโขลงคุณมาที่บ้านเวียกหลวง ส่วนนักเรียนชายย้ายจากโรงช่างชั้น ๒ มาที่ศาลาโขลงคุณ

อ.๑๘ ตรวจศิลปะนักเรียนช่วงปิดเทอม สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะผองไท รตนบุญโญ รับนิมนต์ไปบรรยายในงานอบรมคุณลักษณะของความเป็นครู ให้นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ประมาณ ๔๐๐ คน ในหัวข้อเรื่อง “ปฏิบัติธรรมนำชีวิตให้งดงามเสริมความเป็นครู” และครูขวัญดิน สิงห์คำ ไปแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับงานวิจัยที่ได้ทำช่วงเรียนต่อปริญญาโท เรื่องการศึกษาแบบบูรณาการของศีระชอโศกว่าเป็นอย่างไร

อ.๑๘,จ.๑๙ ผ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ และครูจิตรลดา นิลนนท์ นำนักเรียนทำกิจกรรมดังนี้ คือ ไปตากข้าวต่อเป็นวันที่สอง และพานักเรียนไปปลูกหอมแบ่งที่ไร่ ๓๙

อ.๒๐ มีนักเรียน English Program ๒๘๐ คน และครู ๒๐ คน จากโรงเรียนสตรีศึกษา ร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด มาศึกษาดูงานและเรียนรู้วิถีชีวิต ช่วงบ่ายครูบุญรุ่ง สีดำ ครูจิตรลดา นิลนนท์ และคุณอาแก่แก่ นิลนนท์ ร่วมกับนักเรียนนทกระจาบและนักเรียนมัธยมศึกษา และอาสาสมัครชาวเยอรมัน ๔ คน ไปปลูกแตงโมที่นาออกใน

พ.๒๑ ครู นักเรียน และชาวชุมชนช่วยกันเตรียมวัสดุอุปกรณ์เพื่อไปร่วมงานชุมนุมที่กรุงเทพฯ

พ.๒๒ สมณะ ๔ รูป คณะครู - นักเรียน ชาวชุมชน และพันธมิตร ๒ คันรถบัส นำโดยสมณะคำจริง วจิคุตโต เดินทางไปร่วมชุมนุมที่ททม.

ศ.๒๓ ชาวชุมชนและพันธมิตรรวม ๑๘ คน เดินทางโดยรถประจำทางลงไปร่วมชุมนุม

ส.๒๔ ร่วมชุมนุมกับองค์การพิทักษ์สยาม ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า เริ่มเช้าเลิกหัวค่ำ

พ.๒๕ ฝ่ายวิชาการเตรียมเอกสารทางการศึกษาเพื่อรอรับการตรวจสอบจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศีระชอโศก เขต ๔

พ.๒๙ ประชุมสภา ม.ปลาย นักเรียนสัมมาสิกขาศีระชอโศก

เจ้าหน้าที่จากอบต.กระแซง จำนวน ๖ คน มาตรวจงานโครงการวางท่อระบายน้ำในชุมชนที่ได้รับงบประมาณมาก่อสร้าง

ศ.๓๐ นักเรียน ๖ คน ครู ๑ คน มาจากโรงเรียน Silsangsa Jakeun Hakkyo School ประเทศเกาหลีใต้ มาเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวอโศก ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พ.ย. - ๒๑ ธ.ค.

ครู ๒ คน นักเรียน ๔๒ คน จากโรงเรียนปะทาย ต.ทุ่งใหญ่ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ มาเรียนรู้และมาดูงานการทำปุ๋ยชีวภาพ ผักไร้สารพิษ และความเป็นอยู่ของชาวชุมชน

ประชุมร้านค้า “หนึ่งน้ำใจ” วาระสำคัญคือการเตรียมขายสินค้าเท่าทุนในวันที่ ๕ ธ.ค.

๕๖ กิจกรรมของคอร์ดส์สุขภาพ

พ.๗-๑๑ ผู้เข้าคอร์สจากกรุงเทพฯ และทั่วประเทศ จำนวน ๑๖๕ คน มาเข้าคอร์สสุขภาพ

พ.๑๔-๑๘ ผู้เข้าคอร์สจำนวน ๔๖ คน จากกรุงเทพฯ มาเข้าคอร์ส

อ.๒๐-ศ.๒๓ ผู้เข้าคอร์ส จากธนาคาร ธ.ก.ส. กรุงเทพฯ และญาติธรรม ๘๒ คน มาเข้าคอร์ส

พ.๒๕ คอร์สพิเศษให้ชาวชุมชนและพันธมิตรที่ได้รับพิษจากแก๊สน้ำตา จำนวน ๒๕ คน

❖ **คติก่อนจาก :** ในฐานะที่เราต้องร่วมกันกู้ชาติ

ใจไม่เป็น เป็นใหญ่ยาก ผากให้คิด
ทางชีวิต จะรุ่งโรจน์ ใสรตถิผล
ต้องรู้ใจ รู้ฉลาด ปราดเปรื่องตน
ใจสืบทน ดีกว่าเม่ง เก่งเดี่ยวเดี่ยว”

(สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า)

❖ สมณะแก่นหล้า วัฒนโน

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

เดือนแห่งวันพ่อเป็นเดือนที่อบอุ่น เพราะนอกจากจะได้แสดงความกตัญญูต่อพ่อบังเกิดเกล้าแล้ว พวกเรายังได้มีการจัดโรจนบุญมังสวิริติตามสถานที่ต่างๆ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อิมบุญกันถ้วนหน้า ทั้งผู้ให้และผู้รับ

การทำงานคือการปฏิบัติธรรม ซึ่งแต่ละคนก็มีการกำจัดหรือประหารกิเลสอยู่เสมอๆ ตามอินทรีย์ผลของตนเองก็ขอให้กำลังใจทุกๆ คนที่มุ่งประพฤติปฏิบัติเพื่อลด ละ กิเลส รวมทั้งลดอัตตาตัวตน ให้ได้สิ้นเกลี้ยง เพื่อความมั่นคง ยั่งยืน และถาวรตลอดไปจนได้ “นิพพาน”

❖ ในรอบเดือนที่ผ่านมามีกิจกรรมอะไรบ้าง

ส.๑ แบ่งทีมงานไปจัดโรจนบุญที่บ้านนอก

แจกที่บ้านเขวา โดยคุณอาขวัญคุณ อัมมะทั้ง และที่ตลาดกันทรลักษ์โดยญาติธรรม

ครูจิตจรลดา นิลนนท์ พานักเรียน สส.๒. และนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวเกาหลีไปมัดข้าวและชนข้าวในช่วงเช้าที่นาบ้านบึงมะลู ซึ่งเป็นที่นาของพ่อใหญ่กลม และช่วงบ่ายชาวชุมชนไปเกี่ยวข้าวต่อ

อา.๒ จัดโรจนบุญที่บ้านบึงมะลู นำทีมโดยคุณกุง

บ้านโนนแสนคำโดยคุณลุงโล

บ้านตาแห่นโดยคุณอาคมธรรม

และร้านน้ำฟ้าพันธุ์ไม้ โดยคุณต้นเกื้อ สิงห์คำ

ช่วงบ่ายชาวชุมชนไปเกี่ยวข้าวที่นาบ้านบึงมะลู

จ.๓ จัดโรจนบุญที่อ.ราชสีไศล โดยมีแม้งานคือ คุณอาแก้ว มีนักเรียนชั้น ม.๓ ไปช่วยงาน คุณครูอร่ามศิลป์ และทีมงานเป็นแม่ครัว

แจกที่โรงพยาบาลกันทรลักษ์ นำโดยครูขวัญตา อุดมรักษ์

แจกที่บ้านกระแซง นำโดย คุณอาสุนทร

และร้านน้ำฟ้าซูปเปอร์สโตร์ โดยคุณอาสุชาติ เรืองฤทธิ์

อ.๔ จัดโรจนบุญที่บ้านหนองอุดม นำโดยครูขวัญตา อุดมรักษ์

บ้านเตียงตะวันออก นำโดยคุณพี่บาน

แจกที่บ้านโยมพี่สาวของหลวงพ่อพันเมือง ที่จ.บุรีรัมย์ ๒ แห่ง และร้านแม่ก๊กซูปเปอร์สโตร์ ตลาดกันทรลักษ์ โดยเจ้าของร้านแม่ก๊ก

ตอนเย็นมีการประชุม บ ว ร เพื่อเตรียมจัดงานโรจนบุญมังสวิริติ ๕ ธันวาคมหาราช

พ.๕ จัดโรจนบุญที่หน้าร้านหนึ่งน้ำใจ ชาวชุมชนทุกคนร่วมไม้ร่วมมือกันเพื่องานในวันนี้ มีการขายสินค้าราคาเท่าทุนและมีกิจกรรมตลอดทั้งวัน

ผู้ใหญ่บ้านอุ้นอ้อ สิงห์คำ และชาวชุมชนไปร่วมงาน ๕ ธ.ค. ที่อบต.กระแซง และนายกอบต.กระแซงมาเปิดงาน ๕ ธ.ค. ที่หมู่บ้านศิระะอโศก

พ.๖ จัดโรจนบุญที่บ้านโนนเยาะ นำโดย ผู้นำชุมชนบ้านโนนเยาะ

ส.๘ คิษย์เก่าสัสมมาลิกขาศิระะอโศกทยอยเข้าพื้นที่เพื่อร่วมงานคืนสู่เหย้า คิษย์เก่าศิระะอโศก

อา.๙ มีกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างคิษย์เก่ากับคิษย์ปัจจุบัน รุ่นพี่ถ่ายทอดประสบการณ์ให้น้องฟัง ทำกิจกรรมร่วมกัน และตอนเย็นมีการแสดงของรุ่นพี่รุ่นน้อง บรรยากาศอบอุ่นเป็นครอบครัวเดียวกัน

จ.๑๐ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ รับนิมนต์ร่วมงานบุญลอมข้าว มีกิจกรรมเอื้อใจอุ้นและบรรยายธรรมะก่อนนั้นและตอนเย็นมีการแสดงของนักเรียนและชาวชุมชน

อ.๑๑ ครูจิตจรลดา นิลนนท์ นำนักเรียนปวส. นักเรียนแลกเปลี่ยนชาวเกาหลี และอาสาสมัครชาวเยอรมันไปจัดโรจนบุญที่ว่าการอำเภอกันทรลักษ์

อ.๑๑,พ.๑๒ อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า และ นวกะ ๒ รูป รวมชาวชุมชนประมาณ ๑๐ คน ไปร่วมจัดโรงบุญที่บ้านยางแรด อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นบ้านของท่านคมเย็น

ช่วงเย็นมีประชุม บ ว ร โดยมีสาระสำคัญคือสรุปงาน ๕ ธ.ค.

พ.๑๒ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน เป็นประธานประชุมผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา

พฤ.๑๓ ชาวสิงคโปร์ประมาณ ๑๐ คน มาเข้าคอร์สสุขภาพ และเรียนรู้เรื่องการทำปุ๋ยหมักชีวภาพจากคุณอาแก่งแก่น นิลนนท์ เพื่อไปทำ Organic farm ที่สิงคโปร์

ศ.๑๔ สมณะถ่องแท้ ประชุมสุรินทร์อโศกและร่วมรับมอบข้าวเปลือกที่ญาติธรรมถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในวันที่ ๕ ธ.ค.ที่สุรินทร์อโศกจ.สุรินทร์

อาสาสมัครชาวเยอรมันทั้ง ๔ คน จัดค่ายภาษาอังกฤษ

ส.๑๕ อาจารย์สอง สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะนวกะ ๒ รูป และชาวชุมชน ไปจัดโรงบุญมังสวิวัติ ที่บ้านนาเชือก อ.บรบือ จ.มหาสารคาม ซึ่งเป็นบ้านของท่านอาจารย์สอง

อ.๑๘ ครู นักเรียนและชาวชุมชน มีกิจกรรมเลี้ยงส่งนักเรียนจากโรงเรียน Silsangsa Jakeun Hakkyo School ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งจะเดินทางต่อไปยังประเทศอินเดีย

พ.๑๙ นักเรียน ไปเข้าค่าย ยอส. ที่บ้านราช

พฤ.๒๐ ผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายวิชาการ และครูฐานงาน ประมาณ ๗ คน ร่วมกิจกรรมประชุมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของคุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน

ศ.๒๑ ผ.อ.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ นำนักเรียนชั้นม.๑ ถึงม.๓และม.๕ ไปบ้านราชเพื่อร่วมกิจกรรมค่าย ยอส.

ศ.๒๑-จ.๒๔ ชาวชุมชน นักเรียนระดับปวส. และนักเรียนนกกระเจาบ ประมาณ ๒๐ คน เดินทางไปร่วมงานตลาดอารีเย ที่ร้อยเอ็ดอโศก

อ.๒๓ ดร.กฤษณะ ชาวอินเดีย มาเข้าคอร์สสุขภาพที่ศิระะกับครอบครัวและญาติจำนวน ๑๔ คน

พ.๒๖ อาจารย์คียองเอ ที่เคยเป็นอาสาสมัคร

สอนภาษาอังกฤษที่ศิระะอโศก เดินทางมาเยี่ยมบ้านที่ศิระะอโศก และช่วยงาน

พฤ.๒๗ ชาวชุมชน นิลิตมวช.และปวส.รวมทั้งนักเรียนอนุบาล(นกกระเจิบ)ประถมศึกษา(นกกระเจาบ) ไปรับขวัญธรรมจากพ่อครูที่บ้านราช

สมณะหมอน มุทุกันโต เดินทางมาเยี่ยมศิระะอโศก

ศ.๒๘ ครู นักเรียนและชาวชุมชน ประมาณ ๗๐ คน ร่วมกิจกรรมว.บ.บ. นักเรียนปวช. ประมาณ ๘ คน ช่วยงานไฟฟ้าและงานทำเรือ

ศ.๒๘ธ.ค.'๕๕-จ.๗ ม.ค.'๕๖ คุณสร้างพลังดิน ศีร์มย์ ได้ไปร่วมกิจกรรม"ตลาดอารีเยบุญส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่" กับญาติธรรมนำโดยคุณอาสุนทร ดัชฎยาวัตร และคุณขวัญคุณ อัมมะ ทั้ง จำนวน ๒๒ หมู่บ้านในเขตอำเภอกันทรลักษ์

จ.๓๑ ดร.กฤษณะและครอบครัวพร้อมญาติ เดินทางกลับประเทศอินเดีย มีความประทับใจมากบอกว่าศิระะอโศกเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของพวกเขาและจะกลับมาอีกในโอกาสต่อไป

❧ ความเคลื่อนไหวของคอร์สสุขภาพ

พ.๕-๑๑.๙ เจ้าหน้าที่ธ.ก.ส. กรุงเทพฯ ชาวอุบลราชธานี และชาวศรีสะเกษ ทั้งหมดจำนวน ๗๑ คน เข้าคอร์ส อาจารย์ขวัญดิน สิงห์คำ ดูแล

พฤ.๑๓-จ.๑๗ ชาวสิงคโปร์ ๕ คน ชาวกรุงเทพฯ ชาวอุดรธานี ชาวศรีสะเกษ และชาวโยธธร จำนวน ๒๒ คน เข้าคอร์ส

จ.๑๗-ศ.๒๑ ดร.วิวัฒน์ คัลยกำธร นำทีมงานกลุ่มเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษทั่วประเทศและกลุ่มแพทย์แผนไทยมาบเอื้อง มาเข้าคอร์ส จำนวน ๑๑๒ คน อาจารย์ทรายศีล ลิ้น ดู่แล

อ.๒๓-พฤ.๒๗ ชาวอินเดีย ชาวศรีสะเกษ ชาวอุดรธานี ชาวกรุงเทพฯ รวม ๒๓ คน เข้าคอร์ส

❧ วาตะก่อนจาก

ทำคุณอันสมควรให้ได้ก่อน แล้วค่อยสอนคนอื่น จะไม่มีหมอง

(หนังสือธรรมที่เป็นพุทธ หน้า ๕๑)

❧ สมณะดวงดี วิถีบุญโย

ศาลือโสภ

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

บรรยากาศในเดือนนี้ น่าจะเป็น งานมหา
ปวารณา ครั้งที่ ๓๑ ซึ่งเป็นงานสำคัญของชาว
อโศกอีกงานหนึ่ง ที่ชาวอโศกเราเห็นความสำคัญ
มาร่วมงานกันเต็มที่

เหตุการ์ณในเดือนนี้

พ.๑-๑.๔ วันมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๑
วันตัดบาตรเทโวและวันทำบุญวันเกิดปลุมนอโศก

ส.๑๐ สมณะ ชาวชุมชนญาติธรรมและนักเรียน
สัมมาสิกขาศาลือโสภ เดินทางไปร่วมเสวนาเรื่อง
พลังงานไทย...พลังงานใคร สัมปทานพลังงานไทย
กับผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรม ที่ ๕ แยกวิทยุ
อ.เมือง จ.อุทัยธานี

อ.๑๑ ประชุมคณะกรรมการ ชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงศาลือโสภ

พ.๒๑ คุณชูศักดิ์ พันธมิตรฯ จังหวัดนคร
สวรรค์ มารับชาวชุมชน ญาติธรรมและนักเรียน
สัมมาสิกขาศาลือโสภ เดินทางสู่พุทธสถานสันตติโศก
เพื่อร่วมประชุมใหญ่กับองค์การพิทักษ์สยาม

พ.๒๒ คุณชูศักดิ์ มารับสมณะพระภิกษุ ชาว
ชุมชนและญาติธรรม เดินทางสู่พุทธสถานสันตติโศก

ศ.๒๓ ชาวชุมชนเดินทางสู่พุทธสถานสันตติโศก
โดยรถสวนฟ้า

ส.๒๔ สมณะ พระภิกษุ ชาวชุมชน ญาติธรรม
และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ (ศึกษาแบบ
บูรณาการ) ร่วมประชุมใหญ่กับองค์การพิทักษ์สยาม
ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า

อ.๒๕ สมณะ ชาวชุมชนและญาติธรรมช่วยกัน
เก็บของล้มภาระต่างๆ หลังเลิกการประชุม

จ.๒๖ สมณะ พระภิกษุ ชาวชุมชน ญาติธรรม
และนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโสภ เดินทางกลับสู่
พุทธสถานศาลือโสภ

พ.๒๘ ประชุมวิสามัญ ชาวชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อปรึกษาหารือเตรียมงานจัดตั้ง

โรงบุญ ๕ ธันวาคมมหา

ข้อคิดสุดท้าย

ความคิดเพียงอย่างเดียว ย่อมไม่เข้าถึงความจริง
ต้องทำตามที่คิดนั้นด้วย ความสำเร็จจึงจะเกิดขึ้น

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

เหตุการ์ณในเดือนนี้

ส.๑ สมณะ พระ และชาวชุมชนไปร่วมงาน
ฉาปนกิจคุณวราภรณ์ ยอดจันทร์(พี่สะใภ้สมณะสื่อคม
ฉัมมกิตติโก) ที่วัดท่าหลวง อ.เมือง จ.พิจิตร

อ.๒ สมณะ พระอาคันตุกะ ชาวชุมชน ญาติ
ธรรม นักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้าและนักเรียน
สัมมาสิกขาศาลือโสภไปร่วมงานเสวนาเรื่องพลังงาน
ไทยพลังงานใคร มีอาจารย์แรงเกื้อ ชาวหินฟ้า
เป็นผู้ดำเนินรายการ มีวิทยากรรับเชิญ ๒ ท่าน คือ
๑.อาจารย์ประสิทธิ์ ชัยทองพันธ์ ประธานสภาพลัง
งานแห่งประเทศไทย ๒.อาจารย์พมร นวรัตนากร
ที่โรงเรียนเจริญสอนวิทยา อ.บางระจัน จ.สิงห์บุรี

ประชุม คณะกรรมการ ชุมชนบุญนิยม
เศรษฐกิจพอเพียงศาลือโสภ

จ.๓ คุณน้อย คำเขียว ตั้งโรงบุญแจกอาหาร
มังสวิวัติ ที่โรงเรียนบ้านคลองตักน้ำ ต.โคกเตื่อ
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

อ.๔ คุณน้อย คำเขียวตั้งโรงบุญแจกอาหาร
มังสวิวัติที่โรงเรียนห้วยพุฒประชาพัฒนา ต.วังข่อย
อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๕ ชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือ
โสภ ตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิวัติที่หน้าร้านใจฟ้า

ช่างชำนาญ เนตรทอง ตั้งโรงบุญแจกอาหาร
มังสวิวัติที่ห้องแถวข้างโรงสีฟงศ์ไพบูลย์

คุณโสณ ใจหาญ ตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิวัติ
ที่บ้านผู้ใหญ่ ต.ตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ครอบครัวเพชรนำชม ตั้งโรงบุญแจกอาหาร
มังสวิวัติที่ศาลาประชาคม บ้านหนองเสือ อ.ไพศาลี

พฤ.๖ คุณน้อย คำเขียวตั้งโรงบุญแจกอาหาร มังสวิรัตที่โรงเรียนบ้านโคกสามัคคี ต.ไพศาล อ.ไพศาล จ.นครสวรรค์

คุณโสน ใจหาญ ตั้งโรงบุญแจกอาหาร มังสวิรัตที่โรงเรียนรัฐประชาอนุทิศ ต.ตะคร้อ อ.ไพศาล จ.นครสวรรค์

จ.๑๐ สมณะลือคม ชัมมกิตติโก ไปร่วมงาน ฌาปนกิจคุณหน้อย แม่บ้านของคุณบินไกล ที่ พุทธสถานปฐมอโคก

พ.๑๒ สมณะลือคม ชัมมกิตติโกกลับถึง พุทธสถานศาลือโคก

อบรมหมอดินอาสา

ศ.๑๔-๑.๑๘ สมณะ พระ และชาวชุมชน ๖ คน เข้าคอร์สสุขภาพล้างพิษตับของคุณแอนนา

๑.๑๖ นักศึกษามหาวิทยาลัยชีวิตมาศึกษางาน ใน ๔ ฐานงานคือ วิสาหกิจชุมชน(ร้านค้า)ผักพื้นบ้าน และนำส้มควั่นไม้ สมุนไพรแปรรูป และเรือนแซมพู

ศ.๒๑ ครู นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคกและ ชาวชุมชนส่วนหนึ่งเดินทางสู่บ้านราช เพื่อร่วมงาน ยวชนอโคกสัมพันธ์

ส.๒๒ ประชุมวิสามัญคณะกรรมการชุมชน บุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

ครูถวิล (ศรีพาวรรณ) ทำบุญระลึกถึงโยมไป๋ และโยมเปลี่ยน

พ.๒๖ สมณะลือคม ชัมมกิตติโก และนิสิต ว.บบบ. เดินทางสู่บ้านราชฯ โดยรถสวนฟ้า

ส.๒๙ อาจารย์พัชรินทร์ พานักเรียนโรงเรียน นครสวรรค์ จำนวน ๖๐ คน มาศึกษานอกสถานที่ ที่ชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก สมณะ เน้นแก่น พลานีโกและตาลำพัน ชะเอมให้การต้อนรับ

๕๕ ข้อคิดสุดท้าย

ชาวโลกก็ไม่เคยเรียนรู้ทุกข์ ที่เกิดจากกิเลส ในจิตใจของตน จึงเฝ้าหาความสุขที่เกิดจากการเสพ ทำให้เกิดกิเลสพอกเพิ่มในจิตอยู่เสมอ จึงติดหลงอยู่ใน ความใคร่อยาก เป็นภูมิของปฤชชน

◇ สมณะเน้นแก่น พลานีโก

สืมาอโคก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

พฤ.๑-๒ สมณะและญาติธรรมเดินทางไป ร่วมงานมหาปวารณา ที่พุทธสถานปฐมอโคก

พฤ.๘ ประชุมครูสัมมาสิกขา

๑๑.๑๑ ครู ชาวชุมชน และนักเรียนสส.ม. ชั้น ม.ต้น ไปเกี่ยวข้าวที่อ.ขามสะแกแสง

๑.๑๓ สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์ บ่าย นักเรียน ร.ร.ปลุกปัญญา ชั้นป.๒ ๓๓ คน ครู ๖ คน มาเรียนรู้ การทำกิจกรรมไร้สารพิษ

พ.๑๔ ชาวชุมชน และนักเรียนสส.ม. รวมพลัง กัน เกี่ยวข้าวที่บ้านขาม อ.ขามสะแกแสง

พฤ.๑๕ สมณะสร้างไท ปณีโต สมณะดินทอง นครวโร สมณะสยาม ลัจจัญญาณ และญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณยายสุพร สุขเจริญ อายุ ๗๗ ปีที่วัดใหม่ดอนแก้ว อ.เมือง จ.นครราชสีมา

ส.๑๗-จ.๑๙ คอร์สสุขภาพ ล้างพิษตับและถุง น้ำดี ประมาณ ๓๕ คน

ส.๑๗ ประชุมคนวัดและชาวชุมชน (ที่โรงครัว)

๑๑.๑๘ เกิดอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์"จมนวด"คว่า ที่อ.โนน ไทย ขณะเดินทางกลับจากไปเกี่ยวข้าว มีผู้ได้รับ บาดเจ็บเล็กน้อย

จ.๑๙ ประชุมนักเรียน สส.ม.

๑.๒๐-พฤ.๒๒ คอร์สสุขภาพ แพทย์วิถีธรรม (หมอเขียว) ประมาณ ๓๐ คน

ส.๒๔ สมณะ ญาติธรรม และเด็กนักเรียน สส.ม. เข้าร่วมชุมนุมกับกลุ่มองค์กรพิทักษ์สยาม ที่ บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้า

พ.๒๘ สมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

ศ.๓๐ ญาติธรรมไปแจกอาหารโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคม แก่เด็กนักเรียนร.ร.บ้านเพชร อ.โนนสูง ชาวชุมชน ครู และนักเรียนสส.ม.ไปเกี่ยวข้าว ที่ นาบ้านโป่งแดง อ.ขามทะเลสอ

◇ สมณะสร้างไท ปณีโต

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

- จ.๓ โรงเรียนมงสิริวัติ ที่ รพ.ชามสะแกแสง
พ.๕ โรงเรียนมงสิริวัติ ที่ร้านอาหารมงสิริวัติ นครราชสีมา(มรส.) หน้า ม.ราชภัฏนครราชสีมา
ศ.๗ โรงเรียนมงสิริวัติ ๒ แห่ง ที่ รพ.จักราช และรพ.จักราชราษฎร์สามัคคี
ศ.๑๔-๑๖ คอร์สสุขภาพล้างพิษตับและถุงน้ำดี ทั้งหมด ๕๒๒ คน
ส.๑๕ ประชุมชาวชุมชนและคนวัด
อ.๑๘ ประชุมอภิธานิธรรม สมณะ ๕ รูป
พ.๑๙ เคเบิลทีวี โคราช มาขอถ่ายทำวิถีชีวิตชุมชน
ส.๒๒ ประชุมคณะกรรมการชุมชน
อา.๒๓ ประชุมกลุ่มจิตอาสาช่วยงานคอร์สหมอเขียว
จ.๒๔ โรงเรียนมงสิริวัติที่ ร.ร.บ้านสระแจง
พ.๒๖ ส.สร้างไท ปณิต ส.ชาติดิน ชัญญู และญาติธรรมไปร่วมงานฉาบปกกิจศพ คุณพ่อผัน ขำโพธิ์ อายุ ๘๗ ปี ที่วัดตะคร้อ อ.บัวใหญ่
ส.สยาม สัจจญาณ ไปแสดงธรรมหน้าศพ แม่ต่าย ครูรัช ที่วัดสุทธจินดา อ.เมืองนครราชสีมา
พ.๒๗ ส.สร้างไท ปณิต ส.ชาติดิน ชัญญู ส.สยาม สัจจญาณ และญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานโพชนังคารียสังคายนา

✿ ข้อคิดก่อนจบ

อย่าพร่าประโยชน์ตน เพราะประโยชน์ผู้อื่นแม้มาก

◇ สมณะดินทอง นครวโร

กฤษณาฟ้า

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

ช่วงต้นเดือน หมุ่มสมณะ คนวัด ชาวชุมชน ญาติธรรม เดินทางมาร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๑ ที่ปฐมอโศก หลังงานมหาปวารณา อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) นำนวกะไปร่วมงานกนิมนต์ และแวะเยี่ยมโยมแม่ของนวกะบางรูปทางภาคอีสาน ส่วนชาวชุมชนและนักเรียน สส.ภ. ช่วยกันเกี่ยวข้าว จากนั้นชาวกฤษณา ก็ได้เดินทางมาร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยามและภาคีเครือข่ายที่ลานพระบรมรูปฯ

✿ เหตุการณ์ในรอบเดือน

- จ.๕ อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) และสมณะนวกะ ๖ รูป ไปร่วมงานเอื้อโง่ที่ ร.ร.ผู้นำมูลนิธิ พลตรีจำลอง ศรีเมือง จ.กาญจนบุรี
ส.๑๐ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร สอนธรรมะบนกระดาน ที่บ้านพี่ซึก
อา.๑๑ อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะ ๖ รูป ไปร่วมกนิมนต์ที่บ้านโยมแม่และโยมพี่ของ สมณะ หินจรัส วีระปราสาท ที่เขตเทศบาลอินท อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา
จ.๑๒ อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะ ๖ รูป กนิมนต์ที่ศาลาเห็นแจ้ง วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา
อ.๑๓ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) สมณะแสนดิน ภูมิจุฑโร ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรฆาภูมิ จ.กำแพงเพชร
อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะ ๖ รูป แวะเยี่ยมโยมที่แก่นอโคก บ้านสวนโรงสีขอนแก่น บ้านคำ ต.โนนท่อน อ.เมือง จ.ขอนแก่น
พ.๑๔ อาจารย์ ๒ และสมณะนวกะไปกนิมนต์ ที่เล็ลยอโคก อ.วังสมบูรณ์ จ.เลย
สมณะฟ้ารู้ นโมโคต สมณะชาติตุติ ปฐวีโร สมนะชูปดิน วิชชานันโต แสดงธรรมงานศพคุณแม่สมมาศ เชาวลิต ซึ่งเป็นคุณแม่ของนายสุ่นแนว เพียร เชาวลิต ที่ร.พ.มหาธาตุ

พ. ๑๕ อาจารย์ ๒ สมณะนวกะ ๖ รูป ไปกิจนิมนต์ เยี่ยมโยม ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี

ศ.๑๖ อาจารย์ ๒ และ สมณะนวกะ ๖ รูป ไปกิจนิมนต์ เยี่ยมโยมแม่สมณะควรทน ชันติโก ที่บ้านนาฮ่า ต.นาฮ่า อ.เผ่าไร่ จ.หนองคาย

สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต สมณะธาตุติน ปฐวีโรโส ประชุมชาว ชมร. เชียงใหม่

ส.๑๗ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม คณะกรรมการชุมชน และประชุมชุมชนภูผาฟ้า นำที่ลานนาอโศก

อาจารย์ ๒ สมณะนวกะ ๖ รูป ไปกิจนิมนต์ บ้านโยมพี่สมณะแม่ใจมั่น จิตตถาวโร ที่หมู่บ้านชาญ อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร

อา.๑๘ อาจารย์ ๒ สมณะนวกะ ๖ รูป ไปกิจนิมนต์ เยี่ยมโยมกลุ่มศรีโคตรบูรณ อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม

สมณะธาตุติน ปฐวีโรโส พร้อมด้วยชาวชุมชน คนวัด นักเรียน สส.ภ. เดินทางมาสันติฯ เพื่อร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยามและภาคีเครือข่าย ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

จ.๑๙ อาจารย์ ๒ สมณะนวกะ ๖ รูป ไปกิจนิมนต์ เยี่ยมโยมกลุ่มร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด

อ.๒๐ อาจารย์ ๒ สมณะนวกะ ๖ รูป เดินทางมาสันติฯ เพื่อร่วมชุมนุมกับองค์กรพิทักษ์สยามและภาคีเครือข่าย ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

พ.๒๑ สมณะ ๔ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ไปเยี่ยมสมณะใต้ดาว เหนือฐานักข์โต ป่วยปอดติดเชื้อ ที่ ร.พ.ศูนย์แพทย์ พระเทพรัตนราชสุตาสยามบรมราชกุมารี จ.นครนายก

ศ.๒๓ อาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ นำสมณะนวกะ มาพักที่สนามม้านางเลิ้ง เพื่อเตรียมเข้าร่วมการ แสดงมวลงประชานิธิปไตยต่อต้านรัฐบาล ที่ลานพระบรมรูปฯ กรุงเทพฯ

❖ **ขอฝากแง่คิดคำคม จากอาจารย์ ๑**

ถ้าใช้อำนาจเป็นธรรม จะก่อเวร

ถ้าใช้ธรรมเป็นอำนาจ จะก่อบุญ

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

เดือนนี้ช่วงต้นเดือน คือ วันที่ ๕ ธันวาคม เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษา ประชามหาปิติ ชาวอโศกร่วมจัดตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตทั่วประเทศ ทางภาคเหนือ เราชาวอโศกก็จัดตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตหลายแห่ง

ช่วงปลายเดือน สมณะ คนวัด ชาวชุมชน เดินทางมาร่วมงานโพชฌังคารยัสัจจาญ

❖ **เหตุการณ์ในรอบเดือน**

ส.๑,๑๕ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร สอนธรรมะบนกระดาน ที่บ้านพีซผัก จ.เชียงใหม่

พ.๕ สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต สมณะธาตุติน ปฐวีโรโส แสดงธรรม ร่วมงานโรงบุญฯ ๕ ธันวาคม ที่ชมร.ชม.

สมณะฐปดิน วิชชานันโต นำครูและนักเรียน สส.ภ. ห้อง ๒ ไปจัดตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต ที่หมู่บ้านเหล่ายาว ต.แม่ขี อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

ครู นักเรียนสส.ภ. ห้อง ๓ จัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัต ที่ปากทางเข้าลานนาอโศก

ส.๘ สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต สมณะธาตุติน ปฐวีโรโส ประชุมชาวชุมชนภูผา ที่บ้านพีซผัก

ส.๘-จ.๑๐ อาจารย์ ๒ (ส.ผืนฟ้า อนุตตโร) นำสมณะนวกะ ๗ รูป ร่วมงานศิษย์เก่าศิระะอโศก

พ.๑๒ อาจารย์ ๒ นำสมณะนวกะไปกิจนิมนต์ บ.หนองแรด ต.หนองไฮ อ.อุทุมพรพิสัย ศรีสะเกษ

อา.๑๖-จ.๑๗ อาจารย์ ๒ นำนวกะ ไปกิจนิมนต์ โรงบุญบ้านหมากหม้อโนนเกษตร อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม

ส.๑๕,๒๒ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) แสดงธรรมกับผู้สูงอายุ ที่ลานนาอโศก

ส.๑๕ สมณะ ๖ รูป นำโดย สมณะดวงจิต วิฑูญโญ ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ของคุณต้นเสียงธรรม คณะรินทร์ ที่ ต.ดงมะตะ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย

จ.๑๗ สมณะธาตุติน ปฐวีโรโส คนวัด ชาวชุมชน นักเรียนสส.ภ. ห้อง ๒ และห้อง ๓ เดินทางมา

ร่วมงานเข้าค่ายม.๖ งานยอส. และงานโพชฌัง-
คาริยสังคายน์ และ ว.บบบ. ครั้งที่ ๒

ส.๒๒ ส.ชูปดิน วิชชานันโต ประชุมชาวชุมชน
ดอยรายปลายฟ้า ที่จ.เชียงราย

อ.๒๕ อาจารย์ ๒ นำนวกะ ๗ รูป ไปร่วมงาน
ว.บบบ. ที่พุทธสถานราชธานีโอศก

๕ ข้อคิดจากส.เดินดิน ดิกขวีโร (งานว.บบบ.)

ให้แต่ละคนมารู้หลักเกณฑ์วัด เอาเหรียญทองคำ
หรือเอากายกรรม วชิกรรม เป็นทองคำ ถ้ามาสอบ
แบบปฤชชาก็จะได้ตะปุดจริงใจกลับไป คนที่ได้เหรียญ
ที่แท้จริง คือคนที่เพ่งเพียรต่อไป บัณฑิตย่อมฝึกตน

◇ สมณะโพธิสัทธ โพธิสัทธ

ราชธานีโอศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

ในปีที่ผ่านมา เดือนพฤศจิกายนอากาศจะเริ่ม
เย็นหรือหนาว แต่ปีนี้อากาศช่วงกลางวันจะร้อนมาก
ส่งผลให้การปลูกผักต่างๆยากกว่าปีที่ผ่านมา
เพราะมีแมลงต่างๆมารบกวนพืชผักหลากหลายชนิด
ต้องดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ จึงจะได้ผลผลิตมา
ให้รับประทาน

๕ เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๕ อาจารย์บุญจันทร์ บัวหุ้ง อาจารย์วิชัย
จันทร์เพทา ผู้ทรงคุณวุฒิจากสสส.มาประชาพิจารณ์
โครงการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมขององค์กรใน
ชุมชนกับคณะครูสัสมมาสิกษาฯ ที่ชั้น ๒ เฮือนศูนย์ฯ

พ.๘ สมณะฟ้าไท สมชาติโก ลิกขมาตุ
สร้างฝั้นใหม่และคณะไปเยี่ยมเครือเหที่อำนาจเจริญ

พ.๘, ศ.๙, อ.๒๗, พ.๒๘, ศ.๓๐ ทนายรินไท มุ่ง
มาจน ทนายสุริยา รุ่งเรือง ทนายอดิสน์ สุขเกษม
ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจน และสมาชิก.อบต.ดิน
ดอน ตั้งใจจน ไปศาลจังหวัดอุบลฯ กรณีคดีที่นา

หมู่บ้านค้ำกลาง

ส.๑๐ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

อ.๑๑ พ่อท่านปลื้มนิเทศให้กับนิสิตระดับ
ปวส. วิทยาลัยอาชีวศีกษาสัสมมาสิกขาวิชชาราม
เนื่องในวันเปิดเทอม

ประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

จ.๑๒ พ่อท่านเทศน์ขอบุญโฮมเวลา๐๘.๓๐ น.

อ.๑๓ พ่อท่านและปัจฉาฯไปศึระะอโคก

พ.๑๔ ประชุมเตรียมเดินทางไปร่วมชุมนุม

พ.๑๕ คุณในน้ำคำ คุณเพชรพลัง และ
นักเรียนฐานสื่อบุญนิยม ๘ คน ไปร่วมเข้าค่าย
กบจูเนียร์ปี ๔ กบไลท์ไทยแลนด์ ที่ช่อง ๙ และ
มสธ. กทม.

ศ.๑๖ พ่อท่านและปัจฉากลับสันตือโอศก

ส.๑๗ ทีมงานชาวบ้านราชาเดินทางไปสันตือโอศก
เพื่อเตรียมการประชุม

ประชุมเตรียมไปชุมนุมร่วมกับองค์การพิทักษ์สยาม

อ.๑๘ ส.ฟ้าไท สมชาติโก และลิกขมาตุ
สร้างฝั้นใหม่ ไปเยี่ยมเครือเหที่ อ.ตระการพิชผล

อ.๒๐ ชาวบ้านราชาเดินทางไปร่วมชุมนุมกับ
องค์การพิทักษ์สยาม

พ.๒๑ ฌาปนกิจนายกิมยู่ แซ่ตัน อายุ ๘๒ ปี

พ.๒๒ ชาวบ้านราชาเดินทางไปร่วมชุมนุมกับ
องค์การพิทักษ์สยาม

พ.๒๘ ประชุมชุมชนเตรียมโรงบุญ ๕ ธันวาคม
มหาราช ซึ่งปีนี้จัดโรงบุญกว่า ๒๐ แห่ง โดยชาว
ชุมชนครูและนักเรียนกระจายกันไปตามเครือเหต่างๆ

ศ.๓๐ ครูเป็นเมฆและนักเรียน ๖ คนไปร่วม
สัสมนาที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพวังนางสูง

❁ ศึกษาดูงาน

ศ.๒ คณะครู นักเรียน นักการและผู้ปกครอง โรงเรียนบ้านม่วงนาแกหนองตุ้มลูก อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร ๖ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๑๑ พ.ต.ท.นิพนธ์ อินทรกำแหง รองผกก.ป.สภ. ม่วงสามสิบมาเยี่ยมชมหมู่บ้าน

❁ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อครู

“ผู้ฉลาดย่อมสะสมธรรม ผู้โง่อยู่เท่านั้นที่ยังสะสมโลกีย์วัตถุ”

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

เนื่องในโอกาส ๕ ธันวาคมหาราช ชาวอโศก ทั้งมวลน้อมใจร่วมกันจัดโรงบุญมังสวิริติ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลทั่วทุกภาค เฉพาะที่บ้านราชฯปีนี้จัดโรงบุญ ๒๔ แห่ง ญาติธรรมอุบลฯ จัด ๖ แห่ง รวมเป็น ๓๐ แห่ง แต่ละแห่งที่ไปจัดโรงบุญฯ ได้รับความสนใจจากพี่น้องประชาชนมารับบริการเป็นจำนวนมาก

สำหรับกิจกรรมบ้านราชฯเดือนนี้ที่ทีมงานที่ต้องเร่งทำมากที่สุด ก็คือทีมงานเรือ เพราะมีกำหนดว่าจะใช้เรือเอี่ยมจุ่น ๓ ลำ สำหรับใช้ธรรมยานานาบุญนิยม(ล่องเรือ) ทีมงานจึงเร่งทำทั้งกลางวันกลางคืน โดยมีทีมงานสมณะและนักศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นหลัก ซึ่งก็

ทำเสร็จทันใช้งาน

จ.๓ ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจนไปประชุมประจำเดือนผู้ใหญ่บ้าน ที่ที่ว่าการอำเภอวารินชำราบ

ศ.๗ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราชฯ

อา.๙ ประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านฯเป็นประธาน

จ.๑๐ พ่อท่านและปัจฉาฯ ไปศิระขอโศก เพื่อร่วมงานบุญลอมข้าว

อ.๑๑,ศ.๑๔ คุณดินดอน ตั้งใจจนไปประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบึงใหม่

เวลา ๑๔.๐๐ น. พ่อท่านพบนิสิต วสว.

เวลา ๑๔.๐๐ น. ประชุมคณาจารย์ ว.บ.บ.บ.

จ.๑๗ คุณอุดม ศรีเชียงสา คุณนุชนาฎ จันทร และ น.ส.บุษบา สุวะไกร ไปนำเสนอโครงการแพฟักที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กทม.

อ.๑๘,พ.๑๙ คุณรินไท มุ่งมาจน และคุณดินดอน ตั้งใจจน ไปโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินอุทยานบุญนิยม ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมูลนิธิกองทัพอธรรมที่สำนักงานที่ดินจังหวัดอุบลฯ

พ.๑๙-พ.๒๐ คุณเพชรพลังและคุณในน้ำคำ อุณากุล นำนักเรียนทีมล่องบุญนิยมไปร่วมกิจกรรมประกาศผลการประกวดบุญเนียร์ที่ ศูนย์การค้า CDC กทม. โรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีอโศกส่งสารคดีเรื่องเรือไทยจากท่อนไม้สู่สถาปัตยกรรม ผลการประกวดได้รับรางวัลลำดับภาพยอดเยี่ยม

พ.๒๐-ศ.๒๑ ค่ายผู้นำตอกย้ารุ่นพี่(นักเรียนชั้น ม.๖) เพื่อเตรียมผู้นำจัดค่ายเยาวชนอโศกสัมพันธ์ มีนักเรียนชั้น ม.๖ จำนวน ๓๔ คน

ศ.๒๑-อา.๒๓ คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน และคณะไปร่วมขายผลิตภัณฑ์ชุมชนและผักไร้สารพิษ

ในงานเทศกาลอาหารปลอดภัย ท่างไกลโรค ที่
โรงแรมสุโขทัยแกรนด์ อ.เมือง จ.อุบลฯ

ส.๒๒-พ.๒๖ ค่ายเยาวชนอโศกสัมพันธ์ ครั้งที่
๑๖ ในปีนี้มีนักเรียนมาร่วมกิจกรรม ๒๔๐ คน
นักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก ชั้น ม.๑-ม.๕ ไม่
ได้เข้าค่าย เพราะช่วงเข้าค่าย สมศ. มาประเมิน
ภายนอกโรงเรียน

ศ.๒๘-พฤษ.๓ งานโพชฆังคาริยสังคายนา และ
ว.บบบ. ครั้งที่ ๒

ส.๒๙ เวลา ๒๒.๕๗ น. ลิกขมาตุสุพร วรณ
บุตร มรณภาพด้วยโรคชรา สิริอายุ ๘๖ ปี

พิธีฌาปนกิจศพ ลิกขมาตุสุพร วรณบุตร

๑๓.๓๐ เวลา ๑๗.๐๐ น. พิธีฌาปนกิจศพ
ลิกขมาตุสุพร วรณบุตร ที่เขื่อนสุดชีวิต มีการถ่าย
ทอดสดทางเอฟเอ็มทีวี

จ.๓๑ ที่วิบูลรพามาถ่ายทำการนำเรือเอี่ยมจุ่นที่
ซ่อมแล้วลงแม่น้ำมูล และพิธีกรรมยาตราท้าวบุญ-
นิยม ที่จะมีขึ้นในวันที่ ๑ ม.ค.'๕๖

❖ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อครู

“คนที่ไม่เก่งที่สุด คือ คนที่โกหกตัวเองเก่งที่สุด”

❖ สม.ผานแก้ว ชาวหินฟ้า

ปะตรงเดือน นาวาบุญนิยม

สังขสถานหินฟ้าฟ้า

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

พ.๓๑-๓๑.๔ สมณะ ชาวชุมชน และนักเรียน สัมมาสิกขาหญิง เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา ที่พุทธสถานปฐมอโศก จ.นครปฐม

จ.๕ คณะกรรมการ และชาวชุมชน ประชุม เพื่อจัดเตรียมงานบุญฉลองข้าว และสรุปการไปร่วมงานมหาปวารณา สมณะดินดี เป็นประธาน

พฤ.๘ ประชุมชาวชุมชน เพื่อจัดโรงบุญฯ ๕ ธันวาคมหาราช สมณะดินดี เป็นประธาน

๓๑.๑๑ ประชุมชาวชุมชนเพื่อไปร่วมชุมนุมทางการเมืองในวันที่ ๒๔ พ.ย.'๕๕ และหาตัวแทนไปอบรมวิทย์ชุมชนที่ จ.นครราชสีมา ๒๑-๒๒ พ.ย.'๕๕

ศ.๑๖ ครูแผนผา คงนางวัง และครูทั้งที่ งาม ผ่อง เดินทางไปร่วมประชุมเรื่องน้ำที่ จ.นครราชสีมา

๓๑.๒๐ คุณอนุสรณ์(อาปิง) เดินทางไปรับการอบรมเรื่องวิทย์ชุมชน ที่ จ.นครราชสีมา

ศ.๒๓ สมณะ และชาวชุมชน เดินทางไปร่วมชุมนุมทางการเมืองที่ กทม. ในวันที่ ๒๔ พ.ย.

๓๑.๒๕ ประชุมชาวชุมชน เรื่องการสร้างห้องปรุงยา

๓๑.๒๗ ประชุมชาวชุมชน เพื่อเตรียมอบรมค่ายล้างพิษตับ สูตรอาเบ็ม

ศ.๓๐ เปิดอบรมค่ายสุขภาพล้างพิษตับ

◇ *ผาเพียรธรรม*

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

ส.๑ ประชุมเตรียมจัดงานบุญฉลองข้าวในวันที่ ๙-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๓๑.๔ ประชุมเตรียมจัดโรงบุญฯ ๕ ธันวาคมหาราช

พ.๕ สรุปงานการจัดโรงบุญฯ ๕ ธันวาคมหาราช

๓๑.๙ ประชุมนักเรียนสส.พ. ประจำสัปดาห์

จ.๑๗ อาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ แกนนำ

พันธมิตรและผู้ติดตาม มาแวะเยี่ยม พูดคุยให้ความรู้กับนักเรียนสส.พ.ประมาณหนึ่งชั่วโมงแล้วเดินดูสถานที่

ส.๒๒ นักเรียนสส.พ.ฝ่ายหญิงเดินทางไปเข้าค่ายยอล. ที่ราชธานีอโศก จ.อุบลฯ มีป่าเพียรพร ชาวหินฟ้าเป็นแม่ไก่ไปดูแล

ส.๒๒-จ.๒๔ เข้าคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ มีผู้สนใจเข้าร่วมประมาณ ๓๐ คน จากหลายจังหวัด

พ.๒๖ สมณะ ๓ รูป ชาวชุมชนและนักเรียน สส.พ.ที่สนใจเข้าสอบว.บบบ.เดินทางไปร่วมงานที่ราชธานีอโศก จ.อุบลฯ นำโดยส.แก่นผา สารูปไป

พฤ.๒๗ ครูแผนผา คงนางวัง นำนักเรียนสส.พ. ฝ่ายชายส่วนที่เหลือเดินทางไปสมทบ ร่วมรับขวัญธรรมที่ราชธานีอโศก จ.อุบลฯ

◇ *สมณะแก่นผา สารูปไป*

สังขสถานทะเลSSU

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕

จ.๕ สมณะ ชาวชุมชน ร่วมกันสรุปงานวันมหาปวารณา ตกผลเกี่ยวกับตารางการทำกิจวัตร และประเด็นอื่นๆ

๓๑.๖ ส.ดาวดิน ปฐวัตต์ ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ส.ธรรมทาบฟ้า รวีวัฒน์ ชาวชุมชนไปเยี่ยมคุณ กชทัต ซึ่งป่วยพักรักษาที่รพ.วิชัยภูมิเกิด จ.ภูเก็ต

พฤ.๘ ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ส.ธรรมทาบฟ้า รวีวัฒน์ เดินทางไป อ.หาดใหญ่ โดยมีปลายทางที่บ้านโยมของส.ธรรมทาบฟ้าที่อ.สะเดาจ.สงขลา

ศ.๙ ป้าย ผช.กำนัน ต.บ้านควน มาขอสำรวจรายชื่อ รายละเอียดตัวเลข ๑๓ หลักของบัตรประชาชนชาวชุมชนทะเลธรรมทั้งหมด

จ.๑๒ พนักงานเทศบาล นครตรัง นำเด็นท์ที่จะใช้ในงานค่ายสุขภาพหมอเขียวมาวางตั้ง ผู้มาร่วมงานและจิตอาสาเริ่มทยอยเข้าพื้นที่

อ.๑๓-ส.๑๗ ค่ายสุขภาพหมอเขียว

จ.๑๙ ส.ดาวดิน ปฐวัตโตและญาติธรรมไปเยี่ยมยายแฉ้วซึ่งป่วยรักษาสุขภาพที่บ้านของลูกบ้านปากประ อ.เมือง จ.พัทลุง

พ.๒๑ ส.ดาวดิน ปฐวัตโตเดินทางเข้ากรุงเทพฯ

ศ.๒๓ มีผู้บอกว่าเป็นตำรวจลับตึบาล เข้ามาพูดคุยหาข้อมูล การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองของชาวชุมชนรวมถึงปัญหาอาชญากรรมอื่นๆ

อ.๒๗ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต และญาติธรรมไปร่วมงานศพคุณภคที่วัดแสนสุข จ.ภูเก็ต

พ.๒๘ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต และญาติธรรมไปร่วมงานศพคุณคุณุณี ที่วัดทุ่งหวังจ.ตรัง หลังจากนั้น ส.ดาวดิน ปฐวัตโตเดินทางเข้าทกม.

ศ.๓๐ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต ชาวชุมชนไปร่วมงานศพคุณคุณุณีที่วัดทุ่งหวัง อ.เมือง จ.ตรัง

การก้าวเดินเข้าสู่การดับไม่เหลืออาสวะ กับการก้าวอย่างทางการเมือง เป็นสิ่งที่สมาชิกคนหนึ่งในสังคมนี้อาจจะปฏิเสธได้ เพราะการปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระบรมศาสดาไม้อาจที่จะแยกขาดไปจากการมีปฏิสัมพันธ์ในเกือบทุกมิติ กับสมาชิกคนอื่นๆในสังคมนี้อาจได้ ส่วนจะเลือกที่จะยืนอยู่ตำแหน่งใดในสังคมนี้อาจแสดงบทบาทเช่นใด เราแต่ละคนจะต้องเลือก และใช้ปัญญาของแต่ละคนตัดสินใจด้วยตัวของแต่ละคนเอง

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

ส.๑ ส.นาไท อีสสรชน เดินทางเข้าสังฆสถานพระชินและญาติธรรมชาวนครศรีธรรมราชเข้าร่วมประชุมกลุ่มฯ โดยมีสมณะนาไทเป็นประธาน

ส.ดาวดิน ปฐวัตโต ชาวชุมชน คนวัดไปร่วมงานศพพ่อคุณหนูเพียร ที่วัดท่าจีน อ.เมือง จ.สตูล สำหรับสมาชิกกลุ่มธรรมราชอโคกอยู่พักค้าง ๑ คืน

อา.๒ ประชุมเตรียมงานโรงบุญ ๕ ธ.ค. ปรับปรุงระบบน้ำอุปโภคของโรงครัว

จ.๓ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต และ ชาวชุมชนไปร่วมงานศพคุณคุณุณี ที่เมรุวัดโคกหล่อ อ.เมือง จ.ตรัง ประชุมวิสามัญคณะกรรมการชุมชนฯ

อ.๔ เตรียมงานโรงบุญ ๕ ธันวาคม

จ.๕ จัดโรงบุญมังสวิวัติ ๕ ธันวาคม มีผู้คุ้นเคยและทราบข่าวโรงบุญมาร่วมให้บริการอาหารกันหลากหลาย

พ.๖ คุณสุดจริง ผาเพ็ญ ไปเยี่ยมยายแฉ้วที่บ้านปากประ ลำปา จ.พัทลุง

ศ.๗ ส.กล้าดี เตชพพุชน ส.ดาวดิน ปฐวัตโต ชาวชุมชน ไปบ้านสวนเลา อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช เพื่อร่วมงานโรงบุญในวันรุ่งขึ้น

จ.๑๐ ป้ายโม่ง ประชุมคณะกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาจ.ตรัง และประชุมชุมชนทะเลธรรม

พ.๑๒ เริ่มงานการทำถนนเข้าสังฆสถาน ต้องปิดถนนทางเข้าสังฆสถาน ร้านรวมบุญจึงต้องหยุดให้บริการชั่วคราว โรงแยกขยะ สขจ. ระดมแรงกันเหยียบขวดน้ำพลาสติกให้แบนราบ เพื่อความสะดวกในการขนส่ง

พ.๑๙ ครัวกลางปรุงอาหารสุขภาพ ตามหลักสมดุลร้อนเย็นเพื่อสุขภาพของสมาชิกชาวทะเลธรรม

จ.๒๔ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต และญาติธรรม ไปร่วมเผาศพคุณพ่อของคุณเพ็ญธรรม ณ เมรุวัดภูมิประสิทธิ์ อ.ปะเหลียน จ.ตรัง

อ.๒๕ ส.พอจริง ลัจจาสโม และญาติธรรมเดินทางไปร่วมงานว.บบบ. ด้วยรถตู้ของชุมชน

พ.๒๗ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต เดินทางเข้าทกม.

ปลายเดือนนี้ สมาชิกชาวชุมชนทะเลธรรมจะต้องร่วมเดินทางไกลเพื่อไปร่วมงาน ว.บบบ. ซึ่งจะจัดขึ้นที่พุทธสถานราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ซึ่งดูเหมือนว่าห่างไกล แต่หากนึกถึงการเดินทางท่องเที่ยวในสังสารวัฏอันไกลกันดารแล้ว การเดินทางของชาวทะเลธรรมก็เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยที่ไม่อาจจะนำมาเปรียบเทียบกันได้เลย

◇ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

รายงานการประชุม
ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย
สาขาหน้าสันตอโคก

☆ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๕ (๑๖ พ.ย. ๒๕๕๕)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- นำกรองได้เปลี่ยนจากระบบกรองธรรมดาเป็นน้ำอาร์โอ เสียค่าปรับปรุงไป ๑๐,๐๐๐ บาท
- สุขภาพชาวชมรม. คุณวิฑูรย์-เจี๊ยบคอ คุณบิ่งบุญ-ได้พักช่วงกลางวัน แรงดีขึ้น
- หยุดร้าน วันที่ ๒๓-๒๖ พ.ย.'๕๕ และเปิดวันที่ ๒๗ พ.ย.'๕๕ เพื่อไปร่วมงานชุมนุมรวมพลคนทนไม่ไหว ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

❁ ประธานให้โอวาท สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

ศาสนาพุทธในตอนนั้นไม่ใช่พุทธแท้ ชื่อว่าพุทธ แต่เนื้อแท้ไม่ใช่พุทธ พวกเรามาช่วยกอบกู้ศาสนาพุทธ เราเป็นรุ่นหัวเจาะต้องเห็น้อยหน้อย

☆ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๕ (๗ ธันวาคม ๒๕๕๕)

- ผู้เข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- การซ่อมประตูม้วนจะเปลี่ยนเป็นช่างตะวันตกเนื่องจากช่างที่ติดต่อนั้นไม่ว่าง
- เรื่องทูปกำแพงชมรม.-กุ๊ตินฟ้านัดประชุมในครั้งหน้า ผู้เกี่ยวข้องเตรียมข้อมูลเพื่อหารือร่วมกัน
- ข้าวราดกับข้าวอย่างเดียวศูนย์บาทกินได้ไม่เกินสองรอบ ส่วนการเหมาเลี้ยงหรือโรงบุญจะกินก็รอบก็ได้ แต่ตัดได้รอบละสาม/จาน
- คุณสุเทพเล่าว่าช่วงชุมนุมที่ลานพระบรมรูปฯ ถูกจับตัวไปขังไว้ที่ค่ายตำรวจตระเวนชายแดนคลอง ๖ ปทุมธานี ถูกมัดถูกสอบสวนแล้วปล่อยตัว
- ปิดร้านวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ และเปิดร้านวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๖ เพื่อไปร่วมงานโพชฌังคารยัสัจจายและว.บ.บ.บ. ที่ราชธานีอโศก

❁ ประธานให้โอวาท สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

พวกเราอย่าทิ้งการประชุม มาแสดงความคิดเห็นพร้อมเพรียงกัน จะปรับปรุงอะไร จะได้เล่าให้หมู่ฟัง

☆ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๕ (๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๑๐ คน

-ชาวชมร.ที่สมัครสอบว.บบบ.(วิชาลัยบรรดา บัณฑิตบุญนิยม)คือ คุณชลลดา คุณวิฑูรย์ คุณซึ่งบูชา คุณบิ่งบุญ

-มีมติไม่ทบทวนกำแพงกันรั้น ชมร.และกู่ดินฟ้า

❁ ประธานให้โอวาท สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร

-ทำงานที่ร้านอาหารชมร.เหมือนอยู่ห้องทดลอง
อย่าเพลินใจ อย่าห่างใจ

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนพ.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๕

ธรรมปฏิกรรม

	พ.ย.	ธ.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๕๐๕	๔๖๑
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๕๕	๖๕
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๔๐	๓๕

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [มหาปวารณา ครั้งที่ ๓๑

(ปรากฏการณ์วิทยาประชาธิปไตย) ๕,๐๐๐ เล่ม

ดอกหญ้า (อดทนเถอะดี) ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ดอกบัวน้อย (เส้นชัยแห่งความหวัง) ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโสด

พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๕๕

	เอ็มพี ๓	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๑	๔	๕ ราย
จำนวนที่ยืม	๖	๘๐	๓๐ แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓

ชิ้น

มีคนกล่าวขานถึงเด็กชายดูดี กับ เด็กหญิงดูแล ให้ได้ยินบ่อยๆว่าหลังเลิกเรียนของ พ่อครูแล้ว สองคนนี้ก็จะไปเข้าตีวและทำข้อ สอบทบทวนการเรียนที่เพิ่งเสร็จไปหมาดๆจาก การฟังพ่อครู กับกลุ่มผู้ใหญ่ ที่นำพาเรียนโดย ท่านสรณีย์ ที่ศาลาฟังธรรม สันตอโคก

เราก็ได้ยินคนอื่นเล่าให้ฟังอีกที

แต่วันนี้หลังจากฟังรายการสดของ พ่อครูเสร็จแล้ว พวกเราเดินลงมาจกชั้น ๕ สถาบันบุญนิยม เด็กหญิงดูแลเดินอยู่ด้านหลัง

เสียงเล็กๆใสๆของเธอพูดขึ้นว่า

“เอ...ได้เวลาทำข้อสอบอีกแล้ว”

เรียนธรรมะสนุกเป็นอย่างนี้นี่เอง

ผู้ใหญ่คงต้องกระฉับกระเฉงฟังธรรมจะได้มี จิตใจเป็นสุขอย่างเด็กน้อย ช่างเบิกบานใจ เพราะความมีฉันทะเสียจริง

😊 ป.จัมเข้น

ใต้ร่มเงาไม้

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหานักปฏิบัติธรรม

สารอาศก ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๓๓(๓๖)
ประจำเดือน พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๕

“คนรู้ลึก แล้วรู้ในรู้ลึก คือคนตื่น
จะมีสำนึก จะมีสังวร
จะมีเปลี่ยนแปลง”

สมณะเดินดิน ดิกขวีโร นำคำกล่าวนี้ของพ่อครูมาเน้นย้ำฟังกันอีกครั้ง
โปรดฟังอีกหลายๆครั้ง
แล้วอย่านิ่งเฉย หลับหูหลับตา
ต้องสำรวจอาริยทรัพย์ในตน
เรามีบุญแค่ไหน เรายังไม่ได้ชำระบาปติดหัวเรื่องอะไร
ต้องทำหายตน ให้พากเพียร
ให้เปลี่ยนแปลงไปสู่ทิศอุดร(โลกุตระ)
วันวัยที่เพิ่มขึ้นจะมีแต่ความกระตือรือร้น
การล่องไปในกระแสแห่งนาวาบุญนิยมนี่จะสงบ สุขภาพ และมีชีวิตชีวา
การใช้ชีวิตย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์ของหมู่มหาชน
จงตื่นรู้ แล้วฝึกเปลี่ยนนิสัยตัวเอง
ชะแต่วันนี้

ประกาศควบรวม ๓ บริษัท

พลังบุญ-ขอบคุณ-แต่ชีวิต ประกาศควบรวมกิจการ
ทั้งๆที่จดทะเบียนเพิ่มทุนได้ทุกปี จัดงานตลาดอารียะได้ทุกปี
สามารถคืนกำไรสู่ประชาชน ๑๐๐% ตลอดการดำเนินกิจการ

ม.ค.'๕๖ สมาชิกของทั้ง ๓ บริษัทวางแผนช่วย
งานกันปรับปรุงระบบที่ซ้ำซ้อน ผู้รับใช้ทุกฝ่ายร่วมกันกับ
ผู้ปฏิบัติจริงแต่ละจุด จัดสรรระบบให้ลงตัว รวมถึงประชุมร่วม
๓ บริษัทรายสัปดาห์ ทุกวันพุธ ปรับทิวทัศน์กัน(จากเดิมประชุมแยกกัน)

ต่อครูให้กำลังใจแก่ชาวพานิชย์บุญนิยมโดยย้ำให้ตระหนักว่า เราเป็นที่พึ่งให้เขา อีกหน่อยสังคมจะ
เดือดร้อนแข่งชิงเอาเราเปรียบกันมากขึ้น เราเองก็ฝึก“ให้” ให้ได้มากขึ้น เราเสียตรงไหน!? ژی๊ ژی๊ ๗ ๗

ชุมชนชาวอโศก

ช่วงปลายปี(เดือนธันวาคมทุกปี งานยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส. ที่ท่านสมณะบางรูปแปลว่า
ยอมเอาเสมอ) นักเรียนลัทธิมาลิกชาชาวอโศกจากทุกแห่งมาร่วมทำกิจกรรมกันที่บ้านราชา บรรยากาศ
คึกคักทุกปี และปีนี้(๒๕๕๕)ก็เช่นกัน

พ่อครูอาศัยการจัดงานใหญ่ให้รู้สมมุติการ
เป็นเจ้าของกิจการ การเป็นเจ้าของบ้าน เตรียมการ
ต้อนรับพี่น้องผู้มาเยือน และเป็นโอกาสปรับปรุง
เปลี่ยนแปลง พัฒนาถิ่นที่อยู่ด้วยศักยภาพ ความ
สามารถของชาวเราด้วยตัวเอง พร้อมกับฝึก
ชวนขยายเอภาาระชำระกิเลสตนไปด้วยกันกับหมู่...

มีนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐประศาสนศาสตร์
จากสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งได้เข้ามาศึกษาชุมชนที่บ้านราชา ในช่วงนี้
มาขอสัมภาษณ์ต่อครูในคำวันหนึ่ง หลังรายการเรียนอิสระตามสำนักที่ว่า
บ้านราชากับสันติอโศกในความเห็นของต่อครูเป็นอย่างไร ต่อครูตอบได้
ชัดเจนใจจอกมาก ว่า ชุมชนชาวอโศกเป็นชุมชนที่มีโครงสร้างหลักพื้นฐาน
เหมือนกัน คือ ชาวชุมชนถือศีลห้า ละอบายมุข กินอาหารมังสวิรัต
สันติอโศกมีรายละเอียดที่ออกไปในเชิงซ้อนมากกว่าบ้านราชา **ซึ่งเป็น**

สังคมชนบทที่อธิบายได้ว่า เป็นชุมชนที่เนียนใน อ่างซัด! ซัดมัยอะ? ژی๊ ژی๊ ๗ ๗

ตัวเบ้มก่อนสอบ

งานโพชฌังคารียสัจจายุ ครั้งที่ ๒ สมณะต่วนดีพบกลุ่มช่วงบำเพ็ญคุณ ท่านบอกให้สมาชิกกลุ่ม “งาน” เตรียมใจ เนื่องจากเข็มพระธรรมมีจำกัด ฝ่ายวิชฌ์ ๗๗ เข็ม ฝ่ายชาญ ๗๗ เข็มเท่านั้น เฉพาะกลุ่มเรากี่ ๗๐ กว่าคนแล้ว ดังนั้นตอนนี้ต้องฝึกใช้ธรรมะข้อ

มโนเมยิทธิที่แปลว่า ฤทธิ์ทางใจ ถึงวันประกาศผลสอบ ต้องใช้ฤทธิ์แห่งปัญญา ถอดหญ้าออกจากปล้องนะ หากฐานะเราเป็นถึงครู แต่สอบไม่ได้เข็ม ส่วนนักเรียนสมุนพระรามกลับได้เข็ม จะทำใจอย่างไร...

ทุกคนต่างก็ตั้งใจท่องคำแนะนำของท่านอย่างดี สุดท้ายมีเสียงท้อให้ท้อได้ขยิบว่า ท่านคะ! สรูปอีกทีจะยังอดไม่ทันเลย! เฮ้อ! ท่านอดส่าห้ใช้ข้อสอบให้ะเนี่ย!!! จี๊ย จี๊ย ๗ ๗

งานบุญกัมข้าวไทย

ที่วัดป่าดิว ๕ ม.ค.'๕๖ ประชาชนที่มาร่วมงานมีความสนใจการได้รับแจกเมล็ดพันธุ์ข้าว ได้ซื้อปุ๋ยอินทรีย์ผลิตจากโรงปุ๋ยพลังชีวิตด้วยราคาบุญนิยม โดยทุกคนจะได้ร่วมฟังธรรมะกัณฑ์พิเศษจากพ่อครู สมณะโพธิรักษ์ก่อนรับประทานอาหาร จากนั้นก็ร่วมกิจกรรมต่างๆของงานตามอัธยาศัย บ่ายและค่ำมีเสวนาแกนนำชานาคุณธรรมออกอากาศสดทาง FMTV ดำเนินรายการโดยสมณะเดินดิน ดิกขวิโร บรรยายกาศของงานคึกคักมีทั้งผู้นำเมล็ดพันธุ์ข้าวมาให้แจก และผู้มารับแจกเมล็ดพันธุ์ข้าว ส่วนใหญ่เป็นผู้ติดตามฟังรายการวิทยุชุมชนวัดป่าดิว ผู้มาร่วมงานประมาณกว่า ๓๐๐ คน ได้สัมผัสถึงความเข้มแข็งของชานาผู้มีคุณธรรม ได้เห็นบทบาทของ **ธนาธิปไตย หรือเสือนกรมแก้ว** ซึ่งเป็นอาคารเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าว ที่สมเด็จพระเทพฯท่านเสด็จมาเปิดอาคารเมื่อปีที่แล้ว('๕๕) โดยมีวัตถุประสงค์เก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้แบ่งปันกัน

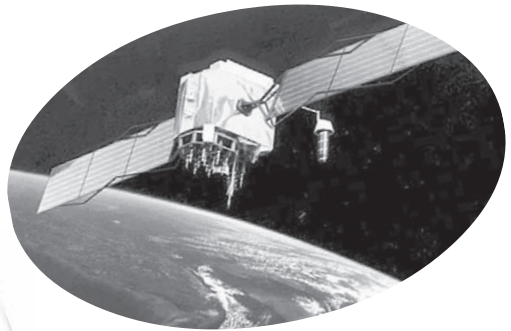
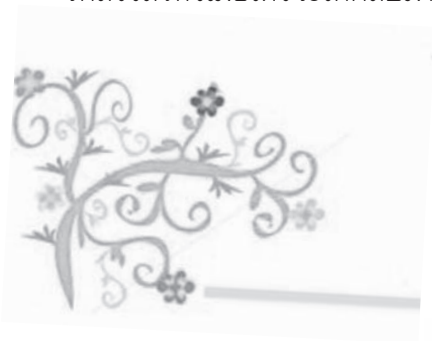
หากบริษัททุนนิยมโลกีย์ที่หวังกินรวบเมล็ดพันธุ์ข้าวไทย มาเห็นกิจกรรมของชานาคุณธรรม ที่เข้มแข็งอย่างนี้ คงจะต้องคิดหนัก!! จี๊ย จี๊ย ๗ ๗

เธอ...หายไป

ไม่เห็นเธอที่ FMTV กรุงเทพฯ ไม่เห็นเธอในรายการกฎธรรมชาติแบบโสภณ หลายสัปดาห์ คิดถึง คิดถึง... แฟนคลับ**คุณอีด เพียรพิมพ์พุทธ** ส่งกระซิบมาดังๆ จึงจกพบเธอที่หน้าวัดเมื่อวันอาทิตย์ จึงได้รับคำตอบว่า...

“ตอนนี้ขอดูแลคุณพ่อก่อนค่ะ ท่านต้องพึ่งพาเรามากกว่าก่อน อยู่ดูแลท่าน ดูแลบ้าน อยู่ให้ท่านเห็นหน้าท่านก็อุ่นใจ ขอเวลานอกก่อนนะจะจัดสรรลงตัวเมื่อไหร่จะได้กลับมาช่วยกันอีกค่ะ” ... จู๊ย์ จู๊ย์ ๆ ๆ

ไทยคม ดาวเทียมดวงใหม่

อู่ไหน? ก็ **อู่ สขจ.**ไง! จิ้งจกง! คนไหนนะ?...อ้อ! ก็คนที่อยู่ข้างวัด มาช่วยงานทำหนังสือแล้วยังแบ่งเวลามาช่วยงานที่สขจ.เป็นประจำไงล่ะ! จู๊ย์ จู๊ย์ ๆ ๆ

อนุโมทนากับหลายท่าน ที่ช่วยเข้ามาช่วยงานต่อครูในทุกภาคด้าน ไม่ว่าจะเรียน โรงเรียน โรงพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ ชมร. หรืองานทานิษฐ์บุญนิยม ฯลฯ ทุกท่านทุกคนได้! อโศกขยายความถี่ไปที่ดาวเทียมไทยคมแล้ว ติดตามฟังธรรมต่อครูชัดแจ๋วขึ้นมั๊ย?...จู๊ย์ จู๊ย์ ๆ ๆ ๆ

กวันหลงที่ไม่น่าอาจหายไป

หลังการสอบในงานบัณฑิตดารามครั้งที่ ๒ ปีใหม่'๕๖ ที่ ลันตือโศก มีการเรียนติวสอบภาคค่ำหลังรายการพ่อครูจะมีผู้สนใจ รวมตัวกันเข้าชั้นเรียนติวเข้มกับท่านสมณะชยะชยัน สรณีโย ที่ ศาลาฟังธรรม เสียงด.ญ.ดูเลตอบ “ง.งู” เสียงด.ช.ดูดีตอบ “ซ้อ ง.งู” ถูกอีกละ! ถูกอีกละ!” หัวเราะตบมือทำที่สนุกสนาน ในขณะที่ท่าน สมณะกำลังอธิบายและเฉลยคำตอบอยู่ ผู้ฟังมีทั้งท่านสิกขมาตุ ญาติธรรมผู้สู่วัยแล้ว และกำลังจะสู่วัย จนถึงเด็กอนุบาลช่วงเป็นชั้นเรียน ที่น่าทึ่งชะนีกระไร...อู๊อู๊ อู๊อู๊ ๗ ๗

บวญเอย...บวญกลับมา...นะ

ก่อนวันทำนายว่าจะเกิดภาวะวิกฤตภัยธรรมชาติของโลก ๒๑ ธ.ค.๒๐๑๒ คุณป้าขวัญรัก หรือป้าภัทรินทร์ ล้มลงด้วยภาวะ เส้นเลือดในสมองแตก มีแรงดันสูงในกะโหลกศีรษะ ปวดหัวมาก อาเจียน ฟุ้ง มีเลือดออกจากจมูกด้วย หลังจากปฐมพยาบาลเบื้องต้น จาก บ้านสุขภาพที่บ้านราชาแล้ว ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล ระหว่างที่ได้รับความช่วยเหลือดูอาการที่ห้องฉุกเฉินและสังเกตอาการนั้น ก็รู้สึกว่ อาการวิกฤต มีผู้ถามป้าขวัญรักว่าจะส่งข่าวบอกพี่น้อง และหลานๆ ทางบ้านไหม ป้าบอกว่าไม่ต้อง ถ้าตายก็เผาเลยกับชาวโศกนี่แหละ! หลังจากนั้นอาการของป้าก็ดีขึ้น ไม่ต้องผ่าตัด แต่ หมอก็เก็บตัวไว้ สังเกตอาการที่ร.พ.ต่ออีกยาว จนในที่สุดก็ได้กลับมาพักฟื้นในหมู่เราในช่วงงานโพชฌังคาริยาัจฉายุ มีลูกๆหลานๆ ชาวโศกแวดล้อมดูแล

โ! ก็หมู่เรานี่แหละ ที่เกิด ที่แก่ ที่เจ็บ ที่ตายกันนี่ไอ อู๊อู๊ อู๊อู๊ ๗ ๗

เมื่อหลายเดือนที่แล้ว มีคนมาเล่าให้ฟังว่า ในเวลา
กลางคืนตนเองตื่นขึ้นมาฉี่บ่อยครั้งมาก (เกิน ๓ ครั้ง) และจำได้ว่าเคย
ให้คำแนะนำไปว่า สาเหตุน่าจะมาจากไตบกพร่องมากกว่า

พอดีวันนี้มีเวลาได้ไปร้านหนังสือแห่งหนึ่ง เห็นหนังสือ
ชีวิตมีเรื่องที่น่าสนใจ จึงอยากนำมาบอกต่อสมาชิกคอลัมน์น้ำฉี่
ดีจริงหรือ เพื่อผู้ที่ประสบปัญหาเช่นนี้อาจจะได้คำตอบที่ดีและถูกต้อง
จาก**อาจารย์สาทิส อินทรกำแหง** ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ จาก
หนังสือชีวิต ฉบับ ๑ ส.ค.'๕๕

๕ วิธีลดฉี่บ่อยจากเบาหวาน

ฉี่มาก ฉี่น้อย หรือฉี่ไม่ออก เป็น “อาการ” ซึ่งเกี่ยวแก่โรคต่างๆหลายโรค
วันนี้ขอพูดถึงโรคต่างๆซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องฉี่

เริ่มด้วยโรคซึ่งใครๆรู้จักกันดี มากุยกั๊กก่อน โรคนั้นก็คือ **“เบาหวาน”**

“เบาหวาน”นั้น โดยทั่วไปมักดูจากค่าระดับน้ำตาลในเลือดเป็นเกณฑ์ เมื่อไปหาคุณหมอ ลอง
ให้ท่านตรวจเลือดให้ ถ้าระดับน้ำตาลในเลือดของคุณอยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่ ๑๑๐-๑๒๕ มิลลิกรัมต่อ
เดซิลิตร ท่านจะบอกว่าคุณมีโอกาสเป็นโรคเบาหวานต้องระวังตัว

ถ้าระดับน้ำตาลในเลือดเกิน ๑๒๕ มิลลิกรัมขึ้นไป และบางครั้งเลยจนจะถึง ๑๕๐ มิลลิกรัม
คุณหมอก็คงต้องให้ยาแก้โรคเบาหวาน ซึ่งเป็นยาทำให้น้ำตาลในเลือดของคุณลดลง

นั่นเป็นคำแนะนำของการเป็นโรคนี้ ซึ่งยึดค่าระดับน้ำตาลในเลือดซึ่งสูงผิดปกติเป็นเกณฑ์

แต่โรคเบาหวานไม่ใช่เรื่องของระดับน้ำตาลในเลือดอย่างเดียว แต่ยังมีอาการอื่นๆนอกจาก
ระดับน้ำตาลในเลือดสูงมาผสมด้วยหลายอย่าง เช่น ความดันโลหิตสูง ปวดเมื่อยตามตัว ตามัว อ่อนเพลีย
แถมยังมีอาการคล้ายๆคนเป็นโรคหัวใจรวมอยู่ด้วย และในอาการนอกเหนือไปหลายอย่างนี้ ก็แถม
ด้วยอาการกระหายน้ำและปัสสาวะบ่อยเป็นประจำรวมอยู่ด้วยเช่นกัน

หลายคนจะเริ่มเป็นโรคเบาหวานหรือมีอาการอย่างอ่อนๆอาจไม่เคยคิดว่าตัวเองจะเป็นโรคนี้
พอมีอาการกระหายน้ำมากๆและปัสสาวะบ่อยๆ รวมทั้งอ่อนเพลียมากโดยไม่ทราบสาเหตุก็มักคิดว่า
ตนเองมีปัญหาเกี่ยวกับไตหรือบางทีคงดื่มน้ำไม่พอในวันหนึ่งๆ

เมื่อคิดว่าดื่มน้ำไม่พอ เลยดื่มน้ำเพิ่มเป็นการใหญ่ บางท่านเชื่อคำร่ำลือที่ว่า ดื่มน้ำมากๆรักษาโรคได้
เลยดื่มน้ำวันละ ๓-๕ ลิตร จนกระทั่งเกิดอาการตัวบวมและไตวาย เพราะฉะนั้น ความรู้เท่าไม่ถึง
การณ์ หรือไม่รู้ว่าคุณเองเป็นโรคเบาหวาน แต่กลับไปแก้ด้วยการดื่มน้ำมากๆ เลยทำให้ฉี่มากๆ และ
ทำให้เกิดอาการไตวายได้อย่างนี้แหละครับ

ถ้าอย่างนั้นเมื่อรู้ว่าเป็นโรคเบาหวานและยังฉี่บ่อยอย่างนี้จะแก้ไขอย่างไรดี

เมื่อโรคเบาหวานเป็นต้นเหตุทำให้ฉี่บ่อย จึงต้องแก้ที่ต้นเหตุก่อนสิครับ
แล้วจะแก้หรือรักษาเบาหวานซึ่งเป็นต้นเหตุได้อย่างไรเล่า ตรงนี้แหละครับที่ต้องขอจับเข้าคุยกันลึกนิด
เราจะต้องไม่ออกนอกเส้นทางไประหว่างนี้นะครับ เพราะขณะนี้เรากำลังพูดกันถึงอาการฉี่ผิดปกติอยู่
เมื่ออาการฉี่ผิดปกติเกี่ยวแก่เรื่องเบาหวานด้วย เราก็ต้องพูดถึงเรื่องเบาหวานกันบ้าง แต่จะ
ไม่พูดกันโดยละเอียด เพราะ

๑. มีการพูดถึงเบาหวานมากมายแล้วมีตำราหลายเล่มทั้งการแพทย์ปัจจุบันและการแพทย์
แขนงอื่นๆ เกี่ยวแก่เบาหวานแม้แต่กระทั่งเรื่องยากกลางบ้านหรือยาผีบอกเกี่ยวแก่เบาหวาน
ก็มีมากมายด้วยเช่นกัน

๒. เราจะพูดถึงเบาหวานกรณีที่เกี่ยวข้องแก่เรื่องฉี่โดยตรงก่อน และขอแนะนำวิธีแก้การฉี่ผิด
ปกติเพราะเบาหวานก่อน แต่ถ้ามีเรื่องที่ต้องโยงไปถึงเบาหวานก็ขอพูดในวงจำกัด เพื่อให้รู้ว่าจะ
บรรเทาอาการเบาหวานและเรื่องฉี่ผิดปกติร่วมกันได้อย่างไรเท่านั้น

ขออธิบายย่อๆก่อนว่า ทำไมจึงปัสสาวะบ่อยเมื่อเป็นโรคเบาหวาน
หน้าที่ของไตโดยตรงคือ

๑. ระบายของสกปรกหรือสิ่งที่มีเกินความต้องการของร่างกายออกไป

๒. รักษาสิ่งที่มีประโยชน์ไว้ไม่ให้ระบายออกไปกับสิ่งสกปรกอื่นๆ

๓. เมื่อรักษาส่งมีประโยชน์ไว้แล้ว ต้องเก็บรักษาส่งที่มีประโยชน์ไว้ตามอวัยวะต่างๆให้ถูก
ต้องตามหน้าที่ของมันด้วย

ฉะนั้น เมื่อมีระดับน้ำตาลในเลือดเกินขีดปกติ ไตต้องทำหน้าที่ร่วมกับตับอ่อน โดยตับอ่อน
จะสร้างฮอร์โมนอินซูลิน(INSULIN)เพิ่มขึ้น เพื่อลดระดับน้ำตาลในเลือด ส่วนไตก็ต้องทำหน้าที่
ระบายน้ำตาล ซึ่งสูงเกินควรออกทางปัสสาวะด้วย

อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวแก่สมองและระบบประสาทโดยตรง นั่นคือเรื่องของการระบายน้ำ
สมองมีต่อมหรือปุ่มที่ทำหน้าที่ควบคุมความรู้สึกกระหายน้ำของคนเรา หลักๆของร่างกายคือ
ถ้าเราถ่ายน้ำออกจากร่างกายมากจากการปัสสาวะ หรือเหงื่อก็ดี ร่างกายจะแห้ง

ปกติร่างกายต้องการความสมดุลระหว่าง

น้ำกับเนื้อ เมื่อน้ำออกจากร่างกาย

มากเกินไป (ทางปัสสาวะหรือ

เหงื่อ) เกลือในตัวเราจึงเข้มข้นขึ้น

อวัยวะบางส่วนซึ่งทำหน้าที่เป็น

เครื่องวัดความเข้มข้นของ

เกลือจะเตือนไปที่ระบบเส้น

เลือดและหัวใจ (CARDIO-

VASCULAR SYSTEM)

ระบบนี้จะเตือนไปที่ไฮโปทาลามัส (HYPOTHALAMUS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสมองส่วนกลาง ไฮโปทาลามัสจะเตือนไปที่ต่อมพิทูอิทารี(PITUITARY GLAND) หรือต่อมใต้สมอง ต่อมนี้ออกฮอร์โมน ANTIDIURETIC HORMONE หรือเรียกสั้นๆ ว่า เอดีเอช(ADH) ออกมา เจ้าเอดีเอชไปออกฤทธิ์ที่ไต จะทำให้หลังเอนไซม์ชื่อเรนิน(RENIN) เข้ามาในระบบเลือดและจะเข้าไปสร้างฮอร์โมนอีกตัวหนึ่ง คือ แองจิโอเทนซิน(ANGIOTENSIN) ซึ่งจะย้อนไปเร่งให้ไฮโปทาลามัสสร้างเอดีเอชเพิ่มขึ้นอีก

ผลลัพธ์คือ ทำให้มีอาการคอแห้ง กระหายน้ำ ผมเคยเห็นบางคนเป็นมาก ตื่นขึ้นมาแต่เช้าก็ คอแห้งเต็มหน้าอ้ากๆเหมือนกับตายอดตายอยากอยู่กลางทะเลทรายมาเป็นเดือน

เป็นอย่างไรรบ้างครับ อ่านแล้วปวดศีรษะมากไหม ขอโทษคุณผู้อ่านด้วยครับ ผมเองก็ปวด ศีรษะแทบตายเหมือนกัน เพราะกว่าที่ผมจะเอาเรื่องยากๆ มาย่อให้เป็นเรื่องง่ายแล้วอธิบายเป็นภาษา (ค่อนข้างจะเป็น)ชาวบ้านได้นี้ ต้องใช้เวลากว่าครึ่งวันเขียนนะครับ

เอาละ ขอสรุปสั้นๆว่า ที่อธิบายมาก่อนข้างยี่ดียวนี้ เพื่อชี้ให้เห็นว่า **การปัสสาวะบ่อยๆ และการรู้สึกระหายน้ำมากๆนี้ เป็นเรื่องคู่กันและเป็นเรื่องสำคัญ** เนื่องจากโรคเบาหวานเป็นเรื่อง **เกี่ยวแก่ระบบเลือด หัวใจ ไต และระบบสมอง จึงต้องแก้ไขทั้งหมดไปพร้อมๆกัน ไม่ใช่เป็นเพราะ เรื่องโรคเบาหวานแต่เพียงเรื่องเดียว**

ต่อไปนี้ขอแนะนำสั้นๆและตรงไปตรงมาเลยนะครับว่าให้ปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อบรรเทาการฉี่มาก และบรรเทาการกระหายน้ำมากๆ

๑. โดยเหตุที่ถ้าฉี่บ่อยๆ โดยเฉพาะตอนกลางคืน คุณต้องไปห้องน้ำบ่อยๆ เมื่อกลับจาก ห้องน้ำคุณจะไม่หลับ ทำให้ภูมิชีวิตหรือ IMMUNE/SYSTEM เกี่ยวแก่การนอนตกต่ำมาก วิธีแก้ คุณผู้ชายให้หาคะบอปปัสสาวะไว้ข้างเตียง คุณผู้หญิงก็เหมือนกัน หาโถฉี่ไว้ข้างเตียง ฉี่แล้วทำความสะอาด ดีๆ จะนอนต่อได้สบาย

๒. เวลาตื่นน้ำ อย่าดื่มอึกๆเพื่อให้หายอยาก แต่ดื่มทีละอึก สองอึก กลั้วคอ ดื่มน้อยๆได้

๓. ทำรำกระบอง ทำท่าแถม ยืนตัวตรง กางขาเล็กน้อย สองแขนรัดกระบอกที่วางไว้บน บั้นเอวด้านหลัง เขย่งสันเท้าขึ้นให้สูงสุดแล้วย่อตัวลงนั่งบนสันเท้า ๓ ครั้ง แล้วลุกขึ้นยืนโดยยังเขย่ง สันเท้าอยู่ตลอดเวลา นับเป็น ๑ เซต ให้ทำอย่างน้อย ๓๐ เซตทุกวัน (สงสัยให้ไปถามเพื่อนๆที่ ชมรมรำกระบองชีวิตจิตทุกแห่ง เขาสอนให้เราฟรีๆพร้อมคำแนะนำ)

๔. ใช้เถาวัลย์เปรียงตากแห้ง หั่นเป็นแว่น ๕ แว่น ต้มกับน้ำ (ใช้น้ำปริมาณพอเหมาะ) กรองเอาแต่น้ำดื่มทุกวัน เช้า-เย็น

๕. กินวิตามินและอาหารเสริม

กินวิตามินบี ๑ (ขนาด ๒๕๐ มิลลิกรัม) ๑ เม็ดเวลาเช้า วิตามินบี ๖ (ขนาด ๕๐ มิลลิกรัม)

๑ เม็ดเวลาเช้า

น้ำมันเมล็ดฟักทอง ๑ แคปซูล(ขนาด ๑,๐๐๐ มิลลิกรัม) ถ้าหาไม่ได้ กินเมล็ดฟักทอง กะเทาะเปลือกวันละ ๕ ช้อนโต๊ะแทนได้

อีฟนิ่งพริมโรส ๑ แคปซูล วิตามินดี ๑ แคปซูล (ขนาด ๑,๐๐๐ ไอยู)

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ 🍷

แก๊งค์หลอกผู้สูงอายุให้ซื้อเบอร์

เมื่อวันก่อน มีน้องมาเล่าให้ฟังถึงแก๊งค์ต้มตุ๋นที่เลือกเหยื่อเป็นผู้สูงอายุและอยู่บ้านตามลำพัง
หว่านล้อมให้ซื้อเบอร์แลกของรางวัล แต่ท้ายสุดข่มขู่กรรโชกทรัพย์

น้องคนนี้มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดชัยภูมิ แต่ตัวเองต้องเข้ามาทำงานที่ร้านสปาชื่อดังในกรุงเทพฯ เพื่อหาเงินส่งให้กับพ่อแม่ชราามากแล้ว และอยู่ตามลำพัง
ที่บ้านเพียงสองคน

พฤติกรรมของแก๊งค์นี้ก็คือ ชายสองคนจะ
ขับรถปิกอัพบรรทุกของใช้ เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เช่น พัดลม
เตารีด เต้าแก๊ส เป็นต้น และขับเข้าไปในหมู่บ้านต่างๆ
เมื่อดูว่าบ้านไหนมีคนสูงอายุอยู่ตามลำพัง ก็เข้าไปเชิญ
ชวนให้ซื้อเบอร์ โดยหลอกล่อให้เสี่ยงโชคว่า โอกาสถูกมี
สูงมาก เพราะเขาขาย ๒๐ เบอร์ในราคา ๑ บาทเท่านั้น
ถ้าถูกก็จะได้สิ่งของตามที่ระบุไว้ เหยื่อซึ่งเห็นว่ามียศ
จริงที่อยู่บนรถปิกอัพก็หลงเชื่อ โดยพ่อของน้องคนนี้ก็
คิดว่าซื้อแค่ ๑๐ บาท ไม่ถูกก็ไม่เป็นไร ก็จะเลิก

พอครบ ๑๐ บาท โดยที่ไม่ถูกสักเบอร์ ชายสองคนก็จะยื่นกระดาษว่าลองซื้ออีกสัก ๑ บาท
อาจจะถูกก็ได้ เหยื่อก็หลงเชื่อ และคราวนี้ก็ถูก
จริงๆ ได้เต้าแก๊ส ๑ อัน ปรากฏว่าชายสองคน
ไม่ยอมให้ บอกว่าถูกเบอร์หมายถึงมีสิทธิ์ได้รับ
เต้าแก๊สและเสียเงินเพียง ๒,๐๐๐ บาท ไม่ใช่ให้
ฟรีๆ โดยอ้างว่าราคานี้ถูกกว่าราคาขายตามห้อง
ตลาดทั่วไป ทั้งๆที่ความเป็นจริงแล้วเป็นราคา
ที่แพงกว่าห้องตลาดถึงสามเท่า

เมื่อเหยื่อไม่ยอม และแม้บอกว่าไม่มี
เงินมากมายขนาดนั้น ชายทั้งสองคนก็ข่มขู่ อ้าง
ว่าจับเบอร์ถูกก็ต้องซื้อแสดงพฤติกรรมข่มขู่ต่างๆนานาจนกระทั่งเหยื่อซึ่งเป็นผู้สูงอายุเกิดความหวาดกลัว
และยอมจ่ายเงินในที่สุด 🙏

หลักการ ดูหนังดูละคร

ที่พุทธสถานปฐมอโศก

ชื่อเรื่อง เกมนรกโกหกตาย (MANATU)

ชื่อคนดู ด.ญ. อออิน แซ่โค้ว (ผิง)
สมาชิกราชบัณฑิตยสถาน

ดูแล้วก็เกิดความรู้สึกตื่นเต้นมากค่ะ รู้สึกกลัวบาปในเรื่องของการโกหก หนังสือเรื่องนี้สอนให้คนที่เล่นเกมมีความซื่อสัตย์ ยอมรับในความจริง ต้องเชื่อว่าความลับไม่มีในโลก

ดูไปก็เกิดผัสสะหงุดหงิดตัวละครบางคน ใจองแง่ง งามแง (เบ็ตตี้ห้องสาว) แต่ก็ลองย้อนมองดูตัวเองว่า ถ้าเราอยู่ในสถานการณ์ที่รู้ว่าพ่อไม่อยากจะให้เราเกิดมาก็คงทำใจยาก แต่เบ็ตตี้ก็ยังไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเรื่องส่วนตัวกับส่วนรวม

รู้สึกประทับใจในคัท (พี่สาว) ที่ไม่โกหกค่ะ ซึ่งหนูว่ามันเป็นเรื่องที่ทำให้ใจยากมาก กับการพูดความจริงที่ไม่คิดอยากให้ใครรู้ แต่เธอก็ทำเพื่อทุกคนในครอบครัว

ดูๆไปครอบครัวนี้ตอนแรกก็ดูไม่ค่อยอบอุ่นค่ะ แต่พอเล่นเกม“มานาตู”แล้ว ก็ทำให้ครอบครัวเข้าใจกันมากขึ้น เกมมานาตูเป็นเกมที่

หากนำไปเล่นในเมือง ก็จะเป็นอันตรายมาก เพราะคนในเมืองจะเอาแต่ทำงานหาเงิน แต่ไม่มีศีล เป็นโลกเทคโนโลยี แสง-สี-เสียง ความบันเทิง ถ้าคนชอบเล่นเกมจะไม่เป็นอันตราย เขาจะไม่มีความรักต่อกัน ทำงานไปก็พัฒนาจิตวิญญาณไป เพราะเขาอยู่กับสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

สุดท้ายทุกคนก็รอดค่ะ เพราะปรับความเข้าใจ เห็นโทษเห็นภัยของการโกหก ตอนจบเบ็ตตี้ก็แอบเก็บเกมมานาตูเอาไว้ ซึ่งหนูก็ไม่คิดว่ามันจะอันตราย เพราะทุกคนในครอบครัวก็พยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นถ้าเล่นอีกครั้งก็ไม่มีปัญหา

สิ่งที่จะนำไปใช้ในชีวิตคือ เป็นตัวอย่างที่ดีค่ะ หากเราจะห้ามคนอื่น

โกหกก็ต้องทำตัวเองให้ได้ ไม่งั้นจะเหมือนเบ็ตตี้เลียนแบบผู้ใหญ่ที่คิดว่าคนอื่นโกหกได้

เราก็โกหกได้ ซึ่งมันก็ไม่ดี และสิ่งที่จะนำไปใช้ก็คือ การที่เราจะอยู่ร่วมกับใคร ต้องเชื่อใจเขา และซื่อสัตย์ต่อตนเอง ทำอะไรไว้ แล้วเขาจับได้ ก็ควรยอมรับ ถึงแม้มันอาจจะทำให้คนอื่นมองเราแปลกกว่าเดิม แต่ก็ดีกว่าเราโกหกกลับไปเรื่อยๆ ซึ่งจะทำให้บาปหนักขึ้น

ความรู้สึก รู้สึกภูมิใจที่ได้เกิดเป็นลูกคนไทยค่ะ เพราะดูจากในเรื่องนี้ ฝรั่งเศสเลี้ยงลูกแบบไม่อบอุ่นเท่าไร ให้ลูกนอนคนเดียว มีห้องส่วนตัวตั้งแต่เด็ก ไม่เหมือนคนไทยที่เลี้ยงลูกแบบใกล้ชิด และรู้สึกดีใจที่ได้มาอยู่กับชาวอโศก ซึ่งสอนให้เรารักชาติ

ชื่อคนดู **ด.ญ.รินรดา วิศรัมย์วัน(ชมพู่)**
สมาชิกราชประชาสมาธิ

เห็นทุกซอกที่ครอบครัวคนในเมือง
ไม่ซื่อสัตย์ คนที่อยู่ในเกาะที่เป็นชาวพื้นเมืองซื่อสัตย์
ครอบครัวนี้เป็นครอบครัวที่ไม่ค่อยอบอุ่นเท่าไร
มีทะเลาะกัน ขโมยข้าวของกัน ทำผิดแล้วไม่ยอม
รับผิด คนในเมืองต่างโกหกซึ่งกันและกัน

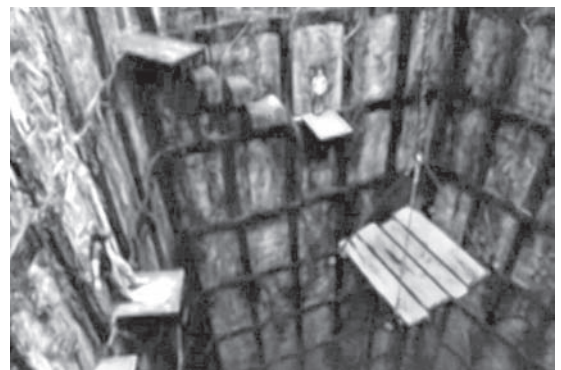
เกมนี้มีชื่อว่า “มานาตู” เป็นเกมที่พูด
โกหกแล้วตาย ครั้งแรกยอมให้อภัย ครั้งต่อไปไม่แค้น
กตีกาต้องห้ามโกหก ไม่งั้นโดนลงโทษ
แต่ครอบครัวนี้มีการโกหก ๔ คน
ด้วยกัน แต่ลูกสาว คนที่สองพูดความจริง
เพราะความรักที่มีต่อครอบครัว
ไม่อยากจะให้ครอบครัวต้องเดือดร้อน
เพราะการโกหกเพียงครั้งเดียว จะส่ง
ผลกระทบต่อคนในครอบครัว และ
คนอื่นๆ จะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อกัน
รักกัน สามัคคีต่อกัน เสียสละสิ่งของที่
เรารักได้ และทำทุกอย่างเพื่อคนที่เรารัก

การพูดความจริง ไม่เสแสร้ง
ในการเล่นเกมนั้น ต้องพูดทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องจริง
ความจริง! เราเคยทำอะไรผิดมา ขโมยของคน
คนนั้นมา พอเกมถามก็ควรตอบไปตามความจริง
หากพูดไม่จริงทุกคนก็จะเดือดร้อนไปด้วย พ่อที่
ต้องพูดโกหกไปเพราะกลัวลูกคนเล็กจะเสียใจ ส่วน
แม่ก็อายที่ทำผิด เพราะเอาน้ำมา ๑ แพ็คโดย
ไม่ให้แคชเชียร์คิดตังค์ มันคือการลักขโมยของ
ซูเปอร์มาร์เก็ต พี่ชายก็ไม่ยอมรับในความคิด
ไม่ซื่อต่อน้องสาวของตนเอง การที่เราพูดความจริง
ทุกคนก็จะยอมให้อภัยในสิ่งที่เคยทำผิดมาแล้ว
ส่วนน้องสาวก็ทำผิดไปขโมยของ ของพี่สาวของ
ตนเอง ไปขโมยโรลล์ม้วนผมมา แต่ไม่ตอบตาม
ความจริงทำให้โดนลงโทษอีกครั้ง พี่สาวถามว่า
ทำไมไม่บอกความจริงมาล่ะ น้องสาวตอบว่า (คำนี้

เด็ดมาก หนูชอบมาก มันได้ใจเอามากทีเดียวค่ะ)
“ทุกคนก็โกหกกันหมด” หมายความว่า ทุกคนที่
โกหกก็เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีของน้องสาว ถ้าผู้ใหญ่
โกหกเด็กก็จะพูดโกหกตาม การที่เราคิดจะทำอะไร
ในสิ่งนั้น ควรไตร่ตรองให้ดีเสียก่อน มันอาจส่งผล
ถึงตัวเราได้ ทำดียังไม่สาย เราสามารถเริ่มชีวิตกัน
ใหม่ได้ นับตั้งแต่ตอนนี้เป็นต้นไป

สำหรับหนูแล้ว “ชีวิตมีความหมาย ไม่มี
คำว่าสาย สำหรับการเริ่มต้น”

เป็นเกมที่ทดสอบความซื่อสัตย์ของเรา
ความกล้า ความเสียสละ ทุกคนๆสามารถ

เปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองใหม่ได้ แล้วตัวเราจะ
เลือกว่า จะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนขึ้นอยู่กับตัวคุณ
สำหรับหนู ณ ตอนนี จะปรับปรุงให้ดีที่สุดเท่าที่
จะทำได้ ความซื่อสัตย์ ความดีรอให้ทำอยู่...

“เรามาเริ่มต้นใหม่กันค่ะ”

เรื่องนี้เกิดเมื่อประมาณ ๕๐ กว่าปีมาแล้ว ที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นเรื่องกรรมตามสนองของนาย**จรัญ** (ชื่อสมมุติ)

จรัญเกิดในครอบครัวชาวนา เมื่อเขาอายุ ๗ หรือ ๘ ขวบ เขาก็เริ่มลักเล็กขโมยน้อยเสมอมา เช่น ลักเปิดลักไก่ของชาวบ้าน จนกระทั่งจรัญอายุได้ ๒๐ กว่าปี เขาก็ได้แต่งงานกับผู้หญิงซึ่งเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกันนั่นเอง

ต่อมาจรัญได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แต่เขาก็ไม่ทิ้งนิสัยลักขโมยเปิดไก่ของชาวบ้าน เมื่อมีเจ้าทุกข์เขามาแจ้งความ ผู้ช่วยจรัญก็จะทำหน้าที่ออกไปดูสถานที่เปิดหรือไก่ของชาวบ้านที่หายไป แต่ทุกครั้งก็จะไม่สามารถจะจับขโมยได้ และเขาก็ทำที่พูดปลอบใจชาวบ้าน ว่าจะจับคนผิดมาลงโทษ

ประมาณปี พ.ศ.๒๕๑๐ เกิดฝนแล้งติดต่อกันมาหลายปี ก็เกิดภาวะข้าวยากหมากแพง ชาวบ้านเดือดร้อนไปทั่ว ผู้ช่วยจรัญคิดหาเงินทางลัด จึงขโมยวัวและควายของชาวบ้านที่เขาปล่อยให้เล็มหญ้ากินอยู่ตามทุ่งนา ซึ่งก็ไม่สามารถจับตัวคนร้ายมาลงโทษได้เช่นกัน

เนื่องจากผู้ช่วยจรัญมีชื่อเสียงในหมู่นักเลงด้วยกัน ครั้งหนึ่งบรรดาน้องเขยสามสี่คน พากันลงขันมาว่าจ้างให้ไปฆ่าพ่อลูงใหญ่ของพวกเขา สาเหตุเนื่องจากเมื่อพ่อตาแม่ยายของพวกเขาตายจากไปแล้ว พ่อลูงใหญ่คนนี้เกิดความโลภ อยากจะแบ่งเอาที่นาที่พ่อแม่แบ่งให้เป็นสัดส่วนจากน้องๆทุกคน ทำให้บรรดาน้องเขยเกิดไม่พอใจในตัวพ่อลูงใหญ่

จรัญตกลงรับจ้าง และได้ฆ่าลูงใหญ่อย่างโหดเหี้ยม ในขณะที่ลูงใหญ่กำลังนอนหลับอยู่ นั้น เขาเอาไม้ฆ้อนกระหน่ำตีไปที่แสกหน้าและหัวของลูงใหญ่ เนื่องจากมีคนพูดกันว่า ลูงใหญ่อยู่ยงคงกระพันยังไม่เข้าแทงไม่ออก จรัญจึงนำลิวตอกลงไปที่คอกหอยของลูงใหญ่ จนลิวจมเข้าไปในคอกหอย จนลูงใหญ่ได้รับความเจ็บปวดทรมานและเสียชีวิตในที่สุด

จรัญยังไม่หยุดสร้างบาป วันหนึ่งเขากับเพื่อนเดินทางไปอำเภอชุมแพ เพื่อจะหาซื้อควายมาขาย ขณะเดินทางผ่านหมู่บ้านต่างๆก็มาเจอกับตาแก่คนหนึ่ง ซึ่งกำลังเอาควายคูงาม (สมัยก่อนเขามักจะเอาวัวหรือควายคูงามมาเทียมล้อหรือเทียมเกวียนกัน)นอนแช่น้ำอยู่ในลำห้วย พอผู้ช่วยจรัญเห็นเช่นนั้น เขากับเพื่อนร่วมกันวางแผนที่จะแย่งเอาควายของตาแก่ทันที ผู้ช่วยจรัญทำที่ไปขอซื้อควายคูงามของตาแก่คูนั่น ตาแก่คนนั้นก็ตอบว่าขายหากได้ราคาดี ในขณะที่ผู้ช่วยจรัญและตาแก่คนนั้นกำลังพูดคุยถึงเรื่องราคา เพื่อนของผู้ช่วยจรัญก็แอบเดินมาข้างหลังของตาแก่พร้อมกับกอดรัดและเอาเชือกผู้เขนทั้งสองของตาแก่ไปพลหลังเอาไว้ ส่วนผู้ช่วยจรัญก็รีบขาทิ้งสองเอาเชือกผูกมัดรวมกัน

หลังจากนั้นทั้งสองมัดแขนมัดขาของตาแก่เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เขาก็จับเอาตาแก่ขึ้นโยนลงน้ำช่วย แม้ว่าตาแก่จะร้องขอชีวิตอย่างน่าสงสาร แต่ผู้ช่วยจรัญและเพื่อนก็ไม่มีเมตตาและสงสาร เขาช่วยกันโยนร่างของตาแก่ลงน้ำ และเมื่อเห็นว่าตาแก่จมน้ำตายแล้ว เขาก็ช่วยกันไล่ต้อนเอาควายคูงามนั้นนำเอาไปขาย อยู่ต่อมาอีกไม่นานก็มีคนมาว่าจ้างให้ผู้ช่วยจรัญไปฆ่าคนอีกเกี่ยวกับการแย่งชิงมรดกกันตกเย็นวันนั้น ผู้ช่วยจรัญก็เดินขึ้นไปบนบ้านแล้ว ลงมือยิงเหยื่อที่กำลังกินข้าวเย็นอยู่กับเมียและลูกๆตายคาสำรับกับข้าวทันที

หลังจากเขาได้ฆ่าเหยื่อคนนี้ตาย และกลับมาอยู่ที่บ้านได้ไม่นาน จรัญก็เกิดล้มป่วยเป็นโรคที่ติดขอบ เป็นโรคภูมิแพ้ อาการที่เป็นคือ หากมีฝนตกหรือเจอกับอากาศที่หนาวเย็น เขาจะมีอาการหายใจไม่ค่อยจะออก เจ็บที่ลำคอเหมือนมีอะไรมาจุกอุดอยู่ที่ลำคอ และเจ็บแน่นอยู่ที่หน้าอก กินข้าวกินน้ำไม่ได้ เวลาที่เขาจะหลับตา เขาก็มักจะเห็นแต่ภาพเหตุการณ์ต่างๆที่เขาทำกรรมเอาไว้ในอดีต คอยมาหลอกมาหลอนเขาอยู่ตลอดเวลา จนเขาตื่นกลัวกับภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น

บ้านของผู้ช่วยจรัญอยู่ข้างวัด ปกติหน้าจากเขาทำเป็นคนใจบุญ ชอบเข้าวัด ฟังเทศน์ ฟังธรรม เอาอาหารไปทำบุญอยู่เป็นประจำ

หลวงพ่อดีเมธีซึ่งเป็นเจ้าอาวาส พอทราบว่าคุณช่วยจรัญล้มป่วยลงอย่างกระทันหัน ก็ได้มาถามไถ่เยี่ยมดูอาการ ผู้ช่วยจรัญเมื่อพบหน้าหลวงพ่อก็คิดว่าตนเองล้มป่วยลงคราวนี้คงจะเกิดจากโรคของกรรมเวรที่ตนได้ทำ จึงได้สารภาพบาปกับหลวงพ่อ เล่าเหตุการณ์ต่างๆที่เขาทำลงไปให้หลวงพ่อฟัง

เมื่อจรัญสำนึกได้ถึงผลของบาปและกรรม อันได้ย้อนกลับมาสนองให้กับตัวของเขานั้น ก็สลายเกินไปเสียแล้ว ไม่กี่วันต่อมา โรคที่ติดขอบ ภูมิแพ้ ก็กำเริบขึ้น เขาแน่นหน้าอก หายใจไม่ออก หายใจทางปากพะงาบๆ อยู่สองสามครั้ง เหมือนตาแก่ที่เขาจับโยนลงน้ำก่อนที่จะล้าล้นน้ำตาย และจรัญก็สิ้นใจลงในที่สุด

ก่อนจากผู้เขียนขอฝากบทกวีธรรมเอาไว้เป็นคติเตือนใจ ใจความว่า...

กฏแห่งกรรมตามติดอย่าคิดหนี

ทำกรรมชั่วผลร้ายหมายตามติด
เราเกิดมาทำดีให้ชีวิต
สิ่งใดดีไซ้คว้าพยายาม
ถ้าชนะใจตนเองแกร่งเต็มที
ติดกับดักกิเลสสังเวชใจ
การกระทำความดีในชีวิต
ทุกข์ทวิกรรมชั่วมีวเมามัน

ทำกรรมดีเกิดผลดีต่อชีวิต
กรรมลิขิตชีวิตคนจากผลกรรม
สิ่งใดผิดคิดเว้นเป็นของห้าม
มุ่งติดตามทำดียอมมีชัย
กิเลสพี้ยวเราให้เข้าใกล้
ต้องทำใจแกร่งกล้าชนะมัน
กรรมลิขิตติดตามมาหยามหยัน
หรือสุขสันต์จากกรรมดีอยู่ที่เรา

✽ เวียงน้อยขอนแก่น

๗ ธ.ค.๕๕

ดอกพุทธา ยังหอมหวลทวนลมอยู่ตราบไต่
 ล้อจระเข้ดังดีด ก็จักต้องเบียดเมยให้
 กระจ่างแจ้งชัดเจน อยู่ตราบนั้น
 นั่นคือ พลังความเอาหาญทางจริยธรรม
 ที่จักอยู่คู่โลกตราบที่ศีลธรรมยังมีปรากฏอยู่

**“ทุกชีวิตในโลกมนุษย์ ปราศจาก สันติภาพ
 ทุกประเทศในโลก ปราศจาก สันติภาพ”**

ทุกคนแสวงหาสันติภาพโดยเฉพาะในขณะ
 ที่มีสงครามคร่าชีวิตมนุษย์ หัวใจทุกดวงมุ่งสู่การ
 แสวงหาสันติภาพ เช่นนี้ จะเรียกว่า สายไปแล้วหรือไม่
 หรือต้องมีแรงกระตุ้น... “ว้าวหายแล้วล้อมคอก”

“ผู้มีปัญญาทั้งหลาย เราต่างประมาท
 ‘ประเมินค่าของชีวิตต่ำเกินไปเสียแล้ว’ เราไม่เคย
 เหลียวแล สันติสุข ของสังคม ความเป็นอยู่ของ
 เพื่อนมนุษย์ของเราเลย อาจคิดว่า ไม่ใช่หน้าที่ หรือ
 เราอาจไม่เห็นว่ สังคมขาดสันติสุขตรงไหน!”

เมื่อมีข่าวคราว เกี่ยวกับการประทุษร้ายร่างกายจนบาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิต ผู้ได้ชื่อว่า เป็น
 คนดี มีคุณธรรมทั้งหลาย ก็ยังปลงว่า “โอหนอสัตว์โลกยอมเป็นไปตามกรรม ถึงวาระที่หมดอายุขัย
 ก็ต้องเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย ที่จะให้จบชีวิตลง

‘ชีวิต เป็นเช่นนี้เอง...’ ประโยคนี้อาจเป็นสัจจะมุมหนึ่งที่เราได้ไปลอบใจเท่านั้นแต่ในความ
 เป็นจริง ที่คนเราอยู่ด้วยกันมา เมื่อมีเหตุร้ายที่ต้อง
 เผชิญหน้าร่วมกัน มีหรือที่จะไม่ช่วยกัน แก้ไขปัญหาที่
 เกิดขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ ใจของเรา
 จะปลงหรืออยู่อย่างสงบสุขได้อย่างไรถ้าปัญหาประชิดตัว
 จ่ออยู่เฉพาะหน้า

ผู้ปลงได้จริง ย่อมไม่อาจแช่จมเสพสุขอยู่กับ
 สันติภาพเฉพาะตนเท่านั้น และถ้ายิ่งแน่ใจว่าตัวเอง มี
‘สันติ’จริงเท่าไร มีหรือที่จะไม่เกิดจิตเมตตาปรารภนาดี
 ต่อทุกชีวิต กลับจะยิ่งเห็นใจผู้ยังอยู่ในสังคมนี่ไร้สันติภาพ

ด้วยซ้ำไป ฉะนั้นมีทางใดที่สามารถเอื้อประโยชน์ได้ ก็ยอมตัดสินใจทำตามสติปัญญา ตามภูมิธรรมที่มีของผู้นั้นๆ

นี่ถึงบทเพลง **'สันติภาพ'** ที่มีคำร้องพร้อมทำนองโดยรัก **รักพงษ์** เริ่มเพลงด้วยดนตรีตั้งสนั่น ห้วนไหว ตามมาด้วยการเปล่งเสียงร้องว่า **"สันติภาพเอ๋ย.. สันติภาพเอ๋ย.. สันติภาพเอ๋ย"**

จากนั้นก็เนื้อเพลงที่สื่อสาระ ที่เป็นลัจจะในทุกยุคทุกสมัยนั่นคือ..

“โลกธรรม อำนาจเด่น เป็นของปองหมาย

แข่งรวย แข่งอาวุธร้าย กลายเป็นบ้า

คนทำตน วน จน เกิดความสั่นสน

ชอนชอนเชิงกล หวาดผวา

หลงอวิชชาว่าเป็นความรู้

ต่างแนวคิดต่างหลงผิด ต่างฝืนสันติธรรม

แย่งกันแยกรกรรม ช้ำร้ายทำลายหมู่

เลยกลายเป็นพราง จึงเกิดศึกกลางสันติชอน

ชอนไซ่ อดสู

ค้นความจริงดู รู้จริงให้จริง

สันติภาพเอ๋ย สันติภาพเอ๋ย สันติภาพเอ๋ย

ด้วยโพชฌงค์ องคัมมรต ๘ เป็นทางทวนกระแส

ปราชญ์ องค์ผู้ทรงทุกข์แท้แลจริงยิ่ง

ใครเรียนตรงตาม งามต้นกลางจรตปลาย

ไล่ผีที่ใจถูกสิง พันมารพาลพินนี้ จริงยิ่งกว่า

โลกเมืองคน ทนทุกข์ยากหลายหลาย รายล้อม

หากเย็นให้ยอมอ่อนมรับธรรมนำค่า

ฟังบำเพ็ญ เพียรเรียน เลิกละขยัน

สร้างสรรกล้ำจนเกิดหนา

ศีลนำกรรมพาพบสันติเอ๋ย

สันติภาพเอ๋ย สันติภาพเอ๋ย สันติภาพเอ๋ย”

เหตุการณ์ในประเทศไทยที่กำลังปรากฏ ดูไม่ต่างจาก เหตุการณ์ที่สะท้อนเพลงนี้ออกมา
ราวกับเป็นเพลงที่แต่งไว้ล่วงหน้าอย่างนั้นแหละ แต่ความจริงแล้ว **สัจจะนี้อยู่คู่โลก**

**ผู้มีอำนาจสามารถใช้อาวุธต่อประชาชนผู้ปราศจากอาวุธ ช่มขวัญด้วยเล่ห์กลสารพัด
แล้วยังภาคภูมิใจที่ได้ทำอะไรลงไปเช่นนั้น** ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ กลับกลายเป็น ผู้พิชิตประชาชนผู้
เพียงเพื่อพิทักษ์พระราช

ในขณะที่ประชาชนกำลังแสดงสิทธิอันชอบธรรม ตามระบอบประชาธิปไตยทั่วทั้ง
ความผิดพลาดบกพร่องของรัฐบาล ด้วยสันติวิธี สองมือเปล่าๆ ปราศจากอาวุธ แต่ผู้เฒ่าโลกธรรม
หลงอำนาจ ความเป็นรัฐบาลกำลังให้ร้าย
ประชาชน ทั้งสื่อเจตนาปราบปราม ราว
ประชาชนเป็นศัตรูของประเทศ

เมื่อบุคคลต่างแนวคิด มาปะทะกัน
ฝ่ายหนึ่งมีแนวคิดในฐานะผู้ปกครองรัฐที่สร้าง
อำนาจโลกธรรมใส่ตัว กับอีกฝ่าย มีแนวคิด
ในฐานะประชาชน ผู้มาประท้วงการใช้อำนาจ
ผิดทางของรัฐบาล เมื่อทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้า

กัน ประชาชนถูกปราบปรามเพราะ
ถูกมองเป็นศัตรูมาแย่งอำนาจรัฐ
จากรัฐบาลมันจึงเป็นสิ่งที่น่าอดสูที่สุด
“อำนาจหน้าที่” ที่จะใช้ในการ
บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชน
กลับถูกใช้ในทุกวิถีทางเพื่อจะรักษา
ตำแหน่งไว้ กอบโกยทรัพย์สินของ
ประเทศ นี่คือความจริงที่ได้ค้นพบ
จากเหตุการณ์จริงที่ปรากฏอยู่นี้

สรุปว่าช่วงแรกของบทเพลง สันติภาพ
 ที่ให้เห็นจุดบอดของสังคมมนุษย์ คือความ
 หลงใหลในโลกธรรม เห็นแก่ลาภยศ จนลืม
 หน้าที่ที่แท้จริง มัวปกป้องอำนาจของตนด้วย
 เล่ห์เหลี่ยม สารพัด อำพรางอย่างน่าอดสูยยิ่งนัก
 ช่วงหลังของบทเพลง 'สันติภาพ' นี้
 ได้ชี้แนะทางออกจากความทุกข์ยากลำบากของชีวิต
 โดยรู้จักทำใจเย็นๆมาตั้งใจฟังพระธรรมคำสั่ง

สอนของพระพุทธเจ้า แล้วนำไปพากเพียรฝึกฝนตนจริงๆ
 ในชีวิตประจำวัน

เพราะฉะนั้น สิ่งที่ต้องให้ความสนใจและปฏิบัติคือ

๑. รู้จักละเลิกการกระทำที่เป็นบาป (รักษาศีล
 อย่างน้อยศีล ๕)

๒. รู้จักขยันขันแข็งทำงานสร้างสรรค์สิ่งดีมี
 ประโยชน์โดยไม่ต้องเห็นแก่เงินทองความร่ำรวย

ขอเพียงอาศัยการปฏิบัติตนตามโพชฌงค์ ๗
 มรรค ๘ ซึ่งพระพุทธเจ้า ผู้เป็นปราชญ์เอกของโลกได้ตรัสรู้
 แจ้งชัดแล้วนำหลักการเหล่านั้นมาประกาศให้รู้ทั่วกัน

ฉะนั้น หากเราศึกษาเล่าเรียนหลักธรรม
 คำสอนเหล่านั้นอย่างตั้งใจ พร้อมนำมาประพฤติตามให้งาม
 ทั้งต้นกลางปลาย ก็จะสามารถไล่ผีร้าย(ความชั่ว)ออก
 จากใจได้ ชีวิตของเราจะอิสระ พ้นเงื้อมมือมาร
 ไม่ถูกผีสิงก่อบาปภัยแก่ชีวิตอีกต่อไป

งานศาสนา จึงจำเป็นต้องอยู่คู่สังคม
 เพื่อช่วยชี้ชัดความจริงจากปรากฏการณ์จริง ที่

เกิดอยู่ตลอดเวลาให้
 ประจักษ์แจ้งใจ จนเกิด
 ปัญญา นำพาชีวิตมนุษย์
 สู่สันติภาพพ้นบาปเวรภัย
 ได้ในที่สุด

(อาทิตย์ที่ ๙ ธันวาคม
 ๒๕๕๕)

☸ กิตติ

การชุมนุมแสดงมวลอำนาจอริปไตยของประชาชน

โดยองค์การพิทักษ์สยาม กองทัพอธรรม องค์การต่างๆ และประชาชนทั่วไป

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า

ดาวฉายเปลวทิว ลิกขมาตุสุพล วรธณบุตร

๓๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ ราชธานีอโศก

● “ฉันตั้งใจที่จะมาอยู่เป็นหนึ่งในสายพระเนตรของในหลวง
ถึงจะเป็นแค่เพียงจุดสีเหลืองเล็กๆ ในสายพระเนตรของพระองค์”

● นางศิริรัตน์ บุญเรือง อายุ ๖๕ ปี

บริการนั่งรถวีลแชร์
เพื่อพ่อของแผ่นดิน
ตั้งแต่ 10.00 - 19.00 น.
(จาก...วิษณุฯ 64)

โรงเรียนมัธยมวิรัตน์ & ธันวาคมหาราช
ชาวโคราชร่วมใจกันจัดโรงเรียนเทิดพระเกียรติทั่วประเทศ

